ஸ்ரீமத் இராமலிங்க சுவாமிகள்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருவருட்பாத் திரட்டு.

[சுத்தப் பதிப்பு]

லாங்மேன்ஸ் க்ரீன் அண்ட் கம்பேனியார்
167, மவுண்ட் ரோட், சென்னை.
பம்பாய், கல்கத்தா.

1916.

PRINTED BY
MESSRS. S. MURTHY AND CO., AT THE
"KAPALEE" PRESS, MADRAS.

ஓம்

பரமபதி துணை

திருவருட்பாத்திரட்டு

——o——

திருச்சிற்றம்பலம்

இன்றுவரு மோநாளைக் கேவருமோ வல்லதுமற்
றென்றுவரு மோவறியே னெங்கோவே—துன்றுமா
வெம்மாயை யற்றவெளிக்குள் வெளிகடந்து
சும்மா விருக்கும் சுகம்.

முதற்றிருமுறை

திருவடிப்புகழ்ச்சி

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரசிவஞ் சின்மயம் பூரணஞ் சிவபோக
பாக்கியம் பரம நிதியம்
பரசுகந் தன்மயஞ் சச்சிதா நந்தமெய்ப்
பரமவே காந்த நிலையம்
பரமஞா னம்பரம சத்துவம கத்துவம்
பரமகை வல்யநிமலம்
பரமதத் துவநிரதி சயநிட்க ளம்பூத
பௌதிகா தாரநிபுணம்
பவபந்த நிக்ரக விநோத சகளஞ்சிற்
பரம்பரா னந்தசொரூபம்
பரிசயா தீதஞ்சு யஞ்சதோ தயம்வரம்
பரமார்த்த முக்தமௌனம்
படனவே தாந்தாந்த மாகமாந் தாந்தநிரு
பாதிகம் பரமசாந்தம்

பரநாத தத்துவாந் தஞ்சகச தரிசனம்
பகிரங்க மந்தரங்கம்
பரவியோ மம்பரம ஜோதிமயம் விபுலம்
பரம்பர மனந்த மசலம்
பரமலோ காதிக்க நித்தியசாம் பிராச்சியம்
பரபதம் பரமசூக்ஷ்மம்
பராபர மநாமய நிராதார மகோசரம்
பரமதந் திரம்விசித்திரம்
பராமுத நிராகரம் விகாசனம் விகோடனம்
பரசுகோ தயமக்ஷயம்
பரிபவ விமோசனங் குணரகிதம் விச்சுவம்
பதித்துவ பரோபரீணம்
பஞ்சகிர்த் தியசுத்த கர்த்தத்து வந்தற்ப
ரஞ்சிதம் பரவிலாசம்
பகர்சுபா வம்புனித மதுலமது லிதமம்ப
ராம்பர நிராலம் பனம்
பரவுசா க்ஷாத்கார நிரவய வங்கற்ப
னாதீத நிருவிகாரம்
பரதுரிய வநுபவங் குருதுரிய பதமம்ப
கம்பகா தீத விமலம்
பரமகரு ணம்பரந் தற்பதங் கனசொற்
பதாதீத மின்ப வடிவம்
பரோக்ஷஞா னாதீத மபரோக்ஷ ஞானா
பவவிலாசப் பிரகாசம்
பாவனா தீதங்கு ணாதீத முபசாந்த
பதமகா மௌனரூபம்
பரமபோ தப்போத ரகிதசகி தஞ்சம்ப
வாதீத மப்பிரமேயம்

பகரனந் தானந்த மமலரூபி தஞ்சிற்ப
தஞ்சதா னந்த சாரம்
பரையாதி கிரணங்க சாங்கசௌ பாங்கவிம்
பாகார நிருவி கற்பம்
பரசுகா ரம்பம்ப ரம்பிரம வித்தம்ப
ரானந்த புரணபோகம்
பரிமிதா தீதம்ப ரோதயம் பரிகதம்
பரபரி ணம்பராந்தம்
பரமார்ப்பு தம்பரம சேதனம் பசுபாச
பாவனம் பரமமோக்ஷம்
பரமானு குணநவா தீதஞ்சி தாகாச
பாஸ்கரம் பரம போகம்
பரிபாக வேதன வரோதயா னந்தபத
பாலனம் பரமயோகம்
பரமசாத் தியவதீ தானந்த போக்கியம்
பரிகதம் பரிவேத்தியம்
பரகேவ லாத்விதா னன்தானு பவசத்த
பாதாக்ர சுத்த பலிதம்
பரமசுத் தாத்விதா னந்தவனு பூதிகம்
பரிபூத சிற்குணாந்தம்
பரமசித் தாந்தநிக மாந்தசம ரசஜூத்த
பரமானு பவவிலாசம் (௯)
தரமிகுஞ் சர்வசா திட்டான சத்தியஞ்
சர்வவா னந்த போகம்
சார்ந்தசர் வாதார சர்வமங் களசர்வ
சத்திதர மென்றளவிலாச்
சகுணநிற் குணமுறு சலட்சண விலட்சணத்
தன்மைபல வாகவாடித்

தம்மைநிகர் மறையெலா மின்னுமளவிட்டின்றுஞ்
சங்கர னநாதியாதி
சாமகீ தப்பிரியன் மணிகண்ட சீகண்ட
சசிகண்ட சாமகண்ட
சயசய வெனுந்தொண்ட ரிதயமலர் மேவிய
சடாமகுடன் மதனதகனன்
சந்திரசே கரனிடப வாகனன் கங்கா
தரன் சூலபாணி யிறைவன்
தனிமுத லுமாபதி புராந்தகன் பசுபதி
சயம்புமா தேவ னமலன்
தாண்டவன் றலைமாலை பூண்டவன் றெழுமன்பர்
தங்களுக் கருளாண்டவன்
தன்னிகரில் சித்தெலாம் வல்லவன் வடதிசைச்
சைலமெனு மொருவில்லவன்
தக்ஷிண மூர்த்தியருண் மூர்த்திபுண் ணியமூர்த்தி
தருமட்ட மூர்த்தியானோன்
தலைமைபெறு கணநாய கன்குமழக னழகன் மெய்ச்
சாமிநந் தேவதேவன்
சம்புவே தண்டன் பிறப்பிலான் முடிவிலான்
றனுமுக் கண்க ளுடையான்
சதுரன் கடாசல வுரிப்போர்வை யான்செந்
தழற்கரத் தேந்தி நின்றோன்
சர்வகா ரணன்விறற் காலகா லன்சர்வ
சம்பிரமன் சர்வேச்சுரன்
தகைகொள்பர மேச்சுரன் சிவபிரா னெம்பிரான்
றம்பிரான் செம்பொற் பதம்
தகவுபெறு நிட்பேத நிட்கம்ப மாம்பரா
சத்திவடி வாம் பொற்பதம்

தக்கநிட்காடின்ய சம்வேத நாங்கசிற்
சத்திவடி வாம்பொற்பதம்
சாற்றரிய விச்சைஞா னங்கிரியை யென்னுமுச்
சத்திவடி வாம்பொற்பதம்
தடையிலா நிர்விடய சிற்குண சிவானந்த
சத்திவடி வாம் பொற்பதம்
தகுவிந்தை மோகினியை மானையசை விக்குமொரு
சத்திவடி வாம்பொற்பதம்
தாழ்வில் சானமுதன் மூர்த்திவரை யைஞ்சத்தி
தஞ்சத்தியாம் பொற்பதம்
சவிகற்ப நிருவிகற் பம்பெறு மனந்தமா
சத்திசத் தாம்பொற்பதம்
தடாநிருப வவிவர்த்த சாமர்த்திய திருவருட்
சத்துயுரு வாம்பொற்பதம்
தவாதசாந் தப்பதந் துவாதசாந் தப்பதந்
தருமிணை மலர்ப்பூம்பதம்
சகலர்விஞ் ஞானகலர் பிரளயா கலரிதய
சாக்ஷியா கியபூம்பதம்
தணிவிலா வனுபக்ஷ சம்புப க்ஷங்களிற்
சமரச முறும்பூம்பதம்
தருபாஞ் சூக்குமந் தூலமிவை நிலவிய
தமக்குளாய் ராம்பூம்பதம்
சரவசர வபரிமித விவிதவான் மப்பகுதி
தாங்குந் திருப்பூம்பதம்
தண்டபிண் டாண்டவகி லாண்ட பிர மாண்டந்
தடிக்கவரு ளும்பூம் பதம்
தத்வதாத் விகசகசி ருட்டிதிதி சங்கார
சகலகர்த் துருபூம்பதம்

சகசமல விருளகல நின்மலசு யம்ப்ரகா
சங்குலவு நற்பூம்பதம்
மரபுறு மதாதீத வெளிநடுவி லானந்த
மாநடன மிடும்பூம்பதம்
மன்னும்வினை யொப்புமல பரிபாகம் வாய்க்கமா
மாயையை மிதிக்கும்பதம்
மலிபிறவி மறவியி னழுந்துமுயிர் தமையருளின்
மருவுற வெடுக்கும்பதம்
வளருநர்த்த விரதாண் டவமுதற் பஞ்சக
மகிழ்ந்திட வியற்றும்பதம்
வல்லமுய லகன்மீதி லூன்றிய திருப்பதம்
வளர்ந்தரந் தூக்கும்பதம்
வல்வினையெ லாந்தவிர்த் தழியாத சுத்தநிலை
வாய்த்திட வழங்கும்பதம்
மறைதுதிக் கும்பத மறைச்சிலம் பொலிர்பத
மறைப்பாது கைச்செம்பதம்
மறைமுடி மணிப்பத மறைக்குமெட் டாப்பத
மறைப்பரி யுகைக்கும்பதம்
மறையவ னுளங்கொண்ட பதமமித கோடியா
மறையவர் சிரஞ்சூழ்பதம்
மறையவன்சிரசிகாமணியெனும்பதமலர்கொண்
மறையவன் வாழ்த்தும்பதம்
மறையவன் செயவுலக மாக்கின்ற வதிகார
வாழ்வையீந் தருளும்பதம்
மறையவன் கனவினுங் காணாத பதமந்த
மறையவன் பரவும்பதம்
மால்விடை யிவர்ந்திடு மலர்ப்பதந் தெய்வநெடு
மாலருச் சிக்கும்பதம்

மால்பரவி நாடோறும் வணங்குபதம் மிக்கதிரு
மால்விழியி லங்கும்பதம்
மாறேட நின்றபத மோரனந் தங்கோடி
மாற்றலே யலங்கற்பதம்
மான்முடிப் பதநெடிய மாலுளப் பதமந்த
மாலுமறி வரிதாம்பதம்
மால்கொளவ தாரங்கள் பத்திலும் வழிபட்டு
வாய்மைபெற நிற்கும்பதம்
மாலுலகு காக்கின்ற வண்மைபெற் றடிமையின்
வதிந்திட வளிக்கும்பதம்
வரையுறு முருத்திரர்கள் புகழ்பதம் பலகோடி
வயவுருத் திரர்சூழ்பதம்
வாய்ந்திடுமுருத்திரற்கியல்கொண்முத்தொழில்செய்யும்
வண்மைதந் தருளும்பதம்
வானவிந் திராதி யெண்டிசைக் காவலர்கண்
மாதவத் திறனும்பதம்
மதியிரவி யாதிசுர ரசுரரந் தரர்வான
வாசிகள் வழுத்தும்பதம்
மணியுரகர் கருடர்காந் தருவர்விஞ் சையர்சித்தர்
மாமுனிவ ரேத்தும்பதம்
மாநிருதர் பைசாசர் கிம்புருடர் யக்ஷர்கள்
மதித்துவர மேற்கும்பதம்
மன்னுகின் னரர்பூதர் வித்தியா தரர்போகர்
மற்றையர்கள் பற்றும்பதம்
வண்மைபெறு நந்திமுதல் சிவகணத் தலைவர்கண்
மனக்கோயில் வாழும்பதம்
மாதேவி யெங்கண்மலே மங்கையென் னம்மைமென்
மலர்க்கையால் வருடும்பதம்

மறலியை யுதைத்தருள் கழற்பத மரக்கனை
மலைக்கீ ழடர்க்கும்பதம்
வஞ்சமறு நெஞ்சினிடை யெஞ்சலற விஞ்சுதிறன்
மஞ்சுற விளங்கும்பதம்
வந்தனைசெய் புந்தியவர் தந்துயர்த விர்ந்திடவுண்
மந்தணாக விற்றும்பதம்
மாறிலொரு மாறனுள மீறின்மகிழ் வீறியிட
மாறிநட மாடும்பதம்
மறக்கருணை யுந்தனி யறக்கருணை யுந்தந்து
வாழ்விக்கு மொண்மைப்பதம்
இரவுறும் பகலடிய ரிருமருங் கினு முறுவ
ரெனவயங் கியசீர்ப்பதம்
எம்பந்த மறவெமது சம்பந்த வள்ளன்மொழி
யியன்மணம ணக்கும்பதம்
ஈவரச ரெம்முடைய நாவரசர் சொற்பதிக
விசைபரிம ளிக்கும் பதம்
ஏவலார் புகழெமது நாவலா ரூரர்புக
லிசைதிருப் பாட்டுப்பதம்
ஏதலூர் தங்காத வாதவூ ரெங்கோவி
னின்சொன்மணி யணியும் பதம்
எல்லூரு மணிமாட நல்லூரி னப்பர்முடி
யிடைவைகி யருண்மென்பதம்
எடுமேலெ னத்தொண்டர் முடிமேன் மறுத்திடவு
மிடைவலித் தேறும்பதம்
எழில்பரவை யிசையவா ரூர்மறுகி னருள்கொண்டி
ராமுழுது முலவும் பதம்
இன்றொண்டர் பசியறக் கச்சூரின் மனைதொறு
மிரக்கநடை கொள்ளும் பதம்

இளைப்புற லறிந்தன்பர் பொதிசோ றருந்தமு
ளிருந்துபி னடக்கும் பதம்
எரிவிறகு விற்கவளர் கூடற் றெருத்தொறு
மியங்கிய விரக்கப்பதம்
இறுவைகை யங்கரையின் மண்படப் பல்கா
லெழுந்துவிளை யாடும்பதம்
எங்கேமெய் யன்பருள ரங்கே நலந்தர
வெழுந்தருளும் வண்மைப்பதம்
எவ்வண்ணம் வேண்டுகினு மவ்வண்ண மன்றே
யிரங்கியீந் தருளும்பதம்
என்போன்ற வர்க்குமிகு பொன்போன்ற கருணைதந்
திதயத்தி ருக்கும் பதம்
என்னுயிரை யன்னபத மென்னுயிர்க் குயிரா
யிலங்குசெம் பதுமப்பதம்
என்னறிவெ னும்பதமெ னறிவினுக் கறிவா
யிருந்தசெங் கமலப் பதம்
என்னன்பெ னும்பதமெ னன்பிற்கு வித்தா
யிசைந்தகோ கனகப்பதம்
என்றவ மெனும்பதமென் மெய்த்தவப் பயனா
யியைந்தசெஞ் சலசப்பதம்
என்னிருகண் மணியான பதமென்கண் மணிகளுக்
கினியநல் விருந்தாம் பதம்
என்செல்வ மாம்பதமென் மெய்ச்செல்வ வருவா
யெனுந்தாம ரைப்பொற்பதம்
என்பெரிய வாழ்வான பதமென்க ளிப்பா
மிரும்பதமெ னிதியாம்பதம்
என்றந்தை தாயெனு மிணைப்பதமெ னுறவா
மியற்பதமெ னட்பாம்பதம்

என்குருவெ னும்பதமெ னிட்டதெய் வப்பத
மெனது குல தெய்வப்பதம்
என்பொறிக ளுக்கெலா நல்விடய மாம்பதமெ
னெழுமையும் விடாப்பொற்பதம்
என்குறை யெலாந்தவிர்த் தாட்கொண்ட பதமெனக்
கெய்ப்பிலவைப் பாகும்பதம்
எல்லார்க்கு நல்லபத மெல்லாஞ்செய் வல்லபத
மிணையிலாத் துணையாம்பதம்
எழுமன முடைந்துடைந் துருகிநெகிழ் பத்தர்கட்
கின்னமுத மாகும்பதம்
எண்ணுறிற் பாலினறு நெய்யொடு சருக்கரை
யிசைந்தென வினிக்கும்பதம்
ஏற்றமுக் கனிபாகு கன்னல்கற் கண்டுதே
னென்னமது ரிக்கும்பதம்
எங்கள்பத மெங்கள்பத மென்றுசம யத்தேவ
ரிசைவழக் கிடுநற்பதம்
ஈறிலாப்பதமெலாந் தந்திருப் பதமழிவி
லின்புதவு கின்ற பதமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவடிப்புகழ்ச்சி முற்றிற்று.

———

சிவநேச வெண்பா.

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னவனே யானை முகத்தவனே முத்திநலஞ்
சொன்னவனே தூய்மெய்ச் சுகத்தவனே-மன்னவனே
சிற்பரனே யைங்கரனே செஞ்சடையஞ் சேகரனே
தற்பரனே நின்றாள் சரண். (க)

வீறுடையாய் வேலுடையாய் வெற்புடையாய் விண்ணுடை [யாய்
நீறுடையாய் நேயர்கடந் நெஞ்சுடையாய்-கூறு
முதல்வாவோ ராறு முகவாமுக் கண்ணன்
புதல்வாநின் றாளெம் புகல். (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்

பூதமெங்கே மற்றைப் புலனெங்கே பல்லுயிரின்
பேதமெங்கே யண்டமெனும் பேரெங்கே-நாதமெங்கே
மன்வடிவ மெங்கே மறையெங்கே வான்பொருணீ
பொன்வடிவங் கொள்ளாத போது. (௩)

மண்ணாசை வெற்பே மறிகடலே பொன்னாசை
பெண்ணாசை யொன்றேயென் பேராசை-நண்ணாசை
விட்டார் புகழும் விடையாய்நான் பொய்யாசைப்
பட்டால் வருமே பதம். (ச)

தந்தையா யென்னுடைய தாயாய்த் தகைசான்ற
சிந்தையா யென்னருமைத் தேசிகனுய்-முந்தையாய்
நீடுமறை முதலாய் நின்றாயென் னேநெஞ்சம்
வாடுமெனை யாட்கொள்ளா வாறு. (ரு)

உன்னு லெனக்காவ துண்டதுநீ கண்டதுவே
யென்னு லுனக்காவ தேதுளது-சொன்னல்யான்
றந்தார்வத் தோடுந்த லேமேற்கொண் டுய்கிற்பே
னெந்தாயிங் கொன்றுமறி யேன். (சு)

உப்பிருந்த வோடோ வொதியோ வுலாப்பிணமோ
வெப்பிருந்த காடோ வினைச்சுமையோ-செப்பறியேன்
கண்ணப்ப ருக்குக் கனியனையாய் நிற்பணியா
துண்ணப் பருக்கு முடம்பு. (எ)

ஏலார் மனைதொறும்போ யேற்றெலும்புந் தேயநெடுங்
காலாய்த்திரிந்துழலுங் கால்கண்டாய்-மாலாகித்
தொண்டே வலஞ்செய்கழற் றேன்றலே நின்கோயிற்
கண்டே வலஞ்செய்யாக் கால். (அ)

ஏசும் பிறர்மனையி லேங்கவவ ரீயுமரைக்
காசும் பெறவிரிக்குங் கைகண்டாய்-மாசுந்த
விண்டுஞ் சிரங்குனிக்கும் வித்தகனே நின்றலத்தைக்
கண்டுஞ் சிரங்குவியாக் கை. (கூ)

வெங்கோடை யாதபத்தின் வீழ்நீர் வறந்துலர்ந்து
மங்கோடை யாதல் வழக்கன்றே-வெங்கோநின்
சீர்சிந்தாச் சேவடியின் சீர்கேட்டு மானந்த
நீர்சிந்தா வன்கண் ணிலே. (க0)

வாயன்றேல் வெம்மலஞ்செல் வாயன்றேன் மாநரக
வாயன்றேல் வல்வெறி நாய்வாயென்பாந்-தாயென்றே
ஆழ்த்தாரா வேத்து முடையாய் சிவவென்றே
வாழ்த்தாதார் நாற்றப்பாழ் வாய். (கக)

வீட்டா ரிறைநீ விடைமேல் வரும்பவனி
காட்டா தடைத்த கதவன்றோ-நாட்டாதி
நல்லத் துளையா நதிச்சடையா யென்னுஞ்சீர்ச்
செல்லத் துளையாச் செவி. (கஉ)

புல்லங்கணநீர்ப் புழையென்கோ புற்றென்கோ
சொல்லும் பசுமட் டுளையென்கோ-சொல்லுஞ்சீர்
வீயாத பிஞ்ஞகப்பேர் மெல்லினத்தி னல்லிசைதான்
றோயாத நாசித் துளை. (கங)

தோற்றமிலாக்கண்ணுஞ் சுவையுணரா நாவுங்கழ்
நாற்ற மறியாத நாசியுமோர்-மாற்றமுந்தான்
கேளாச் செவியுங்கொள் கீழ்முகமே நீற்றணிதான்
மூளாது பாழ்த்த முகம். (கச)

மான்று முலக வழக்கின்படிமதித்து
மூன்று வகிர்ந்தே முடைநாற - வூன்று
மலக்கூடை யேற்றுகினு மாணுதேதென்பாற்
றலக்கூடற் றுழாத் தலை. (கரு)

கல்லென்கோ நீரடைக்குங் கல்லென்கோ கான்கொள்கருங்
கல்லென்கோ காழ்வயிரக் கல்லென்கோ-சொல்லென்கோ
வின்று வெனிலோ வெடுத்தாளெம் மீன்றுணோர்
நின்று ணினையாத நெஞ்சு. (கசு)

சொல்லுகின்ற வுள்ளுயிரை சோர்வுற் றிடக்குளிர்ந்து
கொல்லுகின்ற நஞ்சிற் கொடிதன்றோ-வொல்லுமன்றத்
தெம்மானின் றாட்கமல மெண்ணுது பாழ்வயிற்றிற்
சும்மா வடைக்கின்ற சோறு. (கஎ)

கற்றறியே னின்னடிச்சீர் கற்றார் கழகத்தி
லுற்றறியே னுண்மை யுணர்ந்தறியேன்—சிற்றறிவேன்
வன்செய்வே னேர்விழியார் மையலினேன் மாதேவா
வென்செய்வே னின்னருளின் றேல். (௧௭)

தாரம்விற் றுஞ் சேய்விற்றுந் தன்னைவிற்றும் பொய்யாத
வாரம்வைத்தான் முன்னிங்கோர் மன்னனென்பர்—நாரம்வை
வேணிப் பிரானது தான் மெய்யாமே லன்றெனை நீ [த்த
யேணிற் பிறப்பித்த தில். (௧௯)

வெள்ளைப் பிறையணிந்த வேணிப் பிரானேநான்
பிள்ளைப் பிராயத்திற் பெற்றாளை-யெள்ளப்
பொறுத்தாளத் தாயிற் பொறுப்புடையோய் நீதான்
வெறுத்தா லினியென்செய் வேன். (௨௦)

ஆயிரமன் றேநூறு மன்றேயீ ரைந்தன்றே
ஆயிரம்பே ரெந்தையெழுத் தைந்தேகாண்-நீயிரவு
மெல்லு நினைத்தியென வேத்துகினு மெந்தாய்வீண்
செல்லுமன மென்செய்கேன் செப்பு (௨௧)

எவ்வேளை யோவருங்கூற் றெம்பாலென் றெண்ணுகின்ற
வவ்வேளை தோறு மழுங்குற்றேன்—செவ்வேளை
மிக்களித்தோய் நின்கழற்கால் வீரத்தை யெண்ணுதொறு
மெக்களித்து வாழ்கின்றேன் யான். (௨௨)

எந்தாயென் குற்றமெலா மெண்ணுங்கா லுண்ணடுங்கி
நொந்தா குலத்தி னுழைகின்றேன்-சிந்தாத
கான மகிழ்நின் களக்கருணை யெண்ணுதொறு
மீனமகிழ் கின்றேன் விரைந்து. (௨௩)

கண்ணப்ப னேத்துநுதற் கண்ணப்ப மெய்ஞ்ஞான
விண்ணப்ப நின்றனக்கோர் விண்ணப்ப-மண்ணிற்சில்
வானவரைப் போற்று மதத்தோர் பலருண்டு
நானவரைச் சேராம னாட்டு. (உ௪)

பொன்னின் றொளிரும் புரிசடையோய் நின்னையன்றிப்
பின்னொன் றறியேன் பிழைநோக்கி-யென்னை
யடித்தாலு நீயே யணைத்தாலு நீயே
பிடித்தேனுன் பொற்பாதப் பேறு. (உ௫)

இப்பாரி லென்பிழைக ளெல்லாம் பொறுத்தருளென்
னப்பாநின் றாட்கே யடைக்கலங்கா-ணிப்பாரி
னானினது தாணீழ னண்ணுமட்டு நின்னடியர்
பானினது சீர்கேட்கப் பண். (உ௬)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவநேச வெண்பா

முற்றிற்று.

மஹாதேவமாலை.

——(o)——

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருணைநிறைந் தகம்புறமுந் துளும்பிவழிந்
துயிர்க்கெல்லாங் களைக ணாகித்
தெருணிறைந்த வின்பநிலை வளர்க்கின்ற
கண்ணுடையோய் சிதையா ஞானப்
பொருணிறைந்த மறைபமுதம் பொழிகின்ற
மலர்வாயோய் பொய்ய னேன்றன்
மருணிறைந்த மனக்கருங்கற் பாறையுமுட்
கசிந்துருக்கும் வடிவத் தோயே.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகநிலை முழுதாகி யாங்காங் குள்ள
வுயிராகி யுயிர்க்குயிரா மொளிதா னாகிக்
கலகநிலை யறியாத காட்சி யாகிக்
கதியாகி மெய்ஞ்ஞானக் கண்ண தாகி
யிலகுசிதா காசமதாய்ப் பரமா காச
வியல்பாகி யிணையொன்று மில்லா தாகி
யலகிலறி வானந்த மாகிச் சச்சி
தானந்த மயமாகி யமர்ந்த தேவே. (க)

உலகமெலாந் தனிநிறைந்த வுண்மையாகி
யோகியர்தம் மனுபவத்தி னுவப்பாயென்றுங்
கலகமுறா வுபசாந்த நிலையதாகிக்
களங்கமற்ற வருண்ஞானக் காட்சியாகி
விலகலுறா நிபிடவா னந்தமாகி
மீதானத் தொளிர்கின்ற விளக்கமாகி
யிலகுபரா பரமாய்ச்சிற் பரமாயன்ப
ரிதயமலர் மீதிருந்த வின்பத்தேவே. (உ)

வித்தாகி முளையாகி விளைவதாகி
விளைவிக்கும் பொருளாகி மேலுமாகிக்
கொத்தாகிப் பயனாகிக் கொள்வோனாகிக்
குறைவாகி நிறைவாகிக் குறைவிலாத
சத்தாகிச் சித்தாகி யின்பமாகிச்
சதாநிலையா யெவ்வுயிர்க்குஞ் சாட்சியாகி
முத்தாகி மாணிக்க மாகித்தெய்வ
முழுவயிரத் தனிமணியாய் முளைத்ததேவே. (௩)

வேதாந்த நிலையாகிச் சித்தாந்தத்தின்
மெய்யாகிச் சமரசத்தின் விவேகமாகி
நாதாந்த வெளியாகி முத்தாந்தத்தி
னடுவாகி நவநிலைக்கு நண்ணுதாகி
மூதாண்ட கோடியெல்லாந் தாங்கிநின்ற
முதலாகி மனாதீத முத்தியாகி
வாதாண்ட சமயநெறிக் கமையாதென்று
மௌனவியோ மத்தினிடை வயங்குந்தேவே. (௪)

அளவிறந்த நெடுங்காலஞ் சித்தர்யோக
ரறிஞர்மல ரயன்முதலோ ரனந்தவேதங்

களவிறந்துங் கரணாதி யிறந்துஞ்செய்யுங்
கடுந்தவத்துங் காண்பரிதாங் கடவுளாகி
யுளவிறந்த வெம்போல்வா ருள்ளத்துள்ளே
யூறுகின்ற தெள்ளமுத வூறலாகிப்
பிளவிறந்து பிண்டாண்ட முழுதுந்தானாய்
பிறங்குகின்ற பெருங்கருணைப் பெரியதேவே. (ரு)

வாயாகி வாயிறந்த மௌனமாகி
மதமாகி மதங்கடந்த வாய்மையாகிக்
காயாகிப் பழமாகித் தருவாய்மற்றைக்
கருவிகர ணாதிகளின் கலப்பாய்ப்பெற்ற
தாயாகித் தந்தையாய்ப் பிள்ளையாகித்
தானாகி நானாகிச் சகலமாகி
யோயாத சத்தியெலா முடையதாகி
யொன்றாகிப் பலவாகி யோங்குந்தேவே. (சு)

பொன்னாகி மணியாகிப் போகமாகிப்
புறமாகி யகமாகிப் புனிதமாகி
மண்ணாகி மலையாகிக் கடலுமாகி
மதியாகி ரவியாகி மற்றுமாகி
முன்னாகிப் பின்னாகி நடுவுமாகி
முழுதாகி நாதமுற முழங்கியெங்கு
மின்னாகிப் பரவியின்ப வெள்ளந்தேக்க [தேவே
வியன்கருணைப் பொழிமுகிலாய் விளங்குந்

அரிதாகி யரியதினு மரியதாகி
யநாதியா யாதியா யருளதாகிப்
பெரிதாகிப் பெரியதினும் பெரியதாகிப்
பேதமா யபேதமாய்ப் பிறங்காநின்ற

கரிதாகி வெளிதாகிக் கலைகளாகிக்
கலைகடந்த பொருளாகிக் காணுதீதத்
தெரிதான வெளிநடுவி லருளாம்வண்மைச்
செழுங்கிரணச் சுடராகித் திகழுந்தேவே. (அ)

உருவாகி யுருவினிலுள் ளுருவமாகி
யுருவத்தி லுருவாகி யுருவுள்ளொன்று
யருவாகி யருவினிலுள் ளருவமாகி
யருவத்தி லருவாகி யருவுள்ளொன்றுய்க்
குருவாகிச் சத்துவசிற் குணத்ததாகிக்
குணாதிதப் பொருளாகிக் குலவாநின்ற
மருவாகி மலராகி வல்லியாகி
மகத்துவமாயணுத்துவமாய் வயங்குந்தேவே.(கூ)

மானுகி மோகினியாய் விந்துவாகி
மற்றவையாற் காணுத வானமாகி
நானுகி நானல்ல னுகிநானே
நானுகும் பதமாகி நான்றுன்கண்ட
தானுகித் தானல்ல னுகித்தானே
தானுகும் பதமாகிச் சகசஞான
வானுகி வானடுவில் வயங்குகின்ற
மௌனநிலை யர்கியெங்கும் வளருந்தேவே (க0)

மந்திரமாய்ப் பதமாகி வன்னமாகி
வளர்கலையாய்த் தத்துவமாய்ப் புவனமாகிச்
சந்திரனு யிந்திரனு யிரவியாகித்
தானவராய் வானவராய்த் தயங்காநின்ற
தந்திரமா யிவையொன்று மல்லவாகித்
தானுகித் தனதாகித் தானுன்காட்டா

வந்தரமா யப்பாலா யதற்கப்பாலா
யப்பாலுக் கப்பாலா யமர்ந்ததேவே. (கக)

மலைமேலுங் கடன்மேலு மலரின்மேலும்
வாழ்கின்ற மூவுருவின் வயங்குங்கோவே
நிலைமேலு நெறிமேலு நிறுத்துகின்ற
நெடுந்தவத்தோர் நிறைமேலு நிகழ்த்தும்வேதக்
கலைமேலு மெம்போல்வா ருளத்தின்மேலுங்
கண்மேலுந் தோண்மேலுங் கருத்தின்மேலுந்
தலைமேலு முயிர்மேலு முணர்வின்மேலுந்
தகுமன்பின் மேலும்வளர் தாண்மெய்த்தேவே.

பொற்குன்றே யகம்புறமும் பொலிந்துநின்ற
பூரணமே யாரணத்துட் பொருளேயென்றுங்
கற்கின்றோர்க் கினியசுவைக் கரும்பேதான
கற்பகமே கற்பகத்தின் கனியேவாய்மைச்
சொற்குன்று நாவகத்துண் மாறாவின்பந்
தோற்றுகின்ற திருவருட்சீர்ச் சோதியேவிண்
ணிற்கின்ற சுடரேயச் சுடருள்ளோங்கு
நீளொளியே யவ்வொளிக்கு ணிறைந்ததேவே.

கோவேயென் குணக்குன்றே குன்றாஞானக்
கொழுந்தேனே செழும்பாகே குளிர்ந்தமோனக்
காவேமெய் யறிவின்ப மயமேயென்றன்
கண்ணேமுக் கண்கொண்ட கரும்பேவானத்
தேவேயத் தேவுக்குந் தெளியவொண்ணாத்
தெய்வமே வாடாமற் றிகழ்சிற்போதப்
பூவேயப் பூவிலுறு மணமேயெங்கும்
பூரணமாய் நிறைந்தருளும் புனிதத்தேவே. (கச)

வானேயவ் வானுலவுங் காற்றேகாற்றின்
வருநெருப்பே நெருப்புறுநீர் வடிவேநீரிற்
றானேயும் புவியேயப் புவியிற்றங்குந்
தாபரமே சங்கமமே சாற்றுகின்ற
வூனேநல் லுயிரேயுள் ளொளியேயுள்ளத்
துணர்வேயவ் வுணர்வுகலந் தூறுகின்ற
தேனேமுக் கனியேசெங் கரும்பேபாகின்
றீஞ்சுவையே சுவையனைத்துந் திரண்டதேவே. (கரு)

விண்ணேவிண் ணுருவேவிண் முதலேவிண்ணுள்
வெளியேயவ் வெளிவிளங்கு வெளியேயென்றன்
கண்ணேகண் மணியேகண் ணொளியேகண்ணுட்
கலந்துநின்ற கதிரேயக் கதிரின்வித்தே
தண்ணேதண் மதியேயம் மதியிற்பூத்த
தண்ணமுதே தண்ணமுத சாரமேசொற்
பண்ணேபண் ணிசையேபண் மயமேபண்ணின்
பயனேமெய்த் தவர்வாழ்த்திப் பரவுந்தேவே. ()

தத்துவமே தத்துவா தீதமேசிற்
சயம்புவே யெங்குநிறை சாக்ஷியேமெய்ச்
சத்துவமே சத்துவத்தின் பயனேயின்பந்
தந்தருளும் பெருவாழ்வாஞ் சாமியேயெஞ்
சித்தநிலை தெளிவிக்கு மொளியேசற்றுந்
தெவிட்டாத தெள்ளமுதே தேனேயென்றுஞ்
சுத்தநெறி திறம்பாதா ரறிவிற்றோய்ந்த
சுகப்பொருளே மெய்ஞ்ஞானந் துலங்குந்தேவே.

யோகமே யோகத்தின் பயனேயோகத்
தொருமுதலே யோகத்தி னோங்குந்தூய

போகமே போகத்தின் பொலிவேபோகம்
புரிந்தருளும் புண்ணியமே புனிதஞான
யாகமே யாகத்தின் விளைவேயாகத்
திறையேயவ் விறைபுரியு மின்பேயன்பர்
மோகமே மோகமெலா மழித்துவீறு
மோனமே மோனத்தின் முளைத்ததேவே. (கஅ)

மறைமுடிக்குப் பொருத்தமுறு மணியேஞான
வாரிதியே யன்பர்கடம் மனத்தே நின்ற
குறைமுடிக்குங் குணக்குன்றே குன்றுமோனக்
கோமளமே தூயசிவக் கொழுந்தேவெள்ளைப்
பிறைமுடிக்கும் பெருமானே துளவமாலைப்
பெம்மானே செங்கமலப் பிரானேயிந்த
விறைமுடிக்கும் மூவர்கட்கு மேலாய்நின்ற
விறையேயிவ் வுருவுமின்றி யிருந்ததேவே. (கசு)

கோதகன்ற யோகர்மனக் குகையில்வாழுங்
குருவேசண் முகங்கொண்ட கோவேவஞ்ச
வாதகன்ற ஞானியர்தம் மதியிலூறும்
வானமுதே யானந்த மழையேமாயை
வேதகன்ற முத்தர்களை விழுங்குஞான
வேழமே மெய்யின்ப விருந்தேநெஞ்சிற்
றீதகன்ற மெய்யடியர் தமக்குவாய்த்த
செல்வமே யெல்லையிலாச் சீர்மைத்தேவே. (௨௦)

வன்புகலந் தறியாத மனத்தோர்தங்கண்
மனங்கலந்து மதிகலந்து வயங்காநின்ற
வென்புகலந் தான்கலந்து புலன்களோடு
மிந்திரிய மவைகலந்துள் ளியங்குகின்ற

வன்புகலந் தறிவுகலந் துயிரைம்பூத
மான்மாவுங் கலந்துகலந் தண்ணித்தூறி
யின்புகலந் தருள்கலந்து ததும்பிப்பொங்கி
யெழுங்கருணைப் பெருக்காறே யின்பத்தேவே.

தண்ணமுத மதிகுளிர்ந்த கிரணம்வீச
தடம்பொழிற்பூ மணம்வீசத் தென்றல்வீச
வெண்ணமுதப் பளிக்குநிலா முற்றத்தேயின்
னிசைவீசத் தண்பனிநீ ரெடுத்துவீசப்
பெண்ணமுத மனையவர்விண் ணமுதமூட்டப்
பெறுகின்ற சுகமனைத்தும் பிற்பட்டோடக்
கண்ணமுதத் துடம்புயிர்மற் றனைத்துமின்பங்
கலந்துகொளத் தருங்கருணைக் கடவுட்டேவே.

சுழியாத வருட்கருணைப் பெருக்கேயென்றுந்
தூண்டாத மணிவிளக்கின் சோதியேவா
னொழியாது கதிர்ப்பரப்புஞ் சுடரேயன்பர்க்
கோவாத வின்பருளு மொன்றேவிண்ணோர்
விழியாலு மொழியாலு மனத்தினாலும்
விழைதருமெய்த் தவத்தாலும் விளம்புமெந்த
வழியாலுங் கண்டுகொளற் கரிதாய்ச்சுத்த
மௌனவெளி யூடிருந்து வயங்குந்தேவே. (உ௯)

சொல்லொழியப் பொருளொழியக் கரணமெல்லாஞ்
சோர்ந்தொழிய வுணர்வொழியத் துளங்காநின்ற
வல்லொழியப் பகலொழிய நடுவேநின்ற
வானந்த வநுபவமே யதீதவாழ்வே
நெல்லொழியப் பதர்கொள்வார் போலவின்ப [நெஞ்சக்
கிறைவொழியக் குறைகொண்மத நெறியோர்

கல்லொழிய மெய்யடிய ரிதயமெல்லாங்
கலந்துகலந் தினிக்கின்ற கருணைத்தேவே. (உ௬)

உலகடலும் புவிவரையு மனல்காலீரு
மந்தரமு மற்றைய்கி லாண்டம்யாவு
நிலைகுலையா வண்ணமருள் வெளியினூடு
நிரைநிரையா நிறுத்தியுயிர் நிகழும்வண்ணந்
தலைகுலையாத் தத்துவஞ்செய் திரோதையென்னுந்
தனியாணை நடத்தியருட் டலத்திலென்று
மலைவறவீற் றிருந்தருளு மரசே முத்தி [தேவே.
வழித்துணையே விழித்துணையுண் மணியாந்

வரம்பழுத்த நெறியேமெய்ந் நெறியிலின்ப
வளம்பழுத்த பெருவாழ்வே வானோர்தங்கள்
சிரம்பழுத்த பதப்பொருளே யறிவானந்த
சிவம்பழுத்த வநுபவமே சிதாகாசத்திற்
பரம்பழுத்த நடத்தரசே கருணையென்னும்
பழம்பழுத்த வான்றருவே பரம ஞானத்
திரம்பழுத்த யோகியர்தம் யோகத்துள்ளே
தினம்பழுத்துக் கனிந்தவருட் செல்வத்தேவே.

அண்டமெலாங் கண்ணாகக் கொளினுங்காண்டற்
கணுத்துணையுங் கூடாவென் றனந்தவேதம்
விண்டலறி யோலமிட்டுப் புலம்பமோன [றே
வெளிக்குள்வெளி யாய்நிறைந்து விளங்குமொன்
கண்டவடி வாயகண்ட மயமாயெங்குங்
கலந்துநின்ற பெருங்கருணைக் கடவுளேயெஞ்
சண்டவினைத் தொடக்கறச்சின் மயத்தைக்காட்டுஞ்
சற்குருவே சிவகுருவே சாந்தத்தேவே. (உ௭)

உடல்குளிர வுயிர்தழைக்க வுணர்ச்சியோங்க
வுளங்கனிய மெய்யன்ப ருள்ளத்தூடே
கடலனைய பேரின்பந் துளும்பநாளுங்
கருணைமலர்த் தேன்பொழியுங் கடவுட்காவே
விடலரிய வெம்போல்வா ரிதயந்தோறும்
வேதாந்த மருந்தளிக்கும் விருந்தேவேதந்
தொடலரிய வெளிமுழுதும் பரவிஞானச்
சோதிவிரித் தொளிர்கின்ற சோதித்தேவே.

பொங்குபல சமயமெனு நதிகளெல்லாம்
புகுந்துகலந் திடநிறைவாய்ப் பொங்கியோங்குங்
கங்குகரை காணாத கடலேயெங்குங்
கண்ணாகக் காண்கின்ற கதியேயன்பர்
தங்கநிழல் பரப்பிமயற் சோடையெல்லாந்
தணிக்கின்ற தருவேபூந் தடமேஞானச்
செங்குமுத மலரவரு மதியேயெல்லாஞ்
செய்யவல்ல கடவுளே தேவதேவே. (உகூ)

வான்காணு மறைகாணு மலரோன்காணான்
மால்காணா னுருத்திரனு மதித்துக்காணா
னன்காணா விடத்ததனைக் காண்பேமென்று
நல்லோர்க ணவில்கின்ற நலமேவேட்கை
மான்காணா வுளக்கமல மலர்த்தாநின்ற
வான்சுடரே யானந்த மயமேயின்ற
வான்காணா விளங்கன்றா யலமந்தேங்கு
மன்பர்தமைக் கலந்துகொளு மமலத்தேவே. (௩௦)

மெய்ஞ்ஞான விருப்பத்தி லேறிக்கேள்வி
மீதேறித் தெளிந்திச்சை விடுதலேறி

யஞ்ஞான மற்றபடி யேறியுண்மை
யறிந்தபடி நிலையேறி யதுநானென்னுங்
கைஞ்ஞானங் கழன்றேறி மற்றவெல்லாங்
கடந்தேறி மௌனவியற் கதியிலேறி
யெஞ்ஞான மறத்தெளிந்தோர் கண்டுங்காணே
மென்கின்ற வநுபவமே யின்பத்தேவே. (௩௧)

பற்றறியா முத்தர்தமை யெல்லாம்வாழைப்
பழம்போல விழுங்குகின்ற பரமேமாசு
பெற்றறியாப் பெரும்பதமே பதத்தைக்காட்டும்
பெருமானே யானந்தப் பேற்றின்வாழ்வே
யுற்றறியா தின்னுமின்னு மறைகளெல்லா
மோலமிட்டுத் தேடகின்ற வொன்றேயொன்றுங்
கற்றறியாப் பேதையேன் றனக்குமின்பங்
கனிந்தளித்த வருட்கடலே கருணைத்தேவே.

பேராய வண்டங்கள் பலவும்பிண்ட
பேதங்கள் பற்பலவும் பிண்டாண்டத்தின்
வாராய பலபொருளுங் கடலுமண்ணும்
மலையளவுங் கடலளவு மணலும்வானு
மூராத வான்மீனு மணுவுமற்றை
யுள்ளனவு மளந்திடலா மோகோவுன்னை
யாராலு மளப்பரிதென் றனந்தவேத
மறைந்திளைக்க வதிதூர மாகுந்தேவே. (௩௩)

கற்பங்கள் பலகோடி செல்லத்திய
கனலினடு வூசியின்மேற் காலையூன்றிப்
பொற்பறமெய் யுணவின்றி யுறக்கமின்றிப்
புலர்ந்தெலும்பு புலப்படவைம் பொறியையோம்பி

நிற்பவருக் கொளித்துமறைக் கொளித்தியோக [ஞ்
நீண்முனிவர்க்கொளித்தமரர்க் கொளித்துமேலா
நிற்பதத்திற் சின்மயமாய் நிறைந்துஞானத்
திருவாள ருட்கலந்த தேவதேவே. (௩௪)

மட்டகன்ற நெடுங்கால மனத்தால்வாக்கான்
மதித்திடினும் புலம்பிடினும் வாராதென்றே
கட்டகன்ற மெய்யறிவோர் கரணநீக்கிக்
கலையகற்றிக் கருவியெலாங் கழற்றிமாயை
விட்டகன்று கருமமல போதம்யாவும்
விடுத்தொழித்துச் சகசமல வீக்கநீக்கிச்
சுட்டகன்று நிற்கவவர் தம்மைமுற்றுஞ்
சூழ்ந்துகலந் திடுஞ்சிவமே துரியத்தேவே.(௩௫)

உருநான்கு மருநான்கு நடுவேநின்ற
வுருவருவ மொன்றுமிவை யுடன்மேலுற்ற
வொருநான்கு மிவைகடந்த வொன்றுமாயவ்
வொன்றிடு வாய்நடுவுள் ளொன்றாய் நின்றே
யிருநான்கு மமைந்தவரை நான்கினோடு
மெண்ணான்கின் மேலிருத்து மிறையேமாயைக்
கருநான்கும் பொருளொன்கும் காட்டுமுக்கட்
கடவுளே கடவுளர்கள் கருதுந்தேவே (௩௬)

எழுத்தறிந்து தமையுணர்ந்த யோகருள்ளத்
தியலறிவாந் தருவினிலன் பெனுமோருச்சி
பழுத்தளிந்து மௌனநறுஞ் சுவைமேற்பொங்கிப்
பதம்பொருந்த வநுபவிக்கும் பழமேமாயைக்
கழுத்தரிந்து கருமமலத் தலையைவீசுங்
கடுந்தொழிலோர் தமக்கேநற் கருணைகாட்டி

விழுத்துணையா யமர்ந்தருளும் பொருளேமோன
வெளியினிறை யானந்த விளைவாந்தேவே (௩எ)

பாயிரமா மறையனந்த மனந்தமின்னும்
பார்த்தளந்து காண்டுமெனப் பல்கான்மேவி
யாயிரமா யிரமுகங்க ளாலும்பன்னா
ளளந்தளந்தோ ரணுத்துணையு மளவுகாணா
தேயிரங்கி யழுதுசிவ சிவவென்றேங்கித்
திரும்பவருட் பரவெளிவாழ் சிவமேயீன்ற
தாயிரங்கி வளர்ப்பதுபோ லெம்போல்வாரைத்
தண்ணருளால் வளர்த்தென்றுந் தாங்குந்தேவே()

அந்தரமிங் கறிவோமற் றதனிலண்ட
மடுக்கடுக்கா யமைந்தவுள வறிவோமாங்கே
யுந்துறும்பல் பிண்டநிலை யறிவோஞ்சீவ
னுற்றநிலை யறிவோமற் றனைத்து நாட்டு
மெந்தைநின தருள்விளையாட் டந்தோவந்தோ
வெள்ளளவு மறிந்திலோ மென்னேயென்று
முந்தனந்த மறைகளெல்லாம் வழுத்தநின்ற
முழுமுதலே யன்பர்குறை முடிக்குந்தேவே. ()

என்னுயிர்நீ யென்னுயிர்க்கோ ருயிருநீயென்
னின்னுயிர்க்குத் துணைவனீ யென்னையீன்ற
வன்னை நீயென்னுடைய வப்பனீயென்
னரும்பொருணீ யென்னிதயத் தன்புநீயென்
னன்னெறிநீ யெனக்குரிய வுறவுநீயென்
னற்குருநீ யெனைக்கலந்த நட்புநீயென்
றன்னுடைய வாழ்வு நீ யென்னைக்காக்குந்
தலைவனீ கண்மூன்று தழைத்ததேவே (௪௦)

ஆனேறும் பெருமானே யரசேயென்ற
ஞருயிருக் கொருதுணையே யமுதேகொன்றைத்
தேனேறு மலர்ச்சடையெஞ் சிவனேதில்லைச்
செழுஞ்சுடரே யானந்தத் தெய்வமேயென்
ஞானேறு முயிர்க்குணிறை யொளியேயெல்லா
முடையானே நின்னடிச்சீ ருன்னியன்பர்
வானேறு கின்றூர்நா ளொருவன்பாவி
மண்ணேறி மயக்கேறி வருந்துற்றேனே (சுக)

செஞ்சடையெம் பெருமானே சிறுமானேற்ற
செழுங்கமலக் கரத்தவனே சிவனேசூழ்ந்து
மஞ்சடையு மதிற்றில்லை மணியேயொற்றி
வளர்மருந்தே யென்னுடைய வாழ்வேவேட்கை
யஞ்சடைய வஞ்சியர்மா லடையவஞ்ச
மடையநெடுந் துயரடைய வகன்றபாவி
நெஞ்சடையநினைதியோ நினைதியென்மெய்ந்
நெறியுடையார் நெஞ்சமர்ந்த நீதனன்றே (சுஉ)

அன்னையினும் பெரிதினிய கருணையூட்டு
மாரமுதே யென்னுறவே யரசேயிந்த
மன்னுலகி லடியேனை யென்னேதுன்ப
வலையிலகப் படவியற்றி மறைந்தாயந்தோ
பொன்னைமதித் திடுகின்றோர் மருங்கேசூழ்ந்து
போனகமும் பொய்யுறவும் பொருந்தலாற்றே
னென்னையுளங் கொள்ளுதியோ கொள்கிலாயோ
வென்செய்வே னென்செய்வே னென்செய்வேனே

மத்தேறி யலைதயிர்போல் வஞ்சவாழ்க்கை
மயலேறி விருப்பேறி மதத்திஞேடு

பித்தேறி யுழல்கின்ற மனத்தாலந்தோ
பேயேறி நலிகின்ற பேதையானேன்
வித்தேறி விளைவேறி மகிழ்கின்றோர்போன்
மேலேறி யன்பரெலாம் விளங்குகின்று
ரொத்தேறி யுயிர்க்குயிராய் நிறைந்தவெங்க
ளுடையானே யிதுதகுமே வுணர்கிலேனே.(௪௪)

மதியணிந்த முடிக்கனியே மணியே யெல்லாம்
வல்லவருட் குருவேநின் மலர்த்தாள்வாழ்த்திக்
கதியணிந்தா ரன்பரெலா மடியேனென்றுங்
கண்டறியேன் கருமத்தாற் கலங்கியந்தோ
பொதியணிந்து திரிந்துழலு மேறுபோலப்
பொய்யுலகிற் பொய்சுமந்து புலம்பாநின்றேன்
றுதியணிந்த நின்னருளென் றனக்குமுண்டோ
வின்றெனிலிப் பாவியேன் சொல்வதென்னே. ()

கற்றவளே தனக்குமுண வளிக்குமுன்றன்
கருணைநிலை தனையறியேன் கடையேனிங்கே
யெற்றவளே யெறும்பேபோற் றிரிந்துநாளு
மிளைத்துநின தருள்காணு தெந்தாயந்தோ
பெற்றவளைக் காணுத பிள்ளைபோலப்
பேதுறுகின் றேன்செய்யும் பிழையைநோக்கி
*யிற்றவளைக் கேள்விடல்போல் விடுதியேல்யா
னென்செய்வே னெங்குறுவே னென்சொல்வேனே

தீவினைநல் வினையெனும்வன் கயிற்றுலிந்தச்
சீவர்களை யாட்டுகின்ற தேவேநாயே
னேவினைநேர் கண்மடவார் மையற்பேயா

* இற்றவள் என்பது மனையறங்காப்பவள்.

விடருழந்துஞ் சலிப்பின்றி யென்னேயின்னு
நாவினேயென் பால்வருந்திக் கறண்டுகின்ற
நாய்க்குநகை தோன்றநின்று நயக்கின்றேனு
ஞவினேவிட் டெருதுகறந் திடுவான்செல்லு
மறிவிலிக்கு மறிவிலியே னவாறே. (௭௭)

எம்பெருமா னின்விளையாட் டென்சொல்கேனு
னேதுமறி யாச்சிறியே னெனைத்தானிங்கே
செம்புனலாற் குழைத்தபுலாற் சுவர்சூழ்பொத்தைச்
சிறுவீட்டி லிருட்டறையிற் சிறைசெய்தந்தோ
கம்பமுறப் பசித்தழலுங் கொளுந்தவந்தக்
காணமுதற் பொறிபுலப்பேய் கவர்ந்துசூழ்ந்து
வம்பியற்றக் காமாதி யரட்டரெல்லா
மடிபிடித்து வருத்தவென்றோ வளர்த்தாயெந்தாய்.

அம்பரத்தே யானந்த வடிவாலென்று
மாடுகின்ற மாமணியே யரசேநாயே
னிம்பரத்த மெனுமுலக நடையிலந்தோ
விடருழந்தேன் பன்னெறியி லெனையிழுத்தே
பம்பரத்தி னுடியலைப் படுத்துமிந்தப்
பாவிமன மெனக்குவயப் படுவதில்லை
கொம்பரற்ற விளங்கொடிபோற் றளர்ந்தேனென்னைக்
குறிகொள்ளக் கருதுதியோ குறித்திடாயோ. ()

கண்ணுடைய நுதற்கரும்பே மன்றிலாடுங்
காரணகா ரியங்கடந்த கடவுளேநின்
றண்ணுடைய மலரடிக்கோர் சிறிதுமன்பு
சார்ந்தேனே செம்மரம்போற் றணித்தநெஞ்சேன்
பெண்ணுடைய மயலாலே சுழல்கின்றேனென்
பேதைமையை யென்புகல்வேன் பேயனேனைப்

புண்ணுடைய புழுவிரும்பும் புள்ளென்கேனோ
புலைவிழைந்து நிலைவெறுத்தேன் புலையனேனே.

வருகணத்து வாழ்ந்திடுமோ விழுமோவிந்த
மலக்கூடென் றறிஞரெலாம் வருந்தக்கேட்டு
மருகணைத்துக் கொளப்பெண்பே யெங்கேமேட்டுக்
கடைத்திடவெண் சோறெங்கே யாடையெங்கே
யிருகணுக்கு வியப்பெங்கே வசதியான
விடமெங்கே யென்றுதிரிந் திளைத்தேனல்லா
லொருகணத்து முனைநினைந்த துண்டோவென்னை
யுடையானே யெவ்வகைநா னுய்யுமாறே. (௩௧)

பொன்மலையோ சிறிதெனப்பே ராசைபொங்கிப்
புவிநடையிற் பற்பலகாற் போந்துபோந்து
நென்மலையோ நிதிமலையோ வென்றுதேடி
நிலைகுலைந்த தன்றியுனை நினைந்துநேடி
மன்மலையோ மாமணியோ மருந்தோவென்று
வழுத்தியதே யில்லையிந்த வஞ்சநெஞ்சங்
கன்மலையோ விரும்போசெம் மரமோபாறைக்
கருங்கல்லோ பராய்முருட்டுக் கட்டையேயோ. ()

கண்மயக்கும் பேரிட்டுக் கங்குற்போதிற்
கருத்தறியாச் சிறுவனையோர் கடுங்கானத்தே
யுண்மயக்கங் கொளவிடுத்தே யொருவன்பின்போ
மொர்ருதாய்போன் மாயையிருளோங்கும்போதின்
மண்மயக்கம் பெறும்விடயக் காட்டிலந்தோ
மதியிலேன் மாழாந்து மயங்கநீதான்
வண்மையுற்ற நியதியின்பி னென்னைவிட்டே
மறைந்தனையே பரமேநின் வண்மையென்னே. ()

கற்றாயும் பிழைகுறிக்கக் கண்டோமிந்த
நானிலத்தே மற்றவர்யார் நாடார்வினை
பற்றாயு மவர்தமைநாம் பற்றோம்பற்றிற்
பற்றாத பற்றுடையார் பற்றியுள்ளே
யுற்றாயுஞ் சிவபெருமான் கருணையொன்றே
யுறுபிழைக ளெத்துணையும் பொறுப்பதென்றான்
பொற்றாளை விரும்பியது மன்றுளாடும் [வன்றே.
பொருளேயென் பிழையனைத்தும் பொறுக்க

அருளுடைய பரம்பொருளே மன்றிலாடு
மானந்தப் பெருவாழ்வே யன்புளோர்தந்
தெருளுடைய வுளமுழுதுங் கோயில்கொண்ட
சிவமேமெய் யறிவுருவாந் தெய்வமேயிம்
மருளுடைய மனப்பேதை நாயினேன்செய்
வன்பிழையைச் சிறிதேனு மதித்தியாயி
லிருளுடைய பவக்கடல்விட் டேறேனென்னை
யேற்றுவதற் கெண்ணுகவென் னின்பத்தேவே.()

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருண்முறையீடு.

---o---

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துனியா லுளங்தளர்ந் தந்தோ துரும்பிற் சுழலுகின்றே
னினியா யினுமிரங் காதோநின் சித்தமெந் தாயிதென்ன
வனியா யமோவென் னளவினின் பாற்றண் ணருளிலையோ
சனியா மென்வல்வினைப் போதனையோ வென்சொல் சாற்றுவதே.

நான்படு ம்பாடு சிவனே யுலகர் நவிலும்பஞ்சு [மோ
தான்படு மோசொல்லத் தான்படு மோவெண்ணத் தான்படு
கான்படு கண்ணியின் மான்படு மாறு கலங்கிநின்றே [னே.
னேன்படு கின்றனை யென்றிரங் காயென்னி லென்செய்வ

கைக்கின்ற காயு மினிப்பாம் விடமுங் கனவமுதாம்
பொய்க்கின்ற கானலு நீராம்வன் பாவமும் புண்ணியமாம்[சீர்
வைக்கின்றவோடுஞ்செம் பொன்னுமென்கெட்ட மனதுநின்
துய்க்கின்றநல்ல மனதாவதில்லையென் சொல்லுவனே. (௩)

மின்போலுஞ் செஞ்சடை வித்தக னேயொளி மேவியசெம்
பொன்போலு மேனியெம் புண்ணிய னேயெனைப் போற்றிப்பெற்ற
தன்போலுந் தாய்தந்தை யாயிரம் பேரிருந் தாலுமந்தோ
நின்போலு மன்புடை யாரெனக் காரிந்த நீணிலத்தே. (௪)

என்போன் மனிதரை யேனடைப் பேனெனக் கெய்ப்பில்வைப்பாம்
பொன்போல்விளங்கும் புரிசடையான்றனைப்போயடுத்தேன்
றன்போரனுவும் பெறேனினியானென்றுசொல்லிவந்தேன்
முன்போற் பராமுகஞ் செய்யே லருளுக முக்கணனே. (௫)

பொன்னுடை யார்தமைப் போயடுப் பாயென்ற புன்மையினோர்க்
கென்னுடை யான்றனை யேயடுப் பேனிதற் கெள்ளளவும்
பின்னடையேனவர் முன்னடையேனெனப் பேசிவந்தேன்
மின்னிடை மாதுமை பாகாவென் சோகம் விலக்குகவே.

அரும்பொரு ளேயென் னரசேயென் னுருயிர்க் காகவந்த
பெரும்பொரு ளேயருட் பேறே சிவாநந்தம் பெற்றவர்பால்.
வரும்பொருளே முக்கண் மா மணியேநின் வழியருளாற்
றரும்பொரு ளேபொரு ளென்றுவந் தேனெனைத் தாங்கிக்கொள்ளே.

அடுத்தார் தமையென்று மேலோர்விடார்க ளவர்க்குப்பிச்சை
யெடுத்தா யினுமிடு வார்களென் பாரதற் கேற்கச்சொற்பூத்
தொடுத்தா ரொருவர்க்குக் கச்சூரி லேபிச்சைச் சோறெடுத்துக்
கொடுத்தாய்நின் பேரரு ளென் சொல்லு கேனெண் குணக்குன்றமே.

கடும்பாட்டை நாவலன் வாய்த்திருப் பாட்டை நயந்திட்டநீ
குடும்பாட்டைமேற்கொண்ட வென்றமிழ்ப்பாட்டையுங் கொண்டெனு
திடும்பாட்டை நீக்கிலை யென்னினுந் துன்பத் திழுக்குற்றுநான் [ள்ளத்
படும்பாட்டை யாயினும் பார்த்திரங் காயெம் பரஞ்சுடரே.

மதியாம லாரையு நானிறு மாந்து மகிழ்கின்றதெம்
பதியா முனது திருவருட் சீருரம் பற்றியன்றோ
வெதியார் படினு மிடர்ப்பட் டலையவிவ் வேழைக்கென்ன
விதியா வினிப்பட மாட்டே னருள்செய் விடையவனே. (௧௦

மடல்வற்றி னுலு மணம்வற் றுறுத மலரெனவென் [ல்லா
னுடல்வற்றி னுலுமென் னுள்வற்று மோதுய ருள்ளவெ

மடல்வற் றுருதநின் ருட்கன்றி யீங்கய லார்க்குரையேன்
கடல்வற்றி னுலுங் கருணைவற் ருதமுக் கண்ணவனே. (௧௧)

கோள்வேண்டு மேழை மனத்தினை வேறுற்றுக் கொட்டக்கொள்ளித்
தேள்வேண்டு மோசுடத் தீவேண்டு மோவதைச் செய்திடவோர்
வாள்வேண்டு மோகொடுந் துன்பே யதிலெண் மடங்குகண்டா
யாள்வேண்டு மேலென்னை யாள்வேண்டு மென்று ளளுமொழித்தே.

அருட்கட லேயக் கடலமு தேயவ் வமுதத்துற்ற
தெருட்சுவை யேயச் சுவைப்பய னேமறைச் சென்னிநின்ற
பொருட்பத மேயப் பதத்தர சேநின் புகழ்நினையா
விருட்குண மாயை மனத்தே னையுமுவந் தேன்றுகொள்ளே.

படிபட்ட மாயையின் பாற்பட்ட சாலப் பரப்பிற்பட்டே
மிடிபட்ட வாழ்க்கையின் மேற்பட்ட துன்ப விசாரத்தினு
லடிபட்ட நானுனக் காட்பட்டு மின்னு மலைதனன்றே
பிடிபட்ட நேரிடை பெண்பட்ட பாகப் பெருந்தகையே. (௧௪)

வன்பட்ட கூடலில் வான்பட்ட வையை வரம்பிட்டநின்
பொன்பட்ட மேனியிற் புண்பட்ட போதிற் புவிநடையாந்
துன்பட்ட வீரரந் தோவாத வூரர்தந் தூயநெஞ்ச
மென்பட்ட தோவின்று கேட்டவென் னெஞ்சமிடிபட்டதே

நானடங் காதொரு நாட்செயுங் குற்ற நடக்கையெல்லாம்
வானடங் காதிந்த மண்ணடங் காது மதிக்குமண்டந்
தானடங் காதெங்குந் தானடங் காதெனத் தானறிந்து
மானடங் காட்டு மணியெனை யாண்டது மாவியப்பே. (௧௬)

பாம்பா யினுமுணப் பால்கொடுப்பார்வளர்ப் பார்மனைப்பால்
வேம்பாயினும்வெட்டல்செய்யார்வளர்த்த வெருட்சிக்கடாத்
தாம்பாயினுமொரு தாம்பாயினுங்கொடு தாம்பின்செல்வார்
தேம்பாய்மலர்க்குழற் காம்பாகவென்னையுஞ்சேர்த்துக்கொள்ளே.

வலைப்பட்ட மானென வாட்பட்ட கண்ணியர் மையலென்னும்
புலைப்பட்ட பேய்க்கு விலைப்பட்ட நான்மதி போய்ப்புலம்ப
விலைப்பட்டவிம்மன மந்தோவிவ்வேழைக்கென் றெங்கிருந்து
தலைப்பட்ட தோவிதற் கென்செய்குவேன்முக்கட் சங்கரனே.

ஊர்தரு வார்நல்ல வூண்டரு வாருடை யுந்தருவார்
பார்தரு வாருழற் கேர்தரு வார்பொன் பணந்தருவார்
சோர்தரு வாருள் ளறிவுகெ டாமற் சுகிப்பதற்கிங்
கார்தரு வாரம்மை யார்தரு பாகனை யன்றிநெஞ்சே. (கசு)

வீட்டுத் தலைவரின் றுள்வணங் கார்தம் விரிதலைசும்
மாட்டுத் தலைபட்டி மாட்டுத் தலைபுன் வராகத்தலை
மாட்டுத்தலைவெறி நாய்த்தலை பாம்பி னடுந்தலைகற்
பூட்டுத் தலைவெம் புலைத்தலை நாற்றப் புழுத்தலையே. (கஎ)

வேல்கொண்ட கையுமுந் நூல்கொண்ட மார்பமு மென்மலர்ப்பொற்
கால்கொண்ட வொண்கழற் காட்சியும் பன்னிரு கண்ணும்விடை
மேல்கொண்ட செஞ்சுடர் மேனியுஞ் சண்முக வீறுங்கண்டு
மால் கொண்ட நெஞ்சமகிழ்வதெந்நாளென்கண்மாமணியே.

சேலுக்கு நேர்விழி மங்கைபங் காவென் சிறுமதிதான்
மேலுக்கு நெஞ்சையுட் காப்பது போனின்று வெவ்விடய
மாலுக்கு வாங்கி வழங்கவுந் தான்சம் மதித்ததுகாண்
பாலுக்குங் காவல்வெம் பூனைக்குந் தோழனென் பாரிதுவே.

மண்ணாலு மண்ணுற்ற வாழ்க்கையி னாலுமவ் வாழ்க்கைக்குற்ற
பெண்ணாலு நொந்துவந் தாரையெ லாமருட் பேறெனுமுக்
கண்ணாலும் பார்த்தைந்து கையாலு மீயுங் கணபதிநின்
பண்ணாலு மாமறை மேற்றாளை யென்னுட் பதித்தருளே.()

கரங்காட்டி மையிட்ட கண்காட்டி யென்பெருங் கன்மநெஞ்சக்
குரங்காட்டிச்சேய்மையினிற்கின்றமாதரைக்கொண்டுகல்லா
நரங்காட்டிக் கோலொன் றுடனீட்டிக்காட்டி யுரப்பியொரு
மரங்காட் டியகுரங் காட்டுகின் றோரென் மணிகண்டனே. ()

பதியே சரணம் பரமே சரணம் பரம்பரமாந்
திதியே சரணஞ் சிவமேசரணஞ் சிவமுணர்ந்தோர்
கதியே சரணமென் கண்ணே சரணமுக் கட்கருணை
நிதியே சரணஞ் சரணமென் பான்மெய்ந் நிலையருளே. (உக)

என்னுறவேயென் குருவேயென் னுள்ளத் தெழுமின்பமே
யென்னுயி ரேயென்ற னன்பே நிலைபெற்ற வென்செல்வமே
யென்னறி வேயென்றன் வாழ்வேயென்வாழ்வுக் கிடுமுதலே
யென்னர சேயென் குலதெய்வமேயெனை யேன்றுகொள்ளே.

போற்றியென் னுவித் துணையேயென்னன்பிற் புகுஞ்சிவமே
போற்றியென் வாழ்வின் பயனேயென் னின்பப் புதுநறவே
போற்றியென் கண்ணுண் மணியேயென்னுள்ளம் புனையணியே
போற்றியென் னோர்பெருந் தேவே கருணை புரிந்தருளே. ()

தளைக்கின்ற மாயக் குடும்பப் பெருந்துயர் தாங்கியந்தோ
விளைக்கின்ற வேழைக் கிரங்குகண் டாய்சிறி தேயிறகு
முளைக்கின்றபோ தறுப்பார்போனின்னும மொழிந்திடுங்கால்
வளைக்கின்றமாயைக்கிங் காற்றேன்முக்கண்ணுடை மாமணியே.

உடையென்றும் பூணென்று மூணென்று நாடி யுழன்றிடுமிந்
நடையென் றுஞ் சஞ்சலஞ் சஞ்சலங் காணிதி னுன்சிறியேன்
புடையென்று வெய்யி லுறும்புழுப்போன்று புழுங்குகின்றேன்
விடையென் றுமாலறங் கொண்டோயென் றுன்பம் விலக்குகவே ()

அருளார சேயருட் குன்றேமன் றுடு மருளிறையே
யருளமு தேயருட் பேறே நிறைந்த வருட்கடலே

யருளணியேயருட் கண்ணேவின் றோங்கு மருளொளியே
யருளற மேயருட் பண்பேமுக் கண்கொ ளருட்சிவமே. ()

நிலையறி யாத குடும்பத் துயரென்னு நீத்தத்திலே
தலையறி யாது விழுந்தேனை யாண்டரு டானளிப்பா
யலையறி யாத கடலேமுக் கண்கொண்ட வாரமுதே
விலையறி யாத மணியே விடேலிதென் விண்ணப்பமே. ()

புலையள வோவெனு நெஞ்சக னேன்றுயர்ப் போகமெட்டு
மலையள வோவிந்த மண்ணள வோவந்த வானளவோ
வலையள வோவன்று மன்றுணின் றோங்கு மருமருந்தே
யிலையள வோவெனுந் தேவே யறிந்து மிரங்கிலையே. (௩0)

இரையேற்று துன்பக் குடும்ப விகார விருட்கடலிற் [இக்
புரையேற்று நெஞ்சம் புலர்ந்துநின் றேனைப் பொருட் படுத்
கரையேற்ற வேண்டுமென் கண்ணே பவத்தைக் கடிமருந்தே
திரையேற்று செஞ்சடைத் தேவே யமரர் சிகாமணியே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிவுடைமாணிக்கமாலை.

காப்பு.

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீர்கொண்ட வொற்றிப் பதியுடை யானிடஞ் சேர்ந்தமணி
வார்கொண்ட கொங்கை வடிவாம்பிகைதன் மலரடிக்குத்
தார்கொண்ட செந்தமிழ்ப் பாமாலை சாத்தத் தமியனுக்கே
யேர்கொண்ட நல்லரு ளீயுங் குணாலய வேரம்பனே

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடலமு தேசெங் கரும்பேய ருட்கற் பகக்கனியே
யுடலுயி ரேயுயிர்க் குள்ளுணர் வேயுணர் வுள்ளொளியே
யடல்விடை யாரொற்றி யாரிடங்கொண்ட வருமருந்தே
மடலவிழ்ஞான மலரே வடிவுடை மாணிக்கமே. (க)

அணியேய ணிபெறு மொற்றித் தியாகர்தம் மன்புறுசற்
குணியேயெம்வாழ்க்கைக் குலதெய்வமேமலைக்கோன்றவமே
பணியேன் பிழைபொறுத் தாட்கொண்ட தெய்வப் பதிகொள்சிந்தா
மணியேயென்கண்ணுண் மணியேவடிவுடை மாணிக்கமே.

உன்னோருட்டெய்வங் காணேன்மனத்து முரைக்கப்படாப்
பொன்னேயப்பொன்னற்புதவொளியேமலர்ப்பொன்வணங்கு

மன்னேயெம் மாருயிர்க் கோருயிரே யொற்றி யம்பதிவாழ்
மன்னே ரிடம்வளர் மின்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. (ந)

கண்ணேயக் கண்ணின் மணியே மணியிற் கலந்தொளிசெய்
விண்ணே வியனொற்றி யூரண்ணல் வாமத்தில் வீற்றிருக்கும்
பெண்ணேமலைபெறும்பெண்மணியேதெய்வப்பெண்ணமுதே
மண்ணேய நீத்தவர் வாழ்வே வடிவுடை மாணிக்கமே. (ச)

காமம் படர்நெஞ் சுடையோர் கனவினுங் காணப்படாச்
சேமம் படர்செல்வப் பொன்னே மதுரச் செழுங்கனியே
தாமம் படரொற்றி யூர்வாழ் பவளத் தனிமலையின்
வாமம் படர்பைங் கொடியே வடிவுடை மாணிக்கமே. (ரு)

சோலையிட்டார்வயலூரொற்றிவைத்துத்தன்றொண்டரன்பின்
வேலையிட்டாற்செயும் பித்தனே மெய்யிடை மேவுகரித்
தோலையிட்டாடுந்தொழிலுடையோனைத்துணிந்துமுன்னுண்
மாலை யிட்டாயிஃ தென்னே வடிவுடை மாணிக்கமே. (சு)

பின்னின்றபிள்ளையின் மேலார்வந்தாய்க்கெனப் பேசுவர்நீ
முன்னின்றபிள்ளையின்மேலாசையுள்ளவர்மொய்யசுரர் [னே
கொன்னின்றபோர்க்கிளம் பிள்ளையையேவக் கொடுத்ததென்
மன்னின்றவொற்றி மயிலேவடிவுடை மாணிக்கமே. (எ)

பொன்னோடுவாணியென் போரிருவோரும் பொருணற்கல்வி
தன்னோடருளுந்திற நின்குற்றேவலைத் தாங்கிநின்ற
பின்னோவலதன் முன்னோதெளிந்திடப் பேசுகநீ
மன்னோடெழிலொற்றி யூர்வாழ் வடிவுடை மாணிக்கமே.

காமட்டலர்திரு வொற்றிநின்னையகன் கந்தைசுற்றி
யேமட்டரையொடு நிற்பதுகண்டு மிரங்கலர்போ
னீமட்டுமேபட் டுடுக்கின்றனையுன்ற னேயமென்னே
மாமட்டலர்குழன் மானேவடிவுடை மாணிக்கமே. (கூ)

விற்றார்நின்றன்மணத் தம்பியின்மேற்சிறு மெல்லனிச்ச
மாற்றாநின்சிற்றடிப் போதினைத்தூக்கிவைத் தாரெனின்மா
லேற்றார்திருவொற்றி யூரார்களக்கறுப் பேற்றவரே
மாற்றுவியல்கொண் மயிலேவடிவுடை மாணிக்கமே. (க0)

சேய்க்குற்றந்தாய்பொறுத் தேடாவருகெனச் செப்புவளிந்
நாய்க்குற்றநீபொறுத் தாளுதல்வேண்டு நவின்மதியின்
றேய்க்குற்றமாற்றுந் திருவொற்றிநாதர்தந் தேவியன்பர்
வாய்க்குற்றநீக்கு மயிலே வடிவுடை மாணிக்கமே. (கக)

வான்றேட நான்கு மறைதேட மாலுடன் வாரிசமே
லான்றேட மற்றை யருந்தவர்தேடவென் னன்பின்மையால்
யான்றேடவென்னுளஞ் சேரொற்றியூரெம் மிருநிதியே
மான்றேடும்வாட்கண் மயிலேவடிவுடை மாணிக்கமே.(கஉ)

திருநாணினைத்தொழு நன்றொழாமற் செலுத்தியநாள்
கருநாளெனமறை யெல்லாம்புகலுங் கருத்தறிந்தே
யொருநாளினுநின் றனைமறவாரன்ப ரொற்றியில்வாழ்
மருநாண்மலர்க்குழன் மானேவடிவுடை மாணிக்கமே.(கங)

அண்டாரைவென்றல காண்டுமெய்ஞ்ஞான மடைந்தவிண்ணிற்
பண்டாரைசூழ்மதி போலிருப்போர்கணின் பத்தர்பதங்
கண்டாரைக்கண்டவ ரன்றேதிருவொற்றிக் கண்ணுதல்சேர்
வண்டாரைவேலன்ன மானேவடிவுடை மாணிக்கமே.(கச)

ஓவாதயன்முத லோர்முடிகோடி யுறழ்ந்தபடி
வாவாவனிச்சம் பொறுமலர்ச்சிற்றடி யாற்றுங்கொலோ
காவாயெனப்பொற் பாவாயருளொற்றிக்காமர்வல்லி
வாவாவெனுமன்பர் வாழ்வேவடிவுடை மாணிக்கமே. (கரு)

பன்னும்பல்வேறண்ட மெல்லாமவ்வண்டப் பரப்பினின்று
துன்னுஞ்சராசரம் யாவையுமீன்றது சூழ்ந்துமுன்னே
யின்னுமிளந்தை யழியாதகன்னிகை யென்பதென்னே
மன்னுஞ்சுகாநந்த வாழ்வேவடிவுடை மாணிக்கமே. (கசு)

சினங்கடந்தோருள்ளச் செந்தாமரையிற் செழித்துமற்றை
மனங்கடந்தோதுமவ் வாக்குங்கடந்த மறையன்னமே
தினங்கடந்தோர்புக ழொற்றி யெம்மானிடஞ் சேரமுதே
வனங்கடந்தோன்புகழ் மானேவடிவுடை மாணிக்கமே.(கஎ)

வல்லாரும்வல்லவ ரல்லாருமற்றை மனிதர்முத
லெல்லாரும்நின்செய லல்லாதணுவு மியக்கிலரே
யில்லாமையாலுழல் புல்லேன்செய்குற்றங்களேதுகண்டாய்
மல்லார்வயலொற்றி நல்லாய்வடிவுடை மாணிக்கமே.(கஅ)

எழுதாவெழிலுயிர்ச் சித்திரமேயின் னிசைப்பயனே
தொழுதாடுமன்பர்த முட்களிப்பேசிற் சுகக்கடலே [யே
செழுவார்மலர்ப்பொழி லொற்றியெம்மான்றன் றிருத்துணை
வழுவாமறையின் பொருளேவடிவுடை மாணிக்கமே. (கக)

சேலேர்விழியருட் டேனேயடியருட் டித்திக்குஞ்செம்
பாலேமதுரச்செம் பாகேசொல்வேதப் பனுவன்முடி
மேலேவிளங்கும் விளக்கேயருளொற்றி வித்தகனார்
மாலேகொளுமெழின் மானேவடிவுடை மாணிக்கமே. (உ0)

எண்ணியவெண்ணங்க ளெல்லாம்பலிக்க வெனக்குநருள்
பண்ணியவுள்ளங்கொ ளுள்ளும்புறம்பும் பரிமளிக்கும்
புண்ணியமல்லிகைப் போதேயெழிலொற்றிப் பூரணர்பான்
மண்ணியபச்சை மணியேவடிவுடை மாணிக்கமே. (உக)

தீதுசெய்தாலுநின் னன்பர்கடம்முன் செருக்கிநின்று
வாதுசெய்தாலுநின் றூண்மறந்தாலு மதியிலியே

னேதுசெய்தாலும்பொறுத்தருள்வாயொற்றி யின்னிடைப்பூ
மாதுசெய்தாழ்குழன் மானேவடிவுடை மாணிக்கமே(௨௨)

என்போற்குணத்தி லிழிந்தவரில்லையெப் போதுமெங்கு
நின்போலருளிற் சிறந்தவரில்லைநின் னீர்மையினாற்
பொன்போலுநின்னரு ளன்னேயெனக்கும் புரிதிகண்டாய்
மன்போலுயரொற்றி வாழ்வேவடிவுடை மாணிக்கமே. ()

கண்ணப்பனேத்துநற் காளத்தியார்மங் கலங்கொளொற்றி
நண்ணப்பர்வேண்டு நலமேபரானந்த நன்னறவே
யெண்ணப்படாவெழி லோவியமேயெமை யென்றுகொண்ட
வண்ணப்பசும்பொன் வடிவேவடிவுடை மாணிக்கமே.(௨௪)

வேதங்களாயொற்றி மேவுஞ்சிவத்தின் விளைவருளாய்ப்
பூதங்களாய்ப்பொறி யாய்ப்புலனாகிப் புகல்கரண
பேதங்களாயுயி ராகியநின்னையிப் பேதையென்வாய்
வாதங்களாலறி வேனோவடிவுடை மாணிக்கமே. (௨௫)

மதியேமதிமுக மானேயடியர் மனத்துவைத்த
நிதியேகருணை நிறைவேசுகானந்த நீணிலையே
கதியேகதிவழி காட்டுங்கண்ணேயொற்றிக் காவலர்பால்
வதியேரிளமட மானேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௨௬)

தாயேமிகவுந் தயவுடையாளெனச் சாற்றுவரிச்
சேயேன்படுந்துயர் நீக்கவென்னேயுளஞ் செய்திலையே
நாயேன்பிழையினி நாடாதுநல்லரு ணல்கவரு
வாயேயெம்மொற்றி மயிலேவடிவுடை மாணிக்கமே.(௨௭)

பூவாய்மலர்க்குழற் பூவாய்மெய்யன்பர் புனைந்ததமிழ்ப்
பாவாய்நிறைந்தபொற் பாவாய்செந்தேனிற் பகர்மொழியாய்

காவாயெனவயன் காவாய்பவனும் கருதுமலர்
மரவாயெழிலொற்றி வாழ்வேவடிவுடைமாணிக்கமே.(௨௮)

கற்பதுங்கேட்பது மெல்லாநின்னற்புதக் கஞ்சமலர்ப்
பொற்பதங்காணும் பொருட்டெனவெண்ணுவர் புண்ணியரே
சொற்பதமாயவைக் கப்புறமாய்நின்ற தூய்ச்சுடரே
மற்பதஞ்சேரொற்றி வாழ்வேவடிவுடைமாணிக்கமே.(௨௯)

பொன்னுடையாரன்றிப் போற்றுநற்கல்விப் பொருளுடையா
ரென்னுடையாரென வேசுகின்றாரிஃ தென்னையன்னே [ண்
மின்னுடையாய்மின்னிற் றுன்னிடையாயொற்றிமேவுமுக்க
மன்னுடையாயென் னுடையாய்வடிவுடை மாணிக்கமே. ()

வாழிநின்சேவடி போற்றிநின்பூம்பத வாரிசங்கள்
வாழிநின்றண்மலர் போற்றிநின்றண்ணளி வாழிநின்சீர்
வாழியென்னுள்ளத்தி னியுநின்னொற்றி மகிழ்நருநீ
வாழியென்னுருயிர் வாழ்வேவடிவுடை மாணிக்கமே. (௩௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது திருமுறை.

புண்ணியவிளக்கம்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடற்கினிய வாக்களிக்கும் பாலுஞ்சோறும் பரிந்தளிக்கும்
கூடற்கினிய வடியவர்தங் கூட்டமளிக்குங் குணமளிக்கு
மாடற்கினிய நெஞ்சேநீ யஞ்சேலென்மே லாணைகண்டாய்
தேடற்கினிய சீரளிக்குஞ் சிவாயநமவென் றிடுநீறே. (க)

கருமாலகற்றும் பிறப்பதனைக் களையுநெறியுங் காட்டுவிக்கும்
பெருமாலதனுன் மயக்குகின்ற பேதைமடவார் நசையறுக்கு
மருமாலுழந்த நெஞ்சேநீ யஞ்சேலென்மே லாணைகண்டாய்
திருமாலயனுந் தொழுதேத்துஞ் சிவாயநமவென் றிடுநீறே.

வெய்யவினையின் வேரறுக்கும் மெய்ம்மைஞானவீட்டிலடைந்
துய்யவமல நெறிகாட்டு முன்னற்கரிய வுணர்வளிக்கும்
மையமடைந்த நெஞ்சேநீ யஞ்சேலென்மே லாணைகண்டாய்
செய்யமலர்க்கண் மால்போற்றுஞ் சிவாயநமவென் றிடுநீறே.

எண்ணவினிய வின்னமுதை யின்பக்கருணைப் பெருங்கடலை
யுண்ணமுடியாச் செழுந்தேனை யொருமால்விடைமேற் காட்டுவிக்கு
மண்ணவினையா னெஞ்சேநீயஞ்சேலென்மே லாணைகண்டாய்
திண்ணமளிக்குந் திறமளிக்குஞ் சிவாயநமவென் றிடுநீறே.()

உற்றவிடத்திலுதவநமக் குடையோர் வைத்தவைப்பதனைக்
கற்றமனத்திற்புகுங்கருணைக்கனியைவிடைமேற்காட்டுவிக்கு
மற்றமடைந்த நெஞ்சேநீ யஞ்சேலென்மே லாணைகண்டாய்
செற்றமகற்றித் திறலளிக்குஞ் சிவாயநமவென் றிடுநீறே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணைமவிளக்கம்.

—o—

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாது செய்மட வார்தமை விழைந்தாய்
மறலி வந்துனை வாவென வழைக்கி
லேது செய்வையோ வேழைநீ யந்தோ
வெழில்கொ ளொற்றியூர்க்கென்னுடன்போந்து
போது வைகிய நான்முகன் மகவான்
புணரி வைகிய பூமகள் கொழுந
ரோது மோஞ்சிவ சண்முக சிவவோ
மோஞ்சி வாயவென் றுன்னுதி மனனே.

நிலவு மொண்மதி முகத்தியர்க் குழன்றாய்
நீச நெஞ்சர்த நெடுங்கடை தனிற்போ
யிலவு காத்தனை யென்னநின் மதியோ
வெழில்கொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன்போந்து
பலவு மாய்ந்துநன் குண்மையை யுணர்ந்த
பத்த ருள்ளகப் பதுமங்க டோறு
முலவுமோஞ்சிவ சண்முகசிவவோ
மோஞ்சி வாயவென் றுன்னுதி மனனே.

ஸ்ரீ சிவசண்முக நாமஸங்கீர்த்தனலகரி.

—————o—————

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பழுது நோகின்ற வஞ்சகா கடைவாய
பற்றி நின்றறிற் பயனெது கண்டாய்
பொழுது போகின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே
பொழில்கொ ளொற்றியம் புரிதனக் கேகி
தொழுது சண்முக சிவசிவ வெனநந்
தோன்ற லார்தமைத் துதித்தவர் திருமுன்
பழுது சொல்லுது மையுற லென்மே
லாணை காணவ ரருள்பெற லாமே.

ஞாலஞ் செல்கின்ற வஞ்சகர் கடைவாய்
நண்ணி நின்றதி னலமெது கண்டாய்
காலஞ் செல்கின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே
கருது மொற்றியங் கடிநகர்க் கேகி
கோலஞ் செய்யருட் சண்முக சிவவோங்
குழக வோவெனக் கூவிநந் துயரா
மாலஞ் சொல்லுது மையுற லென்மே
லாணை காணவ ரருள்பெற லாமே.

உறைந்து வஞ்சர்பால் குறையிரந் தவமே
யுழல்கின் றோயினி யுரைக்குமிப் பொழுதை
குறைந்துபோகின்ற தெழுதியென் னெஞ்சே
குலவு மொற்றியங் கோநகர்க் கேகி

நிறைந்த சண்முக குருநம சிவவோ
நிமல சிற்பரா வரகர வெனவே
யறைந்து போற்றுது மையுற வென்மே
லாணை காணவ ரருள்பெற லாமே.

நமச்சிவாய ஸங்கீர்த்தன லகரி.

பெற்ற தாய்தனை மகமறந் தாலும்
பிள்ளை யைப்பெறுந் தாய்மறந் தாலு
முற்ற தேகத்தை யுயிர்மறந் தாலு
முயிரை மேவிய வுடன்மறந் தாலுங்
கற்ற நெஞ்சகங் கலைமறந் தாலுங்
கண்க ணின்றிமைப் பதுமறந் தாலு
நற்ற வத்தவ ருள்ளிருந் தோங்கு
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

உடையு டுத்திட விடைமறந் தாலு
முலகு ளோர்பசிக் குணமறந் தாலும்
படையெ டுத்தவர் படைமறந் தாலும்
பரவை தானலைப் பதுமறந் தாலும்
புடைய டுத்தவர் தமைமறந் தாலும்
பொன்னை வைத்தவப் புதைமறந் தாலு
நடைய டுத்தவர் வழிமறந் தாலு
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

வன்மை செய்திடும் வறுமைவந் தாலு
மகிழ்வு செய்பெரு வாழ்வுவந் தாலும்
புன்மை மங்கையர் புணர்ச்சிநேர்ந் தாலும்
பொருந்தி னுலுமின் றுலுஞ்சென் றுலும்
தன்மை யில்லவர் சார்பிருந் தாலும்
சான்ற மேலவர் தமையடைந் தாலும்
நன்மை யென்பன யாவையு மளிக்கு
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

இன்னும் பற்பல நாளிருந் தாலு
மிக்க ணந்தனி லேயிறந் தாலுந்
துன்னும் வான்கதிக் கேபுகுந் தாலுஞ்
சோர்ந்து மாநர கத்துழன் றாலு
மென்ன மேலுமிங் கெனக்கு வந்தாலு
மெம்பி ரானெனக் கியாதுசெய் தாலு
நன்னர் நெஞ்சக நாடிநின் றோங்கு
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நற்றுணை விளக்கம்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காவின் மன்னவ னெதிர்க்கினுங் காமன்
கணைக ளேவினுங் காலனே வரினும்
பூவின் மன்னவன் சீறினுந் திருமால்
போர்க்கு நேரினும் பொருளல நெஞ்சே
வோவின் மாதுய ரெற்றினுக் கடைந்தா
யொன்று மஞ்சலி யுளவறிந் திலையோ
நாவின் மன்னரைக் கரைதனிற் சேர்த்த
நமச்சி வாயங்கா ணம்பெறுந் துணையே.

ஓடு கின்றனன் கதிரவ னவன்பின்
னோடு கின்றன வொவ்வொரு நாளாய்
வீடு கின்றன வென்செய்வோ மினியவ்
வெய்ய கூற்றுவன் வெகுண்டிடி லென்றே
வாடு கின்றனை யஞ்சலை நெஞ்சே
மார்க்கண் டேயர்தம் மாண்பறிந் திலையோ
நாடு கின்றவர் நாதன்றன் னாம
நமச்சி வாயங்கா ணம்பெறுந் துணையே.

மாலுந் துஞ்சுவான் மலரவ னிறப்பான்
மற்றை வானவர் முற்றிலு மழிவா
ரேலு நற்றுணை யார்நமக் கென்றே
யெண்ணி நிற்றியோ யேழைநீ நெஞ்சே
கோலு மாயிரங் கோடியண் டங்கள்
குலைய நீக்கியு மாக்கியு மளிக்கு
நாலு மாமறைப் பரம்பொரு ளாம
நமச்சி வாயங்கா ணும்பெறு நுணையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருள் வழக்க விளக்கம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடை யார்புலித் தோலுடை யார்கடற் றூங்குமொரு
மாடுடை யார்மழு மானுடை யார்பிர மன்றலையா
ரோடுடை யாரொற்றி யூருடை யார்புக ழோங்கியவெண்
காடுடை யார்நெற்றிக் கண்ணுடை யாரெங் கடவுளரே.

நாட்டிற் புகழ்பெற்ற நாவுக் கரசர்முன் னாட்பதிகப்
பாட்டிற் கிரக்கமில் லீரெம் பிரானெனப் பாடவன்றே
யாட்டிற் கிசைந்த மலர்வாழ்த்தி வேத மமைத்தமறைக்
காட்டிற் கதவந் திறந்தன ராலெங் கடவுளரே.

மாலெடுத் தோங்கிய மாலய னாதிய வானவரு
மாலெடுத் தோங்கிய வந்தண னேயென் றடைந்திரண்டு
பாலெடுத் தேத்தகம் பார்ப்பதி காணப் பகர்செய்மன்றி
காலெடுத் தாடுங் கருத்தர்கண் டீரெங் கடவுளரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்திவுபாயம்.

திருவொற்றியூர்.

வஞ்சித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேர நெஞ்சமே தூர மன்றுகாண்
வாரம் வைத்தியேற் சாரும் முத்தியே.

முத்தி வேண்டுமேற் பத்தி வேண்டுமாற்
சத்தி யம்மிது புத்தி நெஞ்சமே.

அவலத்தழுங்கல்.

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

——(o)——

உள்ளி யோவென வலறிநின் றேத்தி
யுருகி நெக்கிலா வுளத்தன்யா னெனினும்
வள்ளி யோயுனை மறக்கவு மாட்டேன்
மற்றைத் தேவரை மதிக்கவு மாட்டேன்
வெள்ளி யோவெனப் பொன்மகிழ் சிறக்க
விரைந்து மும்மதில் வில்வளைத் தெரித்தோய்
தெள்ளி யோர்புகழ்ந் தரகர வென்னத்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

நிலையி லாவுல கியற்படு மனத்தை
நிறுத்தி லேனொரு நியமமு மில்லேன்

விலையி லாமணி யேவுனை வாழ்த்தி
வீட்டு நன்னெறிக் கூட்டெனை விளம்பே
னலையி லார்க்கெழுந் துரும்பென வலைந்தே
னற்ப னேன்றிரு வருளடை வேனே
சிலையி லாரழற் கணைதொடுத் தவனே
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகமா மணியே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பழமொழிமேல் வைத்துப் பரிவுகூர்தல்.

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானை நோக்கிமண் வழிநடப் பவன்போல்
வயங்கு நின்னருள் வழியிடை நடப்பா
னூனை நோக்கினே னுயினு மடியே
னுய்யும் வண்ணநீ யுவந்தருள் புரிவாய்
மானை நோக்கிய ளொக்குடை மலையாண்
மகிழ மன்றிடை மாநடம் புரிவோய்
தேனை நோக்கிய கொன்றையஞ் சடையோய்
திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநாயகனே

வித்தை யின்றியே விளைத்திடு பவன்போன்
மெய்ய நின்னிரு மென்மலர்ப் பதத்திற்
பத்தி யின்றியே முத்தியை விழைந்தேன்
பாவி யேனருட் பண்புற நினையாய்

மிந்தை யின்றியே விளங்கிய வடியார்
    விழைந்த யாவையுந் தழைந்திட வருள்வோய்
சித்தி வேண்டிய முனிவரர் பரவித்
    திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே

ஓட வுன்னியே வுறங்குகின் றவன்போல்
    லோங்கு முத்தம வுன்னருட் கடலி
லாட வுன்னியே மங்கையர் மயலி
    லழுந்து கின்றவெற் கருள்செய நினைவாய்
நாட வுன்னியே மாலய னேங்க
    நாயி னேனுள நண்ணிய பொருளே
தேட வுன்னிய மாதவ முனிவர்
    திகழு மொற்றியூர்த் தியாகநா யகனே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அபராதத் தாற்றாமை.

திருவொற்றியூர்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தூங்கினேன் சோம்பற் குறைவிட மானேன்
    றோகையர் மயக்கிடை யழுந்தி
யேங்கினே னவமே யிருந்தன னென்னை
    யென்செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
வாங்கிமே ருவினை வளைந்திடும் பவள
    மாமணிக் குன்றமே மருந்தே
யோங்கிவா னளவும் பொழிற்செறி யொற்றி
    யூர்வரு மென்னுடை யுயிரே

மண்ணிலே மயங்கு மனத்தினே மீட்டுன்
மலரடி வழுத்திடச் சிறிது
மெண்ணிலேன் கொடிய வேழையே னென்னை
யென்செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
விண்ணிலே விளங்கு மொளியினுள் ளொளியே
விடையில்வந் தருள்விழி விருந்தே
கண்ணிலே விளங்கு மரும்பெறன் மணியே
காட்சியே யொற்றியங் கரும்பே

வாதமே புரிவேன் கொடும்புலி யனையேன்
வஞ்சக மனத்தினேன் பொல்லா
வேதமே யுடையே னென்செய்வே னென்னை
யென்செய்தாற் றீருமோ வறியேன்
போதமே யைந்தாம் பூதமே யொழியாப்
புனிதமே புதுமணப் பூவே
பாதமே சரணஞ் சரணமென் றன்னைப்
பாதுகாத் தளிப்பதுன் பரமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருளியல் விஞவல்.

திருமுல்லைவாயில்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேனென வினிக்குந் திருவருட் கடலே
தெள்ளிய வமுதமே சிவமே
வானென நிற்குந் தெய்வமே முல்லை
வாயில்வாம் மாசிலா மணியே

யூனென நின்ற வுணர்விலே னெனினு
முன்றிருக் கோயில்வந் தடைந்தா
லேனெனக் கேளா திருந்தனை யையோ
வீ துநின் றிருவருட் கியல்போ

பண்ணினு னிசையே பாலினுட் சுவையே
பத்தர்கட் கருள்செயும் பரமே
மண்ணினி லோங்கி வளம்பெறு முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
பெண்ணினும் பேதை மதியினே னெனினும்
பெருமநின் னருள்பெற லாமென்
றெண்ணிவந் தடைந்தாற் கேள்வி யில்லாம
லிருப்பதுன் றிருவருட் கியல்போ

நல்லவர் பெறுநற் செல்வமே மன்றுண்
ஞானநா டகம்புரி நலமே
வல்லவர் மதிக்குந் தெய்வமே முல்லை
வாயில்வாழ் மாசிலா மணியே
புல்லவ னெனினு மடியனே னையா
பொய்யல வுலகறிந் ததுநீ
யில்லையென் றாலும் விடுவனோ சும்மா
விருப்பதுன் றிருவருட் கியல்போ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிண்ணப்பம்.

திருமுல்லைவாயில்.

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லை வாய்ந்த செழுங்கனி யேதிரு
முல்லை வாயின் முதற்சிவ மூர்த்தியே
தொல்லை யேயுன்றன் றாய்திருக் கோயிலி
னெல்லை சேரவின் றெத்தவஞ் செய்ததே

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்சிப்பெருமிதம்

திருவலிதாயம்.

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேலை கொண்ட விடமுண்ட கண்டனே
மாலை கொண்ட வளர்வல்லி கேசனே
பாலை கொண்ட பராபர நீபழஞ்
சேலைகொண்ட திறமிது வென்கொலோ.

கடுத்த தும்பிய கண்டவ கண்டனே
மடுத்த நற்புகழ் வாழ்வல்லி கேசநீ
தொடுத்த கந்தையை நீக்கித்துணிந்தொன்றை
யுடுத்து வாரிலை யோவிவ் வுலகிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோடைமடப்புகழ்ச்சி.

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெள்ளி மாமலை வீடென வுடையீர்
விளங்கும் பொன்மலை வில்லெனக் கொண்டீர்
வள்ளி யீரென நும்மைவந் தடைந்தால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீ
ரெள்ளி லெண்ணெய்போ லெங்கணு நின்றீ
ரேழை யேன்குறை யேனறி யீரோ
வொள்ளி யீருமை யன்றியொன் றறியே
னேங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

கல்லை யும்பசும் பொன்னெனப் புரிந்த
கருணை கேட்டுமைக் காதலித் திங்கு
வல்லை வந்துநின் றேற்றிடிற் சிறிதும்
வாய் திறந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீ
ரில்லை நீர்பிச்சை யெடுக்கின்றீ ரேனு
மிரக்கின் றோர்களு மிட்டுண்பர் கண்டீ
ரொல்லை யிங்கென துளங்கொண்ட தறிவீ
ரோங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

தாயி லாரென நெஞ்சகந் தளர்ந்தேன்
தந்தை யுந்திருச் சந்நிதி யடைந்தேன்
வாயி லாரென விருக்கின்றீ ரல்லால்
வாய்தி றந்தொரு வார்த்தையுஞ் சொல்லீர்

கோயி லாகவென் னெஞ்சகத் தமர்ந்த
குணத்தி னீரென்றன் குறையறி யீரோ
வோயி லாதுநற் றொண்டருக் கருள்வா
னோங்கு சீரொற்றி யூருடை யீரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருள் வேட்கை.

திருவொற்றியூர்.

கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்னமுதா முன்றாள் வழுத்துகின்ற நல்லோர்க்கே
யின்னமுத மோர்பொழுது மிட்டறியே னாயிடினு
முன்னமுதா வுண்டகள முன்னிமுன்னி வாடுகின்றே
னென்னமுதே யின்னு மிரக்கந்தான் றோன்றாதோ

ஊர்மதிக்க வீணி லுளறுகின்ற தல்லதுநின்
சீர்மதிக்க நின்னடியைத் தேர்ந்தேத்தே னாயிடினுங்
கார்மதிக்கு நஞ்சமுண்ட கண்டநினைந் துள்குகின்றே
னேர்மதிக்கு மொற்றியூ ரெந்தையளி யெய்தாயோ

தாய்க்குமினி தாகுமுன்றன் றாண்மலரை யேத்தாது
நாய்க்குங் கடையாய் நலிகின்றே னாயிடினும்
வாய்க்குமுன்றன் சந்நிதிக்கண் வந்துவந்து வாடுகின்றேன்
றாய்க்குமரன் றந்தாயென் சோர்வறிந்து தீராயோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அபராதவிண்ணப்பம்.

திருவொற்றியூர்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவிய லறியாச் சிறியனேன் பிழையைத்
திருவுளத் தெண்ணிநீ கோப
மேவியிங் கையோ கைவிடிற் சிவனே
வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
மூவிரு முகஞ்சேர் முத்தினை யளித்த
முழுச்சுவை முதிர்ந்தசெங் கரும்பே
சேவின்மே லோங்குஞ் செழுமணிக் குன்றே
திருவொற்றி யூர்மகிழ் தேவே

நாணமொன் றில்லா நாயினேன் பிழையை
நாடிநின் றிருவுளத் தடைத்தே
வீணனென் றையோ கைவிடிற் சிவனே
வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
காணநின் றடியர்க் கருடரும் பொருளே
கடிமதி லொற்றியூர்க் கரசே
பூணயிற் கரத்தோர் புத்தமு தெழுந்த
புண்ணியப் புனிதவா ரிதியே

துரும்பினேன் பிழையைத் திருவுளத் தடையேற்
றுய்யநின் னருட்கட லாட
விரும்பினே னையோ கைவிடிற் சிவனே
வேறுநான் யாதுசெய் வேனே
கரும்பினேர் மொழியா ளிருவரை மணக்குங்
கனிதனை யளித்தகற் பகமே

விரும்பினேர் நெஞ்ச ரெனினுமென் போல்வார்க்
கின்னரு டருமொற்றி யிறையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறிவரும் பெருமை.

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாயினுங் கடையே னென்செய்வேன் பிணியா
னலிகின்ற நலிவினை யறிந்துந்
தாயினு மினியா யின்னுநீ வரவு
தாழ்த்தனை யென்னெவென் றறியேன்
மாயினு மல்லால் வாழினு நினது
மலரடி யன்றியொன் றேத்தேன்
காயினு மென்னைக் கனியினு நின்னைக்
கனவினும் விட்டிடேன் நானே.

கரைபடா வஞ்சப் பவக்கட லுழக்குங்
கடையனேன் நின்றிரு வடிக்கு
விரைபடா மலர்போ லிருந்துழல் கின்றேன்
வெற்றனே னென்செய விரைகேன்
றிரைபடாக் கருணைச் செல்வவா ரிதியே
திருவொற்றி யூர்வளர் தேனே
யுரைபடாப் பொன்னே புரைபடா மணியே
யுண்ணுதற் கினியநல் லமுதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எழுத்தறிபெருமான் மாலை.

திருவொற்றியூர்

கொச்சகக் கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தை மயங்கித் தியங்குகின்ற நாயேனை
முந்தை வினைதொலைத்துன் மொய்கழற்கா ளாக்காதே
நிந்தை யுறுநோயா னிகழவைத்த நீதியதோ
வெந்தைநீ யொற்றி யெழுத்தறியும் பெருமானே. (க)

மைப்படியுங் கண்ணார் மயலுழக்கச் செய்வாயோ
கைப்படிய வுன்றன் கழல்கருதச் செய்வாயோ
விப்படியென் றப்படியென் றென்னறிவே னுன்சித்த
மெப்படியோ வையா வெழுத்தறியும் பெருமானே. (உ)

தீதறிவே னன்கணுவுஞ் செய்யேன்வீ ணாட்போக்கும்
வாதறிவேன் வஞ்சகனேன் வல்வினையேன் வாய்மையிலேன்
சூதறிவேன் மாலயனுஞ் சொல்லரிய நின்பெருமை
யாதறிவே னையா வெழுத்தறியும் பெருமானே. (ங)

சங்குடையான் றாமரையான் றன்முடியுங் காண்பரிதாங்
கொங்குடைய கொன்றைக் குளிர்சடையாய் கோதையொரு
பங்குடையா யேழைமுகம் பாராது தள்ளிவிட்டா
லெங்கடைவே னையா வெழுத்தறியும் பெருமானே. (ச)

உண்ணாடும் வல்வினையா லோயாப் பிணியுழந்து
புண்ணாக நெஞ்சம் புழுங்குகின்றேன் புண்ணியனே
கண்ணாளா வுன்றன் கருணை யெனக்களிக்க
வெண்ணாயோ வையா வெழுத்தறியும் பெருமானே. (ரு)

மன்னளவிற் சோதி மணிபோல்வாய் மாதவத்தோர்
தென்னளவும் வேணிச் சிவனே யெனவொருகாற்
சொன்னளவிற் சொன்னவர்தந் துன்பொழிப்பா யென்பாது
வென்னளவிற் காணே னெழுத்தறியும் பெருமானே. (சு)

மின்போல்வா ரிச்சையினால் வெம்புகின்றே னானாலும்
தன்போல்வா யென்னீன்ற தாய்போல்வாய் சார்ந்துரையிப்
பொன்போல்வாய் நின்னருளிப் போதடியேன் பெற்றேனே
லென்போல்வா ரில்லை யெழுத்தறியும் பெருமானே. (எ)

பூமாந்தும் வண்டெனநின் பொன்னருளைப் புண்ணியர்க
டாமாந்து நின்னடிக்கீழ்ச் சார்ந்துநின்றா ரையோநான்
காமாந்த காரமெனுங் கள்ளுண்டு கண்மூடி
யேமாந்தே னெற்றி யெழுத்தறியும் பெருமானே. (அ)

பன்னருமிப் பார்நடையிற் பாடுழன்ற பாதகனேன்
றுன்னியநின் பொன்னடியைச் சூழாதே னாயிடினும்
புன்னிகரேன் குற்றம் பொறுக்கப் பொறுப்புனக்கே
யென்னருமைத் தாய்நீ யெழுத்தறியும் பெருமானே. (கூ)

வீட்டுக் கடங்கா விளையாட்டுப் பிள்ளையெனத்
தேட்டுக் கடங்காத தீமனத்தா லாந்துயரம்
பாட்டுக் கடங்காநின் பத்தரடிப் புகழ்போ
லேட்டுக் கடங்கா தெழுத்தறியும் பெருமானே. (கO)

பன்னு மனத்தாற் பரிசிழந்த பாதகனேன்
றுன்னுமல வெங்கதிரோன் சூழ்கின்ற சோடையினா
னின்னரு ணீர்வேட்டு நிலைகலங்கி வாடுகின்றே
னின்னு மறியாயோ வெழுத்தறியும் பெருமானே. (கக)

பொன்னைமதித் தையாவின் பொன்னடியைப் போற்றாத
கன்னிகரு நெஞ்சாற் கலங்குகின்ற கைதவனே
னின்ன லுழக்கின்ற வேழைகட்கு மேழைகண்டா
யென்னை விடாதே யெழுத்தறியும் பெருமானே. (கஉ)

வெங்கொளித்தேள் போன்ற வினையால் வெதும்பிமன
மங்கொளிக்கா துன்னை யழைத்தழுது வாடுகின்றே
னிங்கொளிக்கா நஞ்சமுண்ட வென்னருமை யப்பாநீ
யெங்கொளித்தா யொற்றி யெழுத்தறியும் பெருமானே(கங)

ஒல்லையே நஞ்சனைத்து முண்ட தயாநிதிநீ
யல்லையோ நின்றிங் கயர்வேன்முன் வந்தொருசொற்
சொல்லையோ வொற்றியூர்த் தூயதிருக் கோயிலுணீ
யில்லையோ வையா வெழுத்தறியும் பெருமானே. (கச)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சொடு நேர்தல்.

திருவொற்றியூர்.

க லி வி ரு த் த ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேண்டு நெஞ்சமே மேவி யொற்றியூ
ராண்டு நின்றரு ளரசின் பொற்பதம்
பூண்டு கொண்டுளே போற்றி நிற்பையேல்
யாண்டுந் துன்பநீ யடைத லில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புகழ்விலாசம்.

திருவொற்றியூர்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏல வார்குழ லாளிடத் தவனே
யென்னை யாண்டவ னேயென தரசே
கோல மாகமா லுருக்கொண்டுங் காணுக்
குரைக ழற்பதக் கோமளக் கன்றே
ஞால மீதிலெம் போல்பவர் பிழையை
நாடி டாதரு நற்குணக் குன்றே
சீல மேவிய தவத்தினர் போற்றத்
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெருமானே.

ஆறு வாண்முகத் தமுதெழுங் கடலே
யயனு மாலுநின் றறிவரும் பொருளே
யேறு மீதுவந் தேறுமெம் மரசே
யெந்தை யேயெமை யேன்றுகொள் ளிறையே
வீறு கொன்றையஞ் சடையுடைக் கனியே
வேத நாறிய மென்மலர்ப் பதனே
தேறு நெஞ்சினர் நாடொறும் வாழ்த்தத்
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெருமானே.

காட்டு முப்புர நகைத்தெரித் தவனே
நண்ணி யம்பல நடஞ்செயும் பதனே
வேட்டு வெண்டலைத் தார்புனைந் தவனே
வேட னெச்சிலை விரும்பியுண் டவனே

கோட்டு மேருவைக் கோட்டிய புயனே
குற்ற மூன்றுண மாக்குறிப் பவனே
நீட்டு மெய்ப்புகழ்த் திசைபரந் தோங்கத்
திகழு மொற்றியூர்ச் சிவபெருமானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருசாதனத் தெய்வத்திறம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடையாயுன் னடியவர்க்கு மவர்மேற்பூண்ட
வொண்மணியாங் கண்மணிக்கு மோங்குசைவ
வடையாள மென்னவொளிர் வெண்ணீற்றுக்கு
மன்பிலே னஞ்சாம லந்தோ வந்தோ
நடையாய வுடன்முழுது நாவாய் நின்று
நவில்கின்றே னென்பாவி நாவைச் சற்று
மிடையாத கொடுந்தீயாற் சுடினுமன்றி
யென்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய்.

வஞ்சமிலார் நெஞ்சகத்தே மருவு முக்கண்
மாமணியே யுனைநினையேன் வாளா நாளைக்
கஞ்சமலர் முகத்தியர்க்கும் வாதிற் றோன்றுங்
களிப்பினுக்குங் கழிக்கின்றேன் கடைய னேனை
நஞ்சமுணக் கொடுத்துமடித் திடினும்வாளா
னசிப்புறவே துணித்திடினு நலியத்தீயா
லெஞ்சலுறச் சுடினுமன்றி யந்தோ வின்னு
மென்செயினும் போதாதே யெந்தாயெந்தாய்

அருள்பழுக்குங் கற்பகமே யரசே முக்க
ணாரமுதே நினைப்புகழே னந்தோ வஞ்ச
மருள்பழுக்கு நெஞ்சகத்தேன் வாளா நாளை
வாதமிட்டுக் கழிக்கின்றேன் மதியிலேனை
வெருள்பழுக்குங் கடுங்காட்டில் விடினுமாற்று
வெள்ளத்தி லடித்தேக விடினும் பொல்லா
விருள்பழுக்கும் பிலஞ்சேர விடினுமன்றி
யென்செயினும் போதாதே யெந்தயெந்தாய்.

பெருங்கருணைக் கடலேயென் குருவேமுக்கட்
பெருமானே நினைப்புகழேன் பேயேனந்தோ
கருங்கன்மனக் குரங்காட்டி வாளா நாளைக்
கழிக்கின்றேன் பயனறியாக் கடையனேனை
யொருங்குருள வுடல்பதைப்ப வுறுங்குன் றேற்றி
யுருட்டுகினு முயிர்கடுங்க வுள்ள மேங்க
விருங்கழுவி லேற்றுகினு மன்றி யின்னு
மென்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய்.

தொழுகின்றோ ருளத்தமர்ந்த சுடரே முக்கட்
சுடர்க்கொழுந்தே நின்பதத்தைத் துதியேன்
விழுகின்றே னல்லோர்கள் வெறுப்பாய்ப்பேசி[வாதில்
வெறித்துழலு நாயனையேன் விழலனேனை
யுழுகின்ற நுகப்படைகொண் டுலையத்தள்ளி
யுழக்கினுநெட் டுடனடுங்க வுறுக்கி மேன்மே
லெழுகின்ற கடலிடைவீழ்த் திடினு மன்றி
யென்செயினும் போதாதே யெந்தா யெந்தாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தியாகேசர் வண்ணப் பதிகம்.

திருவொற்றியூர்

கலிநிலைத் துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காரார் குழலா ளுமையோ டயில்வேற்
காளை யொடுந்தா னமர்கின்ற
வேரார் கோலங் கண்டு களிப்பா
னெண்ணு மெமக்கொன் றருளானே
னீரார் சடைமேற் பிறையொன் றுடையா
னிதிக்கோன் றோழ னெனநின்றான்
போரா ரொற்றி யூரான் றியாகப்
பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே.

பத்தர்க் கருளும் பாவை யொடும்வேற்
பால னொடுந்தா னமர்கின்ற
நித்தக் கோலங் கண்டு களிப்பா
நினைக்கு மெமக்கொன் றருளானேற்
சித்தப் பெருமான் றில்லைப் பெருமான்
றெய்வப் பெருமான் சிவபெருமான்
பித்தப் பெருமா னொற்றித் தியாகப்
பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே.

அறங்கொள் ளுமையோ டயிலேந் தியவெம்
மைய னொடுந்தா னமர்கின்ற
திறங்கொள் கோலங் கண்டு களிப்பான்
சிறக்க வெமக்கொன் றருளானேன்
மறங்கொள் ளெயின்மூன் றெறித்தான் கனக
மலையா னடியார் மயறீர்ப்பான்
பிறங்குஞ் சடையா னொற்றித் தியாகப்
பெருமான் பிச்சைப் பெருமானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆடலமுதப்பத்து.

திருவொற்றியூர்—திருத்தில்லை.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தை நொந்துநொந் தயர்கின்றேன் சிவனே
 செய்வ தோர்ந்திலேன் றீக்குண முடையேன்
வந்து நின்னடிக் காட்செய வென்றால்
 வஞ்ச நெஞ்சமென் வசநின்ற திலையே
யெந்தை நின்னரு ளுண்டெனி னுய்வே
 னில்லை யென்னினு னில்லையுய்ந் திடலே
யந்தி வானிறத் தொற்றியூ ரரசே
 யம்ப லத்திநின் றாடல்செய் யமுதே.

உன்னை யுன்னிநெக் குருகிநின் றேத்த
 வுள்ள மென்வச முற்றதின் றேனு
மென்னை யாளுத லுன்கட னன்றே
 யிரக்க மென்பதுன் னிடத்திலை யன்றோ
முன்னை வல்வினை முடித்திடிற் சிவனே
 மூட னேனுக்கு முன்னிற்ப தெவனோ
வன்னை யப்பனே யொற்றியூ ரரசே
 யம்ப லத்திநின் றாடல்செய் யமுதே.

யாது நின்கருத் தறிந்திலேன் மனமோ
 வென்வ சப்படா திருத்தலை யுரைத்தேன்
தீது செய்யினும் பொறுத்தெனைச் சிவனே
 தீய வல்வினைச் சேர்ந்திடா வண்ணம்

பாது காப்பதுன் பரமின்றேற் பலவாய்
பகர்த லென்னகாண் பழிவரு முனக்கே
யாது காண்டியெம் மொற்றியூ ரரசே
யம்ப லத்தினின் றுடல்செய் யமுதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவடிச்சரண்புகல்.

திருவொற்றியூர்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓட வெண்கலு நமக்கென்ன குறைகா
ணுற்ற நற்றுணை யொன்றுமில் லார்போல்
வாட நெஞ்சமே வருதியென் னுடனே
மகிழ்ந்துநா மிருவருஞ் சென்று மகிழ்வாய்
கூட னேர்திரு வொற்றியூ ரகத்துக்
கோயின் மேவிநங்குடி முழுதாளத்
தாட லந்தரு நமதருட் செல்வத்
தந்தை யாரடிச் சரண்புக லாமே.

விடங்கொள் கண்ணினா ரடிவிழுந் தையோ
வெட்கி னுயிந்த விதியுனக் கேனோ
மடங்கொ ணெஞ்சமே நினக்கின்று நல்ல
வாழ்வு வந்தது வருதியென் னுடனே
யிடங்கொள் மாரிடை நமக்கினி யொப்பா
ரியார்கண் டாரயொன் றுமெண்ணலெ கமலத்
தடங்கொ ளொற்றியூ ரமர்ந்தநஞ் செல்வத்
தந்தை யாரடிச் சரண்புக லாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தவத்திறம்போற்றல்

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

வில்வத் தொடும்பொற் கொன்றையணி
வேணிப் பெருமா னொற்றிநகர்
செல்வப் பெருமான் சிவபெருமான்
றியாகப் பெருமான் றிருவழகைக்
கல்வைப் புடைய மனங்களிக்கக்
கண்கள் களிக்கக் கண்டுநின்றே
னில்வைப் புடையே னம்மாநா
னென்ன தவந்தான் செய்தேனே.

மறபபை யகனற மனததுாவோா
வாழ்த்த வவர்க்கு வான்கதியின்
சிறப்பையளிக்குஞ் சிவபெருமான்
றியாகப்பெருமான் றிருநடத்தைப்
பிறப்பை யகர்று மொற்றியிற்போய்ப்
பேரா னந்தம் பெறக்கண்டே
னிறப்பைத் தவிர்த்தே னம்மாநா
னென்னதவந்தான் செய்தேனே.

மு[illegible]க்கு
முத்துச் சிவிகை குடை யொடுபொற்
சின்ன மளித்தோன் சிவபெருமான்
றியாகப் பெருமான் றிருவடிவைக்

கன்னின் றுருகா நெஞ்சுருகக்
கண்டேன்கண்ட காட்சிதனை
யென்னென் றுரைப்பே னம்மாநா
னென்னதவந்தான் செய்தேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சுறுத்த திருநேரிசை.

திருவொற்றியூர்

நேரிசை வெண்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சே வுலக நெறிநின்று நீமயலா
லஞ்சே லென்பின்வந் தருள்கண்டா-யெஞ்சாத
தவக்கொழுந்தாஞ் சற்குணவர் தாழ்ந்தேத்துமொற்றிச்
சிவக்கொழுந்தை வாழ்த்துநாஞ் சென்று.

வருநா ளுயிர்வாழு மாண்பறியோ நெஞ்சே
யொருநாளு நீவேறென் றுன்னே-றிருநாளைப்
போவான் றொழுமன்றிற் புண்ணியனையொற்றியிற்று
யாவான் றிருவடி யல்லால்.

ஆலாலமுண்டமிடற் றாரமுதையற்புதத்தைக்
கல்லாலநீழலமர் கற்பகத்தைச்-சொல்லார்ந்த
விண்மணியையென் னுயிரை மெய்ப்பொருளை யொற்றி
கண்மணியை நெஞ்சே கருது. [யிலென்ற

என்றென் றழுதா யிலேயேயென் னெஞ்சமே
யொன்றென்று நின்றவுயர்வுடையா-னன்றென்ற
செம்மைத்தொழும்பர் தொழுஞ்சீரொற்றியூரண்ண
னம்மைத் தொழும்பு கொள்ளுநாள்.

பாங்குடையார் மெய்யிற் பலித்ததிரு நீறணியாத்
தீங்குடையார் தீமனையிற்செல்லாதே-யோங்குடையா
ளூற்றமர்ந்தபாகத்தெம்மொற்றியப்பன்பொன்னருளைப்
பெற்றமர்தி நெஞ்சே பெரிது.

வேண்டாமை வேண்டுவது மேவாத்தவமுடையோர
தீண்டாமை யாததுநீ தீண்டாதே-யீண்டாமை
யொன்றுவபோனெஞ்சேநீயொன்றியொற்றியூரன்பாற்
சென்றுதொழு கண்டாய் தினம்.

ஏலக்குழலா ரிடைக்கீழ்ப் படுங்கொடிய
ஞாலக்கிடங்கரினை நம்பாதே-நீல
மணிகண்டாவென்று வந்து வாழ்த்தி நெஞ்சேநாளும்
பணிகண்டா யன்னோன்பதம்.

பதந்தருவான்செல்வப் பயன்றருவான் மன்னுஞ்
சதந்தருவான் யாவுந்தருவா-னிதந்தருமென்
னெஞ்சமென்கொல்வாடுகின்றாய் நின்மலாநின்னடியே
தஞ்சமென்றுலொற்றியப்பன் றான்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிகாமணிமாலை.

புள்ளிருக்கும் வேளூர்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லேன் மனக்கருங் கல்லேன் சிறிதுங் கருத்தறியாப் [றி
பொல்லேன் பொய்வாஞ்சித்தபுல்லேனிரக்கம் பொறுமைசி
இல்லே னெனினுநின் பாலன்றி மற்றையி டத் திற்சற்றுஞ்
செல்லேன் வயித்திய நாதா வமரர் சிகாமணியே.

நானேநினக்குப்பணிசெயல்வேண்டுநின்னுண்மலர்த்தா
டானேயெனக்குத்துணைசெயல்வேண்டுந்தயாநிதியே
கோனேகரும்பின்சுவையேசெம்பாலொடுகூட்டுநறுந்
தேனேவயித்தியநாதாவமரர்சிகாமணியே.

[ன்ற
புல்வாயின்முன்னர்ப்புலிப்போத் தெனவென்முன்போந்துநி
கல்வாய் மனத்தரைக் கண்டஞ்சி னேனைக் கடைக்கணிப்பா
யல்வாய்மணிமிடற் றுாரமு தேயரு ளான்றபெருஞ்
செல்வா வயித்திய நாதா வமரர் சிகாமணியே.

ஊண்கொண்ட தேகத்து முள்ளத்து மேவி யுறும்பிணியா
னுண்கொண்ட துன்பந்தவிர்ப்பாய் வயித்திய நாதவென்றே
வான்கொண்ட நின்னருட் சீரேத்துகின்ற வகையறியேன்
றேன்கொண்ட கொன்றைச் சடையா யமரர் சிகாமணியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலிமுறையீடு

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொய்விடு கின்றில னென்றெம் புண்ணியா
கைவிடுகின்றியோகடையனேன்றனைப்
பைவிட முடையவெம பாய்புமேற்ற நீ
பெய்விட மனையவென் பிழைபொ றுக்கவே

இல்லையேயென்ப திங்கில்லை யென்றரு
ளல்லையேநீயரு ளயர்ந்துநல்கிறுற்
கல்லையேயனையவென் கன்ம நெஞ்சக
மொல்லையேவஞ்சம்விட் டுவக்குமுண்மையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சோடுநேர்தல்.

கோயில்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இன்னு மென்மன மேகுகின் றனையோ
வேழை நெஞ்சமே யிங்குமங்குந்தான்
முன்னை நாம்பிறந் துழன்றவத் துயரை
முன்னி லென்குலை முறுக்குகின் றனகா
ணென்னை நீயெனக் குறுதுணை யந்தோ
வென்சொலேற்றிலையெழில்கொளும் பொதுவின்
மன்னு நம்முடை வள்ளலைநினைத்தான்
மற்று நாம்பிற வாவகை வருமே

பிறந்து முன்னரிவ் வுலகினும் பெண்டு
பிள்ளை யாதியபெருந்தொடக் குழந்தே
யிறந்து வீழ்கதி யிடைவிழுந் துழன்றே
யிருந்த சேடத்தி னித்தனை யெல்லா
மறந்து விட்டனை நெஞ்சமே நீதான்
மதியி லாயது மறந்தில னெளியேன்
றுறந்து நாம்பெறுஞ் சுகத்தினையடையச்
சொல்லும் வண்ணநீ தொடங்கிடினன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சைத்தேற்றல்

திருவொற்றியூர்

எண்சீர் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இலவு காக்கின்ற கிள்ளைபோ லுழன்று
மென்னை நின்மதி யேழை நீ நெஞ்சே
பலவு வாழைமாக் கனிகனிந் திழியும்
பணைகொ ளொற்றியூர்க் கென்னுடன் வருதி
நிலவு வெண்மதிச் சடையுடை யழகர்
நிறைய மேனியி னிகழ்ந்தநீற் றழகர்
குலவுகின்றனர் வேண்டிய வெல்லாங்
கொடுப்பர் வாங்கிநான் கொடுப்ப னுன்றனக்கே

மன்னு ருத்திரர் வாழ்வைவேண் டினையோ
மாலவன்பெறும் வாழ்வுவேண் டினையோ
வன்ன லூர்திபோ லாகவேண் டினையோ
வமையு மிந்திர னாகவேண் டினையோ

வென்ன வேண்டினுந் தடையிலை நெஞ்சே
யின்று வாங்கிநா னீகுவ னுனக்கே
வன்னி யஞ்சடை யெம்பிரா னொற்றி
வளங்கொ ளூரிடை வருதியென் னுடனே.

மறப்பி லாச்சிவ யோகம்வேண் டுகினும்
வழுத்த ரும்பெரு வாழ்வுவேண் டுகினு
மிறப்பி லாதின்னு மிருக்கவேண் டுகினும்
யாது வேண்டினு மீகுவ னுனக்கே
பிறப்பி லானெங்கள் பரசிவ பெருமான்
பித்த னென்று நீ பெயர்ந்திட னெஞ்சே
வறப்பி லானருட் கடலவ னமர்ந்து
வாழு மொற்றியின் வருதியென் னுடனே

காலஞ் செல்கின்ற தறிந்திலை போலுங்
காலன் வந்திடிற் காரிய மிலைகா
ணீலஞ் செல்கின்ற மிடற்றினர் கரத்தி
னிமிர்ந்த வெண்மழுப் பேந்திய நிமல
ரேலஞ் செல்கின்ற குழலியோர் புடையா
ரிருக்கு மொற்றியூர்க் கென்னுடன்வருதி
ஞாலஞ் செல்கின்ற துயர்கெட வரங்க
ணல்கு வாரவை நல்குவ னுனக்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சறிவுறூஉ.

திருவொற்றியூர்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆட்டு கின்றதற் காகவம் பலத்து
ளாடு கின்றசே வடிமலர் நினையாய்
வாட்டு கின்றனை வல்வினை மனனே
வாழ்ந்து நீசுக மாயிரு கண்டாய்
கூட்டு கின்றநம் பரசிவன் மகிழ்விற்
குலவு மொற்றியூர்க் கோயில்சூழ்ந் தின்ப
மீட்டு கின்றதற் கேகின்றே னுனக்கு
மியம்பி னேன்பழி யில்லையென் மீதே

யாது கண்டனை யதனிடத் தெல்லா
மணைகின் றுயவ மாகநிற் கீந்த
போது போக்கினை யேயினி மனனே
போதி போதிநீ போம்வழி யெல்லாங்
கோது நீக்கிநல் லருடரும் பெருமான்
குலவு மொற்றியூர்க் கோயிலுக்கின்றே
யேத மோடநான் செல்கின் றேற னுனக்கு
மியம்பி னேன்பழி யில்லையென் மீதே

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெடுமொழிவஞ்சி.

திருவொற்றியூர்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோவ மென்னுமோர் கொலைப்புலைத் தலைமைக்
கொடிய னேயெனைக் கூடி நீ நின்ற
பாவ வன்மையாற் பகையடுத் துயிர்மேற்
பரிவி லாமலே பயனிழந் தனன்காண்
சாவ நீயில தேலெனை விடுக
சலஞ்செய் வாயெனிற் சதுர்மறை முழக்க
மோவி லொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளா
லுன்னை வெட்டுவ லுண்மையென் றுணரே.

மோக மென்னுமோர் மூடரிற் சிறந்தோய்
முடிவி லாத்துயர் மூலவில் லொழுக்கிற்
போக மென்னுமோ ரளற்றிடை விழவும்
போற்று மக்கள்பெண் டன்னைதந் தையராஞ்
சோக வாரியி லழுந்தவு மியற்றிச்
சூழ்கின் றாயெனைத் தொடர்ந்திடேற் றுரடரி
லோகை யொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாளா
லுன்னை வெட்டுவ லுண்மையென் றுணரே.

மதமெ னும்பெரு மத்தனே யெனைநீ
வருத்த லோதினல் வாயிலுக் கடங்கா
சிதமெ னும்பரன் செயலினை யறியாய்
தீங்கு செய்தனர் நன்மையாஞ் செய்தோ

மிதம திந்தன மெமக்கினி யொப்பார்
யாவ ரென்றனை யிழிச்சினை யடியார்க்
குதவு மொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாரா
துன்னை வெட்டுவ துண்மையென் றணரே

அமைவ திந்திடா வாணவப் பயலே
யகில கோடியு மாட்டுகின் றவன்கா
ணமை நடத்துவோ னீதுண ராம
லின்று நாம்பர னிணையடி தொழுதோங்
கமைவி னேத்திநோ மடியரு மானோங்
கனிகின் றேமெனக் கருதிட மயக்கே
லுமைய னொற்றியூர்ச் சிவனருள் வாரா
துன்னை வெட்டுவ துண்மையென் றணரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பற்றின் றிறம்பகர்தல்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூவரை யளித்த முதல்வனை முக்கண்
மூர்த்தியைத் தீர்த்தனைப் பெரிய
தேவரைக்காத்த செல்வனை யொற்றித்
தியாகனை நினைந்துநின் றேத்தாப்
பாவரை வரையாப் படிற்றரை வாதப்
பதடரைச் சிதடரைப் பகைசேர்
கோவரைக் கொடிய குணத்தரைக் கண்டாற்
கூசுவ கூசுவ விழியே.

கஞ்சனைச் சிரங்கொய் கரத்தனை மூன்று
கண்ணனைக் கண்ணனைக் காத்த
தஞ்சனை யொற்றித் தலத்தனைச் சைவத்
தலைவனைத் தாழ்ந்துநின் றேத்தா
வஞ்சரைக் கடைய மடையரைக் காம
மனத்தரைச் சினத்தரை வலிய
நஞ்சரை யிழிந்த நரகரைக் கண்டா
னடுங்குவ நடுங்குவ மனமே.

ஈசனைத் தாயி லினியனை யொற்றி
யின்பனை யன்பனை யழியாத்
தேசனைத் தலைமைத் தேவனை ஞானச்
சிறப்பனைச் சேர்ந்துநின் றேத்தா
நீசரை நாணி னெட்டரை நரக
நேயரைத் தீயரைத் தரும
நாசரை யொழியா நட்டரைக் கண்டா
னடுங்குவ நடுங்குவ மனமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடிமைத்திறத்தலைசல்.

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவ ரறியார் மாலறியான்
திசைமா முகத்தோன் றானறியா
யாவ ரறிவார் திருவொற்றி
யப்பா வடியேன் யாதறிவேன்

மூவர் திருப்பாட் டினுக்கிசைந்தே
முதிர்தீம் பாலு முக்கனியுங்
காவ லமுது நறுந்தேனுங்
கைப்ப வினிக்கு நின்புகழே.

விடுத்தேன் றவத்தோர் நெறிதன்னை
வியந்தே னுலக வெந்நெறியை
மடுத்தேன் றுன்ப வாரிதனை
வஞ்ச மனத்தர் மாட்டுறவை
யடுத்தே னொற்றி யப்பாவுன்
னடியை நினையே னலமந்தேன்
படுத்தே நமன்செக் கிடும்போது
படிறேன் யாது படுவேனே.

நாடி யலுத்தே னென்னளவோ
நம்பா மன்று ணின்குறட .
மாடி மகிழுந் திருவொற்றி
யப்பா வுன்ற னருட்புகழைக்
கோடி யளவி லொருகூறுங்
குணித்தா ரின்றி யாங்காங்குந்
தேடி யலைந்துந் தெளிந்திலரே
திருமான் முதலாந் தேவர்களே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவத்தொழிற்கலைசல்.

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தப்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவரே யயனே திருநெடு மாலே
சித்தரே முனிவரே முதலா
யாவரே யெனினு மையநின் றன்மை
யறிந்திலர் யானுனை யறித
லாவிவான் சுடரைக் கண்ணிலி யறியுந்
தன்மையன் றோபெருந் தவத்தோ
ரோவின்மா தவஞ்செய் தோங்குசீ ரொற்றி
யூரமர்ந் தருள்செயு மொன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாளவத்தலைசல்.

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தப்

திருச்சிற்றம்பலம்.

இன்றிருந் தவரை நாளையிவ் வுலகி
லிருந்திடக் கண்டிலே மாவா
வென்றிருந் தவத்தோ ராற்றுகின் றனரா
லேழையே னுண்டுடுத் தவமே
சென்றிருந் துறங்கி விழிப்பதே யல்லாற்
செய்வன செய்கிலே னந்தோ
மன்றிருந் தோங்கு மணிச்சுட ரொளியே
வள்ளலே யொற்றியூர் வாழ்வே.

நீரின்மே லெழுது மெழுத்தினும் விரைந்து
நிலைபடா வுடம்பினை யோம்பிப்
பாரின்மே லலையும் பாவியேன் றனக்கு
பரிந்தருள் பாலியா யென்னிற்
காரின்மேல் வரல்போற் கடாமிசை வருமக்
காலன்வந் திடிலெது செய்வேன்
வாரின்மேல் வளருந் திருமுலை மலையாண்
மணாளனே யொற்றியூர் வாழ்வே.

கான்றசோ றருந்துஞ் சுணங்கனிற் பலநாள்
கண்டபுன் சுகத்தையே விரும்பு
நான்றநெஞ் சகனே னமன்றமர் வருநா
ளுறுவ தன்றியென் செய்கேன்
சான்றவர் மதிக்கு நின்றிரு வருடான்
சார்ந்திடிற் றருக்குவ னையா
மான்றனிக் கரத்தெம் வள்ளலே யென்னை
வாழ்விக்கு மொற்றியூர் வாழ்வே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

———o———

அருட்டிறத்தலைசல்.

திருவொற்றியூர்

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நறைமணக்குங் கொன்றை நதிச்சடில நாயகனே
கறைமணக்குந் திருநீல கண்டப் பெருமானே
யுறைமணக்கும் பூம்பொழில்சூ ழொற்றியப்பாவுன்னுடைய
மறைமணக்குந் திருவடியை வாய்நிரம்ப வாழ்த்தேனே.

அலைவளைக்கும் பாற்கடலா னம்புயத்தான் வாழ்த்திநிதந்
தலைவளைக்குஞ் செங்கமலத் தாளுடையா யாளுடையா
யுலைவளைக்கா முத்தலைவே லொற்றியப்பா வுன்னுடைய
மலைவளைக்குங் கைம்மலரின் வண்மைதனை வாழ்த்தேனே.

குற்றஞ் செயினுங் குணமாகக் கொண்டருளு
நற்றவர்த முள்ள நடுநின்ற நம்பரனே
யுற்றவர்த நற்றுணைவா வொற்றியப்பா வென்கருத்து
முற்றிடநின் சந்நிதியின் முன்னின்று வாழ்த்தேனே.

வஞ்ச மடவார் மயக்கு மயக்கொழிய
நஞ்சமணி கண்டத்து நாதனே யென்றென்று
வுஞ்சவர்கள் வாழ்த்துகின்ற வொற்றியப்பா வுன்னுடைய
கஞ்ச மலரடிக்கே காதலுற்றுப் போற்றேனே.

பெண்மணியே யென்றுலகிற் பேதையரைப் பேசாதென்
கண்மணியே கற்பகமே கண்ணுதலிற் கொள்கரும்பே
யொண்மணியே தேனேயென் றொற்றியப்பா வுன்றனைநான்
பண்மணஞ் செய்பாட்டிற் பரவித் துதியேனே.

தந்தைதாய் மக்கண்மனை தாரமெனுஞ் சங்கடத்திற்
சிந்தைதான் சென்று தியங்கி மயங்காமே
யுந்தையென்போ ரில்லாத வொற்றியப்பா வுன்னடிக்கீழ்
முந்தையோர் போன்று முயங்கி மகிழேனே.

மின்னைப்பாம் வாழ்வைவியந் திடருள விழ்ந்தலைந்தேன்
பொன்னைப்பாய் தெய்வமணப் பூவொப்பா யென்னினுமே
யுன்னைப்பா ரில்லாத வொற்றியப்பா வுன்னுடைய
தன்னைப்பாம் வேணியின்மேற் சார்பிறையைப் பாரேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிண்ணப்பம்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈழக் கிருந்தசெதன் னிடத்திலா யினுநீர்
தந்தை யாதலிற் சார்ந்தநன் னெறியிற்
பழக்கி வைப்பது தேவரீர்க் குரிய
பண்பன் றேவெனைப் பரிந்திலீ ராஞல்
வழக் கிருப்பதிங் குமக்குமென் றனக்கும்
வகுத்துக் கூறுதன் மரபுமற் றன்றாற்
புழைக்கை மாவுரி யீரோற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ.

வன்மை பேசிய வன்றொண்டர் பொருட்டாய்
வழக்குப் பேசிய வள்ளல்நீ ரன்றோ
வின்மை யாளர்போல் வலியவந் திடினு
மேழை யாமிவ னென்றொழித் திட்டாற்
றன்மை யன்றது தருமமு மன்றாற்
றமியனே னின்னுஞ் சாற்றுவ தென்னே
பொன்மை யஞ்சடை யீரொற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ

விருப்பு நின்றதும் பதமலர் மிசையவ்
விருப்பை மாற்றுதல் விரகுமற் றன்றாற்
கருப்பு நேரினும் வள்ளியோர் கொடுக்குங்
கடமை நீங்குறா ருடைமை யின்றேனு
நெருப்பு நம்முரு வாயினு மருகி
னிற்க வஞ்சுறே னீலனு மன்றாற்
பொருப்பு வில்லுடை யீரொற்றி யுடையீர்
பொய்ய னென்னில்யான் போம்வழி யெதுவோ

பிரசாத விண்ணப்பம்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

குழிக்குமண் ணடைக்குங் கொள்கைபோற் பாழுங்
 கும்பியை யோம்பின னல்லாற்
செழிக்குமுன் றிருமுன் னீலகண் டந்தான்
 செப்புதன் மறந்தன னதனால்
விழிக்குணின் றிலங்கும் விளங்கொளி மணியே
 மென்கரும் பீன்றவெண் முத்தந்
தழிக்கொளும் வயல்சூ ழொற்றியி லுன்னாற்
 றண்டிக்கப் பட்டன னன்றே.

அருமருந் தனையாய் நின்றிரு முன்போ
 யாகரா வெனத் தொழன் மறந்தே
யிருளுறு மனத்தேன் மலத்தினு மிழிந்த
 வியல்புற வுண்டன னதனாற்
கருமருந் தனைய வஞ்செழுத் தோதுங்
 கருத்தர்போற் றிருத்தம தாகத்
தரும நின்றோங்கு மொற்றியி லுன்னாற்
 றண்டிக்கப் பட்டன னன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வழிமொழிவிண்ணப்பம்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆட்டு கின்றநீ யறிந்திலை போலு
மைவர் பக்கநா னாடுகின் றதனைக்
காட்டு கின்றவான் கடலிடை யெழுந்த
காள முண்டவக் கருணையை யுலகி
னாட்டு கின்றனை யாயிலிக் கொடிய
நாய்க்கு முன்னருள் நல்கிட வேண்டுந்
தீட்டு கின்றநற் புகழொற்றி யரசே
திருச்சிற் றம்பலந் திகழொளி விளக்கே.

உய்ய வொன்றிலேன் பொய்யனென் பதனை
யொளித்தி லேனிந்த வொதிய னுக் கருணீ
செய்ய வேண்டுவ தின்றெனிற் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் றிகைப்பதை யன்றி
மைய னெஞ்சினே னாகினு முன்னை
மறந்தி லேனிது வஞ்சமு மன்றே
செய்ய மேனியெம் மொற்றியூர் வாழ்வே
திருச்சிற் றம்பலந் திகழொளி விளக்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறுமை விண்ணப்பம்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெல்லு கின்றனர் வினைப்புல வேடர்
மெலிகின் றேனிங்கு வீணினிற் காலஞ்
செல்லு கின்றன வையவோ சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியேன்
சொல்லு கின்றனன் கேட்கின்றாய் கேட்டுந்
தூரநின்றனை ஈரமில் லார்போற்
புல்லு கின்றசீ ரொற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே.

சுத்த நெஞ்சருட் சேர்க்கினு மலது
சோம்ப னெஞ்சருட் சேர்க்கினு நினது
சித்தமென்னள வன்றது சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியே
னித்தநின்னடி யன்றியொன் றேத்தே
னித்த னேயது நீயறி யாயோ
புத்த ருந்தமி ழொற்றியூ ரரசே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே.

தத்து மத்திடைத் தயிரென வினையாற்
றளர்ந்து மூப்பினிற் றண்டுகொண் டுழன்றே
செத்துமீளவும் பிறப்பெனிற் சிவனே
செய்வ தென்னைநான் சிறியருட் சிறியேன்
றொத்து வேண்டுநின் றிருவடிக் கெனையே
துட்ட னென்றியேற் றனைபிறி தறியேன்
புத்தை நீக்கிய வொற்றியம் பரனே
போற்றும் யாவர்க்கும் பொதுவினின் றவனே

ஆற்றாவிண்ணப்பம்.

திருவொற்றியூர்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சரணவா ரிசமென் றலைமிசை யின்னுந்
    தரித்திலை தாழ்த்தனை யடியேன்
கரணவா தனையுங் கந்தவா தனையுங்
    கலங்கிடக் கபமிழுத் துந்து
மரணவா தனைக்கென் செய்குவமென்றே
    வருந்துகின் றனன்மன மாழாந்
தரணமூன் றெரிய நகைத்தவெம் மிறையே
    யடியனை யாள்வதுன் கடனே.

கடம்பொழி யோங்க லுரியுடை யுடுக்குங்
    கடவுளே கடவுளர் கோவே
மடம்பொழி மனத்தேன் மலஞ்செறிந் தூறும்
    வாயிலோ ரொன்பதில் வருமிவ்
வுடம்பொழிந் திடுமேன் மீண்டுமீண் டெந்த
    வுடம்புகொண் டுழல்வனோ வென்று
நடம்பொழி பதத்தாய் நடுங்குகின் றனன்கா
    ணான்செயும் வகையெது நவிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரங்கல் விண்ணப்பம்.

திருவொற்றியூர்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடிய நெஞ்சினேன் கோபமே யடைந்தேன்
கோடிகோடியாங் குணப்பழு துடையேன்
கடிய வஞ்சகக் கள்வனேன் றனக்குன்
கருணை யீந்திடா திருந்திடிற் கடையே
னடிய னுருவ னெவ்வண மென்றே
யைய வையநா னலறிடு கின்றே
னெடிய மும்மல மொருங்கறுத் தவர்சே
ரொற்றி மேவிய வுலகுடை யோனே.

பந்த மட்டினும் பாவிநெஞ் சகத்தாற்
பவப்பெ ருங்கடற் படிந்துழன் றயர்ந்தே
னிந்த மட்டினு முழன்றதே யமையு
மேற வேண்டுமுன் னெண்ணமே தறியே
னந்த மட்டினி யிருத்தியோ வன்றி
யடிமை வேண்டிநின் னருட்பெரும் புணையை
யுந்த மட்டினுற் றருதியோ வுரையா
யொற்றி மேவிய வுலகுடை யோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காதல் விண்ணப்பம்.

——(௦)——

திருவொற்றியூர்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

வஞ்சக வினைக்கோர் கொள்கல மனைய
　　மனத்தினே னனைத்தினுங் கொடியேன்
றஞ்சமென் றடைந்தே னின்றிருக் கோயிற்
　　சந்நிதி முன்னர்நிற் கின்றே
னெஞ்சலி லடங்காப் பாவியென் றெனைநீ
　　யிகழ்ந்திடி லென்செய்வேன் சிவனே
கஞ்சன்மால் புகழு மொற்றியங் கரும்பே
　　கதிதருங் கருணையங் கடலே.

அளவிலா வுலகத் தனந்தகோ டிகளா
　　மாருயிர்த் தொகைக்குளு மெனைப்போ
லிளகிலா வஞ்ச நெஞ்சகப் பாவி
　　யேழைக ளுண்டுகொ லிலைகாண்
டளர்விலா துனது திருவடி யெனும்பொற்
　　றாமரைக் கணியனு குவனோ
களவிலார்க் கினிய வொற்றியம் மருந்தே
　　கனந்தருங் கருணையங் கடலே.

சற்றுநற் குணந்தான் சார்ந்திடாக் கொடியார்
　　தந்தலை வாயிலுட் குரைக்கும்
வெற்றுநாய் தனக்கும் வேறுநாயாக
　　மெலிகின்றே னைம்புலச் சேட்டை

யற்றுநின் றவர்க்கு மரியநின் றிருத்தாட்
கடிமைசெய் தொழுகுவ னேயோ
கற்றமுற் றுணர்ந்தோர்க் கருட்டரு மொற்றிக்
கடவுளே கருணையங் கடலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருள் விண்ணப்பம்.

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணி லாநினைப் புற்றதின் வழியே
யின்ப துன்பங்க ளெய்தியென் னெஞ்சம்
கண்ணி லாக்குரங் கெனவுழன் றதுகாண்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியேன்
பெண்ணி லாவிய பாகத்தெம் மழுதே
பிரம ஞதியர் பேசருந் திறனே
தெண்ணி லாமுடி யொற்றியங் கனியே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

யாது சொல்லினுங் கேட்பதின் றந்தோ
யான்செய் தேனென தென்னுமிவ் விருளிற்
காது கின்றதென் வஞ்சக நெஞ்சங்
கடைய னேன்செயக் கடவதொன் றறியே
ஞேது மாமறை யுபநிட தத்தி
னுச்சி மேவிய வச்சிர மணியே
தீது நீக்கிய வொற்றியந் தேனே
செல்வ மேபர சிவபரம் பொருளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோடி விண்ணப்பம்.

திருவொற்றியூர்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாலை யொன்றுதோட் சுந்தரப் பெருமான்
மணத்திற் சென்றவண் வழக்கிட்ட தெனவே
யோலை யொன்றுநீர் காட்டுதல் வேண்டா
முவந்து தொண்டனென் றுரைப் பிரேலென்னை
வேலை யொன்றல மிகப்பல வெனினும்
வெறுப்பி லாதுளம் வியந்துசெய் குவன்காண்
சோலை யொன்றுசீ ரொற்றியூ ருடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

புதிய னென்றெனைப் போக்குதி ரோநீர்
பூரு வத்தினும் பொன்னடிக் கடிமை
பதிய வைத்தன னியினு மந்தப்
பழங்க ணக்கினைப் பார்ப்பதி லென்னே
முதிய னல்லன்யா னெப்பணி விடையு
முயன்று செய்குவேன் மூர்க்கனு மல்லேன்
றுதிய தோங்கிய வொற்றியூ ருடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே.

முத்தி நேர்கிலாத் தேவர்க டமைநான்
முந்து றேனவர் முற்பட வரினுஞ்
சுத்தி யாகிய சொல்லுடை யணுக்கத்
தொண்டர் தம்முடன் சூழ்த்திட ரெனினும்
புத்தி சேர்புறத் தொண்டர்தம் முடனே
பொருந்த வைக்கினும் போதுமற் றதுவே
துத்தி யார்பணி யீரொற்றி யுடையீர்
தூய மால்விடை துவசத்தி னீரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாடக விண்ணப்பம்.

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறவிக் கண்ணிலான் கைக்கொளுங் கோலைப்
பிடுங்கி வீசுதல் பெரியவர்க் கறமோ
மறவிக் கையறை மனத்தினே னும்மேல்
வைக்கு மன்பைநீர் மாற்றுத லழகோ
வுறவிக் கொள்கையை யுள்ளிரே லிதனை
யோதிக் கொள்ளிட மொன்றிலை கண்டீர்
நறவிக் கோங்கிய வொற்றியம் பதியீர்
ஞான நாடக நவிற்றுகின் றீரே.

தந்தை யானவர் தனையரைக் கெடுக்கச்
சமைவ ரென்பது சற்றுமின் றுலகி
லெந்தை நீரெனை வஞ்சக வாழ்வி
லிருத்து வீரெனில் யார்க்கிது புகல்வேன்
பந்தமேலிட வென்பரி தாபம்
பார்ப்பீ ரோவிருட் பங்கய விழியீர்
நந்த வொண்பனை யொற்றியூ ருடையீர்
ஞான நாடக நவிற்றுகின் றீரே.

கல்வி வேண்டிய மகன்றனைப் பெற்றோர்
கடுத்த லோர்சிறு கதையிலு மிலைகாண்
செல்வம் வேண்டிலேன் றிருவருள் விழைந்தேன்
சிறிய னேனைநீர் தியக்குத லழகோ
பல்வி தங்களாற் பணிசெயு முரிமைப்
பாங்கு நல்குமப் பாமுமக் கன்றே
நல்வி தத்தினர் புகழொற்றி யுடையீர்
ஞான நாடக நவிற்றுகின் றீரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ண விண்ணப்பம்.

திருவொற்றியூர்

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணப்பா வென்றருளுங் காளத்தியப்பாமுன்
வண்ணப்பால் வேண்டு மதலையைப்பால் வாரிதியை
யுண்ணப்பா வென்றுரைத்த வொற்றியப்பா வந்தருள
வெண்ணப்பா வென்றழுமிவ் வேழைமுகம் பாராயோ.

மருட்கை விண்ணப்பம்.

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாது செய்குவன் போது போகின்ற
தண்ண லேயுமை தன்பருக் கடியேன்
கோது செய்யினும் பொறுத்தருள் புரியுங்
கொள்கை யீரெனைக் குறுகிய குறும்பர்
வாது செய்கின்றார் மனந்தளர் கின்றேன்
வலியி லேன்செயும் வகையொன்று மறியேன்
மாதர் செய்பொழி லொற்றியூ ருடையீர்
வண்கை யீரென்கண் மணியனை யீரே.

என்பி றப்பினை யார்க்கெடுத் துரைப்பே
னென்செய் வேனெனை யென்செய நினைக்கேன்
முன்பி றப்பிடை யிருந்தசே டத்தான்
மூட வாழ்க்கையா மகாடகத் தடைந்தே
யன்பி றந்தவெங் காமவேட் டுவனா
லலைப்புண் டேனுமை தருள்பெற விழைந்தேன்
வன்பி றந்தவர் புகழொற்றி யுடையீர்
வண்கை யீரென்கண் மணியனை யீரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோடைமட விண்ணப்பம்.

திருவொற்றியூர்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நின்போன்ற தெய்வமொன் றின்றென வேத நிகழ்த்தவுநின்
பொன்போன்ற ஞானப் புதுமலர்த் தாட்டுணைப் போற்றுகிலே
னென்போன்ற வேழையர் யாண்டுளா ரம்பலத் தோடஞ்செய்
மின்போன்ற வேதிய னேயொற்றி மேவிய வேதியனே.

காவல னேயன்று மாணிக்குப் பொற்கிழிக் கட்டவிழ்த்த
பாவல னேதொழும் பாணன் பரிசுரப் பாட்டளித்த
நாவல னேதில்லை நாயக னேகட னஞ்சையுண்ட
மாவல னேமுக்கண் வானவ னேயொற்றி மன்னவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறு விண்ணப்பம்.

பொது.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்ணுலுன் னருட்புகழைப் பாடு கின்றார்
பணிகின்றார் நின்னழகைப் பார்த்துப் பார்த்துக்
கண்ணார வுளங்குளிரக் களித்தா னந்தக்
கண்ணீர்கொண் டாடுகிறார் கருணை வாழ்வை
யெண்ணுநின் றனையெந்தா யெந்தா யெந்தா
யென்கின்றார் நின்னன்ப ரெல்லாமென்ற
னண்ணுநா னொருபாவி வஞ்ச நெஞ்சா
லலைகின்றே னென்செய்கே னந்தோ வந்தோ.

கொலையறியாக் குணத்தோர்நின்னன்பரெல்லாங்
குணமேசெய் துன்னருடான் கூடுகின்றார்
புலையறிவே னொருவன் பிழையே செய்து
புலங்கெட்ட விலங்கேபோற் கலங்குகின்றே
னிலையறியே னெறியொன்று மறியேனெங்கு
நினையன்றித் துணையொன்று மறியேன்சற்று
மலையறியா வருட்கடலே யாள்க வின்றே
லலைகின்றே னென்செய்கே னந்தோ வந்தோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரு விண்ணப்பம்.

பொது.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்மை யறியே னெனினுமெனை
யுடையா யுனையே யொவ்வொருகா
லெண்மை யுடையே னினைக்கின்றே
னென்னே யுன்னை யேத்தாத
வெண்மை யுடையார் சார்பாக
விட்டா யந்தோ வினையேனை
வண்மை யுடையா யென்செய்கேன்
மற்றோர் துணையிங் கறியேனே.

பாலே யமுதே பழமேசெம்
பாகே யெனுநின் பதப்புகழை
மாலே யயனே யிந்திரனே
மற்றைத் தேவ ரேமறைக

ஞாலே யறியா தெளிற்சிறியே
ஞானே வறிவே ஞாயகவென்
மேலே யருள்கூர்ந் தெனைநின்றன்
மேவுவோர்பாற் சேர்த்தருளே.

கண்ணார் நுதலோய் பெருங்கருணைக்
கடலோய் கங்கை மதிச்சடையோய்
பெண்ணா ரிடத்தோ யாவர்கட்கும்
பெரியோய் கரியோன் பிரமனொடு
மண்ணா வெனநின் றேத்தெடுப்ப
வார்ந்தோய் நின்ற னடிமலரை
பெண்ணா துழல்வோர் சார்பாக
விருக்கத் தரியே னெனையேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காட்சிக் கிரங்கல்.

திருவொற்றியூர்.

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணையும் வாழ்க்கையிடை மாழாந்து வன்பிணிபாற்
புண்ணையுஞ் நெஞ்சம புழுங்குகின்ற பொய்யவனேன்
பண்ணையு மின்பப் பரஞ்சுடரே வென்னிரண்டு
கண்ணையுன் பொன்முகத்தைக் காணக் கிடைத்திலனே.

அல்லவைத்த நெஞ்சா லழுங்குகின்ற நாயடியேன்
சொல்வைத்த வுண்மைத் துணையே யிணைந்தோண்மேல்
வில்வத் தொடை பணிந்த வித்தகனே நின்னுடைய
செல்வத் திருவடியின் சீர்காணப் பெற்றிலனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்கிரங்கல்

திருவொற்றியூர்.

கொச்சகக் கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எஞ்சா விடரா லிரும்பிணியா லேங்கிமனம்
பஞ்சாக நொந்து பரதவிக்கு நாயேனைச்
செஞ்சாலி யோங்குந் திருவொற்றி யப்பாநீ
யஞ்சாதே யென்றுன் னருள்கொடுத்தா லாகாதோ.

செய்பிழையைத் தானறிந்துஞ் சீருள் பொறுப்பாளிந்
நாய்பிழையை நீபொறுக்க ஞாயமுமுண் டையாவே
தேய்மதிபோ னெஞ்சந் தியக்கமுறச் சஞ்சலத்தால்
வாயலறி வாடுமெனை வாவென்று லாகாதோ.

கண்ணுண் மணியேபோற் கருதுகின்ற நல்லோரை
யெண்ணுங் கணமும்விடுத் தேகாத வின்னமுதே
யுண்ணு முணவுக்கு முடைக்குமுயன் றோடுகின்ற
மண்ணுலகத் தென்றன் மயக்கறுத்தா லாகாதோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணத்திரங்கல்.

திருவொற்றியூர்.

கொச்சகக் கலிப்பா.

முன்னைசெய் வெவ்வினைதான் மூண்டதுவோ வல்லதுநா
னின்னை பிழைதா னியற்றியதுண் டோவறியேன்
பொன்னேர் புரிசடையெம் புண்ணியனே யென்னுனையை
யன்னேநீ நீக்காயே லார்நீக்க வல்லாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சுநிலைக் கிரங்கல்.

திருவொற்றியூர்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒளியா யொளிக்கு ளொளியொளி யேயொற்றி யுத்தமநீ
யளியா விடிலிதற் கென்னைசெய் கேனணங் கன்னவர்தங்
களியாற் களித்துத் தலைதெரி யாது *கயன்றுலவா
வளியாச் சுழன்றிவண் மாயா மனமெனை வாதிப்பதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனிமைக் கிரங்கல்.

திருவொற்றியூர்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆக்க லாதிய வைந்தொழி னடத்த
　　னயன்மு னாகிய வைவரை யளித்து
நீக்க மின்றியெவ் விடத்தினு நிறைந்த
　　நித்த நீயெனு நிச்சய மதனைத்
தாக்க வெண்ணியே தாமதப் பாவி
　　தலைப்பட் டானவன் றனையகற் றுதற்கே
யூக்க முற்றநின் றிருவருள் வேண்டு
　　மொற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே.

இமைக்கு மவ்வள வேனுநெஞ் சொடுங்கி
　　யிருக்கக் கண்டிலே னிழிவுகொண் மலத்தின்
சுமைக்கு நொந்துநொந் தையவோ நாளுந்
　　துயரி னேனயர் கின்றவென் றுயரைக்

*கயன்று என்பது மெலிந்து என்னும் பொருள் தரும்

குமைக்கும் வண்ணநின் றிருவரு ளின்னும்
கூடப் பெற்றிலேன் கூறுவ தென்னே
யுமைக்கு நல்வர முதவிய தேவே
யொற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே.

சென்ற நாளிலோ ரிறைப்பொழு தேனும்
சிந்தை யோர்வகை தெளிந்ததன் றதுபோய்
நின்ற நாளினு நிற்கின்ற திலைகா
ணெடிய பாவியே னிகழ்த்துவ தென்னே
யென்ற னாருயிர்க் கொருபெருந் துணையா
மெந்தை யேயெனை யெழுமையுங் காத்த
வுன்றனை யின்னு முவகைகொள் கின்றே
னொற்றி யோங்கிய வுத்தமப் பொருளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கழிபகற்கிரங்கல்.

பொது

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊழை யேமிக நொந்திடு வேனோ
வுளத்தை நோவனோ வுலகிடை மயக்கும்
பாழை யேபலன் தருவ தெண்ணிப்
பாவி யேன்பெரும் படருழக் கின்றேன்
மாழை யேர்திரு மேனியெம் பெருமான்
மனமி ரங்கியென் வல்வினை கெடவந்
தேழை யேற்கரு ளாயெனி லந்தோ
யென்செய் கேனர கிடை யிடும்போதே.

அம்மை யப்பனென் னுருயிர்த் துணைவ
னரசன் தேசிக னன்புடைத் தேவ
னிம்மை யிற்பய னம்மையிற் பயன்மற்
றியாவு நீயென வெண்ணிநிற் கின்றேன்
செம்மை யிற்பெறு மன்பருள் ளகஞ்சேர்
செல்வ மேயெனைச் சேர்த்தரு ளாயே
லெம்மை யிற்பெறு வேன்சிறு நாயே
னென்செய் கேனர கிடையிடும் போதே.

தாய ராதியர் சலிப்புறு கிற்பார்
தமரு மென்றனைத் தழுவுத லொழிவார்
நேய ராதியர் நேயம்விட் டகல்வார்
நின்னை நம்பியென் னெஞ்சுவக் கின்றேன்
றீய ராதியிற் றீயனென் றெனைநின்
றிருவு ளத்திடைச் சேர்த்திடா தொழித்தா
லேயர் கோனுக்கன் றருளுமெம் பெருமா
னென்செய் கேனர கிடையிடும் போதே.

உண்ணு கின்றது முறங்குகின் றதுமே
லுடுத்து கின்றது முலவுகின் றதுமா
னண்ணு கின்றது நங்கையர் வாழ்க்கை
நாடு கின்றது நவையுடைத் தொழில்கள்
பண்ணு கின்றது மானபின் னுடலைப்
பாடை மேலுறப் படுத்துகின் றதுமென்
றெண்ணு கின்றதோ றுளம்பதைக் கின்றே
னென்செய் கேனர கிடையிடும் போதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அர்ப்பித்திரங்கல்.

பொது

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊட்டு கின்றனை யுண்ணுகின் றனன்பின்
உறக்கு கின்றனை யுறங்குகின் றனன்பின்
காட்டு கின்றனை காணுகின் றனனீ
களிப்பிக் கின்றனை களிப்புறு கின்றேன்
ஆட்டு கின்றனை யாடுகின் றனனிவ்
வகில கோடியு மவ்வகை யானூற்
றீட்டு மன்பருக் கன்பநின் றனது
சித்த மன்றியான் செய்வதொன் றிலையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அச்சத்திரங்கல்.

கோயில்

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருளெலாம் புணர்க்கும் புண்ணியப் பொருளே
புத்தமு தேகுணப் பொருப்பே
யிருளெலா மறுக்கும் பேரொளிப் பிழம்பே
யின்பமே யென்பெருந் துணையே
யருளெலாந் திரண்ட வொருசிவ மூர்த்தி
யண்ணலே நின்னடிக் கபய
மருளெலாங் கொண்ட மனத்தினேன் றன்பா
மயக்கெலாம் மாற்றியாண் டருளே.

அருள்பவ னின்னை யல்லதை யிங்கு
மங்குமற் றெங்குமின் றதுபோன்
மருள்பவ னென்னை யல்லதை மண்ணும்
வானமுந் தேடினு மின்றே
யிருள்பவ முடையே னென்செய்கே னின்று
ளிணைதுணை யெனநினைந் துற்றேன்
மருள்பவத் தொடுமென் றுயரறத் தாள்வாய்
வாழிய வருட்பெருந் துறையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புறமொழிக்கிரங்கல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐதட் டிடுநெஞ் சகத்தேன் பிழைகளை யாய்ந்துவெறும்
பொய்தட் டிகலுடை யேற்குன் கருணை புரிந்திலையேல்
வெய்தட்டி யுண்ட விரதாநின் னன்பு விருத்தமென்றே
கைதட்டி வெண்ணகை செய்வர்கண் டாயருட் கற்பகமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருணைபெறுதிரங்கல்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்னை யப்பனு நீயென மகிழ்ந்தே
யகங்கு ளிர்ந்துநா னுதரித் திருந்தே
னென்னை யிப்படி யிடர்கொள விடுத்தா
லென்செய் கேனிதை யாரொடு புகல்வேன்

பொன்னை யொத்தநின் னடித்துணை மலரைப்
போற்று வார்க்குநீ புரிகுவ திதுவோ
வுன்னை யெப்படி யாயினு மறவே
னுனைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே.

கொடிய பாவியேன் படும்பரி தாபங்
குறித்துக் கண்டுமென் குறையகற் றாது
நெடிய காலமுந் தாழ்த்தனை நினது
நெஞ்சும் வஞ்சக நேர்ந்ததுண் டேயோ
வடியர் தந்துயர் கண்டிடிற் றரியா
ரைய ரென்பரென் னளவஃ திலேயோ
வொடிய மாதுயர் நீக்கிடா யென்னி
லுனைய லாலெனை யுடையவ ரெவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பதிகம்.

திருவண்ணமலை

எழுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருட்பெருங் கடலே யானந்த நறவே
யடிநடு வந்தமுங் கடந்த
தெருட்பெரு மலையே திருவணா மலையிற்
றிகழ்சுயஞ் சோதியே சிவனே
மருட்பெருங் கடலின் மயங்குகின் றேனென்
மயக்கெலா மொழித்துவன் பிறவி
யிருட்பெருங் கடல்விட் டேறநின் கோயிற்
கெளியனேன் வரவர மருளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரசாதப்பதிகம்.

புள்ளிருக்கும் வேளூர்

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லை வில்லிற் கணித்தருள் செய்ததோ
ரெல்லை யின்றி யெழுமின்ப வெள்ளமே
யில்லை யில்லை நின்னரு ளில்லையேற்
றொல்லை நோயின் றொடக்கது நீங்கலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரார்த்தனைப் பதிகம்.

திருவொற்றியூரும் - திருத்தில்லையும்

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிலத்தே சிறுவர்செய் குற்றங்கள் யாவு நினைத்தறவோர்
சலத்தே யுளத்தை விடாரென்ப ராதலிற் றந்தையென்றே
குலத்தேவர்போற்றுங் குணக்குன்ற மேயெங் குலதெய்வமே
புலத்தே யிழிதகை யேன்பிழை யாவும் பொறுத்தருளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தைத் திருப்பதிகம்.

கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையார்க்குங் கொடியுடைய வித்தகவென் றுன்னடியி
னிடையார்த்து நின்றழுமிவ் வேழைமுகம் பாராமே
கடையார்க்கும் வாழ்க்கையிலே நல்குரவோர்க் கீயாத
வுடையார்க் கோவென்னை யுடையா யுதவுவதே.

என்னுரிமைத் தாய்க்கு மினியாய்நின் னோங்கெழுத்தை
யுன்னு நிலைக்கென்னை யுரித்தாக்க வேண்டுதியேல்
மன்னுலகிற் பொன்னுடையார் வாயிறனைக் காத்தயர்ந்தேன்
தன்னுடைய வெண்ணந் தனைமுடிக்க வேண்டுவதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உய்கைத் திருப்பதிகம்

கலிவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுஞ் சீரும் சிறப்புந் திறலுஞ்சற்
குருவுங் கல்வியும் குற்றமில் கேள்வியும்
பொருவி லன்னையும் போக்கறு தந்தையும்
தரும வெள்விடைச் சாமிநின் னமமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தப்பதிகம்.

திருவொற்றியூர்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

குருதி நிறைந்த குறுங்குடத்தைக்
கொண்டோன் வழியிற் சென்றிடவா
யெருதின் மனத்தேன் சுமந்துநல
மிழந்து திரியு மெய்ப்பொழிய
வருதி யெனவே வழியருளி
யொற்றி யூர்க்கு வந்துன்னைக்
கருதி வணங்கச் செய்ததற்கோர்
கைம்மா றறியேன் கடையேனே.

பாவ மெனுமோர் பெருஞ் சரக்குப்
பையை யெடுத்துப் பண்பரியாக்
கோவ மெனுமோர் குரங்காட்டுங்
கொடியேன் றன்னைப் பொருட்படுத்தி
தேவ ரமுதே சிவனேநின்
றிருத்தா ளேத்த வொற்றியெனுங்
காவ னகரம் வரச்செய்தாய்
கைம்மா றறியேன் கடையேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணப்பதிகம்.

இரட்டைக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணுறு விருப்பாதி வல்விலங் கினமெலா
மிடைவிடா துழல வொளியோ
ரெள்ளளவு மின்றியஞ் ஞானவிருண் மூடிட
விருண்டுயிர் மருண்டு மாழ்க
நண்ணுமன மாயையாங் காட்டைக் கடந்துநின்
ஞானவரு ளூட்டை யடையு
நாளெந்த நாளந்த நாளிந்த நாளென்று
நாயினேற் கருள்செய் கண்டாய்
விண்ணுறு சுடர்க்கெலாஞ் சுடரளித் தொருபெரு
வெளிக்குள்வளர் கின்ற சுடரே
வித்தொன்று மின்றியே விளைவெலாந் தருகின்ற
விஞ்ஞான மழைசெய் முகிலே

கண்ணுறு நுதற்பெருங் கடவுளே மன்றினிற்
கருணைநட மிடுதெய்வமே
கனகவம் பலநாத கருணையாங் கணபோத
கமலகுஞ் சிதபாதனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போற்றித்திருப்பதிகம்.

எழுசீர்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிதிதரு நிறைவே போற்றியென் னுயிர்க்கோர்
நெறிதரு நிமலமே போற்றி
மதிமுடிக் கனியே போற்றியென் றன்னை
வாழ்வித்த வள்ளலே போற்றி
விதிமுதற் கிறையே போற்றி மெய்ஞ்ஞான
வியனெறி விளக்கமே போற்றி
பதிபசு பதியே போற்றிநின் பாதம்
பாடவெற் கருளுக போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்ணப்பம்.

திருவாரூர்.

அறுசீர்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தெரியத் தெரியுந் தெரிவுடையார்
சிவானு பவத்திற் சிறக்கின்றார்
பிரியப் பிரியும் பெரும்பாவி
யடியேன்பிழையிற் பிழைக்கின்றேன்

றரியப் பொருளே யணியாரூர்ச்
சோதி மணிநீ தூயவருள்
புரியப் பெறுவே னெனிலவர்போல்
யானுஞ் சுகத்திற் பொலிவேனே

பொலிவேன் கருணை புரிந்தாயேற்
போதா னந்தக் கடலாடி
மலிவே னின்ப மயமாவே
னாரூர் மணிநீ வழங்காயேன்
மெலிவேன் றுன்பக் கடல்மூழ்கி
மேவி யெடுப்பா ரில்லாம
னலிவே னந்தோ வந்தோநின்
னல்ல கருணைக் கழகன்றே.

இருப்பு மனத்துக் கடைநாயே
னென்செய் வேனின் றிருவருளாம்
பொருப்பி லமர்ந்தா ரடியரெலா
மந்தோவுலகப் புலையொழுக்காந்
திருப்பிற் சுழன்று நானொருவன்
றிகைக்கின் றேனோர் துணைகாணேன்
விருப்பிற் கருணை புரிவாயோ
வாரூர் தண்ணார் வியனமுதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அபராத விண்ணப்பம்.

கோயில்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகம் பரவும் பொருளேயென்
றுறவே யென்ற னுயிர்க்குயிரே
யிலகம் பரத்தே பரம்பரமா
யின்ப நடஞ்செ யெம்மிறையே
கலகம் பரவு மனத்தேனைக்
கைவிட் டிடநீ கருதுதியோ
திலகம் பரவு நுதற்பாக
னென்ப தருணின் றிறத்தன்றே.

உரைத்தார் சிலர்சின் றாட்கழிய
வுறவே மென்ன வுரைத்தவரே
நரைத்தா ரிறந்தா ரவர்தம்மை
நான்கண் டிருந்து நாணுமே
விரைத்தாண் மலரைப்பெறலாமென்
றெண்ணிவினை விளைக்கின்றேன்
றிரைத்தாழ் கடலிற் பெரும்பிழையே
செய்தே னென்ன செய்வேனே.

வாழாமனத்தின் வழிசென்று வாளா நாளைக் கழிக்கின்ற
பாழா முலகச் சிறுநடையிற் பாவியேனைப் பதிவித்தா
யூழாமெனிலெம்பெருமானேயின் னும்வினையாலொதியனையே
னேழாநரகுக்காளாவே னல்லாற் புகலென் னொளியேற்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

———o———

கலிவிண்ணப்பம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊன்செய்த வெம்புலைக் கூட்டின் பொருட்டிங் குனைமறந்து
நான்செய்த தீமையை நானே நினைக்க நடுங்குகின்றே
னேன்செய் தனையெனக் கேளாது மேலு மிரங்குகின்றாய்
வான்செய்தநாதநின் றண்ணருள்வண்ணமென்வாழ்த்துவனே

பள்ளத்தி லேசெலு நீர்போலென் னுள்ளம் பரப்பதலா
வெள்ளத்தி லேசிறி தாயினு நான்செல்வ தில்லையெந்தாய்
கள்ளத்தி லேசொல்லு கின்றே னலநின் கழலிணையென்
னுள்ளத்தி லேநின்ற வாங்கமை காண்க வுடையவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருணைவிண்ணப்பம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொல்லற் கரிய பெரியபரஞ்
சுடரே முக்கட் சுடர்க்கொழுந்தே
மல்லற் கருமா லயன்முதலோர்
வழுத்தும் பெருஞ்சீர் மணிக்குன்றே
புல்லற் கரிதா மெளியேன்றன்
பிழைகள் யாவும் பொறுத்திந்த
வல்லற் கடலின் றெனையெடுத்தே
யருள்வா யுன்ற னருணலமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடிமைப்பதிகம்.

கோயில்

எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உள்ளமறிந் துதவுனம் முடையா னெல்லா
முடையான்மற் றெருகுறையிங் குண்டோவென்
கள்ளமனத் தேனங்தோ களித்திருந்தேன் [னக்
கைவிடுவார் போலிருந்தாய் கருணைக் குன்றே
யெள்ளலுறப் படுவேனிங் கேதுசெய்வே
னெங்கெழுகேன் யார்க்குரைப்பே னின்னுமுன்ற
வள்ளலருட் டிறநோக்கி நிற்கின்றேனென் [ன்
மனத்துயர்போம் வகையருள மதித்திடாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உள்ளப்பதிகம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மட்டுப் படாதது மாமறை யாலு மலப்பகையாற்
கட்டுப் படாதது மாலா தியர்தங் கருத்தினுக்குந்
தட்டுப் படாதது பார்முதற் பூதத் தடைகளினு [ளகத்தே.
லொட்டுப் படாதவொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென் னுள்

பேதப் படாதது பற்பல கற்பங்கள் பேர்ந்திடினுஞ்
சேதப் படாதது நன்றிது தீதெனச் செய்கைகளா
லேதப் படாததுள் ளெட்டப் படாததிங் கியாவர்கட்கு[த்தே
மோதப் படாதவொன் றுண்டேமுக் கண்ணொடென் னுள்ளக

திருச்சிற்றம்பலம்.

சரணப்பதிகம்.

கோயில்

கலிநிலைத்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறவாதுனை வாழ்த்து மெய்யன்பரை மாநிலத்தே
யிறவா வகையாட் கொண்டருளிய வீசனேமெய்
யுறவாகிய நின்பத மன்றியொன் றோர்கிலேனுன்
பிறவாநெறி தந்தருளென்பதென் பேசிடாமே.

நாட்டார் நகைசெய்வ ரென்றோ வருணல்கிலாய்நீ
விட்டார் நினையென் னினைப்பாரெனை மேவிலாயேற்
றூட்டா மலையன்றித் துணையொன்றுஞ் சார்ந்திலேனென்
மாட்டாமை யறிந்தருள்வாய் மணிமன்று ளானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சோடு நெகிழ்தல்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துட்ட வஞ்சக நெஞ்சகமேயொன்று
சொல்லக் கேள்கடல் சூழுல கத்திலே
யிட்ட மென்கொ விறையள வேனுமோ
ரின்ப மில்லை யிடைக்கிடை யின்னலா
னட்ட மிக்குறல் கண்டுகண் டேங்கினை
நாணு மின்றிலை நாய்க்குங் கடையை நீ
பட்ட வன்மைக ளெண்ணி லெனக்குடற்
பதைக்கு முள்ளம் பகீலென வேங்குமே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பெரியபொரு ளனைத்துமுதற் பெரும்பொருளா
மரும்பொருளைப் பேசற் கொண்ணாத்
துரியநிலை யனுபவத்தைச் சுகமயமா
யெங்குமுள்ள தொன்மை தன்னை
யரியபரம் பரமான சிதம்பரத்தே
நடம்புரியு மமுதை நயந்தோ
ருரியபர கதியடைதற் குன்னினையேன்
மனனேநீ யுய்கு வாயே.

சொன்னிலைக்கும் பொருணிலைக்குந் தூரியதா
யானந்தச் சுடரா யனார்
தன்னிலைக்குஞ் சுகநிலைக்கு மெய்ம்மையாந்தா
யருளாழுக்குந் தருவா மென்று
முன்னிலைக்கு நின்னிலைக்குங் காண்பரிதாய
மூவாத முதலாய்ச் சுத்த
நன்னிலைக்கு நிலையாய பசுபதியை
மனனேநீ பயின்றி டாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

——(0)——

போதுத்தனித் திருவெண்பா.

நேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்.

வந்திக்கு மெய்யடியார் மாலற்ற வோர்மனத்திற்
சந்திக்கு மெங்கள் சயம்புவே—பந்திக்கும்
வன்மலக்கட் டெல்லாம் வலிகெட் டறநினது
நின்மலக்கட் டண்ணருடா னேர்.

நீலக் களங்கொண்ட நீடொளியே நீள்கங்கை
கோலச் சடைக்கணிந்த கோமளமே-ஞாலத்தி
லெந்தோ சிறியே னருளின்றி வாடுவது
சந்தோட மோநின் றனக்கு.

நான்சிறியே னென்னினுமிந் நானிலத்தி னுன்செய்பிழை
தான்சிறிதோ வன்றுலகிற் றன்பெரிதே-மான்கரத்தோ
யங்ஙனமே னும்முன் னருட்பெருமைக் கிப்பெருமை
யெங்ஙனமென் றுளள மெழும்.

ஆவித் துணையேயென் னாரமுதே நின்னடியைப்
பாவித் துணையேனிப் பாவியேன்-சேவித்து
வாழ்த்தேனின் பொன்னடியில் வந்தென் றலைகுனித்துத்
தாழ்த்தேனென் செய்வேன் றவம்.

என்னரசே நின்னடிக்கீ ழென்னிடரை நீக்கெனநான்
சொன்னதலாற் றாயுடனுஞ் சொன்னேனோ-வின்னுமிந்தத்
துன்பச் சுமையைச் சுமக்க முடியாதென்
றன்பர்க் கருள்வோ யருள்.

அன்னேயென் னப்பாவென் னாருயிர்க்கோ ராதரவே
யென்னேநின் னுள்ள மிரங்கிலையே-பொன்னே
யுடையா ரிடையென் னுளநொந்து வாடிக்
கடையேன் படுந்துயரைக் கண்டு.

பகுதி தகுதி விகுதி யெனும்பாட்டி
லிகலி லிடையை யிரட்டித்-தகவி
னருச்சித்தான் முன்னு மதுகடையாங் கண்டீர்
திருச்சிற் சபையானைச் சேர்ந்து.

இவ்வழியிற் செல்லாதே யென்னுடையான் றன்னடிசே
ரவ்வழியிற் செல்லென் றடிக்கடிக்குச்-செவ்வழியிற்
சொன்னாலுங் கேட்கிலைநீ துட்டமன மேயுனக்கிங்
கென்னா லுறவே தினி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருப்புலம்பல்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திங்களை விளங்குஞ் சடைத்தருவைத்
தீம்பாற் சுவையைச் செந்தேனைச்
செங்கை மருவுஞ் செழுங்கனியைச்
சீரார் முக்கட் செங்கரும்பை
மங்கை மலையான் மணந்தபெரு
வாழ்வைப் பவள மலைதன்னை
யெங்கள் பெருமான் றனையந்தோ
வென்னே யெண்ணா திருந்தேனே.

அன்ப ரிதய மலர்க்கோயி
லமர்ந்த பரமா னந்தத்தைத்
துன்ப மகலச் சுகமளிக்குந்
தூய துணையைச் சுயஞ்சுடரை
வன்ப ரிடத்தின் மருவாத
மணியை மணியார் மிடற்றானை
யின்ப நிறைவை யிறையோனை
யென்னே யெண்ணா திருந்தேனே.

ஒருமைப் பயனை யொருமைநெறி
யுணர்ந்தா ருணர்வி னுள்ளுணர்வைப்
பெருமைக் கதியைப் பசுபதியைப்
பெரியோ ரெவர்க்கும் பெரியோனை
யருமைக் களத்திற் கருமையணி
யம்மான் றன்னை யெம்மானை
யிருமைப் பயனுந் தருவானை
யென்னே யெண்ணா திருந்தேனே.

கறையோர் கண்டத் தணிந்தருளுங்
கருணா நிதியைக் கண்ணுதலை
மறையோ னெடுமாற் கரியசிவ
மலையை யலையில வாரிதியைப்
பொறையோ ருள்ளம் புகுந்தொளிரும்
புனித வொளியைப் பூரணனை
யிறையோன் றன்னை யந்தோநா
னென்னே யெண்ணா திருந்தேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புகழ்ச்சி.

கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுந் தந்தையுந் தெய்வமுங் குருவுந்
தாங்கு கின்றதோர் தலைவனும் பொருளு
மாயு மின்பமு மன்புமெய் யறிவு
மனைத்து நீயென வாதரித் திருந்தே

னேயு மென்னள விரக்கமொன் றிலேயே
லென்செய் வேனிதை யார்க்கெடுத் துரைப்பேன்
சேயு நின்னரு ணசையுறுங் கண்டாய்
தில்லை மன்றிடைத் திகழொளி விளக்கே.

அருள்பழுத் தோங்குங் கற்பகத் தருவே
யருண்மருந் தொளிர்குணக் குன்றே
யருளெனு மமுதந் தருமொரு கடலே
யருட்கிர ணங்கொளுஞ் சுடரே
யருளொளி வீசு மரும்பெறன் மணியே
யருட்சுவை கனிந்தசெம் பாகே
யருண்மணம் வீசு மொருதனி மலரே
வருண்மய மாம்பர சிவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருவிருத்தம்.

கட்டளைக்கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீர்பூத்த வேணியு மானந்தம் பூத்து நிறைமதியின்
சீர்பூத் தமுத விளநகை பூத்த திருமுகமும்
பார்பூத்த பச்சைப் பசுங்கொடி பூத்தசெம் பாகமுமோர்
கார்பூத்த கண்டமுங் கண்பூத்த காலுமென் கண்விருந்தே.

ஆயிரங் கார்முகி லீர்விழி நீர்தர வையநின்பாற்
சேயிரங் காரெனக் கென்றேநின் பொற்பதஞ் சிந்திக்கின்றே
னீயிரங் காயெனி லென்செய்கு வேனின் னிலத்திற்பெற்ற
தாயிரங் காளென்ப துண்டோதன் பிள்ளை தளர்ச்சிகண்டே.

கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

செம்பவளத் தனிக்குன்றே யருளா னந்தச்
செழுங்கனியே முக்கண்ணுடைத் தேவே மூவா
வம்புவிநீ ரனல்வளிவா னாதி யாய
வரசேயென் னுருயிர்க்கோ ரரண மாகுஞ்
சம்புசிவ சயம்புவே சங்க ராவெண்
சைலம்வளர் தெய்வதவான் றருவே மிக்க
வம்பவிழ்மென் குழலொருபால் விளங்க வோங்கு
மழவிடைமேல் வருங்காட்சி வழங்கு வாயே.

வே று.

நீடுகின்ற மாமறையு நெடுமாலுந்
திசைமுகனு நிமல வாழ்க்கை
நாடுகின்ற முனிவரரு முருத்திரருந்
தேடவரு ணட்டங்கொண்டு
பாடுகின்ற மெய்யடிய ருளம்விரும்பி
யானந்தப் படிவ மாகி
யாடுகின்ற மாமணியை யாரமுதை
நினைந்துநினைந் தன்பு செய்வாம்.

வே று.

மறைமுடி விளக்கே போற்றி மாணிக்க மலையே போற்றி
கறைமணி கண்ட போற்றி கண்ணுதற் கரும்பே போற்றி
பிறைமுடிச்சடைகொண்டோங்குமபேரருட்குன்றேபோற்றி
சிறைதவிர்த் தெனையாட்கொண்ட சிவசிவபோற்றிபோற்றி.

வே று.

செய்வகை யறியேன் மன்றுண்மா மணிநின்
றிருவுளக் குறிப்பையுந் தெரியே
னுய்வகை யறியே னுணர்விலே னந்தோ
வுறுகண்மே லுறுங்கொலென் றுலேந்தேன்

மெய்வகை யடையேன் வேறெவர்க் குரைப்பேன்
வினையனே னென்செய விரைகேன்
பொய்வகை யுடையே னெங்ஙனம் புகுகேன்
புலையனேன் புகலறி யேனே.

வேறு.

நிதியைநினைந் துனைமறந்த மதியைநினைந்
தழுகேனோ நிமலா னந்தக்
கதியையிகழ்ந் திருளவிழைந்த விதியைநினைந்
தழுகேனோ கண்போல் வாய்ந்த
பதியையுனைப் பாடாத பாட்டைநினைந்
தழுகேனோ பாழ்ற்று நெஞ்சச்
சதியைநினைந் தழுகேனோ யாதுகுறித்
தழுகேனித் தமிய னேனே.

தாய்தடை யென்றேன் பின்னர்த்
தாரமே தடையென் றேனுன்
சேய்தடை யென்றே னிந்தச்
சிறுதடை யெல்லாந் தீர்ந்து
தோய்தடைச் சிறியே னின்னுந்
துறந்திலே னெனைத்த டுக்க
வேய்தடை யாதோ வெந்தா
யென்செய்கே னென்செய் கேனே.

எண்கடந்த வுயிர்கடொறு மொளியாய் மேவி
யிருந்தருளும் பெருவாழ்வே யிறையே நின்றன்
விண்கடந்த பெரும்பதத்தை விரும்பேன் றூய்மை
விரும்புகிலே னின்னருளை விழைந்தி லேனுண்
பெண்கடந்த மயலெனுமோர் முருட்டுப் பேயாற்
பிடியுண்டே னடியுண்ட பிஞ்சு போன்றேன்

கண்கடந்த குருட்டூமர் கதைபோ னின்சீர்
கண்டுரைப்ப லென்கேளு கடைய னேனே.

களனுருகு மலர்மணம்போற் கலந்தெங்கு
நிறைந்தோய்நின் கருணைக் கந்தோ
முளனுருகும் வலியபராய் முருநிருகு
முருகாத முறைசேர் கல்லும்
வளனுருகு மலையுருகு மண்ணுனுருகு
மாமுருகு மதியி லேன்ற
னுள்ளுருகும் வகையிலையென் செய்கேனு
னேன்பிறந்தே னுதிய னேனே.

மாற்றரிய பசும்பொன்னே மணியேயென்
கண்ணேகண் மணியே யார்க்குந்
தோற்றரிய சுயஞ்சுடரே யானந்தச்
செழுந்தேனே சோதி யேநீ
போற்றரிய சிறியேனைப் புறம்விடினும்
வேற்றவர்பாற் போகேன் வேதந்
தேற்றரிய திருவடிக்கண் பழிவிளைப்பே
னின்னுனை சிறிய னேனே.

கலைபயின்று நெறியொழுகுங் கருத்துடையே
னலனின்னைக் கனவி லேனு
மலைபயின்ற பெருங்குணத்தெம் வள்ளலே
யெனத்துதியேன் வஞ்ச மில்லா
நிலைபயின்ற நல்லோர்தந் நேசமிலேன்
கைதவமே நினைப்பே னந்தோ
வுலைபயின்ற வரக்கெனநெஞ் சுருகேனு
னென்பிறந்தே னுதிய னேனே.

இரும்புன்னை மலர்ச்சடையா யிவ்வுலகிற்
சிலர்தங்கட் கென்று வாய்த்த
வரும்பின்னை மார்பகத்தோ னயனாதி
சிறுதெய்வ மரபென் றோதுங்
கரும்பொன்னைச் செம்பொன்னிற் கைவிடா
திருக்கின்றார் கடைய னேற்கே
தரும்பொன்னே மாற்றழிக்கு மரும்பொன்னீ
கிடைத்துமுனைத் தழுவி லேனே.

கட்டளைக் கலித்துறை.

வேம்புக்குந் தண்ணிய நீர்விடு கின்றனர் வெவ்விடஞ்சேர்
பாம்புக்கும் பாலுண வீகின் றனரிப் படிமிசையான்
வீம்புக்குந் தீம்புக்கு மானே னெனினும் விடேலெனைநீ
தேம்புக்கும் வார்சடைத் தேவே கருணைச் சிவக்கொழுந்தே

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பொல்லா வாழ்க்கைத் துயரமெனும்
புணரிப் பெருக்கில் வீழ்ந்தழுந்திப்
பல்லார் நகைக்கப் பாவிபடும்
பாட்டை முழுதும் பார்த்திருந்துங்
கல்லா லமர்ந்தீ ரென்னிரண்டு
கண்க ளனையீர் கறைமிடற்றீ
ரெல்லா முடையீர் மால்விடையீ
ரென்னே யிரங்கி யருளீரே.

நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

நேசனுநீ சுற்றமுநீ நேர்நின் றளித்துவரு
மீசனுநீ யின்றாளு மெங்கையுநீ யென்றேநின்
றேசுறுசீ ரைந்தெழுத்துஞ் செப்புகின்ற நாயேனை
யாசகலும் வண்ண மருள்புரிந்தா லாகாதோ.

கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அருளா ரமுதே யரசேநின்
னடியே கொடியேன் முறையேயோ
விருள்சேர் மனத்தோ டடருழந்தே
னெந்தா யிதுதான் முறையேயோ
மருள்சேர் மடவார் மயலாலே
மாழ்கின் றேனுன் முறையேயோ
தெருளோர் சிறிது மறியாதே
திகையா நின்றேன் முறையேயோ.

ஒழியாக் கவலை யுறுகின்றே
னுடையாய் முறையோ முறையேயோ
வழியாக் கருணைக் கடலேயென்
னரசே முறையோ முறையேயோ
பொழியாப் புயலே யனையார்பால்
புகுவித் தனையோ முறையேயோ
விழியாத் திரிதந் துழல்கின்றே
னிறைவா முறையோ முறையேயோ.

வேறு.

மதியொளிர் சங்கைச் சடைப்பெருங் கருணை
வள்ளலே தெள்ளிய வமுதே
நிதியொளிர் வாழ்க்கை யிந்திரன் முதலோர்
நிலைத்தவான் செல்வமு மண்ணிற்
பதியொளிர் வாழ்க்கை மணிமுடி யரசர்
படைத்திடுஞ் செல்வமும் வேண்டேன்
கதியொளிர் நினது திருவருட் செல்வக்
களிப்பையே காங்க்ஷிக்கின் றனனே.

கலிவிருத்தம்.

வைவமென் றெழுகின்றவர் தமக்கு நல்வாழ்வு
செய்வமென் றெழுகின்ற மெய்த்திரு வருட்செயலுஞ்
சைவமென்பதுஞ் சைவத்திற் சாற்றிடுந் தலைமைத்
தெய்வமென்பது மென்னளவில்லையென் செய்வேன்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஐயரேயுமதடியனுறுகி
லடிகணீரெனநாண்டவராகிற்
பொய்யனேனுளந்தவலமுமையமும்
புன்கணுந்தவிர்த்தருளுதல்வேண்டுந்
தையலோர்புறநின்றுளங்களிப்பச்
சச்சிதானந்தத்தனிநடம்புரியு
மெய்யரேமிகுதுய்யரேதரும
விடையரேயென்றன்விழியமர்ந்தவரே.

வேறு.

பொன்னென்கோ மணியென்கோ புனிதவொளித்
திரளென்கோ பொற்பினோங்கு
மின்னென்கோ விளக்கென்கோ விரிசுடர்க்கோர்
சுடரென்கோ வினையனேன்யா
னென்னென்கோ வெள்ளென்கோ வெம்பெருமான்
திருமேனி யிருந்த வண்ணை
முன்னென்கோ தருதவத்தாற் கண்டுகளித்
திடப் பெற்றேன் முக்கண் மூர்த்தி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறநிலைவிளக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருவாணைப் பெண்ணாக்கி யொருகணத்திற்
கண்விழித்து வயங்கு மப்பெண்
ணுருவாணை யுருவாக்கி யிறந்தவரை
யெழுப்புகின்ற வுறுவனேனுங்
கருவானை யுறவிரங்கா துயிருடம்பைக்
கடிந்துண்ணுங் கருத்தனேலெங்
குருவாணை யெமதுசிவக் கொழுந்தானை
ஞானியெனக் கூறொ ணாதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணிலை விளக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்விளக்கே விளக்கல்லால் வேறுவிளக்
கில்லையென்றார் மேலோர் நானும்
பொய்விளக்கே விளக்கெனவுட் பொங்கிவழி
கின்றேனோர் புதுமை யன்றே
செய்விளக்கும் புகழுடைய சென்னநகர்
நண்பர்களே செப்பக் கேளீர்
நெய்விளக்கே போன்றொருதண் ணீர்விளக்கு
மெரிந்ததுசந் நிதியின் முன்னே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமருந்தருணிலை.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெடுமா லயன்றேடத் தூரியநடு
வொளித்ததெனத் தெரிந்தோர் சொல்லு
மொருகருணை மருந்துதிரு வம்பலத்தே
யிருந்திடக்கண் டுவந்தே னந்தோ
வருவுருவங் கடந்ததுபே ரானந்த
வடிவதுநல் லருள்வாய்ந் துள்ள
திருமையுநன் கறிந்ததெல்லாம் வல்லதுபேர்
நடராச னென்ப தம்மா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருள்விலாசம்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆண்டவனீ யாகிலுனக் கடியனுநா னாகி
லருளுடையா யின்றிரவி லருளிறையாய் வந்து
நீண்டவனே முதலியருந் தீண்டரிதாம் பொருளின்
நிலைகாட்டி யடிமுடியி னெறிமுழுதுங் காட்டி
விண்டவனே காலையினீ விழித்தவுட னெழுந்து
வினைமுடித்துப் புரிதியது விளங்குமெனப் புகல்வாய்
தாண்டவனே யருட்பொதுவிற் றனிமுதலே கருணைத்
தடங்கடலே நெடுந்தகையே சங்கரனே சிவனே.

அம்மை திருப்பதிகம்.

கோயில்

இரட்டைக் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொய்யாத மொழியுமயல் செய்யாத செயலும்வீண்
போகாத நாளும் விடயம்
புரியாத மனமுமுட் பிரியாத சாந்தமும்
புந்திதளராத நிலையும்
மெய்யாத வாழ்வும்வே றெண்ணாத நிறைவுநினை
யென்றுமற வாத நெறியு
மிறவாத தகவுமேற் பிறவாத கதியுமிவ்
வேழையேற் கருள்செய் கண்டாய்
கொய்யாது குவியாது குமையாது மணம்வீசு
கோமளத் தெய்வ மலரே
கோவாத முத்தமே குறையாத மதியமே
கோடாத மணிவி ளக்கே
மையயா னனங்கொண்ட தில்லையம்பதி மருவு
மண்ணலார் மகிழு மணியே
யகிலாண்ட முஞ்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி யுமையே. (க)

சூரிட்ட நடையிலென் போரிட்ட மனதைநான்
சொல்லிட்ட முடன ணைத்து
துன்றிட்ட மோனமெனு நன்றிட்ட வமுதுண்டு
சும்மா விருந்தி யென்றாற்
காரிட் டிதற்குமுன் யாரிட்ட சாபமோ
கண்டிலே னம்மம் மவோர்

கணமேனு நில்லாது பொல்லாது புவியிற்
கறங்கெனச் சுழல்கின் றதே
தாரிட்ட நீயருட் சீரிட்டி டாயெனிற்
றாழ்பிறவி தன்னி லதுதான்
றன்னைவிழ்த் துவதன்றி யென்னையும் வீழ்த்துமித்
தமியனே னென்செய் குவே
னூரிட்ட சடையாளர் தில்லையம் பதிமருவு
மண்ணலார் மகிழு மணியே
யகிலாண்ட மும்சரா சரமுமீன் றருள்பரசி
வானந்த வல்லி யுமையே. (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலைமகளார் திருப்பதிகம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சங்கம்வளர்ந் திடவளர்ந்த தமிழ்க்கொடியைச்
சரச்சுவதி தன்னை யன்பர்
துங்கமுறக் கலைபயிற்றி யுணர்வளிக்குங்
கலைஞானத் தோகை தன்னைத்
திங்களுதற் றிருவையருட் குருவைமல
ரோங்கியபெண் டெய்வந் தன்னைத்
தங்கமலை முலையாளைக் கலையாளைத்
தொழுதுபுகழ் சாற்று கிற்பாம். (க)

கலைபயின்ற வுளத்தினிக்குங் கரும்பினைமுக்
கனியையருட் கடலை யோங்கு
நிலைபயின்ற முனிவரருந் தொழுதேத்த
நான்முகனார் நீண்ட நாவிற்

றலைபயின்ற மறைபயின்று மூவுலகுங்
காக்கின்ற தாயை வாகைச்
சிலைபயின்ற நுதலாளைக் கலைவாணி
யம்மையைநாம் சிந்திப் போமே. (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தக்களிப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நல்ல மருந்திம் மருந்து - சுக
நல்கும் வைத்திய நாதமருந்து நல்ல

அருள்வடி வான மருந்து - நம்முள்
அற்புதமாக வமர்ந்த மருந்து
இருளற வோங்கு மருந்து - அன்பர்க்
கின்புருவாக விருந்த மருந்து நல்ல (க)

சஞ்சலந் தீர்க்கு மருந்து - எங்குந்
தானே தானாகித் தழைக்கு மருந்து
அஞ்சலென் றருளு மருந்து - சச்சி
தானந்த மாக வமர்ந்த மருந்து நல்ல (உ)

பிறப்பை யொழிக்கு மருந்து - பார்க்கும்
பேசப்படாத பெரிய மருந்து
இறப்பைத் தவிர்க்கு மருந்து - என்னு
ளென்று மதுரித் தினிக்கு மருந்து நல்ல (ங)

அம்பலத் தாடு மருந்து - பர
யானந்த வெள்ளத் தழுத்து மருந்து

எம்பல மாகு மருந்து - வேறு
றென்னுந் தலத்தி லிருக்கு மருந்து நல்ல (ச)

பால்வண்ண னாகு மருந்து - அதிற்
பச்சை நிறமும் படர்ந்த மருந்து
நூல்வண்ண னாடு மருந்து - உள்ளே
நோக்கு கின்றோர்களை நோக்குமருந்து நல்ல (ரு)

பார்க்கப் பசிபோ மருந்து - தன்னை
பாரா தவர்களைச் சேரா மருந்து
கூர்க்கத் தெரிந்த மருந்து - அது
கூல மருந்தென்று கொண்ட மருந்து நல்ல (சா)

கோதிலா தோங்கு மருந்து - அன்பர்
கொள்ளைகொண் டுண்ணக் குலாவுமருந்து
மாதொரு பாக மருந்து - என்னை
வாழ்வித்த வென்கண் மணியாமருந்து நல்ல (எ)

ஏகவுரு வா மருந்து - மிக்க
வேழைகளுக்கு மிரங்கு மருந்து
சோகந் தவிர்க்கு மருந்து-பரஞ்
சோதியென் றன்பர் துதிக்கு மருந்து நல்ல (அ)

வாய் பிடியாத மருந்து - மத
வாதமும் பித்தமு மாய்க்கு மருந்து
நோய் பொடியாக்கு மருந்து - அன்பர்
நோக்கிய ஞேக்கினுண் ணுேக்குமருந்து நல்ல(கூ)

பெண்ணுசை தீர்க்கு மருந்து-பொருட்
பேராசை யெல்லாம் பிளக்கு மருந்து

மண்ணாசை தீர்க்கு மருந்து-எல்லாம்
வல்லமருந் தென்று வாழ்த்துமருந்து நல்ல (க0)

என்றுங் கெடாத மருந்து-வரு
மெல்லாப் பிணிக்கு மிதுவே மருந்து
துன்றுஞ் சிவோக மருந்து-நம்மைச்
சூழ்ந்திரு மைக்குந் துணையாமருந்து நல்ல (கக)

மறந்தா லொளிக்கு மருந்து-தன்னை
மறவாத வருள் வழங்கு மருந்து
இறந்தா லெழுப்பு மருந்து-எனக்
கென்றுந் துணையா யிருக்குமருந்து நல்ல (கஉ)

கரும்பி னினிக்கு மருந்து-கடுங்
கண்டகர்க் கெல்லாங் கசக்குமருந்து
இரும்பைக் குழைக்கு மருந்து-பே
ரின்ப வெள்ளத்தே யிழுக்கு மருந்து நல்ல (கங)

அணிமணி கண்ட மருந்து-அரு
ளானந்த சுத்தவகண்ட மருந்து
பிணிதவி ரின்ப மருந்து-யார்க்கும்
பேசாமருந்தென்று பேசு மருந்து நல்ல (கச)

மூவர்க்கரிய மருந்து - செல்வ
முத்துக் குமாரனை யீன்ற மருந்து
நாவிற் கினிய மருந்து-தைய
லுயகி கண்டு தழுவு மருந்து (கரு)

நல்லமருந் திம்மருந்து - சுக நல்கும்
வைத்திய நாதமருந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாங்கியர்க் கறிவுறுத்தல்.

கண்ணிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலத்திலாடுகின்றார் பாங்கிமாரே - அவர்
ஆட்டங்கண்டு நாட்டங்கொண்டேன் பாங்கிமாரே.

ஆடுகின்ற சேவடிமேற் பாங்கிமாரே - மிக
ஆசைகொண்டு வாடுகின்றேன் பாங்கிமாரே.

இன்பவடிவாய்ச் சபையிற் பாங்கிமாரே - நட
மிட்டவர்மே லிட்டம்வைத்தேன் பாங்கிமாரே.

ஈனவுடற் கிச்சைவையேன் பாங்கிமாரே - நட
நேசர்தமை யெய்தும் வண்ணம் பாங்கிமாரே.

உத்தமர்பொன் னம்பலத்தே பாங்கிமாரே - யின்ப
வுருவாகி யோங்குகின்றார் பாங்கிமாரே.

கற்பனையெல் லாங்கடந்த பாங்கிமாரே-யென்றன்
கற்பனைக்குட் படுவாரோ பாங்கிமாரே.

கண்டிலர்நான் படும்பாடு பாங்கிமாரே - மூன்று
கண்ணுடையா ரென்பாரையோ பாங்கிமாரே.

காமனைக்கண் ணலெரித்தார் பாங்கிமாரே-என்றன்
காதலைக்கண் டறிவாரோ பாங்கிமாரே.

காணவிழைந்தே னவரைப் பாங்கிமாரே-கொண்டு
காட்டுவாரை யறிந்திலேன் பாங்கிமாரே.

கிட்டவரா வேண்டுமென்றார் பாங்கிமாரே-நான்
கிட்டுமுன்னே யெட்டநின்றார் பாங்கிமாரே.

கிள்ளையைத் தூதாவிடுத்தேன் பாங்கிமாரே-அது
கேட்டுவரக் காணேனையோ பாங்கிமாரே.

குற்றமெல்லாங் குணமாகப் பாங்கிமாரே-கொள்ளும்
கொற்றவரென் கொழுநர்காண் பாங்கிமாரே.
குற்றமொன்றுஞ் செய்தறியேன் பாங்கிமாரே-என்னைக்
கொண்டுகுலம் பேசுவாரோ பாங்கிமாரே.
குஞ்சிதபொற் பாதங்கண்டாற் பாங்கிமாரே-உள்ள
குறையெல்லாந் தீருங்கண்டீர் பாங்கிமாரே.
கூடல் விழைந்தே னவரைப் பாங்கிமாரே - அது
கூடும் வண்ணம் கூட்டிடுவீர் பாங்கிமாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெண்ணிலா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தன்னையறிந் தின்பமுற வெண்ணிலா-ஒரு
தந்திரம்நீ சொல்லவேண்டும் வெண்ணிலாவே.
நாதமுடி மேலிருந்த வெண்ணிலாவே-அங்கே
நானும்வர வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே.
அந்தரங்க சேவைசெய்ய வெண்ணிலாவே-எங்க
ளையர்வரு வாரோசொல்லாய் வெண்ணிலாவே.
வேதமுடி மேலிருந்த வெண்ணிலாவே-மல
வேதையுள வேதுசொல்லாய் வெண்ணிலாவே.
குண்டலிப்பால் நின்றிலங்கும் வெண்ணிலாவே-அந்த
குண்டலிப்பால் வேண்டுகின்றேன் வெண்ணிலாவே.
வித்திலாம லேவிளைந்த வெண்ணிலாவே-நீதான்
விளைந்தவண்ண மேதுசொல்லாய் வெண்ணிலாவே.
முப்பொருளுமொன்றதென்பார் வெண்ணிலாவே-அந்த
மூன்றுமொன்றாய் முடிந்ததென்ன வெண்ணிலாவே.

நானதுவாய் நிற்கும்வண்ணங் வெண்ணிலாவே-ஒரு
ஞானநெறி சொல்லுகண்டாய் வெண்ணிலாவே.
வாசிவாசி யென்றுரைத்தார் வெண்ணிலாவே-அந்த
வாசியென்ன பேசுகண்டாய் வெண்ணிலாவே.
ஐந்தலைப்பாம் பாட்டுகின்றார் வெண்ணிலாவே-அவர்
அம்பலத்தி னின்றதென்ன வெண்ணிலாவே.
ஓரெழுத்திலேந் துண்டென்பார் வெண்ணிலாவே-அது
ஊமையெழுத் தாவதென்ன வெண்ணிலாவே.
அம்பலத்தி லாடுகின்றார் வெண்ணிலாவே-அவர்
ஆடுகின்ற வண்ணமென்ன வெண்ணிலாவே.
அந்தரத்தி லாடுகின்றார் வெண்ணிலாவே-அவர்
ஆடும்வகை யெப்படியோ வெண்ணிலாவே.
அணுவிலணு வாயிருந்தார் வெண்ணிலாவே-எங்கு
மாகின்ற வண்ணமென்ன வெண்ணிலாவே.
அம்பரத்திலாடு கின்றார் வெண்ணிலாவே-என்னை
ஆட்டுகின்றா ரிம்பரத்தே வெண்ணிலாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நடேசர்கொம்மி.

பல்லவி.

கொம்மியடிப் பெண்கள் கொம்மியடி - யிரு
கொங்கை குலுங்கவே கொம்மியடி

அநுபல்லவி.

நம்மையாளும் பொன் னம்பலவாணனை
நாடிக் கொம்மி யடியுங்கடி-பதம்
பாடிக் கொம்மி யடியுங்கடி

சரணங்கள்.

காமமகற்றிய தூயனடி சிவ
காம சவுந்தரி நேயனடி
மாமறை யோதுசெவ் வாயனடி - மணி
மன்றெனு ஞானவா காயனடி (க)

ஆனந்தத் தாண்டவ ராஜனடி - நமை
யாட்கொண் டருளிய தேஜனடி
வானந்த மாமலை மங்கைமகிழ்-வடி
வாளனடி மணவாளனடி (உ)

கல்லைக் கனிவிக்குஞ் சுத்தனடி-முடி
கங்கைக்கருளிய கர்த்தனடி
தில்லைச்சிதம்பர சித்தனடி தேவ
சிங்கமடியுயர் தங்கமடி. (௩)

பெண்ணொரு பால்வைத்த மத்தனடி-சிறு
பிள்ளைக்கறி கொண்டபித்தனடி
நண்ணி நமக்கரு ளத்தனடி-மிக
நல்லனடி யெல்லாம் வல்லனடி (௪)

அம்பலத் தாடல்செய் யையனடி-பன்ப
ரன்புக் கெளிதரு மெய்யனடி
தும்பை முடிக்கணி தூயனடி-சுயஞ்
சோதியடி பரஞ் சோதியடி. (௫)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலதாஸம்வாதம்.

கண்ணிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்மதி யொண்முகப் பெண்மணியே யுன்னைத்
 தான்கொண்ட நாயக ராரேடி
யண்மையிற் பொன்னணி யம்பலத் தாடல்செய்
 யைய ரமுத ரழகரடி (க)

செங்கயற் கண்மட மங்கைநல்லா யுன்றன்
 செங்கை பிடித்தவ ராரேடி
யங்கய லாரன்று பொன்னம் பலத்தெங்க
 ளானந்தத் தாண்டவ ராஜனடி (உ)

கன்னற் சுவைமொழி மின்னிடையா யுன்னைக்
 கன்னி யழித்தவ ராரேடி
யுன்னற் கரியபொன் னம்பலத் தாடல்செய்
 யுத்தம ரானந்த சித்தரடி (ங)

நிமையி லாதபெண் மாமயிலே யுன்னைச்
 சேர்ந்து கலந்தவ ராரேடி
தாம முடிக்கணிந் தம்பலத்தே யின்பத்
 தாண்டவஞ் செய்யுஞ் சதுரரடி (ச)

அன்ன நடைப்பெண்க ளாரமுதே யுன்னை
 யன்பிற் புணர்ந்தவ ராரேடி
துன்ன லுடையின ரம்பலத்தே நின்ற
 தூய திருநட ராயரடி (ரு)

காரள கப்பெண் சிகாமணியே யுன்றன்
 கற்பை யழித்தவ ராரேடி
பேரள வைக்கடந் தம்பலத்தே நின்ற
 பித்தர் பரானந்த நித்தரடி (சு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீர்த்தனை - இராகம் தோடி; ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெண்டனிட்டே னென்று சொல்லடி-சுவாமிக்கு நான்
தெண்டனிட்டே னென்று சொல்லடி

அநுபல்லவி.

தண்டலை விளங்குந்தில்லைத் தலத்திற் பொன்னம்பலத்தே
கண்டவர் மயங்கவேடங் கட்டியாடுகின்றவர்க்கு (தெண்)

சரணங்கள்.

கற்பூரவாசம் வீசும் பொற்பார்திருமுகத்தே
கனிந்த புன்னகையாடக் கருணைக் கடைக்கணோட
அற்பார் பொன்னம்பலத்தே யானந்தத்தாண்டவ
மாடிக்கொண்டே யென்னை யாட்டங்கண்டாருக்கு (தெ)

இழிந்தாலு நம்மையிங்கே யேற்றுவா ரென்றடைந்தால்
ஏற்றுவார் போலேபின்னு மிழியவைப்பாருக்கு
பழந்தான் நழுவிமெல்லப் பாலில் விழுந்த தென்ன
பசபசப் பசப்பியன்பர் பண்டம் பறிப்பவர்க்கு (தெ)

சுட்டதிருநீறுபூசி தொந்தோமென் றாடுவார்க்குத்
தோன்றுதலை மாலையணி தோள்விளங்க வருவார்க்குப்
பிட்டுக்காசைப் பட்டுமாறன் பிரம்படிப் பட்டவர்க்கு
பிள்ளைக்கறிக் காசைகொண்ட கள்ளத்தவ வேடருக்கு ()

வாழ்ந்தாரை மேன்மேலும் வாழச்செய்பவருக்கு
மாசுபறித்தவர் கையிற் காசுபறிக்கின்றவர்க்குத்
தாழ்ந்தாரை யடிக்கடித் தாழக் காண்பவருக்குத்
தானாகி நானாகித் தனியே நின்றவருக்கு (தெ)

ஆதியந்த நடுவில்லா ஆனந்த நாடருக்கு
அண்டருயிர் காத்த மணி கண்ட சசிகண்டருக்கு

சோதிமய மாய்விளங்குந் தூயவடிவாளருக்குத்
தொண்டர்குடிகெடுக்கவே துஜங்கட்டிக்கொண்டவர்க்கு()

பாட்டுக்காசைப்பட்டு முன்னம் பரவைதன்வாயிலிற்போய்
பண்புரைத்துத் தூதனென்றே பட்டங்கட்டிக் கொண்ட
வீட்டுக்காசைப்படுவாரை வீட்டைவிட்டுத்துரத்தியே[வர்க்கு
வேட்டாண்டியாயுலகிலோட்டாண்டியாக்குவார்க்கு (தெ)

தாய்வயிற்றிற் பிறவாது தானேமுளைத்தவர்க்கு
சாதிகுலமறியாது தாண்டவஞ்செய் கின்றவர்க்கு
ஏயதொழி லருளு மென்பிராணநாயகர்க்கு
ஏமாந்தவரை யெல்லா மேமாத்து மீசருக்கு. (தெ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீர்த்தனை-இராகம் காம்போதி; தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

இன்னந்தயவு வரவிலையா-உனக்கென்மீதி
லென்ன வர்மஞ் சொலையா.

சரணங்கள்.

அன்னம்பாலிக்குந்தில்லைப் பொன்னம்பலத்திலாடும்
அரசே யரசே யரசேயென் றலறவும் (இன்னந்)

சின்னஞ் சிறுவயதி லென்னை யடிமைகொண்ட
சிவமே சிவமே சிவமேயென் றலறவும் (இன்னந்)

முன்னம் பிழைபொறுத்தா யின்னம்பொறுத லிட்டான்
முறையோமுறையோமுறையோவென்றலறவும்(இன்னந்)

தன்னையறியாவென்னை யின்னலுறச் செய்தாயே
தகுமோ தகுமோ தகுமோவென் றலறவும் (இன்னந்)

பண்டு மகிழ்ந் தென்னையாட் கொண்டு கருணைசெய்த
பரமே பரமே பரமேயென் றலறவும் (இன்னந்

கொண்டு குலம் பேசுவா ருண்டோ வுலகிலெங்கள்
குருவே குருவே குருவே யென்றலறவும் (இன்னந்

திருச்சிற்றம்பலம்.

நற்றாய் கவன்றது.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓடுவா டில்லைத் திருச்சிற் றம்பலமென்
றாருகுவா ளுணர்வில ளாகித்
தேடுவா டிகைப்பா டியங்குவா ளையோ
தெய்வமே தெய்வமே யென்பாள்
பாடுவாள் பதைப்பாள் பதறுவா ளென்பெண்
பாவிகாண் பாவிகா ணென்பாள்
வாடுவாண் மயங்கி வருந்துவா ளிருந்து
வலவினை யேன்பெற்ற மகளே. (க)

திருவெலா மளிக்குந் தெய்வமென் கின்றா
டிருச்சிற் றம்பலவ னென்கின்றா
ளொருவெலா முடைய வொருவனென் கின்றா
ளுச்சிமேற் கரங்குவிக் கின்றாள்
கருவெலாங் கடந்தாங் கவன்றிருமேனி
காண்பதெந் நாள்கொலென் கின்றாள்
மருவெலா மயங்கு மலர்க்குழன் முடியாள்
வருந்துகின் றாளென்றன் மகளே. (உ)

மனறுடை நடிகக்கு மணாளனே யலலான
மதிப்பனோ பிறனையென் கின்றாள்
வன்றுயர் நீக்கு மவன்றிரு வடியை
மறப்பனோ கணமுமென் கின்றா
ளொன்று மில்லவனின் றுரைக்கினு மெல்லா
முடையவ னாகுமென் கின்றா
ளொன்றுதல் பிறழ்த வினியுறே னென்றே
பொற்றொடி பொங்கு கின்றாளே (௯)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சல்லாபலகரி.

கலிச் சந்தவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தர நீறணி சுந்தரர் நடனத் தொழில் வல்லார்
வந்தன ரிங்கே வந்தன மென்றேன் மாதேநீ
மந்தண மிதுகே ளந்தண மிலநம் வாழ்வெல்லா
மந்தர மென்றா ரென்னடி யம்மா வவர்சூதே. (க)

நம்பல மாமென நன்மனை புக்கார் நடராஜ
ரெம்பல மாவீ ரெம்பெருமானீ ரேயென்றேன்
வம்பல மடவா யெம்முடை யின்ப வாழ்வெல்லா
மம்பல மென்றா ரென்னடி யம்மா வவர்சூதே. (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேட்கைக் கொத்து.

தலைமகள் பாங்கியோடு கூறல்.

—o—

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி சந்த விருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்படைத்த புகழ்த்தில்லை யம்பலத்தா னெவர்க்கும்
மேலானு னன்பருள மேவு நடராஜன்
பண்படைத்த வெனையறியா விளம்பருவந் தனிலே
பரிந்துவந்து மாலையிட்டான் பார்த்தறியான் மீட்டும்
பெண்படைத்த பெண்களெலா மவமதித்தே வலது
பேசுகின்றார் கூசுகின்றேன் பிச்சியென லானேன்
கண்படைத்துங் குழியில்விழக் கணக்குமுண்டோ வவன்றன்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாயென் றோழி. (க)

சித்தமணி யம்பலத்தா னென்பிராண நாதன்
சிவபெருமா னெம்பெருமான் செல்வநட ராஜன்
வாய்த்தவென்னை யறியாத விளம்பருவந் தனிலே
மகிழ்ந்துவந்து மாலையிட்டார் மறித்துமுகம் பாரா
ராய்த்தகலை கற்றுணர்ந்த வணங்கனையார் தமக்கு
ளார்செய்த போதனையோ வாறுலு மிதுகேள்
காய்த்தமரம் வளையாத கணக்குமுண்டோ வவன்றன்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாயென்றோழி. (உ)

என்னுயிரிற் கலந்துகலந் திலிக்கின்ற பெருமான்
னென்னிறைவன் பொதுவினட மியற்றுநட ராஜன்
றன்னையறியாப் பருவத் தென்னைமணம் புரிந்தான்
றனையறிந்த பருவத்தே யெனையறிய விரும்பான்

பின்னையன்றி முன்னுமொரு பிழைபுரிந்தே னில்லை
பெண்பரிதா பங்காணல் பெருந்தகைக்கு மழகோ
கன்னலென்றுற் கைக்கின்ற கணக்குமுண்டோ வவன்றன்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாயென் றோழி. (ந)

தெருளமுதத் தனியோகர் சிந்தையிலு ஞானச்
செல்வரறி விடத்துநடஞ் செய்யுநடராஜ
னருளமுத மளிப்பனென்றே யன்றுமணம் புணர்ந்தா
னளித்தறியா னனுத்துணையு மனுபவித்து மறியேன்
மருளுடையா னல்லனொரு வஞ்சகனு மல்லன்
மனமிரக்க மிகவுடையான் வல்வினையே னளவி
லிருளுடையார் போலிருக்கு மியல்பென்னை யவன்றன்
னியல்பறிந்தும் விடுவேனோ வினித்தானென்றோழி.()

சின்மயமாம் பொதுவினிலே தன்மயமாய் நின்று
திருநடஞ்செய் பெருங்கருணைச் செல்வநடராஜ
னென்மயநா னறியாத விளம்பருவந் தனிலே
யென்னைமணம் புரிந்தனனி தெல்லாரு மறிவா
ரின்மயமில் லாதவர்போ லின்றுமணந் தருளா
னிறையளவும் பிழைபுரிந்தே னில்லையவ னிதயங்
கன்மயமோ வன்றுசுவைக் கனிமயமே யென்னுங்
கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்டாயென் றோழி. (ரு)

எண்குணத்தா னெல்லார்க்கு மிறைவ னெல்லாம் வல்லா
னென்னகத்தும் புறத்துமுளா னின்பநட ராஜன்
பெண்குணத்தை யறியாத விளம்பருவந் தனிலே
பிச்சேற்றி மணம்புரிந்தான் பெரிதுகளித் திருந்தேன்
வண்குணத்தா லநுபவநா னறியநின்ற பொழுதில்
வந்தறியா னின்பமொன்றுந் தந்தறியானவனும்
வெண்குணத்தா னல்லன்மிகு நல்லனெனப் பலகால்
விழித்தறிந்தும் விடுவேனோ விளம்பாயென்றோழி(சு)

பொய்யாத புகழுடையான் பொதுவினடம் புரிவான்
புண்ணியர்பா னண்ணியநற் புனிதநட ராஜன்
கொய்யாத வரும்பனைய விளம்பருவந் தனிலே
குறித்துமணம் புரிந்தனனுன் மறித்தும்வரக் காணேன்
செய்யாத செய்கையொன்றுஞ் செய்தறியேன் சிறிதுந்
திருவுளமே யறியுமற்றென் னொருவுளத்தின் செயல்க
ணையாத வென்றனுயிர் நாதனருட் பெருமை
நானறிந்தும் விடுவேனோ நவிலாயென் றோழி. (7)

ஊன்மறந்த வுயிரகத்தே யொளிநிறைந்த வொருவ
னுலகமெலா முடையவனென் னுடையநட ராஜன்
பான்மறந்த சிறியவிளம் பருவமதின் மாலை
பரிந்தணிந்தான் றெரிந்ததனிப் பருவமிதிற் பரியான்
றான்மறந்தா னெனினுமிங்கு நான்மறக்க மாட்டேன்
றவத்தேறி யவத்திழியச் சம்மதமும் வருமோ
கோன்மறந்த குடியேபோன் மிடியேனு னவன்றன்
குணமறிந்தும் விடுவேனோ கூறாயென் றோழி. (8)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது திருமுறை

முற்றிற்று.

னடிக்குந் தியாகர் திருமுன்போய்
நாராய் நின்று நவிற்றுயோ
பிடிக்கும் கிடையா நடையுடைய
பெண்க ளெல்லாம் பிச்சியென
நொடிக்கும் படிக்கு மிருங்காம
நோயால வருந்தி நோவதுவே. (3)

மாய மொழியார்க் கறிவரியார்
வண்கை யுடையார் மறைமணக்குந
தூய மொழியா ரொற்றியிற்போய்ச்
சுகங்கா ணின்று சொல்லீரோ
நேய மொழியாள் பந்தாடா
ளிலலாள வாச நீராடா
ளேய மொழியாள் பாலனமு
மேலா ளும்மை யெண்ணியென்றே. (4)

ஒல்லார் புரமூன் றெரிசெய்தா
ரொற்றி யமர்ந்தா ரெல்லார்க்கு
நல்லார் வல்லா ரவர்முன்போய்
நாராய் நின்று நவிற்றுதியே
யல்லார் குழலாள் கண்ணீரா
மாற்றி லலேந்தா ளணங்கனையார்
பல்லார் சூழ்ந்து பழிதூற்றப்
படுத்தாள் விடுத்தாள் பாயலென்றே. (5)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்

இரங்கன்மாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்ட ரெவர்க்கு மறிவொண்ணு
ரணியா ரொற்றி யார்நீல
கண்ட ரவர்க்கு மாலையிட்ட
கடனே யன்றி மற்றவரால்
பண்ட மறியேன் பலனறியேன்
பரிவோ டணையப் பார்த்தறியேன்
கொண்டன் மணக்குங் கோதாயென்
குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. (1)

ஆல மிருந்த களத்தழக
ரணிசே ரொற்றி யாலயத்தார்
சால வெனக்கு மாலையிட்ட
தன்மை யொன்றே யல்லாது
கால மிரம்ப வவர்புயத்தைக்
கட்டி யணைந்த தில்லையடி
கோல மதிவாண் முகத்தாயென்
குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. (2)

நெய்தற் பணைசூ ழொற்றியினா
நிருத்தம் பயில்வார் மாலயனு
மெய்தற் கரியார் மாலையிட்டா
ரெனக்கென் றுரைக்கும் பெருமையல்லா
லுய்தற் கடியேன் மனையின்கண்
ணொருநா ளேனு முற்றறியார்
கொய்தற் கரிதாங் கொடியேயென்
குறையை யெவர்க்குக் கூறுவனே. (3)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்

சல்லாப வியன்மொழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காது நடந்த கண்மடவாளர்
கடிமா மனைக்குக் கால்வருந்தத்
தூது நடந்த பெரியவர்சிற்
சுகத்தா ரொற்றித் தொன்னகரார்
வாது நடந்தான் செய்கின்றீர்
மாது நடந்து வாவென்றார்
போது நடந்த தென்றேனப்
போது நடந்த தென்றாரே. (1)

வெற்றி யிருந்த மழுப்படையார்
விடையார் மேரு வில்லுடையார்
பெற்றி யிருந்த மனத்தர்குழுட்
பிறங்குந் தியாகப் பெருமானார்
சுற்றி யிருந்த பெண்களெலாஞ்
சொல்லி நகைக்க வருகணைந்தார்
சொற்றி யிருமென் றுரைத்தேனு
னொற்றி யிருந்தே னென்றாரே. (2)

விடையார் கொடிமே லுயர்த்தருளும்
வேத கீதப் பெருமானா
ருடையா ரொற்றி யூரமர்ந்தா
ருவந்தென் மனையி லின்றடைந்தா
ரிடையா வையமென் றார்நா
னிடைதா னையமென் றேனற்
கடையா ரளியா ரென்றார்கட்
கடையா ரளியா ரென்றேனே. (3)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்.

இன்பக்கிளவி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தருவார் தருவார் செல்வமுதற்
றருவா ரொற்றித் தலமமர்வார்
மருவார் தமது மனமருவார்
மருவார் கொன்றை மலர்புனைவார்
திருவார் புயனு மலரோனுந்
தேடுந் தியாகப் பெருமானார்
வருவார் வருவா ரெனநின்று
வழிபார்த் திருந்தேன் வந்திலரே. (1)

பாரா திருந்தார் தமதுமுகம்
பார்த்து வருந்தும் பாவைதனைச்
சேரா திருந்தார் திருவொற்றித்
திகழுந் தியாகப் பெருமானார்
வாரா திருந்தா ரின்னுமிவள்
வருத்தங் கேட்டு மாலைதனைத்
தாரா திருந்தார் சலமகளைத்
தாழ்ந்த சடையிற் றரித்தாரே. (2)

சடையிற் றரித்தா ரொருத்திதனைத்
தழுவி மகிழ்மற் றொருபெண்ணை
புடையிற் றரித்தார் மகளேநீ
போனு லெங்கே தரிப்பாரோ

கடையிற் றரித்த விடமதனைக்
களத்திற் றரித்தார் கரித்தோலை
யிடையிற் றரித்தா ரொற்றியூ
ரிருந்தா ரிருந்தா ரென்னுளத்தே. (3)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இன்பப்புகழ்ச்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாடொன் றுடையா ருணவின்றி
மண்ணுண் டதுகாண் மலரோன்ற
னேடொன் றுடையா ரொற்றிவைத்தா
ரூரை மகிழ்வோ டுவந்தாலங்
காடொன் றுடையார் கண்டமட்டுங்
கறுத்தார் பூத கணத்தோடி
யீடொன் றுடையார் மகளேநீ
யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. (1)

பித்த ரெனும்பேர் பிறங்கநின்றார்
பேயோ டாடிப் பவுரிகொண்டார்
பத்தர் தமக்குப் பணிசெய்வார்
பணியே பணியாப் பரிவுற்றார்
சித்தர் திருவா மொற்றியினா
ரியாக ரென்றன் கலைகவர்ந்த
வெத்த ரன்றோ மகளேநீ
யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. (2)

ஆக்க மில்லார் வறுமையிலா
ரருவ மில்லா ருருவமிலார்
தூக்க மில்லார் சுகமில்லார்
துன்ப மில்லார் தோன்றுமல
வீக்க மில்லார் குடும்பமது
விருத்தி யாக வேண்டுமெனு
மேக்க மில்லார் மகனேநீ
யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. (3)

ஊரு மில்லா ரொற்றிவைந்தா
ருறவொன் றில்லார் பகையிலலார்
பேரு மில்லா ரெவ்விடத்தும்
பிறவா ரிறவார் பேச்சிலலார்
நேரு மில்லார் தாய்தந்தை
நேயர் தம்மோ டுடன்பிறந்தோர்
யாரு மில்லார் மகனேநீ
யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. (4)

துத்திப் படத்தார் சடைத்தலையார்
தோலையாப் பலித்தேர் தொன்மையினார்
முத்திக் குடையார் மண்ணெடுப்பார்
மொத்துண் டுழல்வார் மொய்கழற்காம
புத்திக் குரிய பத்தர்கடம
பொருளை யுடலை யாவையுமே
யெத்திப் பறிப்பார் மகனேநீ
யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. (5)

மாறித் திரிவார் மனமனையார்
வணங்கு மடியா ரனந்தோறும
வீறித் திரிவார் வெறுவெளியின்
மேவா நிற்பார் விறகுவிலை

கூறித் திரிவார் குதிரையின்மேற்
கொள்வார் பசுவிற் கோல்வளையோ
டேறித் திரிவார் மகளேநீ
யேதுக் கவரை விழைந்தனையே. (6)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்.

திருவுலாத்திறம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேனார் கமலத் தடஞ்சூழுந்
திருவா ழொற்றித் தியாகரவர்
வானா ரமரர் முனிவர்தொழ
மண்ணோர் வணங்க வரும்பவனி
தானார் வங்கொண் டகமலரத்
தாழ்ந்து சூழ்ந்து கண்டலது
கானா ரலங்கற் பெண்ணேநான்
கண்க ளுறக்கங் கொள்ளேனே. (1)

திருமால் வணங்கு மொற்றிநகர்
செழிக்குஞ் செல்வத் தியாகரவர்
கருமா லகற்றுந் தொண்டர்குழாங்
கண்டு களிக்க வரும்பவனி
மருமாண் புடைய மனமகிழ்ந்து
மலர்க்கை கூப்பிக் கண்டலது
பெருமான் வடுக்கட் பெண்ணேநான்
பெற்றா ளோடும் பேசேனே. (2)

சேலார் தடஞ்சூ ழொற்றிநகர்
சேருஞ் செல்வத் தியாகரவ
ராலார் களமேல் விளங்குமுக
மழகு ததும்ப வரும்பவனி
நாலா ரணஞ்சூழ் வீதியிடை
நாடிப் புகுந்து கண்டலது
பாலார் குதலைப் பெண்ணேநான்
பாயிற் படுக்கை பொருந்தேனே. (3)

தென்னஞ் சோலை வளரொற்றி
யூர்வாழ் செல்வத் தியாகரவர்
பின்னுஞ் சடைமேற் பிறைவிளங்கப்
பிறங்கா நிற்க வரும்பவனி
மன்னுங் கரங்க டலைகுவித்து
வணங்கி வாழ்த்திக் கண்டலது
துன்னுந் துவர்வாய்ப் பெண்ணேநான்
சோறெள் ளளவு முண்ணேனே. (4)

திருச்சிற்றம்பலம்.

———

திருவொற்றியூர்.

வியப்புமொழி.

நற்றாய் நயத்தல்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதர் மணியே மகளேநீ வாய்த்த தவந்தான் யாதறியேன்
வேத ரனந்தர் மாலனந்தர் மேவி வணங்கக் காண்பரியார்
நாதர் நடன நாயகனார் நல்லோ ருளத்து நண்ணுகின்றோர்
கோத ரறியாத் தியாகர்தமைக் கூடி யுடலங் குளிர்ந்தனையே.

என்னா ருயிர்போன் மகளேநீ யென்ன தவந்தா னியற்றினையோ
பொன்னார் புயனு மலரோனும் போற்றி வணங்கும் பொற்பதத்தார்
தென்னா ரொற்றித் திருநகரார் தியாக ரெனுமோர் திருப்பெயரார்
கொன்னார் சூலப் படையவரைக் கூடி யுடலங் குளிர்ந்தனையே.

வில்லார் நுதலாய் மகளேநீ மேலை நாட்செய் தவமெதுவோ
கல்லா ருள்ளங் கலவாதார் காம னெரியக் கண்விழித்தார்
வில்லார் விசயற் கருள்புரிந்தார் விளங்கு மொற்றி மேவிநின்றார்
கொல்லா நெறியா ரவர்தம்மைக் கூடி யுடலங் குளிர்ந்தனையே

அஞ்சொற் கிளியே மகளேநீ அரிய தவமே தாற்றினையோ
வெஞ்சொற் புகலார் வஞ்சர்தமை மேவார் பூவார் கொன்றையினார்
கஞ்சற் கரியார் திருவொற்றிக் காவ லுடையா ரின்மொழியாற்
கொஞ்சத் தருவா ரவர்தம்மைக் கூடி யுடலங் குளிர்ந்தனையே

மயிலி னியல்சேர் மகளேநீ மகிழ்ந்து புரிந்த தெத்தவமோ
வெயிலி னியல்சேர் மேனியினார் வெண்ணீ றுடையார் வெள்விடையார்
பயிலின் மொழியாள் பாங்குடையார் பணைசூ ழொற்றிப் பதியமர்ந்தார்
குயிலிற் குலவி யவர்தம்மைக் கூடி யுடலங் குளிர்ந்தனையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்.

புணராவிரகு பொருந்துறு வேட்கையின் இரங்கல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உள்ளார் புறத்தா ரொற்றியெனு
　　மூரா ரொப்பென் றொன்றுமிலார்
வள்ளா லென்று மறைதுதிக்க
　　வருவா ரின்னும் வந்திலரே
யெள்ளா திருந்த பெண்களெலா
　　மிகழா நின்றா ரினியமொழித்
தெள்ளா ரமுதே யென்னடிநான்
　　செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே (1)

பொய்ய ருளத்துட் புகுந்தறியார்
　　போத னெடுமால் காண்பரிதா
மையர் திருவா ழொற்றிநக
　　ரமர்ந்தா ரின்னு மணைந்திலரே
வைய மடவார் நகைக்கின்றா
　　ராரன் கணையாற் றிகைக்கின்றேன்
செய்ய முகத்தா யென்னடிநான்
　　செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. (2)

வன்சொற் புகலா ரோருயிரும்
　　வருந்த நினையார் மனமகிழ
வின்சொற் புகலவா ரொற்றியுளா
　　ரென்னை யகனார் வந்திலரே
புன்சொற் செவிகள் புகத்துயரம்
　　பொறுத்து முடியேன் புலம்புகின்றேன்
றென்சொற் கிளியே யென்னடிநா
　　செய்வ தொன்றுந் தெரிந்திலனே. (3)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்.

குறியாராய்ச்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆழி விடையா ரருளுடையா ரளவிட்டறியா வழகுடையா
ரூழி வரினு மழியாத வொற்றித் தலம்வா ழுத்தமனார்
வாழி யென்பால் வருவாரோ வறியேன் வருந்த வாராரோ
தோழி யனைய குறமடவாய் துணிந்தோர் குறிநீ சொல்லுவையே.
[பாம்
அணியா ரடியார்க் கயன்முதலா மமரர்க் கெல்லா மரியரென்
பணியா ரொற்றிப் பதியுடையார் பரிந்தென் முகந்தான் பார்ப்பாரோ
தணியாக் காதல் தவிர்ப்பாரோ சார்ந்து வரவு தாழ்ப்பாரோ
குணியா வெழில்சேர் குறமடவாய் குறிதானொன்று கூறுவையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்.

ஆற்றுக்காதலின் இரங்கல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எங்கள காழிக் கவுணியரை
யெழிலார் சிவிகை யேற்றிவைத்தோர்
இங்க ளணியுஞ் செஞ்சடையார்
தியாகர் திருவா மொற்றியினா
ரங்க ளணிபூந் தார்ப்புயத்தி
லணைத்தா ரல்ல ரெனைமடவார்
தங்க ளலரோ தாமூறதென்
சகியே யினிநான் சகியேனே. (1)

ஆயும் படிவத் தந்தணனு
யாரு ரன்ற னணிமுடிமேற்
றோயுங் கமலத் திருவடிகள்
சூட்டு மதிகைத் தொன்னகரா
ரேயும் பெருமை யொற்றியுளா
ரின்னு மணையா ரெனையளித்த
தாயுந் தமரு நொடிக்கின்றார்
சகியே யினிநான் சகியேனே. (2)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்.

திருக்கோலச் சிறப்பு.

தலைவி வியத்தல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னென் றொளிரும் புரிசடையார்
புனை நூ லுடையார் புடையுடையார்
மன்னென் றுலகம் புகழொற்றி
வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
மின்னென் றிலங்கு மாதரெலாம்
வேட்கை யடைய விளங்கினின்ற
தின்னென் றறியே னவரழகை
யென்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. (1)

அள்ளிக் கொடுக்குங் கருணையினு
ரணிசே ரொற்றி யாலயத்தார்
வள்ளிக் குவந்தோன் றனையீன்ற
வள்ளல் பவனி வரக்கண்டேன்

றுள்ளிக் குதித்தென் மனமவரைச்
சூழ்ந்த தின்னும் வந்ததிலை
யெள்ளிக் கணியா வவரழகை
யென்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. (2)

கொழுதி யளிதே னுழுதுண்ணுங்
கொன்றைச் சடையார் கூடலுடை
வழுதிமருகர் திருவொற்றி
வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
பழுதி லவனுந் திருமாலும்
படைக்குங் கமலப் பண்ணவனு
மெழுதி முடியா வவரழகை
யென்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. (3)

மாழை மணித்தோ ளெட்டுடையார்
மழுமா னேந்து மலர்க்கரத்தார்
வாழை வளஞ்சூ ழொற்றியூர்
வாணர் பவனி வரக்கண்டேன்
யாழை மலைக்கு மொழிமடவார்
யாருமயங்கிக் கலையவிழ்ந்தார்
யேழை யேனு னவரழகை
யென்னென் றுரைப்ப தேந்திழையே. (4)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோதிடநாடல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னஞ் சிலையாற் புரமெரித்தார்
பொழில்சூ ழொற்றிப் புண்ணியனார்
முன்னஞ் சருந்து முக்கணனார்
மூவ ரறியா முதல்வர்வர
வின்னஞ் சிலநாள் சென்றிடுமோ
விலதே யின்று வருவாரோ
வென்னஞ் சிறந்தீர் சோதிடம்பார்த்
துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. (1)

பைத்த வரவப் பணியணிவார்
பனைசூ ழொற்றிப் பதிமகிழ்வார்
மைத்த மிடற்று ரவர்தமக்கு
மாலை யிடவே நாளுளத்தில்
வைத்த கருத்து முடிந்திடுமோ
வறிதே முடியா தழிந்திடுமோ
வுய்த்த மதியாற் சோதிடம்பார்த்
துரைப்பீர் புரிநூ லுத்தமரே. (2)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பெருமிதம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருவாழ் வகற்றுங் கண்ணுதலார்
கண்ணனயனுங் காண்பரியார்
திருவா ழொற்றித் தேவரெனுஞ்
செல்வ ரவரே செல்வமதிற்

பெருவாழ் வுடையா ரெனநினைத்தாய்
பிச்சை யெடுத்த தறிந்திலையோ
விருவா மயல்கொண் டெதுபெறுவா
யேழை யடிநீ யென்மகளே. (1)

மட்டுக் கடங்கா வண்கையினர்
வளஞ்சே ரொற்றி வாணரவர்
பட்டுத் துகிலே திசைகளெலாம்
படர்ந்த தென்னப் பரிந்தனையோ
கட்டத் துகிலுங் கிடையாது
கந்தை யுடுத்த தறிந்திலையோ
விட்டுப் புணர்ந்திங் கெதுபெறுவா
யேழை யடிநீ யென்மகளே. (2)

நீடி வளங்கொள் ளொற்றியில்வாழ்
நிமல ருலகத் துயிர்தோறு
மோடி யொளிப்பா ரவர்நீயு
மொக்க வோட வுன்வசமோ
காடி கடிப்பார் நீயுமுட
னடித்தா லுலகர் நகையாரோ
வீடின் மயல்கொண் டெதுபெறுவா
யேழை யடிநீ யென்மகளே. (3)

உள்ளி யுருகு மவர்க்கருளு
மொற்றி நகர்வா ழுத்தமர்க்கு
வெள்ளி மலையும் பொன்மலையும்
வீடென் றுரைப்பா ராவைலும்

கள்ளி நெருங்கிப் புறங்கொள்சுடு
காடே யிடங்காண் கண்டறிநீ
யெள்ளின் மயல்கொண் டெதுபெறுவா
யேழை யடிநீ யென்மகளே. (4)

திருச்சிற்றம்பலம்.

காதற்சிறப்புக் கதுவா மாண்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலக முடையார் தம்மூரை யொற்றிவைத்தா ரென்றாலு
மலகில் புகழார் காபாலி யாகத் திரிந்தா ரென்றாலும்
திலக மனையார் புறங்காட்டிற் சேர்ந்து நடித்தா ரென்றாலும்
கலக விழியாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.

என்னை யுடையா ரொருவேட னெச்சி லுவந்தா ரென்றாலு
மன்னை யனையா ரொருமகனை யறுக்க வுரைத்தா ரென்றாலும்
துன்னு மிறையார் தொண்டனுக்குத் தூத ராணு ரென்றாலும்
கன்னியிதுகே ளானவர்மேற்காதலொழியேன் கனவினுமே.

என்கண் ணனையார் மலைமகளை யிச்சித் தணைந்தா ராணாலும்
வன்கண் ணடையார் திக்கண்ணுன் மதனை யெரித்தா ராணாலும்
புன்கண் ணறுப்பார் புன்னகையாற் புரத்தை யழித்தா ராணாலும்
கன்னன் மொழியாய் நானவர்மேற் காத லொழியேன் கனவினுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காதன்மாட்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தக்க வளஞ்சே ரொற்றியில்வாழ்
தம்பி ராஞர் பவனிதனை
துக்க மகன்று காண வந்தாற்
றுகிலைக் கவர்ந்து துணிவுகொண்டே

பக்க மருவு நமைத்திரும்பிப்
பாரா தோடு கின்றார்நா
மொக்க வோடி னாலுமவ
ரோட்டம் பிடிக்க வொண்ணாதே. (1)

தாயா யளிக்குந் திருவொற்றித்
தலத்தார் தமது பவனிதனை
மாயா நலத்திற் காணவந்தான்
மருவு நமது மனங்கவர்ந்து
பாயா விரைவி னமைத்திரும்பிப்
பாரா தோடு கின்றார்நா
மோயா தோடி னாலுமவ
ரோட்டம் பிடிக்க வொண்ணாதே. (2)

அழியா வளத்தார் திருவொற்றி
யையர் பவனி [illegible]க்காண
விழியா மகிழ்வி னெதிர்வந்தா
ளென்னை பெண்மை யெழில்கவர்ந்து
பழியா வெழிலி னமைத்திரும்பிப்
பாரா தோடு கின்றார்நா
மொழியா தோடி னாலுமவ
ரோட்டம் பிடிக்க வொண்ணாதே. (3)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது திருமுறை முற்றிற்று.

நான்காவது திருமுறை

அன்புமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்.

அற்புதப்பொன் னம்பலத்தே யாடுகின்ற வரசே
யாரமுதே யடியேன்ற னன்பேயென் னறிவே
கற்புதவு பெருங்கருணைக் கடலேயென் கண்ணே
கண்ணுதலே யானந்தக் களிப்பேமெய்க் கதியே
வெற்புதவு பசுங்கொடியை மருவுபெருந் தருவே
வேதவா கமமுடியின் விளங்குமொளி விளக்கே
பொற்புறவே யிவ்வுலகிற் பொருந்துசித்த ஞனேன்
பொருத்தமுநின் றிருவருளின் பொருத்தமது தானே. (1)

துப்பாடு திருமேனிச் சோதிமணிச் சுடரே
துரியவெளிக் குள்ளிருந்த சுத்தசிவ வெளியே
யப்பாடு சடைமுடியெம் மானந்த மலையே
யருட்கடலே குருவேயென் ஞண்டவனே யரசே
யிப்பாடு படவெனக்கு முடியாது துரையே
யிரங்கியருள் செயல்வேண்டு மிதுதருணங் கண்டாய்
தப்பாடு வேனெனினு மென்னைவிடத் துணியேற்
றனிமன்று ணடம்புரியுந் தாண்மலரெந் தாயே. (2)

குன்றாத குணக்குன்றே கோவாத மணியே
குருவேயென் குடிமுழுதாட் கொண்டசிவக் கொழுந்தே
யென்றாதை யாகியெனக் கன்னையுமாய் நின்றே
யெழுமையுமென் றனையாண்ட வென்னுயிரின் றுணையே
பொன்றாத பொருளேமெய்ப் புண்ணியத்தின் பயனே
பொய்யடியேன் பிழைகளெலாம் பொறுத்தபெருந் தகையே
யன்றால நிழலமலர்ந்த வருளிறையே யெளியே
ஞசையெலா நின்னடிமே லன்றியொன்று மிலேயே. (3)

பால்காட்டு மொளிவண்ணப் படிகமணி மலையே
பத்திக்கு நிலைதனிலே தித்திக்கும் பழமே
சேல்காட்டும் விழிக்கடையாற் றிருவருளைக் காட்டுஞ்
சிவகாம வல்லிமகிழ் திருநடநா யகனே
மால்காட்டி மறையாதென் மதிக்குமதி யாகி
வழிகாட்டி வழங்குகின்ற வகையதனைக் காட்டிக்
கால்காட்டிக் காலாலே காண்பதுவு மெனக்கே
காட்டியநின் கருணைக்குக் கைம்மாறொன் றிலனே (4)

பாடும்வகை யணுத்துணையும் பரிந்தறியாச் சிறிய
பருவத்தே யணிந்தணிந்து பாடும்வகை புரிந்து
நாடும்வகை யுடையோர்க ணன்குமதித் திடவே
நல்லறிவு சிறிதளித்துப் புல்லறிவு போக்கி
நீடும்வகை சன்மார்க்க சுத்தசிவ நெறியி
னிறுத்தினையிச் சிறியேனை நின்னருளென் னென்பேன்
கூடும்வகை யுடையரெலாங் குறிப்பெதிர்பார்க் கின்றார்
குற்றமெலாங் குணமாகக் கொண்டகுணக் குன்றே. (5)

செவ்வண்ணத் திருமேனி கொண்டொருபாற் பசந்து
திகழ்படிக வண்ணமொடு தித்திக்குங் கனியே
யிவ்வண்ண மெனமறைக்கு மெட்டாமெய்ப் பொருளே
யென்னுயிரே யென்னுயிர்க்கு ளிருந்தருளும் பதியே
யவ்வண்ணப் பெருந்தகையே யம்பலத்தே நடஞ்செய்
யாரமுதே யடியேனிங் ககமகிழ்ந்து புரித
லெவ்வண்ண மதுவண்ண மிசைத்தருளல் வேண்டு
மென்னுடைய நாயகனே யிதுதருணங் காணே. (6)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருட்பிரகாச மாலை

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறைமுடிக்கு மணியாகி வயங்கியசே வடிகண்
மண்மீது படநடந்து வந்தருளி யடியேன்
குறைமுடிக்கும் படிக்கதவந் திறப்பித்து நின்று
கூவியெனை யழைத்தொன்று கொடுத்தருளிச் செய்தாய்
கறைமுடிக்கும் களத்தரசே கருணைநெடுங் கடலே
கண்ணோங்கு மொளியேசிற் கநவெளிக்குள் வெளியே
பிறைமுடிக்குஞ் சடைக்கடவுட் பெருந்தருவே குருவே
பெரியமன்று ணடம்புரியும் பெரியபரம் பொருளே. (1)

பலகோடி மறைகளெலா மூலகோடி மயங்கப்
பரநாத முடிநடிக்கும் பாதமலர் வருந்தச்
சிலகோடி நடந்தெளியே னிருக்குமிடத் தணைந்து
தெருக்கதவந் திறப்பித்தென் செங்கையிலொன் றளித்தே
யலகோடி வருந்தேலிங் கமர்கவெனத் திருவா
யலர்ந்தவருட் குருவேபொன் னம்பலத்தெம் மரசே
விலகோடி யெனத்துயர்க ளொன்றொடொன்று புகன்று
விரைந்தோடச் செய்தனையிவ் வினைவறியேன் வியப்பே.

வேதாந்த சித்தாந்த மென்னுமந்த மிரண்டும்
விளங்கவமர்ந் தருளியநின் மெல்லடிகள் வருந்த
நாதாந்த வெளிதனிலே நடந்தருளு மதுபோ
னடந்தருளிக் கடைநாயே னண்ணுமிடத் தடைந்து
போதாந்த மிசைவிளங்குந் திருமேனி காட்டிப்
புலையேன்கை யிடத்தொன்று பொருந்தவைத்தபொருளே
சூதாந்த மனத்தினுக்கு மப்பாற்பட் டிருந்த
துரியவிளக் கேவிளங்கும் பெரியவருட் குருவே. (3)

கற்பனைக ளெல்லாம்போய்க் கரைந்த தலந்தனிலே
கரையாது நிறைந்ததிருக் கழலடிகள் வருந்த
வெற்பனையு மின்றியொரு தனியாக நடந்து
விரைந்திரவிற் கதவுதனைக் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்திவ்
வற்பனையோர் பொருளாக வழைத்தருளி யடியே
னங்கையிலொன் றளித்தனைநின் னருளினையென் புகல்வே
னற்பனவர் துதிக்கமணி மன்றகத்தே யின்ப
நடம்புரியும் பெருங்கருணை நாயகமா மணியே. (4)

காணுகின்ற கண்களுக்குக் காட்டுகின்ற வொளியாய்க்
காட்டுகின்ற வொளிதனக்குக் காட்டுவிக்கு மொளியாய்ப்
பூணுகின்ற திருவடிகள் வருந்தநடந் தடியேன்
பொருந்துமிடத் தடைந்துகத வந்திறக்கப் புரிந்து
கோணுகின்ற மனத்தாலே நாணுவதேன் மகனே [க்கு
குறைவறவாழ்கெனமகிழ்ந்து கொடுத்தனையொன்றெனை
மாணுகின்ற நின்னருளின் பெருமையையென் னென்பேன்
மணிமன்றி லானந்த மாநடஞ்செய் யரசே. (5)

எவ்வுலகு மெவ்வுயிரு மெச்செயலுந் தோன்றி
யியங்குமிட மாகியெல்லா முயங்குமிட மாகித்
தெவ்வுலகு நண்புலகுஞ் சமனாகக் கண்ட
சித்தர்கடஞ் சித்தத்தே தித்திக்கும் பதங்க
ளிவ்வுலகில் வருந்தநடந் தென்பொருட்டா லிரவி
லெழிற்கதவந் திறப்பித்தங்கென்கையிலொன் றளித்தா
யவ்வுலக முதலுலக மனைத்துமகிழ்ந் தேத்த
வம்பலத்தே நடம்புரியுஞ் செம்பவளக் குன்றே. (6)

பாடுகின்ற மறைகளெலா மொருபுறஞ்சூழ்ந் தாடப்
பத்தரொடு முத்தரெலாம் பார்த்தாடப் பொதுவி
லாடுகின்ற திருவடிகள் வருந்தநடந் தடியே
னடையுமிடத் தடைந்திரவிற் காப்பவிழ்க்கப் புரிந்து

நாடுகின்ற சிறியேனை யழைத்தருளி நோக்கி
நகைமுகஞ்செய் தென்கரத்தே நல்கினையொன் றிதனால்
வாடுகின்ற வாட்டமெலாந் தவிர்ந்துமகிழ் கின்றேன்
மன்னவநின் பொன்னருளை யென்னெனவாழ்த் துவனே.
எம்மதத்தி லெவரெவர்க்கு மரியைந்தவனு பவமா
யெல்லாமா யல்லவுமா யிருந்தபடி யிருந்தே
யம்மதப்பொன் னம்பலத்தி லானந்த நடஞ்செய்
யரும்பெருஞ்சே வடியிணைக ளசைந்துமிக வருந்த
விம்மதத்தி லென்பொருட்டா யிரவினடந் தருளி
யெழிற்கதவந் திறப்பித்தங் கெனையழைத்தென் கரத்தே
சம்மதத்தா லொன்றளித்த தயவினையென் புகல்வேன்
றம்மையறிந் தவரறிவின் முன்னுமொளி மணியே. (8)
உலகியலோ டருளியலு மொருசிறிய சிறியே [கித்
னுணர்விலிருந் துணர்த்தியென துயிர்க்குயிராய் விளங்
திலகமெனத் திகழ்ந்தெனது சென்னிமிசை யமர்ந்த
திருவடிகள் வருந்தநடை செய்தருளி யடியே
னிலகுமனைக் கதவிரவிற் றிறப்பித்தங் கென்னை [காலம்
யினிதழைத்தொன் றளித்துமகிழ்ந் தின்னுநெடுங்
புலவர்தொழ வாழ்கவென்றாய பொதுவினடம் புரியும்[னே.
பொருளேநின் னருளைமெய்ப் பொருளெனத்தேர்ந்த

பிரசாதமாலை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பிழையலதொன் றறியாத சிறியேன்முன் புரிந்த
பெருந்தவமோ திருவருளின் பெருமையிதோ வறியேன்
மழையெனநின் றிலகுதிரு மணிமிடற்றிற் படிக
வடந்திகழ நடந்துகுரு வடிவதுகொண் டடைந்து
விழைவினொடென் னெதிர்நின்று திருநீற்றுக் கோயில்[தாய்
விரித்தருளி யருண்மணப்பூ விளக்கமொன்று கொடுத்

குழையசையச் சடையசையக்குலவுபொன்னம்பலத்தே [தே.
கூத்தியற்றியென்னை முன்னாட் கொண்டசிவக் கொழுந்
உன்னுதற்கு முணர்வதற்கு முவட்டாத வடிவ
மொன்றெடுத்து மெய்யன்ப ருவக்கவெழுந் தருளி
முன்னுதற்கோ ரணுத்துணையுந் தாமில்லாச் சிறியேன்
முகநோக்கிச் செழுமணப்பூ முகமலர்ந்து கொடுத்தாய்
துன்னுதற்கிங் கரிதாநின் றிருவுள்ளக் குறிப்பைத் [றேன்
துணிந்தறியே னென்னினுமோர் துணிவினுவக் கின்
பொன்னுதற்குத் திலகமெனுஞ் சிவகாம வல்லிப் [ளே.
பூவையொரு புறங்களிப்பப் பொதுநடஞ்செய் பொரு

ஆனந்தமாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சண்பை மறைக் கொழிந்துமகிழ் தரவமுதங் கொடுத்தாள்
தயவுடையா ளெனையுடையாள் சர்வசத்தி யுடையாள்
செண்பகப்பொன் மேனியினாள் செய்யமலர்ப் பதத்தாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்பப்
பண்பகர்பொன் னம்பலத்தே யானந்த நடஞ்செய்
பரம்பரநின் றிருவருளைப் பாடுகின்றேன் மகிழ்ந்து
வெண்பகர்குற் றங்களெல்லாங் குணமாகக் கொள்ளு
மெந்துரையென் றெண்ணுகின்ற வெண்ணமத னாலே.
பொய்யாத வரமெனக்குப் புரிந்தபரம் பரைவான்
பூதமுதற் கருவியெலாம் பூட்டுவிக்குந் திறத்தாள்
செய்யாளும் கலையவளு முருத்திரையும் வணங்குஞ்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்பக்
கையாத வின்பநடங் கனகமணிப் பொதுவிற்
களித்தியற்றுந் துரையேநின் கருணையைநான் கருதி
நையாத வண்ணமெலாம் பாடுகின்றேன் பருவ
நண்ணியபுண் ணியரெல்லா நயந்துமகிழ்ந் திடவே. (2)

பூரணிசிற் போதைசிவ போகிசிவ யோகி
பூவையர்க ளுயகியைம் பூதமுந்தா னுனள்
தோரணியு நெடுவீதித் தில்லைநக ருடையாள்
சிவகாம வல்லிபெருந் தேவியுளங் களிப்ப
வேரணியு மணிமன்றி லின்பவடி வாகி
யின்பநடம் புரிகின்ற வெம்முடைய துரையே
தாரணியி லுனைப்பாடுந் தரத்தையடைந் தனனென்
றன்மையெலா நன்மையெனச் சம்மதித்த வாறே. (3)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சௌந்தரமாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேலோடு மினைந்தவிழிச் செல்வி பெருந்தேவி
சிவகாம வல்லியொடு சிவபோக வடிவாய்
மேலோடு கீழ்நடுவுங் கடந்தோங்கு வெளியில் [லாம்
விளங்கியநின் றிருவுருவை யுளங்கொளும்போ தெல்
பாலோடு பழம்பிழிந்து தேன்கலந்து பாகும்
பசுநெய்யுங் கூட்டியுண்ட படியிருப்ப தென்றன்
மாலோடு காண்கின்ற கண்களுக்கங் கிருந்த
வண்ணமிந்த வண்ணமென வெண்ணவொண் ணாதே.

சித்தியெலா மளித்தசிவ சத்தியெனை யுடையாள்
சிவகாம வல்லியொடு சிவஞானப் பொதுவின்
முத்தியெலாந் தரவிளங்கு முன்னவநின் வடிவை
மூடமனச் சிறியேனு னுடவரும் பொழுது
புத்தியெலா மொன்றாகிப் புத்தமுத முண்டாற்
போலுமிருப் பதுவதற்கு மேலுமிருப் பதுவேற்
பத்தியெலா முடையவர்கள் காணுமிடத் திருக்கும்
படிதானெப் படியோவிப் படியென்ப தரிதே. (2)

கரும்பனையா ளென்னிரண்டு கண்களிலே யிருந்தாள்
கற்பகப்பொன் வல்லிசிவ காமவல்லி யுடனே
விரும்புமணிப் பொதுவினிலே விளங்கியநின் வடிவை
வினையுடையே னினைக்கின்ற வேளையிலென் புகல்வே
னிரும்பனைய மனநெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகி யொருபே
ரின்பமய மாகுமெனி லன்பர்கண்ட கால
மரும்பிமலர்ந் திட்டசிவா நந்தவனு பவத்தை
யாரறிவார் நீயறிவா யம்பலத்தெம் மரசே. (3)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அபராத மன்னிப்பு மாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்வகைநன் கறியாதே திருவருளோ டேடிச்
சிலபுகன்றே னறிவறியாச் சிறியரினுஞ் சிறியேன்
பொய்வகையேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
புண்ணியனே மதியணிந்த புரிசடையாய் விடையாய்
மெய்வகையோர் விழித்திருப்ப விரும்பியெனை யன்றே
மிகவலிந்தாட் கொண்டருளி வினைதவிர்த்த விமலா
வைவகைய கடவுளரு மந்தணரும் பரவ
வானந்தத் திருநடஞ்செய் யம்பலத்தெம் மரசே. (1)

தேர்ந்துணர்ந்து தெளியாதே திருவருளோ டேடிச்
சிலபுகன்றேன் றிருக்கருணைத் திறஞ்சிறிதுந் தெரியேன்
போந்தகனேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
போதாந்த மிசைவிளங்கு நாதாந்த விளக்கே
யூர்ந்தபணக் கங்கணமே முதற்பணிக ளொளிர
வுயர்பொதுவி னடிக்கின்ற செயலுடைய பெருமான்
சார்ந்தவரை யெவ்வகையுந் தாங்கியளிக் கின்ற
தயவுடைய பெருந்தலைமைத் தனிமுதலெந் தாயே. (2)

ஒல்லும்வகை யறியாதே யுன்னருளோ டூடி
 யூறுபுகன் றேன்றயரா மாறும்வகை யுணரேன்
புல்லியனேன் புகன்றபிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்
 பூதியணிந் தொளிர்கின்ற பொன்மேனிப் பெருமான்
சொல்லியலும் பொருளியலுங் கடந்தபரா நாதத்
 துரியவெளிப் பொருளான பெரியசிவப் பதியே
மெல்லியனற் சிவகாம வல்லிகண்டு மகிழ
 விரியுமறை யேத்தநடம் புரியுமரு ளிறையே. (3)

ஆளுடையபிள்ளையா ரருண்மாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

*உலகிய லுணர்வோ ரணுத்துணை யேனு
 முற்றிலாச் சிறியவோர் பருவத்
திலகிய வெனக்குள் ளிருந்தரு ணெறியி
 லேற்றவுந் தரமிலா மையினுன்
விலகுறுங் காலத் தடிக்கடி யேற
 விடுத்துப்பின் விலகுறு தளித்தாய்
அலகிலா வுணர்ச்சி யளித்தனை யுன்ற
 னருட்கடற் பெருமை யென்புகல்வேன்
திலகநற் காழி ஞான சம்பந்தத்
 தெள்ளமு தாஞ்சிவ குருவே. (1)

---

* சுவாமிகள் தமது திருக்கரத்தாலெழுதிய மூலப்பிரதியில் இச் செய்யுள்ஐந்தடியாகவே இருத்தலினால் அங்ஙனமே பதிப்பித்ததாகப் பழைய பதிப்பாசிரியர்கள் கூறுகின்றன ராதலின், ஈண்டும் அங் ஙனமே கொள்ளப்பட்டது.

சீரார் சண்பைக் கவுணியர்தந் தெய்வமரபிற் றிகழ்விளக்கே
தெவிட்டா துளத்திற் றித்திக்குந் தேனேயழியாச் செல்வமே
காரார்மிடற்றுப் பவளமலைக் கண்ணின்முளைத்த கற்பகமே [யே
கரும்பே கனியே யென்னிரண்டு கண்ணே கண்ணிற் கருமணி
யேயோர்பருவ மூன்றி லுமை யினிய முலைப்பா லெடுத்தூட்டு [யே
மின்பக்குதலை மொழிக்குருந்தே யென்னு ருயிருக் கொருதுணை
பேரார்ஞான சம்பந்தப் பெருமானேநின் றிருப்புகழைப் [சே.
பேசுகின்றோர் மேன்மேலும் பெருஞ்செல்வத்திற் பிறங்குவ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடையவரசு அரண்மாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தகுசீ ரதிகையருட் டலத்தி னோங்குஞ்
சிவக்கொழுந்தி னருட்பெருமைத் திறத்தால் வாய்மை
யுருத்தகுமெய் யுணர்ச்சிவடி வாகிச் சைவ
வொளிவிளங்க நாவரசென் றொருபேர் பெற்றுப்
பொருத்தமுற வுழவாரப் படைகைக்கொண்ட
புண்ணியனே நண்ணியசீர்ப்புனித னேயென்
கருத்தமர்ந்த கலைமதியே கருணை ஞானக்
கடலேநின் கழல்கருதக் கருது வாயே. (1)

கண்ணுளே விளங்குகின்ற மணியே சைவக்
கனியேநா வரசேசெங் கரும்பே வேதப்
பண்ணுளே விளைந்தவருட் பயனே யுண்மைப்
பதியோங்கு நிதியேநின் பாத மன்றி
விண்ணுளே யடைகின்ற போக மென்றும்
விரும்பேனென் றனையாள வேண்டுங் கண்டா
யொண்ணுளே யொன்பதுவாய் வைத்தா யென்ற
வுத்தமனே சித்தமகிழ்ந் துதவு வோனே. (2)

அருள்வழங்குந் திலதவதி யம்மை யார்பின்
னவதரித்த மணியேசொல் லரசே ஞானத்
தெருள்வழங்குஞ் சிவநெறியை விளக்க வந்த
செழுஞ்சுடர்மா மணிவிளக்கே சிறிய னேனை

யிருள்வழங்கு முலகியனின் றெடுத்து ஞான
வின்னருடந் தாண்டருள்வா யின்றே லந்தோ
மருள்வழங்கும் பவநெறியிற் சுழல்வே னுய்யும்
வகையறியே னின்னருட்கு மரபன் றீதே. (3)
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடைய நம்பிக ளருண்மாலை.

கொச்சகக் கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழிசையா யிசைப்பயனா யின்னமுதா யென்னுடைய
தோழனுமா யென்றுமுன்னீ சொன்னபெருஞ் சொற்பொருளை
யாழிநினைத் திடிலடியே னரும்கரணங் கரைந்துகரைந்
தாழியின் புறுவதுகா ணுயர்கருணைப் பெருந்தகையே.()

வான்காண விந்திரனு மாலயனு மாதவருந்
தான்காண விறையருளாற் றனித்தவள யானையின்மேற்
கோன்காண வெழுந்தருளிக் குலவியநின் கோலமதை
நான்காணப் பெற்றிலனே நாவலூர்ப் பெருந்தகையே. (2)

தேன்படிக்கு மமுதாமுன திருப்பாட்டைத் தினந்தோறு
நான்படிக்கும் போதென்னை நானறியே னுவொன்றே
யூன்படிக்கு முளம்படிக்கு முயிர்படிக்கு முயிர்க்குயிருந்
தான்படிக்கு மனுபவங்காண் டனிக்கருணைப் பெருந்தகையே.

இன்பாட்டுத் தொழிற்பொது வியற்றுகின்ற வெம்பெருமா
னுன்பாட்டுக் குவப்புறல்போ லூர்பாட்டுக் குவந்திலனென்
றென்பாட்டுக் கிசைப்பினுமென் னிடும்பாட்டுக் காணமெலா
மன்பாட்டுக் கிசைவதுகா ணருட்பாட்டுப் பெருந்தகையே.()

பேரூரும் பரவைமனப் பிணக்கறவெம் பெருமானை
யூரூரும் பலபுகல வோரிரவிற் றூதனெனத்
தேரூரும் திருவாரூர்த் தெருவுதொறு நடப்பித்தா
யாரூர நின்பெருமை யயன்மாலு மளப்பரிதே. (5)
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடையவடிக ளருண்மாலை

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேசகத்தி லினிக்கின்ற தெள்ளமுதே மாணிக்க
வாசகனே யாநந்த வடிவான மாதவனே
மாசகன்ற நீதிருவாய் மலர்ந்த தமிழ் மாமறையி
னாசகன்ற வனுபவநா னனுபவிக்க வருளுதியே. (1)

சேமமிகுந் திருவாத வூர்த்தேவென் றுலகுபுகழ்
மாமணியே நீயுரைத்த வாசகத்தை யெண்ணுதொறும்
காமமிகு காதலன்றன் கலவிதனைக் கருதுகின்ற
வேமமுறு கற்புடையா ளின்பினுமின் பெய்துவதே. (2)

வான்கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கா னற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பாலகலந்து செழுங்கனித்தீஞ் சுவைகலந்தென்
னூன்கலந்து வுயிர்கலந்து வுவட்டாம லினிப்பதுவே. (3)

வருமொழிசெய் மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தி [துத்
லொருமொழியே யென்னையுமென் னுடையனையு மொன்றுவித்
தருமொழியா மென்னிலினிச் சாதகமேன் சஞ்சலமேன்
குருமொழியை விரும்பியயல கூடுவதேன் கூறுதியே. (4)

பெண்சுமந்த பாகப் பெருமா னொருமாமே
லெண்சுமந்த சேவகன்போ லெய்தியதும் வைகைநதி
மண்சுமந்து நின்றதுமோர் மாறன் பிரம்படியாற்
புண்சுமந்து கொண்டதுநின் பொருட்டன்றோ புண்ணியனே

வாட்டமிலா மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தைக்
கேட்டபொழு தங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளு மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுறு மென்னிலிங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே. (6)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது திருமுறை முற்றிற்று.

ஐந்தாவது திருமுறை.

---o---

சித்திவிநாயகர் பதிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகெலாந் தழைப்ப வருண்மத வருவி
ஒழுகுமா முகமுமைங் கரமு
மிலகுசெம் மேனிக் காட்சியு மிரண்டோ
டிரண்டென வோங்குதிண் டோளும்
திலகவா ணுதலார் சித்திபுத் திகளைச்
சேர்த்தணைத் திடுமிரு மருங்கும்
விலகுறு தெளியேன் விழைந்தனன் சித்தி
விநாயக விக்கினேச் சுரனே. (1)

உள்ளமு முயிரு முணர்ச்சியு முடம்பு
முறுபொருள் யாவுநின் றனக்கே
கள்ளமுங் கரிசு நினைந்திடா துதவிக்
கழலிணை நினைந்துநின் கருணை
வெள்ளமுண் டிரவு பகலறி யாத
வீட்டினி லிருந்துநின் னோடும்
வின்ளலில் லாமற் கலப்பனே சித்தி
விநாயக விக்கினேச் சுரனே. (2)

நாதமுங் கடந்து நிறைந்து நின்மயமே
நானென வறிந்துநான் றானும்
பேதமுங் கடந்த மௌனராச் சியத்தைப்
பேதையேன் பிடிப்பதெந் நாளோ

வேதமுஞ் சமய வாதமும் விடுத்தோ
ரிதயமு மேழையேன் சிரமும்
வேதமுந் தாங்கும் பாதனே சித்தி
விநாயக விக்கினேச் சுரனே. (3)

ஒன்றல விரண்டு மலவிரண் டொன்றோ
டுருவல வருவல வுவட்ட
நன்றல நன்றல் லாதல விந்து
நாதமு மலவிவை யனைத்தும்
பொன்றலொன் றறிந்துட் புறத்தினு மகண்ட
பூரண மாஞ்சிவ மொன்றே
வென்றலென் றறிநீ யென்றனை சித்தி
விநாயக விக்கினேச் சுரனே. (4)

பெரும்பொருட் கிடனும் பிரணவ வடிவிற்
பிறங்கிய வொருதனிப் பேறே
யரும்பொரு ளாகி மறைமுடிக் கண்ணே
யமர்ந்தபே ரானந்த நிறைவே
தரும்பர போக சித்தியுஞ் சுத்த
தருமமு முத்தியுஞ் சார்ந்து
விரும்பினோர்க் களிக்கும் வள்ளலே சித்தி
விநாயக விக்கினேச் சுரனே. (5)

வல்லபை கணேசர் பிரசாதமாலை.

திருநெடு மாலன் றுயிலடை நினது
சேவடித் துணைமலர்த் துகளான்
பெருநெடு மேனி தளிர்படப் பாம்பின்
பேருரு வகன்றமை மறவேன்

கருநெடுங் கடலை கடற்றுநற் றுணையே
கண்கண்மூன் றுடையசெங் கரும்பே
வருநெடு மருப்பொன் றிலகுவா ரணமே
வல்லபைக் கணேசமா மணியே. (1)

நளினமா மலர்வாழ் நான்முகத் தொருவ
னண்ணிநின் றுணையடி வழுத்திக்
களிநல னுடனிவ் வுலகெலாம் படைக்கக்
கடைக்கணித் தனையுள மகிழ்வே
னளிநல னுறுபே ரானந்தக் கடலே
யருமருந் தேயரு ளமுதே
வளிநிறை யுலகுக் கொருபெருந் துணையே
வல்லபைக் கணேசமா மணியே. (2)

தடக்கைமா முகமு முக்கணும் பவளச்
சடிலமுஞ் சதுர்ப்புயங் களுங்கை
விடக்கையங் குசமும் பாசமும் பதமு
மிறைப் பொழு தேனுமயான் மறவேன்
விடக்கள முடைய வித்தகப் பெருமான்
மிகமகிழ்ந் திடவருள் பேறே
மடக்கொடி நங்கை மங்கைநா யகியெம்
வல்லபைக் கணேசமா மணியே. (3)

பெருவய லாறு முகனைக மலர்ந்துன்
பெருமைகள் பேசிடத் தினமும்
திருவளர் மேன்மை திறமுறச் சூழ்ம
திருவருட் பெருமையை மறவேன்
மருவளர் தெய்வக் கற்பக மலரே
மனமொழி கடந்தவான் பொருளே
வருமலை வல்லிக் கொருமுதற் பேறே
வல்லபைக் கணேசமா மணியே. (4)

கணேசத் திருவருண் மாலை.

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருஞ் சிறப்புமுன்
திருவ டிப்புகழ்ப் பாடுந் திறமுநல்
லுருவுஞ் சீலமு மூக்கமுந் தாழ்வுரு
வுணர்வுந் தந்தெனை துள்ளத் தமர்ந்தவா
குருவுந் தெய்வமு மாகியன் பாளர்தங்
குறைத விர்க்குங் குணப்பெருங் குன்றமே
வெருவுஞ் சிந்தைதவி லக்கக் கஜானனமா
விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே. (1)

கள்ள நெஞ்சக னாயினு மையநான்
கள்ளமின்றிக் கழறுகின் றேனெனை
துள்ள நின்றிரு வுள்ள மறியுமே
போது கின்றதென் போது கழித்திடேல்
வள்ள மாமலர்ப் பாதப் பெரும்புகழ்
வாழ்த்தி நாத்தழும் பேற வழங்குவாய்
வெள்ள வேணிப் பெருந்தகை யேயருள
விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே. (2)

ஆணி லேயன்றி யாருயிர்ப் பெண்ணிலே
யலியி லேயிவ் வடியனைப் போலவே
காணி லேனொரு பாவியை யிப்பெருங்
கள்ள நெஞ்சக் கடையனை யாளையா
வேணி லேயிட ரெய்த விடுத்தியே
லென்செய் கேனினி யிவ்வுல கத்திலே
வீணி லேயுழைப் பேனரு ளையனே
விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே. (3)

தனித்திருமாலை.

திங்களங் கொழுந்து வேய்ந்த செஞ்சடைக்
கொழுந்தே போற்றி
மங்கைவல் லபைக்கு வாய்ந்த மகிணநின்
மலர்த்தாள் போற்றி
ஐங்கர நாலவாய் முக்கண் ணருட்சிவ
களிறே போற்றி
கங்கையாய் மகிழுஞ் செல்வக் கணேசநின்
கழல்கள் போற்றி. (1)

கலிவண்ணத்துறை.

உலகம் பரவும் பொருளென் கோவென் னுறவென்கோ
கலகம் பெறுமைம் புலன்வென் றுயருங கதியென்கோ
திலகம் பெறுநெய் யெனநின் றிலகுஞ் சிவமென்கோ
இலகைங் கரவம் பரநின் றனையென் னென்கேனே. (2)

அடியா ருள்ளந் தித்தித் தூறு மமுதென்கோ
கடியார் கொன்றைச் செஞ்சடை யானைக் கன்றென்கோ
பொடியார் மேனிப் புண்ணியர் புகழும் பொருளென்கோ
அடிகேள் சித்தி விநாயக வென்னென் றறைகேனே. (3)

திருத்தணிகைப் பதிகம்.

பிரார்த்தனை மாலை.

கட்டளைக் கலித்துறை.

சீர்கொண்ட தெய்வ வதனங்க ளாறுந் திகழ்கடப்பந்
தார்கொண்ட பன்னிரு தோள்களுந் தாமரைத் தாள்களுமோர்
கூர்கொண்ட வேலு மயிலுநற் கோழிக் கொடியுமருட்
கார்கொண்டவண்மைத்தணிகாசலமுமென்கண்ணுற்றதே.

அன்னே யெனைத்தந்த வப்பாவென் றேங்கி யலறுகின்றே
னென்னே யிவ்வேழைக் கிரங்காது நீட்டித் திருத்தலெந்தாய்
பொன்னே கருணைப் பொருப்பே தணிகைப் பொருப்பமர்ந்த
மன்னே கலப மயின்மே லழகிய மாணிக்கமே.

வேல்கொண்டகையும்விறல்கொண்டதோளும்விளங்குமயின்
மேல்கொண்ட வீறு மலர்முக மாறும் விரைக் கமலக்
கால்கொண்ட வீரக் கழலுங்கண் டாலன்றிக் காமனெய்யுங்
கோல்கொண்ட வன்மை யறுமோ தணிகைக் குருபரனே.

எண்ணப்பத்து.

களித்து நின்றிருக் கழலிணை யேழையேன்
காண்பனோ வலதன்றே
யொளித்து வன்றுய ருழப்பனோ யின்னதென்
றுணர்ந்திலே னருட்போதந்
தெளித்து நின்றிடுந் தேசிக வடிவமே
தேவர்கள பணிதேவே
தளிர்த்த தண்பொழிற் றணிகையில் வளர்சிவ
தாருவே மயிலோனே. (1)

யாரை யுந்துணை கொண்டிலே னின்னடி
யிணை துணை யல்லானின்
பேரை யுன்னிவாழ்ந் திடும்படி செய்வையோ
பேதுறச் செய்வாயோ
பாரை யும்முயிர்ப் பரப்பையும் படைத்தருள்
பகவனே யுலகேத்துஞ்
சீரை யுற்றிடுந் தணிகையங் கடவுணின்
றிருவுள மறியேனே. (2)

செழுஞ்சுடர் மாலை.

ஊனே யுடையே பொருளேயென் றுருகி
மனது தடுமாறி
வீணே துயரத் தழுந்துகின்றேன் வேறோர்
துணைநின் னடியன்றிக்
காணே னமுதே பெருங்கருணைக் கடலே
கனியே கரும்பேநற்
சேணேர் தணிகை மலைமருந்தே தேனே
ஞானச் செழுஞ்சுடரே. (1)

மின்னே ருலக நடையதனுள் மேவுந்
துயருக் காளாகிக்
கன்னேர் மனத்தே னினைமறந்தேன் கண்டேன்
கண்டாய் கற்பகமே
பொன்னே கடவுண் மாமணியே போதப்
பொருளே பூரணமே
தென்னேர் தணிகை மலையரசே தேவே
ஞானச் செழுஞ்சுடரே. (2)

வேட்டே னினது திருவருளை வினையே
னினியித் துயர்பொறுக்க
மாட்டேன் மணியே யன்னேயென் மன்னே
வாழ்க்கை மாட்டுமன
நாட்டே னயன்மா லெதிர்வரினு நயக்கே
னெனக்கு நல்காயோ
சேட்டே னலரும் பொழிற்றணிகைத் தேவே
ஞானச் செழுஞ்சுடரே. (3)

—

குறையிரந்த பத்து.

சீர்பூத்த வருட்கடலே கரும்பே தேனே
செம்பாகே யெனதுகுல தெய்வ மேநற்
கூர்பூத்த வேன்மலர்க்கை யரசே சாந்த
குணக்குன்றே தணிகைமலைக் கோவே ஞானப்
பேர்பூத்த நின்புகழைக் கருதி யேழை
பிழைக்கவருள் செயவாயோ பிழையை நோக்கிப்
பார்பூத்த பவத்திலுற விடினென் செய்கேன்
பாவியே னந்தோவன் பயந்தி ரேனே. (1)

அண்ணாவே நின்னடியை யன்றி வேறோ
ராதரவின் றறியேனெஞ் சழிந்து துன்பாற்
புண்ணாவேன் றன்னை யின்னும் வஞ்சர் பாற்போய்ப்
புலந்துமுக வாட்டமுடன் புலம்பி நிற்கப்
பண்ணாதே யாவனிவன் பாவிக் குள்ளும்
படுபாவி யென்றென்னைப் பரிந்து தள்ள
வெண்ணாதே யான்மிகவு மேழை கண்டா
யிசைக்கரிய தணிகையில்வீற் றிருக்குங் கோவே.()

ஜீவசாக்ஷி மாலை.

பண்ணேறு மொழியடியர் பரவி வாழ்த்தும்
பாதமல ரழகினையிப் பாவி பார்க்கிற்
கண்ணேறு படுமென்றோ கனவி லேனுங்
காட்டென்றாற் காட்டுகிலாய் கருணை யீதோ
விண்ணேறு மரிமுதலோர்க் கரிய ஞான
விளக்கேயென் கண்ணேமெய் வீட்டின் வித்தே
தண்ணேறு பொழிற்றணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (1)

ஓயாது வருமிடியால் வஞ்சர் பாற்சென்
றுளங்கலங்கி நாணியிரந் துழன்றெந் நாளும்
மாயாத துயரடைந்து வருந்தித் தெய்வ
மருந்தாய நின்னடியை மறந்திட் டேனே
தாயாகித் தந்தையாய்த் தமராய் ஞான
சற்குருவாய்த் தேவாகித் தழைத்த வொன்றே
சாயாத புகழ்த்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (2)

மண்ணினுன் மங்கையராற் பொருளா லந்தோ
வருந்திமன மயங்கிமிக வாடி நின்றேன்
புண்ணியா நின்னருளை யின்னுங் காணேன்
பொறுத்துமுடி பென்றுபரம் புகலுவ தென்னே
யெண்ணினு லளப்பரிய பெரிய மோன
யின்பமே யன்பர்தம திதயத் தோங்குந்
தண்ணிழற் பொழிற்றணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (3)

கல்லாத வஞ்சகர்பாற் சென்று மிளை
கழித்துநிற்குங் கடையனிவன் கருணை யில்லாப்
பொல்லாத பாவியென வெண்ணி யென்னைப்
புறம்போக்கி லெவரான் புரிவ தென்னே
யெல்லாஞ்செய் வல்லவனே தேவர் யார்க்கு
மிறைவனே மயிலேறு மொருபி ரானே
சல்லாப வளத்தணிகை மணியே ஜீவ
சாக்ஷியாய் நிறைந்தருளுஞ் சகச வாழ்வே. (4)

கருணை மாலை.

நெஞ்ச மேயிதெ தென்னை நின்மதி
வஞ்ச வாழ்வினின் மயங்கு கின்றனை
தஞ்ச மென்றருட் டணிகை சார்தியேற்
கஞ்ச மாமலர்க் கழல்கி டைக்குமே. (1)

சாறு சேர்திருத் தணிகை யெந்தைநின்
ஆறு மாமுகத் தழகை யொண்டுகொண்
டேறில கண்களா லுன்ன வெண்ணினே
னீறி லென்னுடை யெண்ண முற்றுமோ. (2)

மேலை வானவர் வேண்டி நின்றிருக்
காலை யென்சிரங் களிக்க வைப்பையோ
சாலை யோங்கிய தணிகை வெற்பனே
வேலை யேந்துகை விமல நாதனே. (3)

வண்ண னேயருள் வழங்கும் பன்னிரு
கண்ண னேயிற் கரங்கொ ளையனே
தண்ண னேர்திருத் தணிகை வேலனே
திண்ண மீதருள் செய்யுங் காலமே. (4)

மருண் மாலை விண்ணப்பம்.

சொலலும் பொருளு மாய்நிறைந்த
சுகமே யன்பர் துதிதுணையே
புல்லும் புகழ்சேர் நற்றணிகைப்
பொருப்பின் மருந்தே பூரணமே
யல்லும் பகலு நின்னுமை
மந்தோ நினைந்துன் னுளாகேன்
கல்லும் பொருவா வஞ்மனத்தாற்
கலங்கா நின்றேன் கடையேனே. (1)

மணியே யடியேன் கண்மணியே மருந்தே
    யன்பர் மகிழ்ந்தணியு
மணியே தணிகை யரசேதெள் ளமுதே
    யென்ற னுருயிரே
பிணியேய் துயரால் வருந்திமனப் பேயா
    லலைந்து பிறழ்கின்றேன்
றணியென் றுரக நின்னருளைத் தருத
    லிலையேற் றுழ்வேனே. (2)

குன்றே மகிழ்ந்த குணக்குன்றே கோவே
    தணிகைக் குருபரனே
நன்றே தெய்வ நாயகமே நவிலற்
    கரிய நல்லுறவே
யென்றே வருவா யருடருவா யென்றே
    புலம்பி யேங்குற்றே
னின்றே காணப் பெறிலெந்தா யிறவேன்
    பிறவே னிருப்பேனே. (3)

எளியே னினது திருவருளுக் கெதிர்நோக்
    குற்றே யிரங்குகின்ற
களியே னெனைநீ கைவிட்டாற் கருணைக்
    கியல்போ கற்பகமே
யளியே தணிகை யருட்சுடரே யடிய
    ருறவே யருண்ஞானத்
துளியே யமையு மெனக்கெந்தாய்
    வாவென் றொருசொற் சொல்லாயோ. (4)

வேட்கை விண்ணப்பம்.

மன்னே யென்ற னுயிர்க்குயிரே மணியே
தணிகை மலைமருந்தே
யன்னே யென்னை யாட்கொண்ட வரசே
தணிகை யையாவே
பொன்னே ஞானப் பொங்கொளியே புனித
வருளே பூரணமே
யென்னே யெளியேன் றுயருழத்த லெண்ணி
யிரங்கா திருப்பதுவே. (1)

இரங்கா நின்றிங் கலைதருமிவ் வெளியேன்
கனவி லிடத்தேனு
மரங்கா வரவி னடித்தோனு மயனுங்
காண்டற் கரிதாய
வுரங்கா முறுமா மயின்மேனின் னுருவந்
தரிசித் துவப்படையும்
வரங்கா தலித்தேன் றணிகைமலை வாழ்வே
யின்று வருவாயோ. (2)

வருவா யென்று நாடோறும் வழிபார்த்
திரங்கி மனந்தளர்ந்தேன்
கருவாய் பவனென் றெனைத்தள்ளக் கருது
வாயோ வன்றியரு
ளுருவாய் வந்து தருவாயோ தணிகா
சலத்து ளுற்றமர்ந்த
வொருவா வுன்றன் றிருவுளத்தை யுணரே
னென்செய் துய்கேனே. (3)

உய்யும் பொருட்டுன் றிருப்புகழை யுரையே
னந்தோ வுரைக்கடங்காப்
பொய்யுங் களவு மழுக்காறும் பொருளாக்
கொண்டேன் புலையேனே
யெய்யும் படிவந் தடர்ந்தியம னிழுத்துப்
பறிக்கி லென்னேயான்
செய்யும் வகையொன் றறியேனே தென்பாற்
றணிகைச் செழுஞ்சுடரே. (4)

செஞ்சொற் சுவையே மெஞ்ஞானச் செல்வப்
பெருக்கே தெள்ளமுதே
விஞ்சைப் புலவர் புகழ்த்தணிகை விளக்கே
துளக்கில் வேலோனே
வெஞ்சொற் புகலும் வஞ்சகர்பான் மேவி
நின்றுண் மலர்மறந்தே
பஞ்சிற் றமியேன் படும்பாட்டைப் பார்த்து
மருட்கண் பார்த்திலையே. (5)

பார்க்கின் றிலையே பன்னிருகண் படைத்து
மெளியேன் பாடனைத்துந்
தீர்க்கின் றிலையே யென்னேயான் செய்வேன்
சிறியேன் சீமானே
போர்க்குன் றெருடுசூர் புயக்குன்றும் பொடிசெய்
வேற்கைப் புண்ணியனே
சீர்க்குன் றெனுநல் வளத்தணிகைத் தேவே
மயிலூர் சேவகனே. (6)

சேவற் கொடிகொள் குணக்குன்றே சிந்தா
மணியே யாவர்கட்குந்

கரவற் பதியே தணிகைவளர் கரும்பே
கனியே கற்பகமே
மூவர்க் கிறையே வேயீன்ற முத்த
னளித்த முத்தேநற்
றேவர்க் கருணின் சேவடிக்கே விழைந்தேன்
யாதுந் தெரியேனே. (7)

தெரியே னுனது திருப்புகழைத் தேவே
யுன்றன் சேவடிக்கே
பரியேன் பணியேன் கூத்தாடேன் பாடேன்
புகழைப் பரவசமாய்த்
தரியேன் றணிகை தனைக்காணேன் சாகே
னேகேன் கும்பிக்கே
யுரியே னந்தோ வேதுகொண்டிங் குய்கேன்
யாது செய்கேனே. (8)

செய்வ துனது திருவடிக்காந் திறனே
சிந்தை நின்பாலே
வைவ துன்னை நினையாத வஞ்ச
கரையே வழுத்திநித
முய்வ துனது திருநாம மொன்றைப்
பிடித்தே மற்றொன்று
லெய்வ தறியேன் றிருத்தணிகை யெந்தா
யெந்தா யெளியேனே. (9)

எளியே னினது சேவடியா மின்ப நறவை
யெண்ணி யெண்ணி
யளியே னெஞ்சஞ் சற்றேனு மன்பொன்
றில்லே னதுசிறிது

யொளியே னெந்தா யென்னுள்ளத்தொளித்தே
யெவையு முணர்கின்றாய்
வளியே முதலாய் நின்றருளு மலரியே
தணிகை வாழ்மன்னே. (10)

ஆறெழுத்துண்மை.

பெருமை நிதியே மால்விடைகொள் பெம்மான்
வருந்திப் பெறும்பேறே
யருமை மணியே தணிகைமலை யமுதே
யுன்ற னாறெழுத்தை
யொருமை மனத்தி னுச்சரித்தி யுயர்ந்த
திருவெண் ணீறிட்டா
லிருமை வளனு மெய்துமிட ரென்ப
தொன்று மெய்தாதே. (1)

எய்தற் கரிய வருட்சுடரே யெல்லாம்
வல்ல விறையோனே
செய்தற் கரிய வளத்தணிகைத் தேவே
யுன்ற னாறெழுத்தை
யுய்தற் பொருட்டிங் குச்சரித்தே யுயர்ந்த
திருவெண் ணீறிட்டால்
வைதற் கில்லாப் புகழ்ச்சிவரும் வன்க
ணொன்றும் வாராதே. (2)

வாரா விருந்த வடியவர்த மனத்தி
லொளிரு மாமணியே
யாரா வமுதே தணிகைமலை யரசே
யுன்ற னாறெழுத்தை

யோரா மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த
திருவெண் ணீறிட்டா
லோரார் செல்வப் பெருக்கிகவா விடும்பை
யொன்று மிகந்திடுமே. (3)

இகவா வடியர் மனத்தூறு மின்பச்
சுவையே யெம்மானே
யகவா மயிலூர் திருத்தணிகை யரசே
யுன்ற னாறெழுத்தை
யுகவா மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த
திருவெண் ணீறிட்டாற்
சுகவாழ் வின்ப மதுதுன்னுந் துன்ப
மொன்றுந் துன்னாதே. (4)

துன்னு மறையின் முடிவிலொளிர் தூய
விளக்கே சுகப்பெருக்கே
யன்னே யனையாய் தணிகைமலை யண்ணா
வுன்ற னாறெழுத்தை
யுன்னி மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த
திருவெண் ணீறிட்டாற்
சென்னி யணியா யடிசேருந் தீமை
யொன்றுஞ் சேராதே. (5)

சேரு முக்கட் கனிகனிந்த தேனே
ஞானச் செழுமணியே
யாரும் புகழுந் தணிகையெம தன்பே
யுன்ற னாறெழுத்தை
யோரு மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த
திருவெண் ணீறிட்டாற்

பாரும் விசும்பும் பதஞ்சாரும் பழங்க
ளொன்றும் சாராதே. (6)

சார்ந்த வடியார்க் கருளளிக்குந் தருமக்
கடலே தற்பரமே வார்ந்த
பொழில்சூழ் திருத்தணிகை மலைமே
லுன்ற னாறெழுத்தை
யோர்ந்து மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த
திருவெண் ணீறிட்டா
லார்ந்த ஞான முறுமழியா வலக்க
ணொன்று மழிந்திடுமே. (7)

அழியாப் பொருளே யென்றுயிரே யயில்செங்
கரங்கொ ளையாவே
கழியாப் புகழ்சேர் தணிகையமர் கந்தா
வுன்ற னாறெழுத்தை
யொழியா மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த
திருவெண் ணீறிட்டாற்
பழியா வின்ப மதுபதியும் பவமை
யொன்றும் பதியாதே. (8)

பதியே யெங்கு நிறைந்தருளும் பரம
சுகமே பரஞ்சுடரே
கதியே யளிக்குந் தணிகைமலை கடம்பா
வுன்ற னாறெழுத்தை
யுதியோ மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த
திருவெண் ணீறிட்டாற்
றுதியோர் நினது பதந்தோன்றும் துன்ப
மொன்றுந் தோன்றாதே. (9)

தோன்று ஞானச் சின்மயமே தூய
சுகமே சுயஞ்சுடரே
யான்றூர் புகழுந் தணிகைமலை யரசே
யுன்ற னாறெழுத்தை
யூன்று மனத்தி னுச்சரித்திங் குயர்ந்த
திருவெண் ணீறிட்டா
லீன்று ணிகரு மருளடையு மிடுக்க
ணொன்று மடையாதே. (10)

போக்குரையீடு.

சேவி யாதவென் பிழைகளை யென்னுளே
சிறிதறி தரும்போதே
பாவி யேன்மனம் பகீலென வெதும்பியுட்
பதைத்திடக் காண்கின்றே
னாவி யேயரு ளமுதமே நின்றிரு
வருடனக் கென்றுமோ
பூவி னாயகன் போற்றிடுந் தணிகையம்
பொருப்பமர்ந் திடுவாழ்வே. (1)

மண்ணி னண்ணிய வஞ்சகர் பாற்கொடு
வயிற்றினா லலைப்பட்டேன்
கண்ணி னண்ணருங் காட்சியே நின்றிருக்
கடைக்கணோக் கருணோக்கி
யெண்ணி யெண்ணிநெஞ் சழிந்துகண்
ணீர்கொளு மேழையேன் றனக்கின்னும்
புண்ணி னண்ணிய வேலெனத் துயருறிற்
புலையனென் செய்கேனே. (2)

சைவ நாயக சம்பந்த னாகிய
தமிழருட் குன்றேயென்
றெய்வ மேநினை யன்றிமே பார் துணையிலேன்
றிருவரு ளறியாதோ
வைவ தேகொளும் வஞ்சகர் தம்மிடை
வருந்திநெஞ் சழிகின்றேன்
செய்வ தோர்கிலேன் கைவிடிலென் செய்கேன் (3)
றெளிவிலாச் சிறியேனே.

பணித்திறம் வேட்டல்.

நண்ணேனோ மகிழ்வினொடுந் திருத்தணிகை
மலையதனை நண்ணரி யென்றன்
கண்ணேநீ யமர்ந்தெழில் கண்குளிரக்
காணேனோ கண்டு வாரி
யுண்ணேனோ வானந்தக் கண்ணீர்கொண்
டாடியுனக் குகப்பாத் தொண்டு
பண்ணேனோ நின்புகழைப் பாடேனோ
வாயாரப் பாவி யேனே. (1)

பாவியேன் படுந்துயருக் கிரங்கியருட்
டனிகையிலென் பால்வா வென்று
கூவிநீ யாட்கொளவோர் கனவேனுங்
காணேனோ குணப்பொற் குன்றே
யாவியே யறிவேயென் னன்பேயென்
னரசேநின் னடியைச் சற்றுஞ்
சேவியே னெனினுமெனைக் கைவிடே
லன்பர்பழி செப்பு வாரே. (2)

வாரேனோ திருத்தணிகை வழிநோக்கி
வந்தென்கண் மணியே நின்று
பாரேனோ நின்னழகைப் பார்த்துலக
வாழ்க்கைதனிற் படுமிச் சோபந்
தீரேனோ நின்னடியைச் சேவித்தா
னந்தவெள்ளந் திளைத்தா டேனோ
சாரேனோ நின்னடியர் சமுகமதைச்
சார்ந்தவர்தா டலைக்கொள ளேனோ. (3)

கொள்ளேனோ நீயமர்ந்த தணிகைமலைக்
குறவெண்ணங் கோவே வந்தே
யள்ளேனோ நின்னருளை யள்ளியுண்டே
யானந்தத் தழுந்தி யாடித்
துள்ளேனோ நின்றாளைத் துதியேனோ
துதித்துலகத் தொடர்பை யெல்லாம்
தள்ளேனோ நின்னடிக்கீழ்ச் சாரேனோ
துணையில்லாத் தனிய னேனே. (1)

தனியேயிங் குழல்கின்ற பாவியேன்
றிருத்தணிகா சலம்வாழ் ஞானக்
கனியேநின் சேவடியைக் கண்ணாரக்
கண்டுமனங் களிப்பு றேனோ
துனியேசெய் வாழ்விலலைந் தென்னெண்ண
முடியாது சுழல்வே னாகி
யினியேது செய்வேன்மற் றொருதுணையுங்
காணேனிவ் வேழை யேனே. (2)

இவ்வேளை யருட்டணிகை யமர்ந்தருளும்
தேவையென திருகண்ணாய

செவ்வேளை மனங்களிப்பச் சென்றுபுகழ்ந்
தானந்தத் தெளிதே னுண்டே
யெவ்வேளை யும்பரவி யேத்தேனே
யவன்பணிக ளியற்றி டேனே
தெவ்வேளை யடர்க்கவகை தெரியாம
லுழன்றுழலுஞ் சிறிய னேனே. (3)

சிறியேனிப் போதேகித் திருத்தணிகை
மலையமர்ந்த தேவின் பாதங்
குறியேனோ வானந்தக் கூத்தாடி
யன்பர்கடங் குழாத்துட் சென்றே
யறியேனோ பொருணிலையை யறிந்தெனதென்
பதைவிடுத்திவ் வகில மாயை
முறியேனோ வுடல்புளக மூறேனோ
நன்னெறியை முன்னி யின்றே. (4)

முன்னேனோ திருத்தணிகை யடைந்திடநின்
சந்நிதியின் முன்னே நின்று
மன்னேனோ வடியருடன் வாழேனோ
நின்னடியை வாழ்த்தி டேனோ
வுன்னேனோ நன்னிலையை யுலகத்தோ
ரெல்லீரு முங்கே வாரு
மென்னேனோ நின்பெயரை யார்கூறி
னுமவர்க் கிதங்கூ றேனோ. (5)

கூறேனோ திருத்தணிகைக் குற்றனடிப்
புகழதனைக் கூறி நெஞ்சந்
தேறேனோ நின்னடியர் திருச்சமுகஞ்
சேரேனோ தீராத் துன்ப

மாறேனே நின்னடிய னாகேனே
பவக்கடல்விட் டகன்றே யப்பா
லேறேனே யருட்கடலி லிழியேனே
யொழியாத வின்ப மார்ந்தே. (6)

தேடேனே யென்னாத னெங்குற்றா
னெனவோடித் தேடிச் சென்றே
நாடேனே தணிகைதனி நாயகனே
நின்னழகை நாடி நாடிக்
கூடேனே யடியருடன் கோவேயெங்
குகனேயெங் குருவே யென்று
பாடேனே யானந்தப் பரவசமுற்
றுன்கமலப் பதநண் ணேனே. (7)

நெஞ்சொடு புலத்தல்.

வாவா வென்ன வருடணிகை
மருந்தை யென்கண் மாமணியை
பூவாய் நறவை மறந்தவநாள்
போக்கின் றதுவும் போதாமன்
மூவா முதலி னருட்கடலே
மூட நினைவு மின்றெண்ணி
யாவா நெஞ்சே யெனைக்கெடுத்தா
யந்தோ நீதா னுவாயோ. (1)

காயோ மெனநின் றவர்க்கினிய
கனியாந் தணிகைக் கற்பகத்தைப்
பேயோர் கணமும் போற்றுகிலாய்
புன்மை புரிந்தாய் புலங்கெட்டாய்
பேயோ வெங்குந் திரிந்தோடிப்
பேணா வென்னைப் பேணுகின்ற

நாயோ மனமே நீயுனைநா
னம்பி வாளா நலிந்தேனே. (2)

தேனுங் கடமுந் திகழ்தணிகைத்
தேவை நினையாய் தீநரக
மானு நடையி லுழல்கின்றாய்
மனமே யுன்றன் வஞ்சகத்தா
னானு மிழந்தேன் பெருவாழ்வை
நாய்போ னலிந்திங் கவமேநீ
தானு மிழந்தா யென்னே யுன்
றன்மை யிழிவாந் தன்மையதே. (3)

தன்னா லுலகை நடத்துமருட்
சாமி தணிகை சாராமற்
பொன்னான் மண்ணாற் பூவையராற்
புலம்பி வருந்தும் புன்னெஞ்சே
யுன்னா லென்ற னுயர்விழந்தே
னுற்றா ரிழந்தே னுன்செயலைச்
சொன்னா னகைப்ப ரெனைவிட்டுந்
தொலையா யிங்கு நிலையாயே. (4)

கொள்ளும் பொழில்சூழ் தணிகைமலைக்
கோவை நினையா தெனைநரகிற்
றள்ளும் படிக்கோ தலைப்பட்டாய்
சகத்தின் மடவார் தம்மயலாங்
கள்ளுண் டந்தோ வெறிகொண்டாய்
கலைத்தா யென்னைக் கடந்தோர்க
ளெள்ளும் படிவந் தலைக்கின்றா
யெனக்கென் றெங்கே யிருந்தாயோ. (5)

புன்மைநினைந்திரங்கல்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

மஞ்சட் பூச்சின் மினுக்கி விளைஞர்கண்
மயங்க வேசெயும் வாள்விழி மாதர்பாற்
கெஞ்சிக் கொஞ்சி நிறையழிந் துன்னருட்
கிச்சை நீத்துக் கிடந்தன னயினேன்
மஞ்சுற் றேங்கும் பொழிற்றணி காசல
வள்ள லென்வினை மாற்றுத ரீதியே
தஞ்சத் தால்வந் தடைந்திடு மன்பர்க
டம்மைக் காக்குந் தனியருட் குன்றமே. (1)

வஞ்ச மேகுடி கொண்டு விளங்கிய
மங்கை யர்க்கு மயலுழந் தேயவர்
நஞ்ச மேவு நயனத்திற் சிக்கிய
நாயி னேனுனை நாடுவ தென்றுகாண்
கஞ்ச மேவு மயன்புகழ் சோதியே
கடப்ப மாமலர்க் கந்தசு கந்தனே
தஞ்ச மேயென வந்தவர் தம்மையா
டணிகை மாமலைச் சற்குரு நாதனே. (2)

பாவ மோருரு வாகிய பாவையர்
பண்ணு கண்வலைப் பட்டு மயங்கியே
கோவை வாயிதழ்க் கிச்சைய தாகிநின்
குரைகழற் கன்பு கொண்டில னயினேன்
மேவு வார்வினை நீக்கி யளித்திடும்
வேல னேதணி காசல மேலனே
தேவர் தேடருஞ் சீரருட் செல்வனே
தெய்வ யானை திருமண வாளனே. (3)

திருவடிசூட விழைதல்.

தேனா ரலங்கற் குழன்மடவார்
திறத்தின் மயங்காத் திறலடைதற்
கானார் கொடியெம் பெருமான்ற
னருட்கண் மணியே யற்புதமே
கானார் பொழில்சூழ் திருத்தணிகைக்
கரும்பே கருணைப் பெருங்கடலே
வானா ரமுதே நின்றிருத்தா
ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. (1)

ஆறாத் துயரந் தருகொடியார்க்
காளா யுழன்றிங் கலையாதே
கூறாப் பெருமை நின்னடியார்
கூட்டத் துடன்போய்க் குலவும்வண்ணம்
தேறாப் பொருளாஞ் சிவத்தொழுகுந்
தேனே தணிகைத் திருமலைவாழ்
மாறாச் சுகமே நின்றிருந்தா
ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. (2)

கல்லாக் கொடிய மடவார்தங்
காம வலைக்கண் வீழாமே
நல்லார்க் கெல்லா நல்லவநின்
னாமந் துதிக்கு நலம்பெறவே
சொல்லாற் புனைந்த மாலையொடுந்
தொழுது தணிகை தனைத்துதிக்க
வல்லார்க் கருளு நின்றிருந்தா
ளடியேன் முடிமேல் வைப்பாயே. (3)

ஆறறுவிரக்கர.

தணிகை மலையைச் சாரேனோ
    சாமி யழகைப் பாரேனோ
பிணிகை யறையைப் பேரேனோ
    பேரா வன்பு கூரேனோ
வணிசெ யருணீ ராரேனோ
    வாருத் தாகந் தீரேனோ
பணிசெய் தொழும்பிற் சேரேனோ
    பார்மீ திரங்கு நீரேனே. (1)

எளியே னென்ன விருப்பாரோ
    வேழைக் கிரங்கும் விருப்பாரோ
வளியேன் பேர்நெஞ் சிருப்பாரே
    வழியாக் காமந் திருப்பாரோ
களியே னென்ன வுருப்பாரோ
    கருது மருட்குக் கருப்பாரோ
தெளியேன் யானென் செயகேனே
    தென்பாற் றணிகைப் பொருப்பாரே. (2)

செய்கொ டணிகை நாடேனோ
    செவ்வேள் புகழைப் பாடேனோ
கைகள் கூப்பி யாடேனோ
    கருணைக் கடலி னீடேனோ
மெய்கொள் புளக மூடேனோ
    மெய்யன் பர்கள்பாற் கூடேனோ
பொய்கொ ளுலகோ டோடேனோ
    புவிமீ திருகான் மாடேனே. (3)

வந்தென் னெதிரி னில்லாரோ
    மகிழ வொருசொல் சொல்லாரோ

பூந்தம் மதனை வெல்லாரோ
மோகந் தீரப் புல்லாரோ
கந்த னெனும்பே ரல்லாரோ
கருணை நெஞ்சங் கல்லாரோ
சந்தத் தணிகை யில்லாரோ
சகத்தி லெல்லாம் வல்லாரே. (4)

நாட்டுந் தணிகை நண்ணேனே
நாதன் புகழை யெண்ணேனே
சூட்டுந் தொழும்பு பண்ணேனே
குறையா வருணீ ருண்ணேனே
சூட்டு மயக்கை மண்ணேனே
தொழும்ப ரிடத்தை பண்ணேனே
காட்டு மவர்தாள் கண்ணேனே
கழியா வாழ்க்கைப் புண்ணேனே. (5)

காமப் பயலைத் தடுப்பாரோ
கடப்ப மலர்த்தார் கொடுப்பாரோ
வேமத் தனத்தைக் கடுப்பாரோ
வென்மே லன்பை விடுப்பாரோ
மாமற் றெருவி டடுப்பாரோ
மனதிற் கோபந் தொடுப்பாரோ
தாமத் தாழ்வைக் கெடுப்பாரோ
தணிகை தனிலவே லெடுப்பாரே. (6)

காவி மலைக்கண் வதியேனே
கண்ணுண் மணியைத் துதியேனே
பாவி மயலை மிதியேனே
பரமா னந்தத் துதியேனே

வோவி லருளைப் பதியேனோ
　　வுயர்ந்த தொழும்பிற் கதியேனோ
தாவில் சுகத்தை மதியேனோ
　　சற்றும் பயனில் லொதியேனே. (7)

வருந்துந் தனிமுன் மன்னுரோ
　　வருத்த முனக்கே னென்னுரோ
விருந்தென் னிடத்தே துன்னுரோ
　　வினைத்தா ரீய வுன்னுரோ
பொருந்திங் கயலா ரன்னுரோ
　　பொருநீ தென்று பன்னுரோ
செருந்தி மலருந் திருத்தணிகைத்
　　தேவ ரெவர்க்கு முன்னுரே. (8)

தணிகா சலம்போய்த் தழையேனோ
　　சாமி திருத்தாள் விழையேனோ
பணிகா தலித்துப் பிழையேனோ
　　பாடி மனது குழையேனோ
திணிகா ணுலகை யழையேனோ
　　சேர்ந்தவ் விட்டு ணுழையேனோ
பிணிகா ணுலகிற் பிறந்துழன்றே
　　பேதுற் றலையும் பழையேனே. (9)

மன்னுங் குவளை யீயாரோ
　　மதவேண் மதத்தைக் காயாரோ
வின்னுங் கோப மோயாரோ
　　வென்றாய் தனக்குத் தாயாரோ
துன்னு மிரக்கந் தோயாரோ
　　துகளேன் றுயரை யாயாரோ

பண்ணும் வளங்கள் செறிந்தோங்கும்
    பணைகொ டணிகைத் தூயாரே. (10)

ஏழைமையினிரங்கல்.

தேனே யுளங்கொ டெளியே னகண்ட
    சிதமேவி நின்ற சிவமே
கோனே கனிந்த சிவபோத ஞான
    குருவே விளங்கு குகனே
தானே தனக்கு நிகராய் விளங்கு
    தணிகா சலத்தெம் பரமே
நானே ழையிங்கு மனநொந்து நொந்து
    நலிகின்ற செய்கை நலமோ. (1)

மணியே கலாப மயிலே மலர்ந்த
    மதியே நினைச்சொன் மலரா
லணியே னலன்பு மமையேன் மனத்தி
    லடியா ரடிக்கண் மகிழ்வாய
பணியே னினைந்து பதையே னிருந்து
    பருகே னுவந்த படியே
யெணியே நினைக்கி லவமா யிமேவனை
    யெதுபற்றி யுய்வ தரசே. (2)

உய்வண்ண மின்றி யுலகா தரத்தி
    லுழல்கின்ற மாய மடவார்
பொய்வண்ண மொன்றின் மனமாழ்கி யன்மை
    புரிதந்து நின்ற புலையேன்
மெய்வண்ண மொன்று தணிகா சலத்து
    மிளிர்கின்ற தேவ விறல்வேற்
கைவண்ண வுன்ற னருள்வண்ண மான
    கழல்வண்ண நண்ண லுளதோ. (3)

இறையேனு முன்ற னடியெண்ணி யங்கி
யிழுதென்ன நெஞ்ச மிளகேன்
மறையோது முன்ற னருள்பெற்ற தொண்டர்
வழிபட் டலங்க லணியேன்
குறையோடு மிங்கு மயல்கொண்டு நின்ற
கொடியோனை யாள லுளதோ
நிறையோர் வணங்கு தணிகா சலத்தி
னிலைபெற் றிருக்கு மணனே. (4)

பணித்திறஞ்சாலாப் பாடிழிவு.

அடுத்திலே னின்னடிய ரவைக்குட் சற்றும்
அன்பிலே னின்றெழும்ப ஞகேன் வஞ்சந்
தடுத்திலேன் தணிகைதனிற் சென்று நின்னைத்
தரிசனஞ்செய்தேமதுரத் தமிழ்ச்சொன் மாலை
தொடுத்திலே னழுதுநின தருளை வேண்டித்
தொழுதுதொழு தானந்தத் தூய்நீ ராடே
னெடுத்திலே னல்லனென்னும் பெயரை யந்தோ
வேன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா யிருக்கின் றேனே. (1)

நன்றறியேன் றீங்கனைத்தும் பறியேன் பொல்லா
நங்கையர்தங் கண்மாய நவைபைச் சற்றும்
வென்றறியேன் கொன்றறிவார் தம்மைக் கூடும்
வேடனேன் றிருத்தணிகை வெற்பி னின்பாற்
சென்றறியே னிலையென்ப தறியே னென்றுஞ்
செய்தறியேன் சிவதருமஞ் செய்வோர் நல்லோ
ரென்றறியேன் வெறியேனிங் கந்தோ வந்தோ
வேன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா யிருக்கின் றேனே.(2)

அல்லார்க்குங் குழலார்மே லாசை வைப்பே
னையாநின் றிருத்தாண்மே லன்பு வையேன்
செல்லார்க்கும் பொழிற்றணிகை யெங்கே யென்று
தேடியே னின்புகழைச் சிந்தை செய்யேன்
கல்லார்க்குங் கடுமனத்தேன் வஞ்ச னேன்புன்
கண்ணினே னுதவாத கையேன் பொய்யே
னெல்லார்க்கும் பொல்லாத பாவி யேன்யா
னேன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா யிருக்கின் றேனே.(3)

பண்ணேனின் புகழ்சொல்வோர் தமக்குப் பூசை
பாடேனின் றிருச்சீரைப் பரம நின்ற
கண்ணேநின் றணிகைதனைக் கண்டு போற்றேன்
கைகுவியேன் மெய்குளிரேன் கண்ணீர் பாயே
னுண்ணேனல் லானந்த வமுதை யன்ப
ருடனுகே னேகாந்தத் துறைவோ ரென்னா
மெண்ணேன்வன் றுயரமண்ணே னமைந்தெசம் புண்ணே
னேன்பிறந்தேன் புவிச்சுமையா யிருக்கின்றேனே. (4)

குறைநேர்ந்த பத்து.

வான்பிறந்தார் புகழ்தணிகை மலையைக் கண்டு
வள்ளலே நின்புகழை மகிழ்ந்து கூறேன்
றேன்பிறந்த மலர்க்குழலார்க் காளா வாளா
திரிகின்றேன் புரிகின்றேன் றீமை நாளு
மூன்பிறந்த வுடலோம்பி யவமே வாழ்நா
ளொழிக்கின்றேன் பழிக்காளா யுற்றே னந்தோ
வன்பிறந்தே னேன்பிறந்தேன் பாவி யேன்யா
னென்குறையை யெவர்க்கெடுத்தி யம்புகேனே. (1)

முன்னறியேன் பின்னறியேன் மாதர் பாலென்
மூடமன மிழுத்தோடப் பின்சென் றெய்த்தேன்
புன்னெறியேன் பொய்யரொடும் பயின்றே னின்றன்
புனிதவருட் கடலாடேன் புளக மூடேன்
பொன்னரையன் றொழுஞ்சடிலப் புனித னின்ற
புண்ணியமே தணிகைவளர் போத வாழ்வே
யென்னரசே யென்னமுதே நின்பா லன்றி
யெவர்க்கெடுத்தென் குறைதன்னை யியம்பு கேனே. (2)

முறையிட்ட பத்து.

பொன்னைப் பொருளா நினைப்போர்பாற்
போந்து மிடிபா லிரந்தலுத்தே
னின்னைப் பொருளென் றுணராத
நீச னினையார் நிலைநாணேன்
மின்னைப் பொருவுஞ் சடைப்பவள
வெற்பில் விளைந்த வியன்கரும்பே
முன்னைப் பொருளே தணிகையனே
முறையோ முறையோ முறையேயோ. (1)

மக்கட் பிறவி யெடுத்துமுனை வழுத்தாக்
கொடிய மரமனை யேன்
றுக்கக் கடலில் விழ்ந்து தனஞ்
சோர்கின் றேனோர் துணைகாணேன்
செக்கர்ப் பொருவு வடிவேற்கைத் தேவே
தெவிட்டாத் தெள்ள முதே
முக்கட் கரும்பின் முழுமுத்தே
முறையோ முறையோ முறையேயோ. (2)

வடியாக் கருணை வாரிதியாம் வள்ள
லுன்ருள் மலர்மறந்தே
கொடியா ரிடம்போய்க் குறையிரந்தேன்
கொடியே னினியோர் துணைகாணே
னடியார்க் கெளிய முக்கண்ணுடை
யம்மா னளித்த வருமருந்தே
முடியா முதன்மைப் பெரும்பொருளே
முறையோ முறையோ முறையேயோ. (3)

ஆற்ருப்புலம்பல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

அண்ணுவோ வென்னருமை யையாவோ பன்னிரண்டு
கண்ணுவோ வேல்பிடித்த கையாவோ செம்பவள
வண்ணுவோ நற்றணிகை மன்னுவோ வென்றென்றே
யெண்ணுவோ துன்பத் திருங்கடற்குண் மன்னினனே. (1)

மன்னப்பார் போற்று மணியேநின் பொன்னருளைத்
துன்னப் பாராது சுழன்றே னருணைகிரி
தன்னப்பா நற்றணிகை தன்னி லமர்ந்தருளு
மென்னப்பா வென்னுமிந்த வேழைக் கிரங்காயோ. (2)

காய்நின்ற நெஞ்சக் கடையேன் றிருத்தணிகை
வாய்நின் றுனதுபுகழ் வாய்பாடக் கைகுவித்துத்
தூய்நின்றே தாளைத் தொழுதாடித் துன்பமெலாம்
போய்நின் றடைவேனே புண்ணியநின் பொன்னருளே. (3)

பொன்பிணிக்கு நெஞ்சப் புலையேனை யிவ்வுலகில்
வன்பிணிக்கோ பெற்று வளர்த்தாயறியேனே
யென்பிணைத்தார் வள்ளற் கினிமை பெறுமணியே
யன்பிணைத்தோர் போற்று மருட்டணிகை மன்னவனே. (4)

வன்னேயும் வஞ்சகர்தம் வன்சார்பும் வன்றுயரு
மென்னேயுங் கொண்டதனை யெண்ணி யிடிவேனே
வன்னே முறைபோகி யையா முறையேயோ
மன்னே முறைதணிகை வாழ்வே முறையேயோ. (5)

புண்ணியநீற்றுமான்மியம்.

வண்ணக் கலிவிருத்தம்.

மாலேந்திய குழலார்தரு மயல்போ மிடரயல்போங்
கோலேந்திய வரசாட்சியுங் கூடும் புகழ்நீடும்
மேலேந்திய வானுடர்கண் மெலியாவித மொருசெவ்
வேலேந்திய முருகாவென வெண்ணீ றணிந்திடிலே. (1)

உறுதியுணர்த்தல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

மஞ்சேர் பிணிமிடி யாதியை நோக்கி வருந்துறுமென்
னெஞ்சே தணிகைய னுறெழுத் துண்டுவெண் ணீறுண்டுநீ
யெஞ்சே லிரவும் பகலுந் துதிசெய் திடுதிகண்டாய்
யஞ்சே லிதுசத் தியமாமென் சொல்லை யறிந்துகொண்டே.

கையடைமுட்டற் கிரங்கல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கார்பூத்த கண்டத் தொடுமேவு முக்கட் கனிகனிந்து
சீர்பூத் தொழுகுசெந் தேனே தணிகையிற் றெள்ளமுதே
பேர்பூத்த வொற்றியி னின்முன்ன ரேற்றிடப் பேதையனே
னேர்பூத்த வொண்பளிதங் காண்கில னதற்கென் செய்வனே.
கண்ணப்ப னென்னுந் திருப்பெய ராலுல கம்புகழுந்
திண்ணப்ப னேத்துஞ் சிவனார் மகனுக்குத் தெண்டனிட்ட
விண்ணப்ப மொன்றிந்த மேதினி மாயையில் வீழ்வதறுத்
தெண்ணப் படுநின் திருவரு ளீகவிவ் வேழையற்கே. (2)

நாளவம்படாமை வேண்டல்.

மணிக்குழை யடர்த்து மதர்த்தவேற் கண்ணார்
வஞ்சக மயக்கினி லாழ்ந்து
கணிக்கருந் துயர்கொண் மனத்தினை மீட்டுன்
கழலடிக் காக்குநா ளுளதோ
குணிக்கரும் பொருளே குணப்பெருங் குன்றே
குறிகுணங் கடந்தவோர் நெறியை
யெணிக்கரு மாலு மயனுநின் றேத்து
மெந்தையே தணிகையெம் மிறையே. (1)

இறைக்குளே யுலக மடங்கலு மருட்டு
மிலைநெடு வேற்கண ரளகச்
சிறைக்குளே வருந்து மனத்தினை மீட்டுன்
திருவடிக் காக்குநா ளுளதோ
மறைக்குளே மறைந்தம் மறைக்கரி தாய
வள்ளலே யுள்ளகப் பொருளே
யறைக்குளே மடவார்க் கனநடை பயிற்று
மணிதிருத் தணிகைவா ழரசே. (2)

மருந்தென மயக்குங் குதலையந் தீஞ்சொன்
வாணுதன் மங்கைய ரிடத்திற்
பொருந்தென வலிக்கு மனத்தினை மீட்டுன்
பொன்னடிக் காக்குநா ளுளதோ
வருந்திடா தருந்த வடியருள் ளோங்கு
மானந்தத் தேறலே யமுதே
யிருந்தரு முனிவர் புகழ்செயுந் தணிகை
யினிதமர்ந் தருளிய வின்பே. (3)

வாழுமிவ் வுலக வாழ்க்கையை மிகவும்
வலித்திடு மங்கையர் தம்பாற்

ஞுழுமென் கொடிய மனத்தினை மீட்டுன்
றுண்மலர்க் காக்குநா ளுளதோ
சூழுநெஞ் சிருளைப் போழுமெய் யொளியே
தோற்றமீ றற்றசிற் சுகமே
யூழுமுற் பவமோ ரேழும்விட் டகல
வுதவுசீ ரருட்பெருங் குன்றே. (4)

திருவருள் விலாசப்பத்து

ஆறுமுகப் பெருங்கருணைக் கடலே தெய்வ
யானைமகிழ் மணிக்குன்றே யரசே முக்கட்
பேறுமுகப் பெருஞ்சுடர்க்குட் சுடரே செவ்வேல்
பிடித்தருளும் பெருந்தகையே பிரம ஞானம்
வீறுமுகப் பெருங்குணத்தோ ரிதயத் தோங்கும்
விளக்கமே யானந்த வெள்ள மேமுன்
றேறுமுகப் பெரியவருட் குருவா யென்னைச்
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே. (1)

கண்ணிமதி புனைந்தசடைக் கனியே முக்கட்
கரும்பேயென் கண்ணேமெய்க் கருணை வாழ்வே
புண்ணியநன் னிலையுடையோ ருளத்தில் வாய்க்கும்
புத்தமுதே யானந்த போக மேசீ
ரெண்ணியமெய்த் தவர்க்கெல்லாமெளிதி லீந்த
வென்னரசே யாறுமுகத் திறையாம் வித்தே
திண்ணியவென் மனமுருக்கிக் குருவா யென்னைச்
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே. (2)

மாறாத பெருஞ்செல்வ யோகர் போற்று
மாமணியே யாறுமுக மணியே நின்சீர்
கூறாத புலைவாய்மை யுடையார் தம்மைக்
கூடாத வண்ணமருட் குருவாய் வந்து

தேறாத நிலையெல்லாந் தேற்றி யோங்குஞ்
சிவஞானச் சிறப்படைந்து திகைப்பு நீங்கிச்
சீறாத வாழ்விடைநான் வாழ வென்னைச்
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே. (3)

ஞாலமெலாம் படைத்தவனைப் படைத்த முக்க
ணாயகனே வடிவேற்கை நாத னேநான்
கோலமெலாங் கொடியேனாற் குணமொன் றில்லேன்
குற்றமே விழைந்தேனிக் கோது ளோனை
சாலமெலாஞ் செயுமடவார் மயக்கி னீக்கிச்
சன்மார்க்க மடையவரு டருவாய் ஞானச்
சீலமெலா மடையவருட் குருவாய் வந்து
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே. (4)

பன்னிருகண் மலர்மலர்ந்த கடலே ஞானப்
பரஞ்சுடரே யாறுமுகம் படைத்த கோவே
யென்னிருகண் மணியேயெந் தாயே யென்னை
யீன்றோனே யென்னரசே யென்றன் வாழ்வே
மின்னிருவர் புடைவிளங்க மயின்மீ தேறி
விரும்புமடி யார்காண மேவுந் தேவே
சென்னியினின் னடிமலர்வைத் தென்னை முன்னே
சிறுகாலை யாட்கொண்ட தேவ தேவே. (5)

செல்வச்சீர்த்திமாலை

அடியார்க் கெளிய ரெனுமுக்க ணையர் தமக்கு முலகீன்ற
வம்மை தனக்குந் திருவாய்முத் தளித்துக் களிக்கு மருமருந்தே
கடியார் கடப்ப மலர்மலர்ந்த கருணைப் பொருப்பே கற்பகமே
கண்ணுண் மணியே யன்பர்மனக் கமலம் விரிக்குங் கதிரொளியே

படியார் வளிவான் றீமுதலைம் பகுதி யாய பரம்பொருளே
பகர்தற் கரிய மெய்ஞ்ஞானப் பாகே யசுரர் படைமுழுதும்
தடிவா யென்னச் சுரர்வேண்டத் தடிந்த வேற்கைத் தனிமுதலே
தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. (1)

காயா தளியக் கனிந்தன்பாற் கல்லா லடிநின் றருளொழுகுங்
கனியுட் சுவையே யடியர்மனக் கவலை யகற்றுங் கற்பகமே
யோயா துயிர்க்குளொளித்தெவையு முணர்த்தி யருளுமொன்றேயென்
னுள்ளக் களிப்பேயைம்பொறியுமொடுக்கும்பெரியோர்க்கோருறவே
தேயாக் கருணைப் பாற்கடலே தெளியா வசுரர் போர்க்கடலே
தெய்வப் பதியே முதற்கதியே திருச்செந் தூரிற் றிகழ்மதியே
தாயா யென்னைக் காக்கவருந் தனியே பரம சற்குருவே
தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே (2)

முன்னைப் பொருட்கு முதற்பொருளே முடியா தோங்கு முதுமறையே
முக்கட் கரும்பீன் றெடுத்தமுழு முத்தே முதிர்ந்த முக்கனியே
பொன்னைப் புயங்கொண் டவன்போற்றும்பொன்னேபுனிதபூரணமே
போத மணக்கும் புதுமலரே புலவ ரெவரும் புகும்பதியே
மின்னைப் பொருவு முலகமயல் வெறுத்தோ ருள்ள விளக்கொளியே
மேலுங் கீழு நடுவுமென விளங்கி நிறைந்த மெய்த்தேவே
தன்னைப் பொருவுஞ் சிவயோகந் தன்னை யுடையோர் தம்பயனே
தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. (3)

பித்தப் பெருமான் சிவபெருமான் பெரிய பெருமான் றனக்கருமைப்
பிள்ளைப் பெருமா னெனப்புலவர் பேசிக் களிக்கும் பெருவாழ்வே
மத்தப் பெருமா னிக்குமொரு மருந்தே யெல்லாம் வல்லோனே
வஞ்சச் சமண வில்லிருளை மாய்க்கு ஞான மணிச்சுடரே
யத்தக் கமலத் தயிற்படைகொ ளரசே மூவர்க் கருள்செய்தே
யாக்க லளித்த லழித்தலெனு மம்முத் தொழிலுந் தருவோனே
சத்த வுலக சராசரமுந் தாளிலொடுக்குந் தனிப்பொருளே
தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த சைவ மணியே சண்முகனே. (4)

இங்கிதப் பத்து.

கலிநிலை வண்ணத்துறை.

நதியும் மதியும் பொதியுஞ் சடையார் நவின்மாலும்
விதியுந் துதியைம் முகனார் மகனார் மிகுசீருந்
நிதியும் பதியுங் கதியுந் தருவார் நெடுவேலார்
வதியும் மயின்மேல் வருவார் மலரே வருமாறே. (1)

பொன்னை யிருத்தும் பொன்மல ரெகினப் புள்ளேறி
யன்னை யிகழ்ந்தே யங்கலர் செய்வா னனுராகந்
தன்னை யளிக்குந் தண்டமரி கேசர் தம்பாற்போ
யென்னை யிகழ்ந்தா ளென்செயல் கொண்டா ளென்பாயே.

போற்றித் திருவிருத்தம்.

கங்கையஞ் சடைசேர் முக்கட் கரும்பருண் மணியே போற்றி
யங்கையங் கனியே போற்றி யருட்பெருங் கடலே போற்றி
பங்கையன் முதலோர் போற்றும் பரம்பரஞ் சுடரே போற்றி
சங்கைதீர்த் தருளுந் தெய்வச் சரவண பவனே போற்றி. (1)

மணப்புது மலரே தெய்வ வான்சுவைக் கனியே போற்றி
தணப்பற வடியர்க் கின்பந் தருமொரு தருவே போற்றி
கணப்பெருந் தலைவ ரேத்துங் கழற்பதத் தரசே போற்றி
குணப்பெருங் குன்றே போற்றி குமரசற் குருவே போற்றி. (2)

மூவடி வாகி நின்ற முழுமுதற் பரமே போற்றி
மாவடி யமர்ந்த முக்கண் மலைதரு மணியே போற்றி
சேவடி வழுத்துந் தொண்டர் சிறுமைதீர்த் தருள்வோய் போற்றி
தூவடி வேல்கைக் கொண்ட சுந்தர வடிவே போற்றி. (8)

மறையெலாம் பரவ நின்ற மாணிக்க மலையே போற்றி
சிறையெலாந் தவிர்த்து வானோர் திருவுறச் செய்தோய் போற்றி
குறையெலா மறுத்தே யின்பங் கொடுத்தவென் குருவே போற்றி
துறையெலாம் விளங்கு ஞானச் சோதியே போற்றி போற்றி. ()

முத்தியின் முதல்வ போற்றி மூவிரு முகத்த போற்றி
சத்திவேற் கரத்த போற்றி சங்கரி புதல்வ போற்றி
சித்திதந் தருளுந் தேவர் சிகாமணி போற்றி போற்றி
பத்தியின் விளைந்த வின்பப் பரம்பர போற்றி போற்றி (5)

முருகநின் பாதம் போற்றி முளரியங் கண்ணற் கன்பா
மருகநின் கழல்கள் போற்றி வானவர் முதல்வ போற்றி
பெருகருள் வாரி போற்றி பெருங்குணப் பரப்பே போற்றி
தருகநின் கருணை போற்றி சாமிநின் னடிகள் போற்றி. (6)

வேதமுங் கலைகள் யாவும் விளம்பிய புலவபோற்றி
நாதமுங் கடந்து நின்ற நாதநின் கருணை போற்றி
போதமும் பொருளு மாகும் புனிதநின் பாதம் போற்றி
யாதர மாகி யென்னு ளமர்ந்தவென் னரசே போற்றி. (7)

தனித்திருத் தொடை.

என்னிரு கண்ணின் மேவு மிலங்கொளி மணியே போற்றி
பன்னிரு படைகொண் டோங்கும் பன்னிரு கரத்தோய் போற்றி
மின்னிரு நங்கை மாருண் மேவிய மணாள போற்றி
நின்னிரு பாதம் போற்றி நீள்வடி வேல போற்றி.

மதிவளர் சடைமுடி மணிதரு சுரர்முடி மணியென்கோ
பதிவளர் சரவண பவநவ சிவகுரு பதியென்கோ
துதிவளர் துணையடி தொழுமடி யவர்பெறு துணையென்கோ
நிதிவளர் பரசுக நிலைபெறு நெறிதரு நினையானே.

கட்டளைக் கலித்துறை.

முருகா சரணஞ் சரணமென் றன்பத முன்னியுள்ள
முருகாத நாயனை யேற்குநின் றண்ணரு ளுண்டுகொலோ
வருகாத பாற்கடன் மீதே யனந்த லமர்ந்தவன்றன்
மருகாமுக் கண்ணவன் மைந்தா வெழின்மயில் வாகனனே.

வெண்பா.

உலகம் பரவு மொருமுதல்வா தெய்வத்
திலகந் திகழிடத்துத் தேவே—யிலகுதிருப்
புள்ளிருக்கும் வேளூர்ப் புனிதா வடியேன்ற
னுள்ளிருக்குந் துன்பை யொழி. (1)

செக்கச் சிவந்தே திகழொருபாற் பச்சையதா
யக்கட் பரிதிபுரத் தார்ந்தோங்கு—முக்கட்
குழைக்கரும்பின் முத்துக் குமாரமணி யேயென்
பிழைக்கிரங்கி யாளுதியோ பேசு. (2)

விருத்தம்.

திருமாலைப் பணிகொண்டு திகிரிகொண்ட
தாருகனைச் செறித்து வாகைப்
பெருமாலை யணிதிணிதோட் பெருமானே
யொருமான்றன் பெண்மேற் காமர்
வருமாலை யுடையவர்போன் மணமாலை
புனைந்தமுழு மணியே முக்கட்
குருமாலைப் பொருளுரைத்த குமாரகுரு
வேபரம குருவே போற்றி. (1)

தோடேந்து கடப்பமலர்த் தொடையொடுசெங்
குவளைமலர்த் தொடையும் வேய்ந்து
பாடேந்து மறிஞர்தமிழ்ப் பாவொடுநா
யடியேன்சொற் பாவு மேற்றுப்
பீடேந்து மிருமடவார் பெட்பொடுமோங்
கவர்கடனைப் பெரிய யானை
கோடேந்து மணிநெடுந்தோட் குமரகுரு
வேபரம குருவே போற்றி. (2)

கலிவிருத்தம்.

தேனே யமுதே சிவமே தவமே தெளிவேயெங்
கோனே குருவே குலமே குணமே குகனேயோ
வானே வளியே யனலே புனலே மலையேயென்
னூனே யுயிரே யுணர்வே யெனதுள் ளுறைவானே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆறு முகங்கொண்ட வையாவென் றன்ப மனைத்துமின்னு
மேறு முகங்கொண்ட தல்லா லிறங்கு முகமிலையால்
வீறு முகங்கொண்ட கைவேலின் வீரம் விளங்கவென்னைச்
சீறு முகங்கொண்ட வத்துன்ப மோடச் செலுத்துகவே. (1)

பண்கொண்ட சண்முகத் தையா வருண்மிகும் பன்னிரண்டு
கண்கொண்ட நீசற்றுங் கண்டிலை யோவென் கவலைவெள்ளந்
திண்கொண்ட வெட்டுத் திசைகொண்டு நீள்சத்த தீவுங்கொண்டு
மண்கொண்டு விண்கொண்டு பாதாளங் கொண்டு வளர்கின்றதே

தெய்வமணிமாலை.

பரமேது வினைசெயும் பயனேது பதியேது
பசுவேது பாச மேது
பத்தியே தடைகின்ற முத்தியே தருளேது
பாவபுண் ணியங்க ளேது
வரமேது தவமேது விரதமே தொன்றுமிலை
மனம்விரும் புணவுண்டுநல்
வத்திர மணிந்துமட மாதர்தமை நாடிநறு
மலர்சூடி விளையாடிமேற்
கரமேவ விட்டுமுலை தொட்டுவாழ்ந் தவரொடு
கலந்துமகிழ் கின்ற சுகமே
கண்கண்ட சுகமிதே கைகண்ட பலனெனுங்
கயவரைக் கூடாதருள்

கந்தங்கோட் டத்துவளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. (1)

காமவுட் பகைவனுங் கோபவெங் கொடியனுங்
கனலோப முழுமூட னுங்
கடுமோக வீணனுங் கொடுமத மெனுந்துட்ட
கண்கெட்ட வாங்கரியும
ஏமமறு மாச்சரிய விழலனுங் கொலையென்
றியம்புவா தகனு மாமிவ்
வெழுவரு மிவர்க்குற்ற வுறவான பேர்களு
மெனைப்பற்றி டாம லருள்வாய்
சேமமிகு மாமறையி னோமெனு மருட்பதந்
திறனருளி மலய முனிவன்
சிந்தனையின் வந்தனை யுவந்தமெய்ஞ் ஞானசிவ
தேசிக சிகாம ணியே
தாமமொளிர் சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத்துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே. (2)

ஒருமையுட னினதுதிரு மலரடி நினைக்கின்ற
வுத்தமர்த முறவு வேண்டும்
உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவா
ருறவுகல வாமை வேண்டும்
பெருமைபெறு நினதுபுகழ் பேசவேண் டும்பொய்மை
பேசா திருக்க வேண்டும்
பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டுமத மானபேய்
பிடியா திருக்க வேண்டும்

மருவுபெண் ணாசையை மறக்கவே வேண்டுமுனை
மறவா திருக்க வேண்டும்
மதிவேண்டு நின்கருணை நிதிவேண்டு நோயற்ற
வாழ்வினுல் வாழ வேண்டும்
தருமமிகு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. (3)

நாம்பிரம மெமையன்றி யாம்பிரமம் வேறில்லை
நன்மை தீமைகளு மில்லை
நவில்கின்ற வாகியாந்தர மிரண்டினு மொன்ற
நடுநின்ற தென்று வீணாட்
போம்பிரம நீதிகேட் போர்பிரமை யாகவே
போதிப்பர் சாதிப் பர்தம்
புன்மைநெறி கைவிடார் தம்பிரமம் வினையொன்று
போந்திடிற் போக விடுவார்
சாம்பிரம மாமிவர்க டாம்பிரம மெனுமறிவு
தாம்புபாம் பெனுமறிவு காண்
சத்துவ வகண்டபரி பூரண காரவுப
சார்ந்த சிவசிற் பிரமநீ
தாம்பிரிவில் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. (4)

கானலிடை நீருமொரு கட்டையிற் கள்வனுங்
காணுறு கயிற்றி லரவுங்
கடிதரு கிளிஞ்சிலிடை வெள்ளியும் பொன்னைக்
கதித்தபித் தளையி னிடையும்

மானலிற் கண்டுள மயங்கல்போற் கற்பனையை
மாயையிற் கண்டு வினை
மனையென்று மகவென்று முறவென்று நிதியென்றும்
வாழ்வென்று மான மென்று
மூனலினு டம்பென்று முயிரென்று முளமென்று
முள்ளென்றும் வெளியென் றும்வா
னுலகென்று மளவறு விகாரமுற நின்றவெனை
யுண்மையறி வித்த குருவே
தானமிகு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. (5)

எந்தைநினை வாழ்த்தாத பேயர்வாய் கூழுக்கு
மேக்கற் றிருக்கும் வெறுவாய்
எங்கள் பெருமானுனை வணங்காத மூடர்தலை
யிகழ்விற கெடுக்குந் தலை
கந்தமிகு நின்மேனி காணாத கயவர்கண்
கலநீர் சொரிந்த வழுகண்
கடவுணின் புகழ்தனைக் கேளாத வீணர்செவி
கைத்திழவு கேட்குஞ் செவி
பந்தமற நினையெணாப் பாவிகட நெஞ்சம்
பகீரென நடுங்கு நெஞ்சம்
பரமநின் றிருமுன்னர் குவியாத வஞ்சர்கை
பலியேற்க நீள்கொ டுங்கை
சந்தமிகு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துவளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. (6)

ஐயநின் சீர்பேசு செல்வர்வாய் நல்லதெள்
ளமுதுண்டு வந்த திருவாய்
அப்பநின் றிருமுடி வணங்கினோர் தலைமுடி
யணிந் தோங்கி வாழுந்தலை
மெய்யநின் றிருமேனி கண்டபுண் ணியர்கள்கண்
மிக்கவொளி மேவு கண்கள்
வேலநின் புகழ்கேட்ட வித்தகர் திருச்செவி
விழாச் சுபங்கேட்குஞ் செவி
துய்யநின் பதமெண்ணு மேலோர்க ணெஞ்சமெய்ச்
சுகரூப மான நெஞ்சம்
தோன்றலுன் றிருமுன் குவித்தபெரி யோர்கைகள்
சுவர்னமிடு கின்ற கைகள்
சையமுயர் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. (7)

வானமெங் கேயமுத பானமெங் கேயமரர்
வாழ்க்கையபி மான மெங்கே
மாட்சியெங் கே யவர்கள் சூழ்ச்சியெங் கேதேவ
மன்னனர சாட்சி யெங்கே
ஞானமெங் கே முனிவர் மோனமெங் கே யந்த
நான்முகன் செய்கை யெங்கே
நாரணன் காத்தலை நடத்தலெங் கேமறை
நவின் றிடு மொழுக்க மெங்கே
ஈனமெங் கே செய்த தாருகனை யாயிர
விலக்கமுறு சிங்க முகனை
யெண்ணரிய திறல்பெற்ற சூரனை மறக்கருணை
யீந்துபணி கொண்டிலை யெனில்

தானமிங் கோர்சென்னை கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. (8)

சேவலங் கொடிகொண்ட நினையன்றி வேறுசிறு
தேவரைச் சிந்தை செய்வோர்
செங்கனியை விட்டுவேப் பங்கனியை யுண்ணுமொரு
சிறுகருங் காக்கை நிகர்வார்
நாவலங் காரமற வேறுபுகழ் பேசிநின்
னற்புகழ் வழுத் தாதபேர்
நாய்ப்பால் விரும்பியான் றாய்ப்பாலை நயவாத
நவையுடைப் பேய ராவார்
நீவலந்தர நினது குற்றேவல் புரியாது
நின்றுமற் றேவல் புரிவோர்
நெல்லுக் கிறைக்காது புல்லுக் கிறைக்கின்ற
நெடியவெறு வீண ராவார்
தாவலஞ் சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே
தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. (9)

நீருண்டு பொழிகின்ற காருண்டு விளைகின்ற
நிலனுண்டு பலனு முண்டு
நிதியுண்டு துதியுண்டு மதியுண்டு கதிகொண்ட
நெறியுண்டு நிலையுமுண்டு
வாருண்டு பேருண்டு மணியுண்டு பணியுண்டு
வுடையுண்டு கொடையுமுண்டு
வுண்டுண்டு மகிழவே வுணவுண்டு சாந்தமுறு
முணமுண்டு வளமுமுண்டு

தேருண்டு கரியுண்டு பரியுண்டு மற்றுள்ள
செல்வங்கள் யாவுமுண்டு
தேனுண்டு வண்டுறு கடம்பணியு நின்பதத்
தியானமுண்டாயி லரசே
தாருண்ட சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துவளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே. (10)

கந்தர் சரணப்பத்து.

அருளா ரமுதே சரணஞ் சரணம்
அழகா வமலா சரணஞ் சரணம்
பொருளா வெனையாள் புனிதா சரணம்
பொன்னே மணியே சரணஞ் சரணம்
மருள்வார்க் கரியாய் சரணஞ் சரணம்
மயில்வா கனனே சரணஞ் சரணம்
கருணா லயனே சரணஞ் சரணம்
கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (1)

முடியா முதலே சரணஞ் சரணம்
முருகா குமரா சரணஞ் சரணம்
வடிவே லரசே சரணஞ் சரணம்
மயிலூர் மணியே சரணஞ் சரணம்
அடியார்க் கெளியாய் சரணஞ் சரணம்
அரியாய் பெரியாய் சரணஞ்சரணம்
கடியார்க் கதியே சரணஞ் சரணம்
கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (2)

பூவே மணமே சரணஞ் சரணம்
பொருளே யருளே சரணஞ் சரணம்

கோவே குகனே சரணஞ் சரணம்
குருவே திருவே சரணஞ் சரணம்
தேவே தெளிவே சரணஞ் சரணம்
சிவசண் முகனே சரணஞ் சரணம்
காவே தருவே சரணஞ் சரணம்
கந்தா சரணஞ் சரணஞ் சரணம். (3)

சண்முகர் கொம்மி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறவர் குடிசை நுழைந்தாண்டி—அந்தக்
கோமாட்டி யெச்சில் விழைந்தாண்டி
துறவர் வணங்கும் புகழாண்டி—அவன்
தோற்றத்தைப் பாடி யடியுங்கடி. (1)

மாமயி லேறி வருவாண்டி—அன்பர்
வாழ்த்த வரங்கள் தருவாண்டி
தீமை யிலாத புகழாண்டி—அவன்
கீர்த்தியைப் பாடி யடியுங்கடி. (2)

பன்னிரு தோள்க ளுடையாண்டி—கொடும்
பாவிகள் தம்மை யடையாண்டி
என்னிரு கண்க ளனையாண்டி—அவன்
ஏற்றத்தைப் பாடி யடியுங்கடி. (3)

வேங்கைமர மாகி நின்றாண்டி—வந்த
வேடர் தமையெலாம் வென்றாண்டி
தீங்குசெய் சூரனைக் கொன்றாண்டி—அந்த
தீரனைப் பாடி யடியுங்கடி. (4)

சீர்திகழ் தோகை மயின்மேலே—இளஞ்
செஞ்சுடர் தோன்றுந் திறம்போலே

கூர்வடி வேல்கொண்டு நம்பெருமாள்—வரும்
கோலத்தைப் பாருங்கள் கோதையர்காள். (5

ஆறு முகங்களிற் புன்சிரிப்பும்—இரண்
டாறு புயந்திக ழற்புதமும்
வீறு பரஞ்சுடர் வண்ணமுமோர்—திரு
மேனியும் பாருங்கள் வெள்வளைகாள். (6

ஆனந்த மான வமுதனடி—பர
மானந்த நாட்டுக் கரசனடி
தானந்த மில்லாச் சதுரனடி—சிவ
சண்முக நங்குரு சாமியடி. (7)

வேத முடிசொல்லு நாதனடி—சதுர்
வேத முடிதிகழ் பாதனடி
நாத வடிவுகொ ணீதனடி—பர
நாதங் கடந்த நலத்தனடி. (8)

தத்துவத் துள்ளே யடங்காண்டி—பர
தத்துவ மன்றித் துடங்காண்டி
சத்துவ ஞான வடிவாண்டி—சிவ
சண்முக நாதனைப் பாடுங்கடி. (9)

சச்சிதா னந்த வுருவாண்டி—பர
தற்பர போகந் தருவாண்டி
உச்சிதா ழன்பர்க் குறவாண்டி—அந்த
உத்தம தேவனைப் பாடுங்கடி. (10)

அற்புத மான வழகனடி—துதி
அன்பர்க் கருள்செய் குழகனடி
சிற்பர யோகத் திறத்தனடி—அந்த
சேவகன் கீர்த்தியைப் பாடுங்கடி. (11)

சைவந் தழைக்கத் தழைத்தாண்டி—ஞான
சம்பந்தப் பேர்கொண் டழைத்தாண்டி
பொய்வந்த வுள்ளத்திற் போகாண்டி—அந்தப்
புண்ணியன் பொன்னடி போற்றுங்கடி. (12

வாசி நடத்தித் தருவாண்டி—ஒரு
வாசியி லிங்கே வருவாண்டி
ஆசில் கருணை யுருவாண்டி—அவன்
அற்புதத் தாண்மல ரேத்துங்கடி. (13)

இராப்பக லில்லா விடத்தாண்டி—அன்பர்
இன்ப வுளங்கொ ணடத்தாண்டி
அராப்பளி யீந்த திடத்தாண்டி—அந்த
அண்ணலைப் பாடி யடியுங்கடி. (14)

ஒன்றிரண் டான வுளவாண்டி—அந்த
ஒன்றிரண் டாகா வளவாண்டி
மின்றிரண் டன்ன வடிவாண்டி—அந்த
மேலவன் கீர்த்தியைப் பாடுங்கடி (15)

சண்முகர் காலைப்பாட்டு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாரும்வாருந் தெய்வ வடிவேல் முருகரே
வள்ளி மணாளரே வாரும்
புள்ளி மயிலோரே வாரும். (1)

சங்க மொலித்தது தாழ்கடல் விம்மிற்றுச்
சண்முக நாதரே வாரும்
உண்மை வினோதரே வாரும். (2)

பொழுது விடிந்தது பொற்கோழி கூவிற்றுப்
பொன்னுன வேலரே வாரும்
மின்னூர்முந் நூலரே வாரும். (3)

காக்கை கரைந்தது காலையு மாயிற்றுக்
கண்ணுதல் சேயரே வாரும்
ஒண்ணுதல் நேயரே வாரும். (4)

செங்கதிர் தோன்றிற்றுத் தேவர்கள் சூழ்ந்தனர்
செங்கல்வ ராயரே வாரும்
எங்குரு நாதரே வாரும். (5)

அருண னுதித்தன னன்பர்கள் சூழ்ந்தனர்
ஆறு முகத்தோரே வாரும்
மாறி லகத்தோரே வாரும். (6)

சூரியன் றோன்றினன் றொண்டர்கள் சூழ்ந்தனர்
சூரசங் காரரே வாரும்
வீரசிங் காரரே வாரும். (7)

வீணை முரன்றது வேதியர் சூழ்ந்தனர்
வேலா யுதத்தோரே வாரும்
காலா யுதத்தோரே வாரும். (8)

சேவ லொலித்தது சின்னம் பிடித்தனர்
தேவர்கள தேவரே வாரும்
மூவர் முதல்வரே வாரும். (9)

பத்தர்கள் சூழ்ந்தனர் பாடல் பயின்றனர்
பன்னிரு தோளரே வாரும்
பொன்மலர்த் தாளரே வாரும். (10)

மாலை கொணர்ந்தனர் மஞ்சனம் போர்ந்தது
மாமயில் வீரரே வாரும்
தீமையில் தீரரே வாரும். (11)

தொண்டர்கள் நாடினர் தோத்திரம் பாடினர்
சுப்பிர மணியரே வாரும்
வைப்பி னணியரே வாரும். (12)

ஐந்தாவது திருமுறை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறாவது திருமுறை.

அருட்பெருஞ்சோதி யகவல்.

அருட்சபை நடம்புரி அருட்பெருஞ் ஜோதி
தெருட்பெருஞ் சீர்சொலத் திகழ்வ சித்தியே.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

அருட்பெருஞ் ஜோதி யருட்பெருஞ் ஜோதி
அருட்பெருஞ் ஜோதி யருட்பெருஞ் ஜோதி
அருட்சிவ நெறிசா ரருட்பெரு நிலைவா
ழருட்சிவ பதியா மருட்பெருஞ் ஜோதி
ஆகம முடிமே லாரண முடிமே
லாகநின் றோங்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
இகநிலைப் பொருளாய்ப் பரநிலைப் பொருளா
யகமறப் பொருந்திய வருட்பெருஞ் ஜோதி
உரைமனங் கடந்த வொருபெரு வெளிமே
லரசுசெய் தோங்கு மருட்பெருஞ் ஜோதி
ஊக்கமு முணர்ச்சியு மொளிதரு மாக்கையு
மாக்கமு மருளிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
எல்லையில் பிறப்பெனு மெழுகடல் கடத்தியென்
னல்லலை நீக்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
ஏறா நிலைமிசை யேற்றியென் றனக்கே
யாறாறு காட்டிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
ஒன்ற திரண்டது வொன்றி னிரண்டது
வொன்றினி னொன்றது வொன்றெனு மொன்றே
ஒன்றல விரண்டல வொன்றி னிரண்டல
ஒன்றினு ளொன்றல வொன்றெனு மொன்றே

ஒன்றினி லொன்றுள வொன்றினி லொன்றில
ஒன்றுற வொன்றிய வொன்றெனு மொன்றே
எழுநிலை மிசையே யின்புரு வாகி
வழுநிலை நீக்கி வயங்குமெய்ப் பொருளே
நவநிலை மிசையே நடுவுறு நடுவே
சிவமய மாகித் திகழ்ந்தமெய்ப் பொருளே
பரத்தினிற் பரமே பரத்தின்மேற் பரமே
பரத்தினுட் பரமே பரம்பர பரமே
பரம்பெறும் பரமே பரந்தரும் பரமே
பரம்புகழ் பரமே பரம்பகர் பரமே
பரஞ்சுக பரமே பரஞ்சிவ பரமே
பரங்கொள்சிற் பரமே பரஞ்செய்தற் பரமே
தரங்கொள்பொற் பரமே தனிப்பெரும் பரமே
வரம்பரா பரமே வணம்பரா பரமே
பரம்பரா பரமே பதம்பரா பரமே
சத்திய பதமே சத்துவ பதமே
நித்திய பதமே நிர்குண பதமே
பிரமமே பிரமப் பெருநிலை மிசையுறும்
பரமமே பரம பதந்தருஞ் சிவமே
அவனோ டவளா யதுவா யலதாய்
நவமா நிலைமிசை நண்ணிய சிவமே
எம்பொரு ளாகி யெமக்கருள் புரியுஞ்
செம்பொரு ளாகிய சிவமே சிவமே
ஒருநிலை யிதுவே யுயர்நிலை யெனுமொரு
திருநிலை மேவிய சிவமே சிவமே
மெய்வைத் தழியா வெறுவெளி நடுவுறு
தெய்வப் பதியாஞ் சிவமே சிவமே
உள்ளகத் தமர்ந்தென துயிரிற் கலந்தருள்

வள்ளல் சிற்றம்பலம் வளர்சிவ பதியே
நிகரிலா வின்ப நிலைநடு வைத்தெனைத்
தகவொடு காக்குந் தனிச்சிவ பதியே
சுத்தசன் மார்க்க சுகநிலை தனிலெனைச்
சத்திய ஞக்கிய தனிச்சிவ பதியே
பரமுட னபரம் பகர்நிலை யிவையெனத்
திரமுற வருளிய திருவருட் குருவே
ஆன்றசன் மார்க்க மணிபெற வெனைத்தான்
ஈன்றமு தளித்த வினியநற் றாயே
துன்பெலாந் தவிர்த்துளே யன்பெலா நிரம்ப
இன்பெலா மளித்த வென்றனித் தந்தையே
நாயிற் கடையே னலம்பெறக் காட்டிய
தாயிற் பெரிதுந் தயவுடைத் தந்தையே
அறிவிலாப் பருவத் தறிவெனக் களித்தே
பிறிவிலா தமர்ந்த பேரருட் டந்தையே
இகத்தினும் பரத்தினு மெனக்கிடர் சாரா
தகத்தினும் புறத்தினு மமர்ந்த மெய்த்துணையே
அயர்வற வெனக்கே யருட்டுணை யாகியென்
னுயிரினுஞ் சிறந்த வொருமையென் னட்பே
அன்பினிற் கலந்தென தறிவினிற் பயின்றே
யின்பினி லளைந்தவென் னின்னுயிர் நட்பே
மனக்குறை நீக்கி நல்வாழ் வளித்தென்று
மெனக்குற வாகிய வென்னுயி ருறவே
பொதுமறை முடிகளும் புகலவை முடிகளு
மிதுவெனற் கரிதா மென்றனிச் சத்தே
என்றுமுள் ளதுவா யெங்குமோ ரிறைவா
யென்றும் விளங்கிடு மென்றனிச் சித்தே
சத்திகள் பலவாய்ச் சத்தர்கள் பலவா
யித்தகை விளங்கு மென்றனிச் சித்தே

ஆக்குறு மவத்தைக ளனைத்தையுங் கடந்துமே
லெக்கற நிறைந்த வென்றனி யின்பே
கரும்புறு சாறுங் கனிந்த முக்கனியின்
விரும்புறு மிரதமு மிக்கதீம் பாலும்
குணங்கொள் கோற்றேனுங் கூட்டியொன் றாக்கி
மணங்கொளப் பதஞ்செய் வகையுற வியற்றிய
உணவெனப் பலகா லுரைக்கினும் நிகரா
வணமுறு மின்ப மயமே யதுவாய்க்
கலந்தறி வுருவாய்க் கருதுதற் கரிதாய்
நலந்தரு விளக்கமு நவிலருந் தன்மையும்
உள்ளதா யென்று முள்ளதா யென்னு
ளுள்ளதா யென்ற னுயிருள முடம்புடன்
எல்லா மினிப்ப வியலுறு சுவையளித்
தெல்லாம் வல்லசித் தியற்கைய தாகிச்
சாகா வரமும் தனித்தபே ரறிவும்
மாகா தலிற்சிவ வல்லப சத்தியும்
செயற்கரு மனந்த சித்தியு மின்பமும்
மயக்கறத் தருந்திறல் வண்மைய தாகிப்
பூரண வடிவாய்ப் பொங்கிமேற் றதும்பி
யாரண முடியுட னாகம முடியுங்
கடந்தென தறிவாங் கனன்மேற் சபைநடு
நடந்திகழ் கின்ற மெய்ஞ்ஞான வாரமுதே
சத்திய வமுதே தனித்திரு வமுதே
நித்திய வமுதே நிறைசிவ வமுதே
சச்சிதா னந்தத் தனிமுத வமுதே
மெய்ச்சிதா காச விளைவரு ளமுதே
ஆனந்த வமுதே யருளொளி யமுதே
அண்டமு மதன்மே லண்டமு மவற்றுள்
பண்டமுங் காட்டிய பரம்பர மணியே

பிண்டமு மதிலுறு பிண்டமு மவற்றுள
பண்டமுங் காட்டிய பராபர மணியே
நினைத்தவை நினைத்தவை நினைத்தாங் கெய்துற
வனைத்தையுந் தருமோ ரரும்பெறன் மணியே
விண்பத மனைத்து மேற்பத முழுவதுங்
கண்பெற நடத்துங் ககனமா மணியே
வான்பெறற் கரிய வகையெலாம் விரைந்து
நான்பெற வளித்த நாத மந்திரமே
அகரமு முகரமு மழியாச் சிகரமும்
வகரமு மாகிய வாய்மை மந்திரமே
இடையுறப் படாத வியற்கை விளக்கமாய்த்
தடையொன்று மில்லாத் தகவுடை யதுவாய்
மாற்றிவை யென்ன மதித்தளப் பரிதா
யூற்றமும் வண்ணமு மொருங்குடை யதுவாய்க்
காட்சிக் கினியநற் கலையுடை யதுவா
யாட்சிக் குரியபன் மாட்சியு முடைத்தாய்க்
கைதவர் கனவினுங் காண்டற் கரிதாய்
செய்தவப் பயனுந் திருவருள் வலத்தால்
உளம்பெரு மிடமெலா முவக்க வெனவே
வளம்பட வாய்ந்த மன்னிய பொன்னே
புடம்படாத் தரமும் விடம்படாத் திறமும்
வடம்படா நலமும் வாய்த்தசெம் பொன்னே
மும்மையுந் தருமொரு செம்மையை யுடைத்தா
யிம்மையே கிடைத்திங் கிலங்கிய பொன்னே
எடுத்தெடுத் துதவினு மென்றுங் குறையா
தடுத்தடுத் தோங்குமெய் யருளுடைப் பொன்னே
தளர்ந்திடே லெடுக்கின் வளர்ந்திடு வேமெனக்
கிளர்ந்திட வுரைத்துக் கிடைத்த செம்பொன்னே
எண்ணிய படியெலா மியற்றுக வென்றெனைப்

புண்ணிய பலத்தாற் பொருந்திய நிதியே
பளகிலா தோங்கும் பளிக்குமா மலையே
வளமெலா நிறைந்த மாணிக்க மலையே
புற்புதந் திரைநுரை புரைமுத லிலதோ
ரற்புதக் கடலே யமுதத் தெண்கடலே
பவக்கடல் கடந்துநான் பார்த்தபோ தருகே
யுவப்புறு வளங்கொண் டோங்கிய கரையே
என்றுயர்ச் சோடைக ளெல்லாந் தவிர்த்துள
நன்றுற விளங்கிய நந்தனக் காவே
சேற்றுநீ ரின்றிநற் றீஞ்சுவை தருமோ
ரூற்றுநீர் நிரம்ப வுடைய பூந்தடமே
கோடைவாய் விரிந்த குளிர்தரு நிழலே
மேடைவாய் வீசிய மெல்லிய காற்றே
களைப்பறக் கிடைத்த கருணைநன் னீரே
யிளைப்பற வாய்த்த வின்சுவை யுணவே
தென்னைவாய்க் கிடைத்த செவ்விள நீரே
தென்னைவான் பலத்திற் றிருகுதீம் பாலே
நீர்நசை தவிர்க்கு நெல்லியங் கனியே
வேர்விளை பலவின் மென்சுவைச் சுளையே
கட்டுமாம் பழமே கதலிவான் பழமே
யிட்டநற் சுவைசெய் யிலந்தையங் கனியே
என்பெரும் பதியே யென்னுயி ரியலே
யென்பெரு நிறைவே யென்றனி யறிவே
தோலெலாங் குழைந்திடச் சூழ்நரம் பனைத்தும்
மேலெலாங் கட்டவை விட்டுவிட் டியங்கிட
என்பெலா நெக்குநெக் கியலிடை நெகிழ்ந்திட
மென்புடைத் தசையெலா மெய்யுறத் தளர்ந்திட
ஒண்ணுதல் வியர்த்திட வொளிமுக மலர்ந்திட
தண்ணிய வுயிர்ப்பினிற் சாந்தந் ததும்பிட

உண்ணகை தோற்றிட வுரோமம் பொடித்திடக்
கண்ணினீர் பெருகிக் கால்வழிந் தோடிட
வாய்துடித் தலறிட வளர்செவித் துளைகளிற்
கூயிசைப் பொறியெலாங் கும்மெனக் கொட்டிட
மெய்யெலாங் குளிர்ந்திட மென்மார் பசைந்திடக்
கையெலாங் குவிந்திடக் காலெலாஞ் சுலவிட
மனங்கனிந் துருகிட மதிநிறைந் தொளிர்ந்திட
வினம்பெறு சித்த மியைந்து களித்திட
அகங்கார மாங்காங் கதிகரிப் பமைந்திடச்
சுகங்காண வுள்ளந் தழைத்து மலர்ந்திட
அறிவுரு வனைத்து மானந்த மாயிடப்
பொறியுறு மான்மதற் போதமும் போயிடத்
தத்துவ மனைத்துந் தாமொருங் கொழிந்திடச்
சத்துவ மொன்றே தனித்துநின் றோங்கிட
என்னு ளேயரும்பி யென்னு ளேமலர்ந்
தென்னுளே விரிந்த வென்னு டையன்பே
அருளொளி விளங்கிட வாணவ மெனுமோ
ரிருளற வென்னுளத் தேற்றிய விளக்கே
உள்ளொளி யோங்கிட வுயிரொளி விளங்கிட
வெள்ளொளி காட்டிய மெய்யருட் கனலே
நலங்கொளப் புரிந்திடு ஞானயா கத்திடை
வலஞ்சுழித் தெழுந்து வளர்ந்தமெய்க் கனலே
வேதமு மாகம விரிவும் பரம்பர
நாதமுங் கடந்த ஞானமெய்க் கனலே
சமரச சத்தியச் சபையி னடம்புரி
சமரச சத்தியத் தற்சுயஞ் சுடரே
சபையென துளமெனத் தானமர்ந் தெனக்கே
யபய மளித்ததோ ரருட்பெருஞ் ஜோதி

மருளெலாந் தவிர்த்து வரமெலாங் கொடுத்தே
யருளமு தருந்திய வருட்பெருஞ் ஜோதி
வாழிநின் பேரருள் வாழிநின் பெருஞ்சீ
ராழியொன் றளித்த வருட்பெருஞ் ஜோதி
போற்றிநின் பேரருள் போற்றிநின் பெருஞ்சீ
ராற்றலி னோங்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
சித்திக ளனைத்தையுந் தெளிவித் தெனக்கே
சத்திய நிலைதனைத் தயவினிற் றந்தனை
போற்றிநின் பேரருள் போற்றிநின் பெருஞ்சீ
ராற்றலி னோங்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
உலகினி லுயிர்களுக் குறுமிடை யூறெலாம்
விலகநீ யடைந்து விலக்குக மகிழ்க
சுத்தசன் மார்க்கச் சுகநிலை பெறுக
வுத்தம னாகுக வோங்குக வென்றனை
போற்றிநின் பேரருள் போற்றிநின் பெருஞ்சீ
ராற்றலி னோங்கிய வருட்பெருஞ் ஜோதி
அருட்பெருஞ் ஜோதி யருட்பெருஞ் ஜோதி
யருட்பெருஞ் ஜோதி யருட்பெருஞ் ஜோதி.

பரசிவவணக்கம்.

திருவிளங்கச் சிவயோக சித்தி யெலாம்விளங்கச்
சிவஞான நிலைவிளங்கச் சிவாநு பவம்விளங்கத்
தெருவிளங்கு திருத்தில்லைத் திருச்சிற் றம்பலத்தே
திருக்கூத்து விளங்கவொளி சிறந்த திருவிளக்கே
உருவிளங்க வுயிர்விளங்க வுணர்ச்சி யதுவிளங்க
வுலகமெலாம் விளங்கவரு ளுதவு பெருந்தாயாம்
மருவிளங்கு குழல்வல்லி மகிழ்ந்தொரு பால்விளங்க
வயங்குமணிப் பொதுவிளங்க வளர்ந்த சிவக்கொழுந்தே.(1)

பதிவிளக்கம்.

உரைவளர் கலையே கலைவள ருரையே
வுரைகலை வளர்தரு பொருளே
விரைவளர் மலரே மலர்வளர் விரையே
விரைமலர் வளர்தரு நறவே
கரைவளர் தருவே தருவளர் கரையே
கரைதரு வளர்கிளர் கனியே
பரைவள ரொளியே யொளிவளர் பரையே
பரையொளி வளர்சிவ பதியே. (1)

நிறைவளர் முறையே முறைவளர் நிறையே
நிறைமுறை வளர்பெரு நெறியே
பொறைவளர் புவியே புவிவளர் பொறையே
புவிபொறை வளர்தரு புனலே
துறைவளர் கடலே கடல்வளர் துறையே
துறைகடல் வளர்தரு சுவையே
மறைவளர் பொருளே பொருள்வளர் மறையே
மறைபொருள் வளர்சிவ பதியே. (2)

நிதிவளர் நிலமே நிலம்வளர் நிதியே
நிதிநிலம் வளர்தரு நிறையே
மதிவளர் நலமே நலம்வளர் மதியே
மதிநலம் வளர்தரு பரமே
கதிவளர் நிலையே நிலைவளர் கதியே
கதிநிலை வளர்தரு பொருளே
பதிவளர் பதமே பதம்வளர் பதியே
பதிபதம் வளர்சிவ பதியே. (3)

ஆறாமை.

எழுவினும் வலிய மனத்தினேன் மலஞ்சா
ரீயினு நாயினு மிழிந்தேன்
புழுவினுஞ் சிறியேன் பொய்விழைந் துழல்வேன்
புன்மையேன் புலைத்தொழிற் கடையேன்
வழுவினும் பெரியேன் மடத்தினும் பெரியேன்
மாண்பிலா வஞ்சக நெஞ்சக்
குழுவினும் பெரியே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கடவேனே. (1)

கற்றமே லவர்த முறவினைக் கருதேன்
கலகர்த முறவினிற் களித்தேன்
உற்றமே தகவோ ருவப்புற விருந்தே
னுலகியற் போகமே யுவந்தேன்
செற்றமே விழையுஞ் சிறுநெறி பிடித்தேன்
தெய்வமொன் றெனுமறி வறியேன்
குற்றமே யுடையே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கடவேனே. (2)

நிலத்திலும் பணத்தும் நீள்விழி மடவார்
நெருக்கிலும் பெருக்கிய நினைப்பேன்
புலத்திலும் புரைசேர் பொறியிலு மனத்தைப்
போக்கிவீண் போதுபோக் குறுவேன்
நலத்திலோ ரணுவு நண்ணிலேன்கடை
நாயினுங் கடையனே னவையேன்
குலத்திலுங் கொடியே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கடவேனே (3)

வாட்டமே யுடையார் தங்களைக் காணின்
மனஞ்சிறி திரக்கமுற் றறியேன்

கோட்டமே யுடையேன் கொலையுனேன் புலையேன்
கூற்றினுங் கொடியனேன் மாயை
யாட்டமே புரிந்தே னவத்தொழில் புரிவேன்
னச்சமு மவலமு மியற்றுங்
கூட்டமே விழைந்தே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. (4)

பணமிலார்க் கிடுக்கண் புரிந்துணுஞ் சோற்றுப்
பணம்பறித் துழல்கின்ற படிறேன்
எணமிலா தடுத்தார்க் குறுபெறுந் தீமை
யியற்றுவே னெட்டியே யனையேன்
மணமிலா மலரிற் பூத்தன னிருகான்
மாடெனத் திரிந்துழல் கின்றேன்
குணமிலாக் கொடியே னம்பலக் கூத்தன்
குறிப்பினுக் கென்கட வேனே. (5)

இதுவுமது.

குலத்திடையுங் கொடியனொரு குடித்தனத்துங் கொடியேன்
குறிகளினுங் கொடியனன்றிக் குணங்களினுங் கொடியேன்
மலத்திடையே புழுத்தசிறு புழுக்களினுங் கடையேன்
வன்மனத்துப் பெரும்பாவி வஞ்சநெஞ்சப் புலையேன்
நலத்திடையோ ரணுவளவும் நண்ணுகிலேன் பொல்லா
நாய்க்குநகை தோன்றநின்றேன் பேய்க்குமிக விழிந்தேன்
நிலத்திடைநா னேன்பிறந்தே னின்கருத்தை யறியே
னிர்க்குணனே நடராஜ நிபுணமணி விளக்கே. (1)

விளக்கறியா விருட்டறையிற் கவிழ்ந்துகிடந் தழுது
விம்முகின்ற குழவியினு மிகப்பெரிதுஞ் சிறியேன்
அளக்கறியாத் துயர்க்கடலி லழுந்திநெடுங் கால
மலைந்தலைந்து மெலிந்ததுரும் பதனின்மிகத் துரும்பேன்

இளக்கறியாக் கொடுமையெலாங் கிளைத்தபழு மரத்தேன்
    கெடுமதியேன் கடுமையினேன் கிறிபேசும் வெறியேன்
களக்கறியாப் புலியிடைநா னேன்பிறந்தே னந்தோ
    கருணைநடத் தரசேநின் கருத்தையறி யேனே. (2)

இனித்தபழச் சாறுவிடுத் திழித்தமலங் கொளுமோ
    ரிழிவிலங்கி னிழிந்துநின்றே னிரக்கமொன்று மில்லேன்
அனித்தநெறி யிடைத்தொடர்ந்து மனித்தவுடம் பெடுத்த
    வறக்கடையர் தமக்கெல்லா மறக்கடைய னானேன்
பனித்தமனக் குரங்காட்டிப் பலிக்குழலுங் கொடியேன்
    பாதகமுஞ் சூதகமும் பயின்றபெரும் படிறேன்
தனித்தகடுங் குணத்தேனு னேன்பிறந்தே னினது
    தனிக்கருத் தையறிந்திலேன் சபைக்கேற்று மொளியே. (3)

ஏறுகின்றே னெனமதித்தே யிறங்குகின்ற கடையே
    னேதமெலா நிறைமனத்தே னிரக்கமிலாப் புலையேன்
சீறுகின்ற புலியனையேன் சிறுதொழிலே புரிவேன்
    செய்வகையொன் றறியாத சிறியரினுஞ் சிறியேன்
மாறுகின்ற குணப்பேதை மதியதனு லிழிந்தேன்
    வஞ்சமெலாங் குடிகொண்ட வாழ்க்கைமனை யுடையேன்
வீறுகின்ற வுலகிடைநா னேன்பிறந்தே னினது
    மெய்க்கருத்தை யறிந்திலேன் விளங்குநடத் தரசே. (4)

அரசரெலா மதித்திடப்பே ராசையிலே யரசா
    டாலெனவே மிகக்கிளைத்தே னருளறியாக் கடையேன்
புரசமரம் போற்பருத்தே னெட்டியெனத் தழைத்தேன்
    புங்கெனவும் புளியெனவும் மங்கியுதிர் கின்றேன்
பரசும்வகை தெரிந்துகொளேன் றெரிந்தாரைப் பணியேன்
    பசையறியாக் கருங்கன்மனப் பாறைசுமந் துழல்வேன்
விரசுநிலத் தேன்பிறந்தே னின்கருத்தை யறியேன்
    வியக்குமணி மன்றோங்கி விளங்குபரம் பொருளே. (5)

காட்டுகின்ற வுவர்க்கடல்போற் கலைகளினுஞ் செல்வக்
    களிப்பினிலுஞ் சிறந்துமிகக் களித்துநிறை கின்றேன்

நீட்டுகின்ற வாபத்தி லொருசிறிது முதவேன்
நெடுந்தூர மாழ்ந்துதவாப் படுங்கிணறு போல்வேன்
ஆட்டுகின்ற வருட்பெருமை யொருசிறிதுந் தெரியே
னச்சமிலே னாணமிலே னடக்கமொன்று மில்லேன்
கூட்டுகின்ற வுலகிடைநா னேன்பிறந்தே னினது
குறிப்பறியேன் மன்றினடங் குலவுகுல மணியே. (6)

இதுவுமது.

விழியைத் தூர்க்கின்ற வஞ்சரை விழைந்தேன்
விருந்தி லேயுண வருந்தியோர் வயிற்றுக்
குழியைத் தூர்க்கின்ற கொடியரிற் கொடியேன்
கோப வெய்யனேன் பாபமே பயின்றேன்
வழியைத் தூர்ப்பவர்க் குளவுரைத் திடுவேன்
மாய மேபுரி பேயரிற் பெரியேன்
பழியைத் தூர்ப்பதற் கென்செயக் கடவேன்
பரம னேயெனைப் பரிந்துகொண் டருளே. (1)

தூங்கு கின்றதே சுகமென வறிந்தேன்
சோற தேபெறும் பேறதென் றுணர்ந்தேன்
ஏங்கு கின்றதே தொழிலெனப் பிடித்தே
னிரக்கின் றோர்களே யென்னினு மவர்பால்
வாங்கு கின்றதே பொருளென வலித்தேன்
வஞ்ச நெஞ்சினாற் பஞ்செனப் பறந்தேன்
ஓங்கு கின்றதற் கென்செயக் கடவே
னுடைய வாவெனை யுவந்துகொண் டருளே. (2)

துருக்க லோகடுங் கருங்கலோ வயிரச்
சூழ்க லோவெனக் காழ்கொளு மனத்தேன்
தருக்க லாணவக் கருக்கலோ டுழல்வேன்
சந்தை நாயெனப் பந்தமுற் றலைவேன்

திருக்கெ லாம்பெறு வெருக்கெனப் புகுவேன்
தீய னேன்பெரும் பேயனே னுளந்தான்
உருக்க லாவதற் றென்செயக் கடவே
னுடைய வாவெனை யுவந்துகொண் டருளே. (௩)

முறையீடு.

மருந்தறியேன் மணியறியேன் மந்திரமொன் றறியேன்
மதியறியேன் விதியறியேன் வாழ்க்கைநிலை யறியேன்
திருந்தறியேன் திருவருளின் செயலறியே னறந்தான்
செய்தறியேன் மனமடங்குந் திறத்தினிலோ ரிடத்தே
யிருந்தறியே னறிந்தோரை யேத்திடவு மறியே
னெந்தைபிரான் மணிமன்ற மெய்தவறி யேனே
விருந்ததிசை சொலவறியே னெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே.

கற்குமுறை கற்றறியேன் கற்பனகற் றறிந்த
கருத்தர்திருக் கூட்டத்திற் களித்திருக்க வறியேன்
நிற்குநிலை நின்றறியே னின்றாரி னடித்தேன்
நெடுங்காமப் பெருங்கடலை நீந்தும்வகை யறியேன்
சிற்குணமா மணிமன்றிற் றிருநடனம் புரியுந்
திருவடியென் சென்னிமிசைச் சேர்க்கவறி யேனே
இற்குணஞ்செய் துழல்கின்றே னெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே.

வேதாந்த நிலைநாடி விரைந்துமுயன் றறியேன்
மெய்வகையுங் கைவகையுஞ் செய்வகையு மறியேன்
நாதாந்தத் திருவீதி நடந்திடுதற் கறியேன்
நானாரென் றறியேனெங் கோனாரென் றறியேன்
போதாந்தத் திருநாடு புகவறியேன் ஞான
பூரணகாயமெனும் பொதுவையறி வேனே

ஏதாந்தி யேன்சரித யெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே.

சாதிமதஞ் சமயமெனுஞ் சங்கடம்விட் டறியேன்
சாத்திரச்சே றுடுகின்ற சஞ்சலம்விட் டறியேன்
ஆதியந்த நிலையறியேன் அலையறியாக் கடல்போ
லானந்தப் பெரும்போகத் தமர்ந்திடவு மறியேன்
நீதிநெறி நடந்தறியேன் சோதிமணிப் பொதுவில்
நிருத்தமிடு மொருத்தர்திருக் கருத்தையறி வேனோ
ஏதிலர்சா ருலகினிடை யெங்ஙனநான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே.

அவாவறுப்பு.

சோற்றிலே விருப்பஞ் சூழ்ந்திட லொருவன்
றன்னுநற் றவமெலாஞ் சுருங்கி
யாற்றிலே கரைத்த புளியெனப் போமென்
றறிஞர்க ளுரைத்திடல் சிறிதும்
போற்றிலே னுன்னைப் போற்றிலேன் சுவையிற்
பொருந்திய காரசா ரஞ்சேர்
சாற்றிலே கலந்த சோற்றிலே யாசை
தங்கினே னென்செய்வே னெந்தாய். (1)

விருப்பிலேன் போலக் காட்டினே னன்றி
விளைவிலா தாணெலா மறுத்த
கருப்பிலே யெனினுங் கஞ்சியா திகளைக்
கருத்துவந் துண்ணுதற் கமையேன்
நெருப்பிலே யுருக்கு நெய்யிலே சிறிதும்
நீரிடாத் தயிரிலே நெகிழ்ந்த
பருப்பிலே சோற்றுப் பொருப்பிலே யாசை
பற்றினே னென்செய்வே னெந்தாய். (2)

பாலிலே கலந்த சோறெனில் விரைந்தே
பத்தியா லொருபெரு வயிற்றுச்
சாலிலே யடைக்கத் தடைப்படேன் வாழை
தருபலா மாமுதல் பழத்தின்
தோலிலே யெனினு மிளியோர் சிறிதுந்
சூழ்ந்தவர்க் கீந்திடத் துணியேன்
வாலிலே யிருக்கில் வனத்திலே யிருக்க
வாய்ப்புளே னென்செய்வே னெந்தாய். (3)

திருவருட் பெருமை.

வெறுத்துரைத்தேன் பிழைகளெல்லாம் பொறுத்தருளல் வேண்டும்
விளங்கறிவுக் கறிவாகி மெய்ப்பொது வி னடிப்போய்
கறுத்துரைத்தார் தமக்குமருள் கனிந்துரைக்கும் பெரிய
கருணைநெடுங் கடலேமுக் கண்ணுடைக்குங் கரும்பே
மறுத்துரைப்ப தெவனருளை வழங்குகினு மன்றி
மறுத்திடினு முன்னையலான் மற்றொருசார் பறியேன்
செறுத்துரைத்த வுரைகளெலாந் திருவருளே யென்று
சிந்திப்ப தல்லாமல் செய்வகையொன் றிலனே. (1)

மனம்பிடியா மையினாலோ மாட்டாமை யாலோ
மறதியினா லோவெனது வருத்தமத னாலோ
தினம்பிடியா மயக்காலோ திகைப்பாலோ பிறர்மேற்
சினத்தாலோ வெதனாலோ சிலபுகன்றே னிதனை
மனம்பிடியாத் தேவர்திரு வுளம்பிடியா தெனவே
சிந்தைகளித் திருக்கின்றேன் றிருவுளத்தை யறியேன்
இனம்பிடியா மையுமுண்டோ வுண்டெனிலென் புடையா
ரேசல்புகழ் பேசலென வியப்புதலென் னுலகே. (2)

நாயகரே யுமதுவச நானிருக்கின் றதுபோல்
நாடியதத் துவத்தோழி நங்கையரென் வசத்தே
மேயவரா காமையினா லவர்மேலுங் கொழுந்த
வெகுளியினாற் சிலபுகன்றேன் வேறுநினைத் தறியேன்

தூயவரே வெறுப்புவரில் விதிவெறுக்க வென்றூர்
சூழவிதித் தாரைவெறுத் திடுதலவர் துணிவே
தீயவரா யினுங்குற்றங் குறியாது புகன்றூற்
றீமொழியன் றெனத்தேவர் செப்பியது முளதே. (3)

குற்றமொரு சிறிதெனினுங் குறித்தறியேன் வேறூர்
குறையதனூற் சிலபுகன்றேன் குறித்தறியேன் மீட்டும்
சற்றுமனம் வேறுபட்ட தில்லைகண்டீ ரெனது
சாமியும்மே லாணையொரு சதுருநினைத் தறியேன்
பெற்றவரு முற்றவரும் சுற்றமுநீ ரென்றே
பிடித்திருக்கின் றேன்பிறிதோர் வெடிப்புமுறைத் தறியேன்
இற்றைதொடுத் தென்னளவில் வேறுநினை யாநீ
ரென்னுடைய நாயகரே யென்னுசை யிதுவே. (4)

பிரிவாற்றுமை.

அறிவிலே னறிந்தார்க் கடிப்பணி புரியே
னச்சமு மவலமு முடையேன்
செறிவிலேன் பொதுவாந் தெய்வநீ நினது
திருவுளந் தெனைநினை யாயேல
எறிவிலேன் சிறியே னெங்ஙனம் புகுவேன்
என்செய்வேன் யார்துணை யென்போன்
பிறிவிலேன் பிரித்தா லுயிர்தரிக் கலனென்
பிழைபொறுத் தருள்வதுன் கடனே. (1)

இனியநற் றூயி லினியவென் னரசே
யென்னிரு கண்ணுண்மா மணியே
கனியென வினிக்குங் கருணையா ரமுதே
கனகவம் பலத்துறுங் களிப்பே
துனியுறு மனமுஞ் சோம்புறு முணர்வுஞ்
சோர்வுறு முகமுங்கொண் டடியேன்

தனியுளங் கலங்க லழகதோ வெனைத்தான்
றந்தநற் றந்தைநீ யலையோ. (2)

தந்தையுந் தாயுங் குருவும்யான் போற்றுஞ்
சாமியும் பூமியும் பொருளுஞ்
சொந்தநல் வாழ்வு நேயமுந் துணையுஞ்
சுற்றமு முற்றுநீ யென்றே
சிந்தையுற் றிங்கே யிருக்கின்றே னிதுநின்
றிருவுளந் தெரிந்ததே யெந்தாய்
நிந்தைசெய் யுலகி லயர்வுளங் கலங்கல்
நீதியோ நின்னருட் கழகோ. (3)

சிற்சபை விளக்கம்.

சோறு வேண்டினுந் துகிலணி முதலாஞ்
சுகங்கள் வேண்டினுஞ் சுகமலாச் சுகமாம்
வேறு வேண்டினு நினையடைந் தன்றி
மேலொன் றெனு மேலவ ருரைக்கே
மாறு வேண்டிலேன் வந்துநிற் கின்றேன்
வள்ள லேயுன்றன் மனக்குறிப் பறியேன்
சாறு வேண்டிய பொழில்வட லரசே
சத்தி யச்சபைத் தனிப்பெரும் பதியே. (1)

திருவருண்முறை யீட்டுக்கண்ணி.

பற்று நினைந்தெழுமிப் பாவிமனத் தீமையெலா
முற்று நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. (க)

என்னேத நின்னிடத்தே யெண்ணுகின்ற தோறுமதை
யுள்ளே நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா (உ)

துன்னுகின்ற தீமைகின்பாற் சூழ்ந்துரைக்குந் தோறுமதை
யுன்னுகின்ற போதிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. (ங)

கோகோ வெனுங்கொடியேன் கூறியகுற் றங்களெலாம்
ஓகோ நினைக்கிலெனக் கூடுருவிப் போகுதடா. (ச)

பித்தனெனத் தீமை பிதற்றிய தெண்ணுதொறு
முத்தமனே யென்னுடைய வுள்ள முருகுதடா. (ரு)

மன்றுடையாய் நின்னருளை வைதகொடுஞ் சொற்பொருளி
லொன்றை நினைக்கிலெனக் குள்ள முருகுதடா. (சா)

அஞ்சலென்றாய் நின்பா லடாதமொழி பேசியதை
யஞ்சி நினைக்கிலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. (எ)

இப்பாவி நெஞ்சா லிழுக்குரைத்தே னுங்கதனை
யப்பா நினைக்கிலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. (அ)

எண்ணாக் கொடுமையெலா மெண்ணியுரைத் தேனதனை
யண்ணா நினைக்கிலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. (கூ)

எச்சோடு மில்லா திழிந்தேன் பிழைகளெலா
மச்சோ நினைக்கிலெனக் கஞ்சுங் கலங்குதடா. (க0)

கொதிக்கின்ற வன்மொழியாற் கூறியதை யையோ
மதிக்கின்ற தோறுமுளளே வாளிட் டறுக்குதடா. (கக)

சினங்கொண்ட போதெல்லாஞ் செப்பியவன் சொல்லை
மனங்கொள்ளுந் தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா. (கஉ)

ஊடுகின்ற சொல்லா லுரைத்ததனை யெண்ணியெண்ணி
வாடுகின்ற தோறுமுள்ளே வாளிட் டறுக்குதடா. (கங)

ஊடும்போ துன்னை யுரைத்தவெலா நாயடியேன்
நாடும்போ தெல்லாமென் னுடி நடுங்குதடா. (கச)

கன்றி யுரைத்த கடுஞ்சொற் கடுவையெலாம்
நன்றியிலே னெண்ணுதொறு நாடி நடுங்குதடா. (கரு)

ஊனமிலர் நின்னை யுரைத்தகொடுஞ் சொல்லையெலாம்
ஞானமிலே னெண்ணுதொறு நாடி நடுங்குதடா. (கசு)

இனியேது செய்வே னிகழ்ந்துரைத்த சொல்லை
தனியே நினைத்திடினுந் தாது கலங்குதடா. (கஎ)

ஆவ தறியா தடியே னிகழ்ந்தகொடும்
பாவ நினைக்கிற் பகீரென் றலைக்குதடா. (கஅ)

குற்ற நினைத்தகொடுஞ் சொல்லெலா மென்னுளத்தே
பற்ற நினைக்கிற் பயமா யிருக்குதடா. (கசு)

எள்ளுகின்ற தீமை யெடுத்துரைத்தே னுங்கதனை
விள்ளுகின்ற தோறு முளம்வெந்து வெதும்புதடா. (உ0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தற்சுதந்தர மின்மை.

பொடியெடுக்கப் போமதனை மறந்துமடி
யெடுத்தரையிற் புனைவேன் சிலபோர்
தடியெடுக்கக் காணிலதற் குளங்கலங்கி
யோடுவனித் தரத்தே னிங்கே
முடியெடுக்க வல்லேனோ விறைவாநின்
னருளிலதேல் முன்னே வைத்த

வடியெடுக்க முடியாதே யந்தோவிச்
சிறியேனு லாவ தென்னே. (1)

பாட்டுவித்தாற் பாடுகின்றேன் பணிவித்தாற்
பணிகின்றேன் பதியே நின்னைக்
கூட்டுவித்தாற் கூடுகின்றேன் குழைவித்தாற்
குழைகின்றேன் குறித்த வூணை
யூட்டுவித்தா லுண்கின்றே னுறக்குவித்தா
லுறங்குகின்றே னுறங்கா தென்று
மாட்டுவித்தா லாடுகின்றே னந்தோவிச்
சிறியேனு லாவ தென்னே. (2)

உடுப்பவனு முண்பவனும் நானேயென்
னவுநாண முறுவ தெந்தாய்
தடுப்பவனுந் தடைதீர்த்துக் கொடுப்பவனும்
பிறப்பிறப்புத் தன்னை நீக்கி
யெடுப்பவனுங் காப்பவனு மின்பவனு
பவவுருவா யென்னு ளோங்கி
யடுப்பவனு நீயென்று லந்தோவிச்
சிறியேனு லாவ தென்னே. (3)

அத்துவிதானந்தத் தநுபவ விழைவு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தகுபொன் னம்பலத்தே திருநடஞ்செய் தருளுந்
திருவடிக ளடிச்சிறியேன் சென்னிமிசை வருமோ
உருத்தகுநா னிலத்திடைநீண் மலத்தடைபோய் ஞான
வுருப்படிவ மடைவேனோ வொன்றிரண்டென் னுத
பொருத்தமுறு சுத்தசிவா னந்தவெள்ளந் ததும்பிப்
பொங்கியகம் புறங்காணு தெங்குநிறைந் திடுமோ

அருத்தகுமவ் வெள்ளத்தே நான்மூழ்கி நான்போ
யதுவாகப் பெறுவேனோ வறிந்திலன்மேல் விளைவே.()

நாதாந்தத் திருவீதி நடந்துகடப் பேனோ
ஞானவெளி நடுவினடம் நடந்தரிசிப் பேனோ
போதாந்தத் திருவடியென் சென்னிபொருந் திடுமோ
புதுமையறச் சிவயோகம் பொங்கிநிறைந் திடுமோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசமும் வருமோ
வெறுவெளியிற் சுத்தசிவ வெளிமயமா குவனோ
பாதாந்த வரைநீறு மணக்கமன்றி லாடும்
பாமர்திரு வுளமெதுவோ யாதுமறிந் திலனே. (2)

களக்கமறப் பொதுநடநான் கண்டிடல்வேண் டுங்கருணைக்
கடைச்சிறியே னுளம்பூத்துக் காய்த்ததொரு காய்தான்
விளக்கமுறப் பழுத்திடுமோ வெம்பியுதிர்ந் திடுமோ
வெம்பாது பழுக்கினுமென் கரத்திலகப் படுமோ
கொளக்கருது மலமாயைக் குரங்குகவர்ந் திடுமோ
குரங்குகவ ராதெனது குறிப்பிலகப் படினுந்
துளக்கமற வுண்ணுவனோ தொண்டைவிக்கிக் கொளுமோ
சோதிதிரு வுளமெதுவோ வேதுமறிந் திலனே. (3)

திருப்பொதுவிற் றிருநடநான் சென்றுகண்டு கருணைச்
சித்தியெனும் பெண்ணரசி யெத்தியென்னைப் பிடித்தாள்
கருப்பறியா தெனையதன்முன் கலந்தபுந்தி பெறுமோர்
காரிகைதான் கண்டளவிற் களித்துமகிழ்ந் திடுமோ
விருப்பமுறா தெனைமுனிந்து விடுத்திடுமோ நேயம்
விளைந்திடுமோ விளைக்குநிதஞ் சண்டைவிளைந் திடுமோ
தருப்பொதுவி லிருவருக்குஞ் சந்ததியுண் டாமோ
தடைபடுமோ திருவுளந்தான் சற்றுமறிந் திலனே.(4)

தாய்கொண்ட திருப்பொதுவி லெங்கள்குரு நாதன்
சந்நிதிபோய் வரவிடுத்த தனிக்கரணப் பூவை
காய்கொண்டு வந்திடுமோ பழங்கொண்டு வருமோ
கனிந்தபழங் கொண்டுவரும் காலதனை மதமாம்
பேய்கொண்டு போய்விடுமோ பிலத்திடைவீழ்ந் திடுமோ
பின்படுமோ முன்படுமோ பிணங்கியொளித் திடுமோ
வாய்கொண்டு வென்றிடுமோ தோற்றிடுமோ வென்னை
மறந்திடுமோ திருவுளத்தின் வண்ணமறிந் திலனே.(5)

தீட்டுமணிப் பொதுநடஞ்செய் திருவடிகண் டேத்தச்
செல்கின்றேன் சிறியேன்முன் சென்றவழி யறியேன்
காட்டுவழி கிடைத்திடுமோ நாட்டுவழி தருமோ
கால்விளைப்புக் கண்டிடுமோ காணுதோ களிப்பாம்
மேட்டினிடை விடுத்திடுமோ பள்ளத்தே விடுமோ
விவேகமெனுந் துணையுறுமோ வேடர்பய முறுமோ
ஈட்டுதிரு வடிச்சமுகங் காணவுநேர்ந் திடுமோ
வெப்படியோ திருவுளந்தா னேதுமறிந் திலனே. (6)

ஞானமணிப் பொதுநடஞ்செய் திருவடிகண் டிடவே
நடக்கின்றே னங்கேதாமுன் னடந்தவழி யறியேன்
ஊனமிகு மாணவமாம் பாவியெதிர்ப் படுமோ [மோ
வுடைமையெலாம் பறித்திடுமோ நடைமெலிந்து போ
ஈனமுறு மகங்காரப் புலிகுறுக்கே வருமோ [மோ
விச்சையெனு மிராக்கதப்பே யெனைப்பிடித்துக் கொளு
ஆனமலத் தடைநீக்க வருட்டுணைதா னுறுமோ
ஐயர்திரு வுளமெதுவோ யாதுமறிந் திலனே. (7)

திருவருட்புகழ்ச்சி.

திருக்கதவந் திறவாயோ திரைகளெல்லாந் தவிர்த்தே
திருவருளாம் பெருஞ்சோதித் திருவுருக்காட் டாயோ

உருக்கியமு தூற்றெடுத்தென் னுடம்புயிரோ டுளமு
மொளிமயமே யாக்குறமெய் யுணர்ச்சியரு ளாயோ
கருக்கருதாத் தனிவடிவோய் நின்னையென்னுட் கலந்தே
கங்குல்பக லின்றியென்றுங் களித்திடச்செய் யாயோ
செருக்கருதா தவர்க்கருளுஞ் சித்திபுரத் தரசே
சித்தசிகா மணியேயென் றிருநடநா யகனே. (1)

மணிக்கதவந் திறவாயோ மறைப்பையெலாந் தவிர்த்தே
மாற்றறியாப் பொன்னேநின் வடிவதுகாட் டாயோ
கணிக்கறியாப் பெருநிலையி லென்னொடுநீ கலந்தே
கரைகடந்த பெரும்போகங் கண்டிடச்செய் யாயோ
தணிக்கறியாக் காதலிகப் பெருகுகின்ற தரசே
தாங்கமுடி யாதினியென் றனித்தலைமைப் பதியே
திணிக்கலையா தியையெல்லாம் பணிக்கவல்ல சிவமே
சித்தசிகா மணியேயென் றிருநடநா யகனே. (2)

கலையுரைத்த கற்பனையே நிலையெனக்கொண் டாடும்
கண்மூடி வழக்கமெலா மண்மூடிப் போக
மலைவறுசன் மார்க்கமொன்றே நிலைபெறமெய் யுலகம்
வாழ்ந்தோங்கக் கருதியருள் வழங்கினையென் றனக்கே
யுலைவறுமிப் பொழுதேநற் றருணமெனை நீயே [னே
யுணர்த்தினைவந் தணைந்தருள்வா யுண்மையுரைத் தவ
சிலைநிகர்வன் மனங்கரைத்துத் திருவமுத மளித்தோய்
சித்தசிகா மணியேயென் றிருநடநா யகனே. (3)

பிள்ளைச்சிறு விண்ணப்பம்.

தடித்தவோர் மகனைத் தந்தையீண் டடித்தாற்
றாயுட னணைப்பள்தா யடித்தாற்
பிடித்தொரு தந்தை யணைப்பனிங் கெனக்குப்
பேசிய தந்தையுந் தாயும்

பொடித்திரு மேனி யம்பலத் தாடும்
புனிதநீ யாதலா லென்னை
யடித்தது போது மணைத்திடல் வேண்டு
மம்மையப் பாவினி யாற்றேன். (1)

வெம்மதிக் கொடிய மகன்கொடுஞ் செய்கை
விரும்பினு மங்ஙனம் புரியச்
சம்மதிக் கின்று ரவன்றனைப் பெற்ற
தந்தைதாய் மகன்விருப் பாலே
இம்மதிச் சிறியேன் விழைந்ததொன் றிலைநீ
யென்றனை விழைவிக்க விழைந்தேன்
செம்மதிக் கருணைத் திருநெறி யிதுநின்
றிருவுள மறியுமே யெந்தாய். (2)

பணத்திலே சிறிது மாசையொன் றிலைநான்
படைத்தவப் பணங்களைப் பலகால்
கிணற்றிலே யெறிந்தேன் குளத்திலு மெறிந்தேன்
கேணியி லெறிந்தன னெந்தாய்
குணத்திலே நீதான் கொடுக்கின்ற பொருளை
யெறிகலேன் கொடுக்கின்றேன் பிறர்க்கே
கணத்திலே யெல்லாங் காட்டிநின் னருளைக்
கண்டன னினிச்சொல்வ தென்னே. (3)

இளைத்தவிவ் வுடம்பி லாசையெள் ளளவும்
இளைத்திலேன் பசியற வுணவு
திளைத்திடுந் தோறும் வெறுப்பொடு முண்டே
னின்றுமே வெறுப்பிலுண் கின்றேன்
தளைத்திடு முடையூ னுடம்பொரு சிறிதுந்
தடித்திட நினைத்திலே னின்றும்
இளைத்திட விழைகின் றேனிது நான்று
னியம்பலென் னீயறிந் ததுவே. (4)

இறக்கவு மாசை யில்லையிப் படிநா
னிருக்கவு மாசையின் றினிநான்
பிறக்கவு மாசை யிலையுல கெல்லாம்
பெரியவர் பெரியரெ ரெனவே
சிறக்கவு மாசை யிலைவிசித் திரங்கள்
செய்யவு மாசையொன் றில்லை
துறக்கவு மாசை யிலைதுய ரடைந்து
தூங்கவு மாசையொன் றிலையே. (5)

எவ்வுயிர்த் திரளு மென்னுயி ரெனவே
யெண்ணிநல் லின்புறச் செயவு
மவ்வுயிர் களுக்கு வருமிடை யூற்றை
யகற்றியே யச்சநீக் கிடவுஞ்
செவ்வையுற் றுனது திருப்புகழ் பாடிச்
சிவசிவ வென்றுகூத் தாடி
யொவ்வுறு களிப்பா லழிவுறு திங்கே
யோங்கவு மிச்சைகா ணெந்தாய். (6)

உலகறி வெனக்கிங் குற்றநா ளொடங்கி
யுன்னறி வடையுநாள் வரையி
லிலகியென் னோடு பழகியு மெனைத்தா
னெண்ணியு நண்ணியும் பின்னர்
விலகிய மாந்த ரனைவரு மிங்கே
மெய்யுறக் கூடிநின் றனையே
யலகில்பே ரன்பிற் போற்றிவாழ்ந் திடவு
மடியனேற் கிச்சைகா ணெந்தாய். (7)

தங்கமே யனையார் கூடிய ஞான
சமரச சுத்தசன் மார்க்கச்
சங்கமே கண்டு களிக்கவுஞ் சங்கஞ்
சார்திருக் கோயில்கண் டிடவுந்

துங்கமே பெறுஞ்சற் சங்கநீ டேழி
துலங்கவுஞ் சங்கத்தி லடியே
னங்கமே குளிர நின்றனைப் பாடி
யாடவு மிச்சைகா ணெந்தாய். (8)

மண்ணுல கதிலே யுயிர்கள்தாம் வருந்தும்
வருத்தத்தை யொருசிறி தெனினுங்
கண்ணுறப் பார்த்துஞ் செவியுறக் கேட்டுங்
கணமும்நான் சகித்திட மாட்டே
னெண்ணுறு மெனக்கே நின்னருள் வலத்தா
லிசைத்தபோ திசைத்தபோ தெல்லாம்
நண்ணுமவ் வருத்தந் தவிர்க்கநல் வரந்தா
னல்குத லெனக்கிச்சை யெந்தாய். (9)

என்னுயிர்க் குயிராந் தெய்வமே யென்னை
யெழுமையுங் காத்தரு ளிறைவா
வென்னுளத் தினிக்குந் தீஞ்சுவைக் கனியே
யெனக்கறி வுணர்த்திய குருவே
யென்னுடை யன்பே திருச்சிற்றம் பலத்தே
யெனக்கருள் புரிந்தமெய் யின்பே
யென்னையீன் றெடுத்த தந்தையே யடியே
னிசைக்கின்றேன் கேட்கவிம் மொழியே. (10)

பிள்ளைப்பெரு விண்ணப்பம்.

கருணையா ரமுதே யென்னுயிர்க் குயிரே
கனிந்தசிற் றம்பலக் கனியே
வருணமா மறையின் மெய்ப்பொரு ளாகி
வயங்கிய வள்ளலே யன்பர்

யதருணிறை யுளத்தே திகழ்தனித் தலைமைத்
தெய்வமே திருவருட் சிவமே
தருணமென் றொருமைத் தந்தையே தாயே
தரித்தருள் திருச்செவிக் கிதுவே. (1)

விண்டபோ தகரு மறிவரும் பொருளே
மெய்யனே யையனே யுலகில்
தொண்டனேன் றன்னை யடுத்தவர் நேயர்
சூழ்ந்தவ ருறவினர் தாயர்
கொண்டுடன் பிறந்தோ ரயலவ ரெனுமிக்
குறிப்பினர் முகங்களி லிளைப்பைக்
கண்டபோ தெல்லா மயங்கியென் னுள்ளங்
கலங்கிய கலக்கநீ யறிவாய். (2)

பரைத்தனி வெளியில் நடம்புரிந் தருளும்
பரமனே யரும்பெரும் பொருளே
தரைத்தலத் தியன்ற வாழ்க்கையில் வறுமைச்
சங்கடப் பாவியால் வருந்தி
நரைத்தவ ரிளையர் முதலினோ ரனையோர்
நண்பனென் றவரவர் குறைக
ளுரைத்தபோ தெல்லா நடுங்கியென் னுள்ள
முடைந்ததுன் னுளமறி யாதோ. (3)

அன்னையே யப்பா திருச்சிற்றம் பலத்தென்
னையனே யிவ்வுல கதிலே
பொன்னையே யுடையார் வறியவர் மடவார்
புகலுமா டவரிவர் களுக்குள்
தன்னையே யறியாப் பிணியினா லாவி
தளர்கின்றார் தருணமீ தெனவே

சொன்னபோ தெல்லாம் பயந்துநா னடைந்த
சோபத்தை நீயறி யாயோ. (4)

காவிநேர் பங்காள் பங்கனே தலைமைக்
கடவுளே சிற்சபை தனிலே
மேவிய வொளியே யிவ்வுல கதிலூர்
வீதியா திகளிலே மனித
ராவிபோ னதுகொண் டிறவின ரழுத
வழுகுரல் கேட்டபோ தெல்லாம்
பாவியே னுள்ளம் பகீரென நடுங்கிப்
பதைத்ததுன் னுளமறி யாதோ. (5)

கற்றவ ருளத்தே கரும்பினி லினிக்குங்
கண்ணுதற் கடவுளே யென்னைப்
பெற்றதாய் நேய ருறவினர் துணைவர்
பெருகிய பழக்கமிக் குடையோர்
மற்றவ ரிங்கே தனித்தனி பிரிந்து
மறைந்திட்ட தோறுமப் பிரிவை
யுற்றுநா னினைக்குந் தோறுமுண் ணடுங்கி
யுடைந்தன னுடைகின்றே னெந்தாய். (6)

எட்டரும் பொருளே திருச்சிற்றம் பலத்தே
யிலகிய விறைவனே யுலகிற்
பட்டினி யுற்றோர் பசித்தனர் களையால்
பரதவிக் கின்றன ரென்றே
யொட்டிய பிறராற் கேட்டபோ தெல்லா
முளம்பகீ ரெனநடுக் குற்றே
னிட்டவிவ் வுலகிற் பசியெனி லெந்தா
யென்னுள நடுங்குவ தியல்பே. (7)

பல்லிகள் பலவா யிடத்துமுச் சியினும்
பகருநேர் முதற்பல வயினும்
சொல்லிய தோறும் பிறர்துயர் கேட்கச்
சொல்கின்ற வோவெனச் சூழ்ந்தே
மெல்லிய மனநொந் திளைத்தன னெந்தாய்
கூகைவெங் குரல்செயுந் தோறும்
வல்லியக் குரல்கேட் டயர்பசுப் போல
வருந்தினே னென்னைநீ யறிவாய். (8)

காக்கைகள் கூவக் கலங்கினே னருந்தின்
கடுங்குரல் கேட்டுளங் குலைந்தேன்
தாக்கிய வாந்தை குரல்செயப் பயந்தேன்
சாக்குரற் பறவையாற் றளர்ந்தேன்
வீக்கிய வேறு கொடுஞ்சகு னஞ்செய்
வீக்களால் மயங்கினேன் விடத்தி
னூக்கிய பாம்பைக் கண்டபோ துள்ள
மொடுங்கினே னடுங்கினே னெந்தாய். (8)

வேறுபல் விடஞ்செய் புயிர்களைக் கண்டு
வெருவினேன் வெய்யநாய்க் குழுவின்
சீறிய குரலோ டழுகுரல் கேட்டுத்
தியங்கினேன் மற்றைவெஞ் சத்தக்
கூறதாம் விலங்கு பறவையூர் வனவெங்
கோள்செயு மாடவர் மடவா
ரூறுசெய் கொடுஞ்சொல் லிவைக்கெலா முள்ள
முயங்கினேன் மயங்கினே னெந்தாய். (9)

வலிந்தெனை யழைக்கு மடந்தையர் தெருவில்
மறந்துவந் தடுத்தபின் னினைந்தே

மலிந்திவர் காணில் விடுவரன் றிவரால்
மயங்கியுண் மகிழ்ந்தன னெனிலோ
நலிந்திடு பிறர்தந் துயர்தனைக் கண்டே
நடுங்குற வருமெனப் பயந்தே
மெலிந்துட ளொளித்து வீதிவே றொன்றின்
மேவினே னெந்தைநீ யறிவாய். (10)

இன்புறு முணவு கொண்டபோ தெல்லா
மிச்சுகத் தாலினி யாது
துன்புறுங் கொல்லோ வென்றுள நடுங்கிச்
சூழ்வெறு வயிற்றொடு மிருந்தே
னன்பிலே யன்பர் கொடுத்தவை யெல்லா
மையகோ தெய்வமே யிவற்றால்
வன்புறச் செய்யே லென்றுளம் பயந்து
வாங்கியுண் டிருந்தன னெந்தாய். (11)

உற்றதா ரணியி லெனக்குல குணர்ச்சி
யுற்றநாண் முதலொரு சிலநாள்
பெற்றதாய் வாட்டம் பார்ப்பதற் கஞ்சிப்
பேருண வுண்டனன் சிலநா
ளுற்றவர் நேய ரன்புளார் வாட்ட
முறுவதற் கஞ்சினே னுண்டேன்
மற்றிவை யல்லாற் சுகவுணக் கொள்ள
மனநடுங் கியதுநீ யறிவாய் (12)

அந்தமோ டாதி யில்லதோர் பொதுவி
லரும்பெருஞ் சோதியே யடியேன்
சொந்தமோ வறியேன் பகலிர வெல்லாந்
தூக்கமே கொண்டனன் றூக்கம்

வந்தபோ தெல்லாம பயந்தொடும் படுத்தேன்
மற்றுநா னெழுந்தபோ தெல்லாந்
தொந்தமாம் பயத்தாற் சிவசிவ தூக்கந்
தொலைவதெக் காலமென் றெழுந்தேன். (13)

பகலிர வடியேன் படுத்தபோ தெல்லாந்
தூக்கமாம் பாவிவந் திடுமே
யிகலுறு கனவாங் கொடியவெம் பாவி
யெய்துமே யென்செய்வே மென்றே
யுகலுற வுள்ளே நடுங்கிய நடுக்க
முன்னுள மறியுமே யெந்தாய்
நகலுறச் சிறியேன் கனவுகண் டுள்ள
நடுங்கிடா நாளுமொன் றுளதோ. (14)

தொகுப்புறு சிறுவர் பயிலுங்காற் பயிற்றுந்
தொழிலிலே வந்தகோ பத்திற்
சகிப்பிலா மையினு லடித்தன னடித்த
தருணநான் கலங்கிய கலக்கம்
வகுப்புற வினது திருவுள மறியும்
மற்றுஞ்சில் லுயிர்களிற் கோப
மிகப்புகுந் தடித்துப் பட்டபா டெலலா
மெய்யநீ யறிந்ததே யன்றோ. (15)

புன்புலா லுடம்பி னசுத்தமு மிதனிற்
புகுந்துநா னிருக்கின்ற புணர்ப்பு
மென்பொலா மணியே யெண்ணிநா னெண்ணி
யேங்கிய வேக்கநீ யறிவாய்
வன்புலா லுண்ணு மனிதரைக் கண்டு
மயங்கியுண் ணடுங்கியாற் றாம

வென்பெலாங் கருக விளைத்தன னந்த
விளைப்பையு மையநீ யறிவாய். (16)

பதியனே பொதுவிற் பரமநா டகஞ்செய்
பண்பனே நண்பனே யுலகி
லொதியனேன் பிறர்பா லுரத்தவார்த் தைகளா
லொருசில வாதங்கள் புரிந்தே
மதியிலா மையினு லகங்கரித் ததன்பின்
வள்ளலுன் னருளினு லறிந்தே
விதியைநா னெந்து நடுங்கிய தெல்லா
மெய்யனே நீயறிந் ததுவே. (17)

அருளினை யளிக்கு மப்பனே யுலகி
லன்புளார் வலிந்தெனக் கீந்த
பொருளினை வாங்கிப் போனபோ தெல்லாம்
புழுங்கிய புழுக்கநீ யறிவாய்
மருளுமப் பொருளைச் சாலகத் தெறிந்து
மனமிக விளைத்ததும் பொருளால்
இருளுறு மெனநா னுளநடுங் கியது
மெந்தைநின் றிருவுள மறியும். (18)

பொருளிலே யுலக மிருப்பதா தலினல்
புரிந்துநா மொருவர்பாற் பலகால்
மருவினுற் பொருளி னிச்சையாற் பலகால்
மருவுகின் முனெனக் கருதி
வெருவுவ ரெனநா னஞ்சியெவ் விடத்து
மேவிலே னெந்தைநீ யறிவா
யொருவுமப் பொருளை நினைத்தபோ தெல்லா
முவட்டினே னிதுவுநீ யறிவாய் (19)

சகப்புற வாழ்வைப் பார்த்திடிற் கேட்கிற்
சஞ்சல முறுமெனப் பயந்தே
நகர்ப்புறத் திருக்குந் தோட்டங்க டோறும்
நண்ணியும் பிறவிடத் தலைந்தும்
பகற்பொழு தெல்லா நாடொறுங் கழித்தேன்
பகலன்றி யிரவுமப் படியே
மிகப்பல விடத்துந் திரிந்தன னடியேன்
விளம்பலென் னீயறிந் ததுவே. (20)

உருவுள மடவார் தங்களை நான்கண்
ணுற்றபோ துளநடுக் குற்றே
னொருவுளத் தவரே வலிந்திட வேறோ
ருவளகத் தொளித்தய விருந்தேன்
கருவுளச் சண்டைக் கூக்குரல் கேட்ட
காலத்தி னுற்ற கலக்கந்
திருவுள மறியு முரைக்கசொல் லெனது
செவிபுகிற் கனல்புகு வதுவே. (21)

நயந்தபொற் சரிகைத் துகிலெனக் கெனது
நண்பின ருடுத்திய போது
பயந்தவப் பயத்தை யறிந்தவ ரெல்லாம்
பயந்தனர் வெய்யிலிற் கவிகை
வியந்துமேற் பிடித்த போதெலா முள்ளம்
வெருவினேன் கைத்துகில் வீசி
யயந்தரு தெருவில் நடப்பதற் கஞ்சி
யரைக்குமேல் விக்கின னெந்தாய். (22)

கையுற வீசி நடப்பதை நாணிக்
கைகளைக் கட்டியே நடந்தேன்

மெய்யுறக் காட்ட வெருவிவெண் டுகிலால்
மெய்யெலா மையகோ மறைத்தேன்
வையமேற் பிறர்தங் கோலமு நடையும்
வண்ணமு மண்ணலே சிறிதும்
பையநா னூன்றிப் பார்த்ததே யில்லை
பார்ப்பனேல் பயமிகப் படைப்பேன். (23)

வைகிய நகரி லெழிலுடை மடவார்
வலிந்தெனைக் கைபிடித் திழுத்தும்
சைகைவே றுரைத்துஞ் சரசவார்த் தைகளாற்
றனித்தெனைப் பலவிசை யறிந்தும்
பொய்கரைந் தானை புகன்றுமேல் விழுந்தும்
பொருண்முத லியகொடுத் திசைத்துங்
கைகலப் பறியே னடுங்கினே னவரைக்
கடிந்தது மில்லைநீ யறிவாய். (24)

எளியரை வலியா ரடித்தபோ தையோ
வென்மனங் கலங்கிய கலக்கம்
தெளியநா னுரைக்க வல்லவ னல்லேன்
றிருவுள மறியுமே யெந்தாய்
களியரைக் கண்டு பயந்தவென் பயந்தான்
கடலினும் பெரியது கண்டா
யளியர்பாற் கொடியர் செய்தவெங் கொடுமை
யறிந்தவென் னடுக்கமா ரறிவார். (25)

இரவிலே பிறர்தம் மிடத்திலே யிருந்த
விருப்பெலாங் கள்ளர்கள் கூடிக்
கரவிலே கவர்ந்தார் கொள்ளையென் றெனது
காதிலே விழுந்தபோ தெல்லாம்

விரைவிலே நெருப்பை மெய்யிலே மூட்டி
வெதுப்பல்போல் வெதும்பினே னெந்தா
யுரவிலே யொருவர் திடுக்கென வரக்கண்
டுளநடுக் குற்றனன் பலகால். (26)

உரத்தொரு வருக்கங் கொருவர்பே சியபோ
துள்ளக நடுங்கினேன் பலகால்
கரத்தினு லுரத்துக் கதவுதட் டியபோ
தையகோ கலங்கினேன் கருத்தில
புரத்திலே யம்மா வப்பனே யையோ
வெனப்பிறர் புகன்றசொல் புகுந்தே
தரத்திலென் னுளத்தைக் கலக்கிய கலக்கந்
தந்தைநீ யறிந்தது தானே. (27)

தேட்டிலே யிருந்த சென்னையி லிருந்தாற்
சிறுகுறு மென்றுளம் பயந்தே
காட்டிலே சிறிய வூர்ப்புறங் களிலே
நண்ணினே னூர்ப்புற மடுத்த
காட்டிலே பருக்கைக் கல்லிலே புன்செய்க்
களத்திலே திரிந்துற்ற வினைப்பை
யேட்டிலே யெழுத முடியுமோ விவைக
ளெந்தைநீ யறிந்தது தானே. (28)

காணுறு பசுக்கள் கன்றுக ளாதி
கதறிய போதெலாம் பயந்தே
னேணுறு மாடு முதல்பல மிருக
மிளைத்தவை கண்டுள மிளைத்தேன்
கோணுறு கோழி முதல்பல பறவை
கூவுதல் கேட்டுளங் குலைந்தேன்

வீணுறு கொடியர் கையிலே வாளை
விதிர்த்தல்கண் டென்னென வெருண்டேன்.(29)

கலிதரு சிறிய தெய்வமென் றையோ
நாட்டிலே பலபெயர் நாட்டிப்
பலிதர வாடு பன்றிகுக் கிடங்கள்
பலிக்கடா முதலிய வுயிரைப்
பொலிவுறக் கொண்டே போகவுங் கண்டே
புந்திநொந் துளநடுக் குற்றேன்
கலியுறு சிறிய தெய்வவெங் கோயில்
கண்டகா லத்திலும் பயந்தேன். (30)

காட்டிய ரணைமே லிருக்கவும் பயந்தேன்
காலின்மேல் கால்வைக்கப் பயந்தேன்
பாட்டயல் கேட்கப் பாடவும் பயந்தேன்
பஞ்சணை படுக்கவும் பயந்தேன்
நாட்டிய வுயர்ந்த திண்ணைமே லிருந்து
நன்குறக் காலித்துக்கால் கீழே
நீட்டவும் பயந்தே னீட்டிப்பே சுதலை
நினைக்கவும் பயந்தன னெந்தாய். (31)

அறிவொரு சிறிதிங் கறிந்தநாண் முதலென்
னப்பனே நினைமறந் தறியேன்
செறிவிலாச் சிறிய பருவத்தும் வேறு
சிந்தைசெய் தறிந்திலே னுலகிற்
பிறிதொரு பிழையுஞ் செய்திலே னந்தோ
பிழைத்தன னையினு மென்னைக்
குறியுறக் கொண்டே குலக்குறிப் பதுநின்
குணப்பெருங் குன்றினுக் கழகோ. (32)

ஐயநா னாடும் பருவத்திற் றானே
யடுத்தநன் னேயனே டப்பா
பொய்யுல காசை யெனக்கிலை யுனக்கென்
புகலென வவனுமங் கிசைந்தே
மெய்யுறத் துறப்போ மென்றுபோய் நினது
மெய்யருள் கீட்டிட மீண்டேம்
துயயநின் னுள்ள மறிந்ததே யெந்தா
யின்றுநான் சொல்லுவ தென்னே. (33)

மாயையால் வினையா லரிபிர மாதி
வானவர் மனமதி மயங்கித்
தீயகா ரியங்கள் செய்திடி லந்தோ
சிறியனேன் செய்வது புதிதோ
வாயினுந் தீய விவையென வறியே
னறிவித்துத் திருத்துத லன்றி
நீயிவண் பிறர்போ னிருப்பது தந்தை
நெறிக்கழ கல்லவே யெந்தாய். (34)

வருமுயி ரிரக்கம் பற்றியே யுலக
வழக்கிலென் மனஞ்சென் றதோறும்
வெருவிநின் னடிக்கே விண்ணப்பித் திருந்தேன்
விண்ணப்பஞ் செய்கின்றே னின்று
முருவவென் னுயிர்தா னுயிரிரக் கந்தா
னொன்றதே யிரண்டிலை யிரக்க
மொருவிலென் னுயிரு மொருவுமென் னுள்ளத்
தொருவனே நின்பதத் தாணை. (35)

தந்தையர் வெறுப்ப மக்கடாம் பயனில்
சழக்குரை யாடிவெங் காமச்

சிந்தைய ராகித் திரிகின்றா ரந்தோ
சிறியனே னொருதின மேனு
மெந்தைநின் னுள்ளம் வெறுப்பநின் பணிவிட்
டிவ்வுல கியலிலவ் வாறு
தெந்தன வென்றே திரிந்ததுண் டேயோ
திருவுள மறியநா னறியேன். (36)

பன்னிரண் டாண்டு தொடங்கிநா னிற்றைப்
பகல்வரை யடைந்தவை யெல்லா
முன்னினின் றுரைத்தா லுலப்புறா ததனு
லொருசில வுரைத்தன னெனினு
மென்னுளத் தகத்தும் புறத்துமுட் புறத்து
மியல்புறப் புறத்தினும் விளங்கி
மன்னிய சோதி யாவுநீ யறிந்த
வண்ணமே வகுப்பதென் னினக்கே. (37)

இதுவரை யடியே னடைந்தவெம் பயமு
மிடர்களுந் துன்பமு மெல்லாம்
பொதுவளர் பொருளே பிறர்பொருட் டல்லாற்
புலையனேன் பொருட்டல விதுநின்
மதுவளர் மலர்ப்பொற் பதத்துணை யறிய
வருத்தன னடியனேன் றனக்கே
யெதிலுமோ ராசை யிலையிலை பயமு
மிடருமற் றிலையிலை யெந்தாய். (38)

பயந்துய ரிடருண் மருட்சியா தியவிப்
பகையெலாம் பற்றறத் தவிர்த்தே
யெந்தநின் னருளா ரமுதளித் தடியே
னுடியின் டெண்ணிய வெல்லாம்

வியர்த்திட்டத் தருதல் வேண்டுமீ தெனது
விண்ணப்ப மின்றிரு வுளத்தே
வயர்த்தரக் கருதித் தயவுசெய் தருள்க
வள்ளலே சிற்சபை வாழ்வே. (39)

என்னுயிர் காத்தல் கடனுனக் கடியே
னிசைத்தவிண் ணப்பமேற் றருளி
யுன்னுமென் னுள்ளத் துறும்பய மிடர்க
ளுறுகண்மற் றிவையெலா மொழித்தே
நின்னரு ளமுத மளித்தெனை யென்னை
நிரப்பியாட் கொள்ளுதல் வேண்டும்
மன்னுபொற் சபையில் வயங்கிய மணியே
வள்ளலே சிற்சபை வாழ்வே. (40)

வேண்டு கோள்.

அப்பாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு
மாருயிர்கட் கெல்லாநா னன்புசெயல் வேண்டு
மெப்பாரு மெப்பதமு மெங்கணுநான் சென்றே
யெந்தைநின தருட்புகழை யியம்பிடல் வேண்டும்
செப்பாத மேனிலைமேற் சுத்தசிவ மார்க்கந்
திகழ்ந்தோங்க வருட்சோதி செலுத்திடல் வேண்டும்
தப்பேது நான்செயினு நீபொறுத்தல் வேண்டுந்
தலைவநினைப் பிரியாத நிலைமையும்வேண் டுவனே. (1)

அண்ணாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு
மழியாத தனிவடிவம் யானடைதல் வேண்டுங்
கண்ணார நினையெங்குங் கண்டுவத்தல் வேண்டுங்
காணாத காட்சியெலாங் கண்டுகொளல் வேண்டும்

பண்ணூர நின்றனையே பாடியுறல் வேண்டும்
பரமானந் தப்பெருங்கூத் தாடியிடல் வேண்டும்
மண்ணாடி யுயிர்களுறுந் துயர்தவிர்த்தல் வேண்டு
முனைப்பிரியா தூறுகின்ற வுறவதுவேண் டுவனே. (2)

அத்தாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு
மருட்பெருஞ்சோ தியைப்பெற்றே யகங்களித்தல் வேண்டுஞ்
செத்தாரை மீட்டுமிங்கே யெழுப்பியிடல் வேண்டுந்
திருச்சபைக்கே யடிமைகளாச் செய்வித்தல் வேண்டு
மொத்தாரு முயர்ந்தாருந் தாழ்ந்தாரு மெவரு
மொருமையுள ராகியுல கியல்நடத்த வேண்டு
மெத்தாலு மழியாத வடிவதிலே நானு
மெந்தாயு மொன்றாக வினிதுறல்வேண் டுவனே. (3)

அரைசேநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு
மருட்பெருஞ்சோ தியைப்பெற்றே யகமகிழ்தல் வேண்டும்
வரைசேரெவ் வுலகமுமோ ரொழுக்கமுறல் வேண்டும்
மடிந்தாரை மீளவுநான் வருவித்தல் வேண்டும்
புரைசேருங் கொலைநெறியும் புலைநெறியுஞ் சிறிதும்
பொருந்தாம லெவ்வுயிரும் புரிந்துவத்தல் வேண்டு
முரைசேர்மெய்த் திருவடிவி லெந்தாயு நானு
மொன்றாகி யெஞ்ஞான்று மோங்குதல்வேண் டுவனே. (4)

அச்சாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டு
மாறந்த நிலைகளெல்லா மறிந்தடைதல் வேண்டு
மெச்சார்பு மாகியுயிர்க் கிதம்புரிதல் வேண்டு
மெனையடுத்தார் தமக்கெல்லா மின்புதரல் வேண்டு
மிச்சாதி சமயவிகற் பங்களெலாந் தவிர்ந்தே
யெவ்வுலகுஞ் சன்மார்க்கப் பொதுவடைதல் வேண்டு
முச்சாதி யந்தமிலாத் திருவருளில் யானு
முடையாயுங் கலந்தோங்கு மொருமையும்வேண் டுவனே. (5)

சிவானந்த நிலை.

வெண்பா.

கண்டேன் களித்தேன் கருணைத் திருவமுத
முண்டே னுயிர்நிலைமே லோங்குகின்றேன் - கொண்டே
னழியாத் திருவுருவ மச்சோவென் ஞான்று
மழியாச் சிற்றம்பலத்தை யான் (1)

பார்த்தேன் பணிந்தேன் பழிச்சினேன் மெய்ப்புளகம்
போர்த்தேனென் னுள்ளமெலாம் பூரித்தேன் — ஆர்த்தேநின்
றாடுகின்றேன் பாடுகின்றே னன்புருவா னேனருளை
நாடுகின்றேன் சிற்சபையை நான். (2)

எண்ணுகின்றே னெண்ணங்க ளெல்லாந் தருகின்றா
னுண்ணுகின்றே னுண்ணவுணை யூட்டுகின்றான் — நண்ணுதிருச்
சிற்றம் பலத்தே திருநடஞ்செய் கின்றானென்
குற்றம் பலபொறுத்துக் கொண்டு. (3)

கொண்டா னடிமை குறியான் பிழையொன்றுங்
கண்டா னளித்தான் கலந்திருந்தான் — பண்டாய
நான்மறையு மாகமமு நாடுந் திருப்பொதுவில்
வான்மயத்தா னென்னை மகிழ்ந்து. (4)

சிவதரிசனம்.

பாவிமனக் குரங்காட்டம் பார்க்கமுடி யாதே
    பதிவெறுத்தே னிதிவெறுத்தேன் பற்றனைத்துந் தவிர்த்தே
னாவியுடல் பொருளையுன்பாற் கொடுத்தே னுன்னருட்பே
    ராசைமய மாகியுனை யடுத்துமுயல் கின்றேன்
கூவியெனை யாட்கொளநீ நினையாயோ நினது
    குறிப்பறியேன் பற்பலகால் கூவியிளைக் கின்றேன்
தேவிசிவ காமவல்லி மகிழுமணவாளா
    தெருணிறைவா னமுதளிக்குந் தருணமிது தானே. (1)

கட்டவிழ்ந்த கமலமெனக் கருத்தவிழ்ந்து நினையே
கருதுகின்றேன் வேறொன்றுங் கருதுகிலே னிதுதான்
சிட்டருளந் திகழ்கின்ற சிவபதியே நினது
திருவுளமே யறிந்ததுநான் செப்புதலென் புவிமேனீ
விட்டகுறை தொட்டகுறை யிரண்டுநி றைந்தன
விரைந்துவந்தே யருட்சோதி புரிந்தருளுந் தருணந்
தொட்டதுநான் றுணிந்துரைத்தே னீயுணர்த்த வுணர்ந்தே
சொல்வதலா லென்னறிவாற் சொல்லவல்லேனன்றே.

காட்டையெலாங் கடந்துவிட்டே னாட்டையடைந் துனது
கடிநகர்ப்பொன் மதிற்காட்சி கண்குளிரக் கண்டேன்
கோட்டையெலாங் கொடிநாட்டிக் கோலமிடப் பார்த்தேன்
கோயிலின்மேல் வாயிலிலே குறைகளெலாந் தவிர்த்தேன்
சேட்டையற்றுக் கருவியெலா மென்வசநின் றிடவே
சித்தியெலாம் பெற்றேனுன் றிருச்சிற்றம் பலமேல்
பாட்டையெலாம் பாடுகின்றே னிதுதருணம் பதியே
பலந்தருமென் னுளந்தனிலே கலந்துநிறைந் தருளே.

சித்தியெலாம் வல்லசிவ சித்தனுளங் கலந்தான்
செத்தாரை யெழுப்புகின்ற திருநாள்க ளடுத்த
இத்தினமே தொடங்கியழி யாதநிலை யடைதற்
கேற்றகுறி யேற்றவிடத் திசைந்தியல்கின் றனனுஞ்
சத்தியமே பெருவாழ்விற் பெருங்களிப்புற் றிடுதல்
சந்தேகித் தலையாதே சாற்றியவென் மொழியை
நித்தியவான் மொழியென்ன நினைந்துமகிழ்ந் தமைவாய்
நெஞ்சேநீ யஞ்சேலுன் னஞ்சேலஞ் சேலே. (4)

தற்போத விழைப்பு.

நாடுகின்ற மறைகளெலா நாமறியோ மென்று
நாணியுரைத் தலமரவே நல்லமணி மன்றி
லாடுகின்ற சேவடிகண் டானந்தக் கடலி
லாடுமன்பர் போனமக்கு மருட்கிடைத்த தெனினும்
வீடுகின்ற பிறர்சிறிது மறியாம லிருக்க
வேண்டுமென விருந்தவென்னை வெளியிலிழுத் திட்டு
வாடுகின்ற வகைபுரிந்த விதியைநினைந் தையோ
மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றிநடத் தரசே. (1)

நதிகலந்த சடையசையத் திருமேனி விளங்க
நல்லதிருக் கூத்தாட வல்லதிரு வடிகள்
கதிகலந்து கொளச்சிறியேன் கருத்திடையே கலந்து
கள்ளமற வுள்ளபடி காட்டிடக்கண் டின்னும்
பதிகலந்து கொளுமட்டும் பிறரறியா திருக்கப்
பரிந்துள்ளே யிருந்தவென்னை வெளியிலிழுத் திட்டு
மதிகலந்து கலங்கவைத்த விதியைநினைந் தையோ
மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றிநடத் தரசே. (2)

மஞ்சனைய குழலம்மை யெங்கள்சிவ காம
வல்லிமகிழ் திருமேனி வண்ணமது சிறிதே
நஞ்சனைய கொடியேன்கண் டிடப்புரிந்த வருளை
நாடறியா வகையின்னு நீடநினைத் திருந்தேன்
அஞ்சனைய பிறரெல்லா மறிந்துபல பேசி
யலர்தூற்ற வளியவெனை வெளியிலிழுத் திட்டு
வஞ்சனைசெய் திடவந்த விதியைநினைந் தையோ
மனமாலை பாய்வதுகாண் மன்றிநடத் தரசே. (3)

பிரிவாற்ருமை.

போக மாட்டேன் பிறரிடத்தே பொய்யிற் கிடந்து புலர்ந்துமனம்
வேக மாட்டேன் பிறிதொன்றும் விரும்ப மாட்டேன் பொய்யுலக
ளுக மாட்டே னரசேயென் னப்பா வென்ற ஜேயாநான்
சாக மாட்டே னுனைப்பிரிந்தாற் றரிக்க மாட்டேன் கண்டாயே. (1)

திண்ணம் பழுத்த சிந்தையிலே தித்தித் துலவாச் சுயஞ்சோதி
வண்ணம் பழுத்த தனிப்பழமே மன்றில் விளங்கு மணிச்சுடரே
தண்ணம் பழுத்த மதியமுதே தருவா யிதுவே தருணமென்றன்
எண்ணம் பழுத்த தினிச்சிறியே னிறையுந் தரியேன் றரியேனே. (2)

நாட்டுக் கிசைந்த மணிமன்றில் ஞான வடிவாய் நடஞ்செயரு
ளாட்டுக் கிசைந்த பெருங்கருணை யப்பா வென்ற னரசேயென்
பாட்டுக் கிசைந்த பதியேயோர் பரமா னந்தப் பழமேமேல்
வீட்டுக் கிசைந்த விளக்கேயென் விவேகம் விளங்க விளக்குகவே. (3)

பிரியே னென்றல்.

படமுடியா தினித்துயரம் படமுடியா தரசே
பட்டதெல்லாம் போதுமிந்தப் பயந்தீர்த்திப் பொழுதென்
னுடலுயிரா தியவெல்லாம் நீயெடுத்துக் கொண்டுன்
னுடலுயிரா தியவெல்லா முவந்தெனக்கே யளிப்பாய்
வடலுறுசிற் றம்பலத்தே வாழ்வாயென் கண்ணுண்
மணியேயென் குருமணியே மாணிக்க மணியே
நடனசிகா மணியேயென் னவமணியே ஞான
நன்மணியே பொன்மணியே நடராஜ மணியே. (1)

வாழையடி வாழையென வந்ததிருக் கூட்ட
மரபினில்யா னொருவனன்ரே வகையறியே னிந்த
வேழைபடும் பாடுனக்குத் திருவுளச்சம் மதமோ
விதுதகுமோ விதுமுறையோ விதுதருமந் தானே
மாழைமணிப் பொதுநடஞ்செய் வள்ளால்யா னுனக்கு
மகனலனே நீயெனக்கு வாய்த்ததந்தை யலையோ

கோழையுல குயிர்த்துயரா மினிப்பொறுக்க மாட்டேன்
கொடுத்தருணின் னருளொளியைக் கொடுத்தருளிப் பொழுதே.

உன்னைமறந் திடுவேனோ மறப்பறியேன் மறந்தா
லுயிர்விடுவேன் கணந்தரியே னுன்றுணை யிதுநீ
யென்னைமறந் திடுவாயோ மறந்திடுவா யெனில்யா
னென்னசெய்வே னெங்குறுவே னெவர்க்குரைப்பே னெந்தா
யன்னையினுந் தயவுடையாய் நீமறந்தா யெனினு
மகிலமெலா மளித்திடுநின் னருள்மறவா தென்றே
பின்னுமிகக் களித்திங்கே யிருக்கின்றேன் மறவே
லிதுதருண மருட்சோதி யெனக்குவிரைந் தருளே. (3)

நான்மறந்தே னெனினுமெனைத் தான்மறவா னெனது
நாயகனென் றடுகின்றே னெனினுமிது வரையும்
வான்மறந்தேன் வானவரை மறந்தேன்மா லயனை
மறந்தேனம் முருத்திரரை மறந்தேனென் னுடைய
வூன்மறந்தே னுயிர்மறந்தே னுணர்ச்சியெலா மறந்தே
னுலகமெலா மறந்தேனிங் குன்னைமறந் தறியேன்
பான்மறந்த குழவியைப்போல் பாரேலிங் கெனையே
பரிந்துநின தருட்சோதி புரிந்துமகிழ்ந் தருளே. (4)

தெருவிடத்தே விளையாடித் திரிந்தவெனை வலிந்தே
சிவமாலை யணிந்தனையச் சிறுவயதி லிந்த
வுருவிடத்தே நினக்கிருந்த வாசையெலா மிந்நா
ளோடியதோ புதியவொரு வுருவுவிழைந் ததுவோ
கருவிடத்தே யெனைக்காத்த காவலனே யுனது
கால்பிடித்தேன் விடுவேனோ கைப்பிடியன் றதுதான்
வெருவிடத்தென் னுயிர்ப்பிடிகா ணுயிரகன்று லன்றி
விடமாட்டேன் விடமாட்டேன் விடமாட்டே னினே. (5)

வாதனைக் கிரங்கல்.

படமாட்டேன் றுயர்சிறிதும் படமாட்டே னினிநான்
பயப்படவு மாட்டேனுன் பதத்துணையே பிடித்தேன்

விடமாட்டே னெமாந்து விடமாட்டேன் கண்டீர்
மெய்ம்மையிது நும்மாணை விளம்பினனும் மடியேன்
கெடமாட்டேன் பிறர்மொழிகள் கேட்டிடவு மாட்டேன்
கிளரொளியம் பலத்தாடல் வளரொளிநும் மல்லால்
நடமாட்டே னென்னுளத்தே நான்சாக மாட்டே
னல்லதிரு வருளாலே நான்றுறு னேனே (1)

பாயிரமா மறைகளெலாம் பாடுகின்ற பாட்டுன்
பாட்டேயென் றறிந்துகொண்டேன் பரம்பொருளுன் பெருமை
ஆயிரமா யிரங்கோடி நாவுடையோ ரெனினு
மணுத்துணையும் புகலரிதே லந்தோவிச் சிறியேன்
வாயிரங்கா வகைபுகலத் துணிந்தேனென் னுடைய
மனத்தாசை யொருகடலோ வெழுகடலிற் பெரிதே
சேயிரங்கா முனமெடுத்தே யணைத்திடுந்தா யனையாய்
திருச்சிற்றம் பலம்விளங்குஞ் சிவஞான குருவே. (2)

அந்நாளி லடிச்சிறியே னம்பலவா யிலிலே
யருளாநினைந் தொருபுறத்தே யயர்ந்தழுது நின்றேன்
முந்நாளில் யான்புரிந்த பெருந்தவத்தா லெனக்கு
முகமலர்ந்து மொழிந்தவருண் மொழியைநினைந் தந்த
செந்நாளை யெதிர்பார்த்தே பன்னாளுங் களித்தேன்
*சிந்தைமலர்ந் திருந்தேனச் செல்வமிகு திருநாள்
இந்நாளே யாதலினா லெனக்கருள்வீ ரென்றே
னென்பதன்முன் னளித்தீர்நும் மன்புலகிற் பெரிதே. (3)

முறையீடு.

கருணா நிதியே யபய மபயம் கனகா கரனே யபய மபயம்
அருணா டகனே யபய மபய மழகா வமலா வபய மபயம்
தருணா தவனே யபய மபயந் தனிநா யகனே யபய மபயம்
தெருணா டிறைவா யபய மபயந் திருவம் பலவா வபய மபயம். (1)

அடியா ரிதயாம் புயனே யபய மரசே யமுதே யபய மபயம்
முடியா தினிநான் றரியே னபயம் முறையோ முறையோ முதல்வா
கடியே னலனு னபய மபயங் கருணா கரனே யபய மபயங் [வபயம்
தடியே லருள்வா யபய மபயந் தருணா தவனே யபய மபயம். (2)

இடர்தீர் நெறியே யருள்வா யபய மினிநான் றரியேன் றரியே னபயம்
விடர்போ லெனைநீ நினையே லபயம் விடுவே னலனு னபய மபயம்
உடலோ டுறுபே ரருளா வியுமிங் குனவே யெனவே யலவே யபய
சுடர்மா மணியே யபய மபயஞ் சுகநா டகனே யபய மபயம். (3)

அருள்விளக்கமாலை.

அருள்விளக்கே யருட்சுடரே யருட்சோதிச் சிவமே
யருளமுதே யருணிறைவே யருள்வடிவப் பொருளே
யிருள்கடிந்தென் னுளமுழுது மிடங்கொண்ட மதியே
யென்னறிவே யென்னுயிரே யெனக்கினிய வுறவே
மருள்கடிந்த மாமணியே மாற்றறியாப் பொன்னே
மன்றில்நடம் புரிகின்ற மணவாளா வெனக்கே
தெருளளித்த திருவாளா ஞானவுரு வாளா
தெய்வநடத் தரசேநான் செய்மொழியேற் றருளே. (1)

கோடையிலே யிளைப்பாற்றிக் கொள்ளும்வகை கிடைத்த
குளிர்தருவே தருநிழலே நிழல்கனிந்த கனியே
ஓடையிலே யூறுகின்ற தீஞ்சுவைத்தண் ணீரே
யுகந்ததண்ணீ ரிடைமலர்ந்த சுகந்தமண மலரே
மேடையிலே வீசுகின்ற மெல்லியபூங் காற்றே
மென்காற்றில் விளைசுகமே சுகத்திலுறும் பயனே
யாடையிலே யெனைமணந்த மணவாளா பொதுவி
லாடுகின்ற வரசேயென் னலங்கலணிந் தருளே. (2)

கதிக்குவழி காட்டுகின்ற கண்ணேயென் கண்ணிற்
கலந்தமணி யேமணியிற் கலந்தகதி ரொளியே
விதிக்குமுல குயிர்க்குயிராய் விளங்குகின்ற சிவமே
மெய்யணர்ந்தோர் கையகத்தே விளங்கியதீங் கனியே

மதிக்குமதிக் கப்புறம்போய் வயங்குதனி நிலையே
மறைமுடியா கமமுடிமேல் வயங்குமின்ப நிறைவே
துதிக்குமன்பர் தொழப்பொதுவில் நடம்புரியு மரசே
சொன்மாலை சூட்டுகின்றேன் றோளிலணிந் தருளே. (3)

உண்ணவுண்ணத் தெவிட்டாதே தித்தித்தென் னுடம்போ
டுயிருணர்வுங் கலந்துகலந் துள்ளகத்தும் புறத்துந்
தண்ணியவண் ணம்பரவப் பொங்கிநிறைந் தாங்கே
ததும்பியென்றன் மயமெல்லாந் தன்மயமே யாக்கி
யெண்ணியவென் னெண்ணமெலா மெய்தவொளி வழங்கி
யிலங்குகின்ற பேரருளா மின்னமுதத் திரளே
புண்ணியமே யென்பெரிய பொருளேயென் னரசே
புன்மொழியென் றிகழாதே புனைந்துமகிழ்ந் தருளே. (4)

கைக்கிசைந்த பொருளேயென் கருத்திசைந்த கனியே
கண்ணேயென் கண்களுக்கே கலந்திசைந்த கணவா
மெய்க்கிசைந்த வணியேபொன் மேடையிலென் னுடனே
மெய்கலந்த தருணத்தே விளைந்தபெருஞ் சுகமே
நெய்க்கிசைந்த வுணவேயென் னெறிக்கிசைந்த நிலையே
நித்தியமே யெல்லாமாஞ் சத்தியமே யுலகிற்
பொய்க்கிசைந்தார் காணாதே பொதுநடஞ்செய் யரசே
புன்மொழியென் றிகழாதே புனைந்துமகிழ்ந் தருளே. (5)

தனித்தனிமுக் கனிபிழிந்து வடித்தொன்றாக் கூட்டிச்
சர்க்கரையுங் கற்கண்டின் பொடியுமிகக் கலந்தே
தனித்தநறுந் தேன்பெய்து பசும்பாலுந் தேங்கின்
றனிப்பாலுஞ் சேர்த்தொருதீம் பருப்பிடியும் விரவி
யினித்தநறு நெய்யளைந்தே யிளஞ்சூட்டி னிறக்கி
யெடுத்தசுவைக் கட்டியினு மினித்திடுந்தெள் ளமுதே
யனித்தமறத் திருப்பொதுவில் விளங்குநடத் தரசே
யடிமலர்க்கென் சொல்லணியா மலங்கலணிந் தருளே. (6)

கண்களிக்கப் புகைசிறிதுங் காட்டாதே புருவக்
கலைநடுவே விளங்குகின்ற கற்பூர விளக்கே
பண்களிக்கப் பாடுகின்ற பாட்டில்விளை சுகமே
பத்தருளே தித்திக்கப் பழுத்ததனிப் பழமே
மண்களிக்க வான்களிக்க மணந்தசிவ காம
வல்லியென மறைகளெலாம் வாழ்த்துகின்ற வாமப்
பெண்களிக்கப் பொதுநடஞ்செய் நடத்தரசே நினது
பெரும்புகழ்ச்சே வடிகளுக்கென் னரும்புமணிந் தருளே. (7)

உருவெளியே யுருவெளிக்குள் ளுற்றவெளி யுருவே
யுருநடுவும் வெளிநடுவு மொன்றான வொன்றே
பெருவெளியே பெருவெளியில் பெருஞ்சோதி மயமே
பெருஞ்சோதி மயநடுவே பிறங்குதனிப் பொருளே
மருவொழியா மலரகத்தே வயங்குமொளி மணியே
மந்திரமே தந்திரமே மதிப்பரிய மருந்தே
திருவொழியா தோங்குமணி மன்றினடத் தரசே
சிறுமொழியென் றிகழாதே சேர்த்துமகிழ்ந் தருளே. (8)

பார்த்தாலும் நினைத்தாலும் படித்தாலும் படிக்கப்
பக்கநின்று கேட்டாலும் பரிந்துளுணர்ந் தாலும்
ஈர்த்தாலும் பிடித்தாலுங் கட்டியணைத் தாலு
மித்தனைக்குந் தித்திக்கு மினித்தசுவைக் கரும்பே
வேர்த்தாவி மயங்காது கனிந்தநறுங் கனியே
மெய்ம்மையறி வானந்தம் விளக்குமரு ளமுதே
தீர்த்தாவென் றன்பரெலாந் தொழப்பொதுவில் நடிக்குந்
தெய்வநடத் தரசேயென் சிறுமொழியேற் றருளே (9)

கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுங் களிப்பே
காணார்க்குங் கண்டவர்க்குங் கண்ணளிக்குங் கண்ணே
வல்லார்க்கு மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே
மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்கும் மதியே
நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே
நரர்களுக்குஞ் சுரர்களுக்கும் நலங்கொடுக்கும் நலமே

யெல்லார்க்கும் பொதுவில்நட மிடுகின்ற சிவமே
யென்னரசே யான்புகலு மிசையுமணிந் தருளே (10)

கையாத தீங்கனியே கயக்காத வமுதே
கரையாத கற்கண்டே புரையாத கரும்பே
பொய்யாத பெருவாழ்வே புகையாத கனலே
போகாத புனலேயுள் வேகாத காலே
கொய்யாத நறுமலரே கோவாத மணியே
குளியாத பெருமுத்தே யொளியாத வெளியே
செய்யாத பேருதவி செய்தபெருந் தகையே
தெய்வநடத் தரசேயென் சிறுமொழியேற் றருளே. (11)

எண்ணாத மந்திரமே யெழுதாத மறையே
யேறாத மேனிலைநின் றிறங்காத நிறைவே
பண்ணாத பூசையிலே படியாத படிப்பே
பாராத பார்வையிலே பதியாத பதிப்பே
நண்ணாத மனத்தகத்தே யண்ணாத நலமே
நாடாத நாட்டகத்தே நடவாத நடப்பே
யண்ணாவென் னப்பாவென் னையாவென் னரசே
யடியிணைக்கென் சொன்மாலை யணிந்துமகிழ்ந் தருளே (12)

சாகாத கல்வியிலே தலையான நிலையே
சலியாத காற்றிடைநின் றெரியாத கனலே
வேகாத புனலிடத்தே யிடியாத புவியே
யேசாத மந்திரத்தே பேசாத பொருளே
நடாவென் றெனைக்கூடி யெடுக்காதே யென்றுங்
குலையாத வடிவெனக்கே கொடுத்ததனி யமுதே
வாடாத வுடையார்கள் வழுத்தமணிப் பொதுவில்
மாநடஞ்செய் யரசேயென் மாலையுமேற் றருளே (13)

கொலைபுரிவார் தவிரமற்றை யெல்லாரு நினது
குலத்தாரே நீயெனது குலத்துமுதன் மகனே
மலைவறவே சுத்தசிவ சமரசசன் மார்க்கம்
வளரவளர்ந் திருக்கவென வாழ்த்தியவென் குருவே

நிலைவிழைவார் தமைக்காக்கு நித்தியனே யெல்லா
நிலையும்விளங் குறவருளில் நிறுத்தியசிற் குணனே
புலையறியாப் பெருந்தவர்கள் போற்றமணிப் பொதுவில்
புனிதநடத் தரசேயென் புகலுமணிந் தருளே. (14)

உயிர்க்கொலையும் புலைப்புசிப்பு முடையவர்க ளெல்லா
முறவினத்தா ரல்லரவர் புறவினத்தா ரவர்க்குப்
பயிர்ப்புறமோர் பசிதவிர்த்தன் மாத்திரமே புரிக
பரிந்துமற்றைப் பண்புரையேல் நண்புதவே லிங்கே
நயப்புறுசன் மார்க்கமவ ரடையளவு மிதுதான்
நம்மாணை யென்றெனக்கு நவின்றவரு ளிறையே
மயர்ப்பறுமெய்த் தவர்போற்றப் பொதுவில்நடம் புரியு
மாநடத்தென் னரசேயென் மாலையணிந் தருளே. (15)

திருவடிப்புகழ்ச்சி.

பாலானைத் தேனானைப் பழத்தி னானைப்
பலனுறுசெங் கரும்பானைப் பாய்ந்து வேகாக்
காலானைக் கலைசாகாத் தலையி னானைக்
கால்லென்றுந் தலையென்றுங் கருதற் கெய்தா
மேலானை மேனிலைமே லமுதா னானை
மேன்மேலு மெனதுளத்தே விளங்க லன்றி
யேலானை யென்பாட லேற்றுக் கொண்ட
வெம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. (1)

மருந்தானை மணியானை வழுத்தா நின்ற
மந்திரங்க ளானானை வான நாட்டு
விருந்தானை யுறவானை நண்பி னானை
மேலானைக் கீழானை மேல்கீ ழென்னப்
பொருந்தானை யென்னுயிரிற் பொருந்தி னானைப்
பொன்னானைப் பொருளானைப் பொதுவா யெங்கு
மிருந்தானை யிருப்பானை யிருக்கின் றானை
யெம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின் றேனே. (2)

அமையங்கூறல்.

கருவிற் கலந்த துணையேயென் கனிவிற் கலந்த வமுதேயென்
கண்ணிற் கலந்த வொளியேயென் கருத்திற்கலந்த களிப்பேயென்
னுருவிற் கலந்த வழகேயென் னுயிரிற் கலந்த வுறவேயென்
னுணர்விற் கலந்த சுகமேயென் னுடைய வொருமைப் பெருமானே
தெருவிற் கலந்து விளையாடுஞ் சிறியேன் றனக்கே மெய்ஞ்ஞான
சித்தி யளித்த பெருங்கருணைத் தேவே யுலகத் திரளெல்லாம்
மருவிக் கலந்து வாழ்வதற்கு வாய்த்த தருண மிதுவென்றே
வாயே பறையா யறைகின்றே னெந்தாய கருணை வலத்தாலே. (1)

ஓவா துண்டு படுத்துறங்கி யுணர்ந்து விழித்துக் கதைபேசி
யுடம்பு நோவா துளமடக்கா தோகோ நோன்பு கும்பிட்டே
சாவா வரமுஞ் சித்தியெலாந் தழைத்த நிலையுஞ் சன்மார்க்க
சங்க மதிப்பும் பெற்றேனென் சதுர்தான் பெரிதென் சரித்திரத்
யாவா நினைக்கி லதிசயமென் னப்பா வரசே யமுதேயென் [தை
ஞாவிக் கினிய துணையேயென் னன்பே யறிவே யருட்சோதித
தேவா விதுநின் செயலேயிச் செயலை நினைக்குந் தொறுமெனது
சிந்தை கனிந்து கனிந்துருகித் தெள்ளா ரமுத மானதுவே. (2)

பாங்கி தலைவிபெற்றி யுரைத்தல்.

அம்மதவேள் கணையொன்றோ வைங்கணையும் விடுத்தா
னருளடையு மாசையினா லாருயிர்தான் பொறுத்தாள்
இம்மதமோ சிறிதுமிலாள் கலவியிலே யெழுந்த
வேகசிவ போகவெள்ளத் திரண்டுபடா ளெனினும்
எம்மதமோ வெக்குலமோ வென்றுநினைப் புளதே
லிவள்மதமு மிவள்குலமு மெல்லாமுஞ் சிவமே
சம்மதமோ தேவர்திரு வாய்மலர வேண்டுஞ்
சபையில்நடம் புரிகின்ற தனிப்பெரிய துரையே (1)

புல்லவரே பொய்யுலக போகமுற விழைவார்
புண்ணியரே சிவபோகம் பொருந்துதற்கு விழைவார்

கல்லவரே மணியிவரே யென்றறிந்தா ளதனாற்
கனவிடையும் பொய்யுறவு கருதுகிலாள் சிறிதும்
நல்லவரே யெனினுமுமை நாடாரே லவரை
நன்குமதி யாளிவளோ நண்ணவெண்ணா ளதோ
வல்லவரே நுமதுதிரு வாய்மலர வேண்டும்
வயங்குதிரு மணிமன்றில் வாழ்பெரிய துரையே. (2)

அன்னையைக்கண் டம்பலத்தென் கணவ
ரடியவளேல் மிகவருக வல்லளெனி லிங்கே
யென்னையுனக் கிருக்கின்ற தேகுகவென் றுரைப்பா
ளிச்சையெலா மும்மிடத்தே யிசைந்தனளிங் கிவளோ
முன்னையளென் றெண்ணுதிர் தாழ்க்கிருப்பீ ரானால்
முடுகியுயிர் விடுத்திடுவாள் கடுகியவா லுளதேல்
மன்னவரே யுமதுதிரு வாய்மலர வேண்டும்
வயங்குதிரு மணிமன்றில் வாழ்பெரிய துரையே. (3)

கரவறியா வம்பலத்தென் கணவனைக்கண் டலது
கண்டுயிலே னுண்டிகொளேன் களித்தமரே னென்பா
ளிரவறியாள் பகலறியா ளெதிர்வருமின் றவரை
யின்னவரென் றறியாளிங் கின்னலுழக் கின்றாள்
வரவெதிர்பார்த் துழலுகின்றா ளிவளளவி லுமது
மனக்கருத்தின் வண்ணமெது வாய்மலர வேண்டும்
விரவுமொரு கணமுமினித் தாழ்க்கிலுயிர் தரியாள்
மெய்ப்பொதுவில் நடம்புரியு மிகப்பெரிய துரையே. (4)

ஊராசை யுடலாசை யுயிர்ப்பொருளி னாசை
யுற்றவர்பெற் றவராசை யொன்றுமிலா ளுமது
பேராசைப் பேய்பிடித்தாள் கள்ளுண்டு பிதற்றும்
பிச்சியெனப் பிதற்றுகின்றாள் பிறர்பெயர்கேட் டிடிலோ

நாராசஞ் செவிபுகுந்தா லென்னநலி கின்றாள்
நாடறிந்த திதுவெல்லாம் நங்கையிவ ளளவில்
நீராசைப் பட்டதுண்டேல் வாய்மலர வேண்டும்
நித்தியமா மணிமன்றில் நிகழ்பெரிய துரையே. (5)

தலைவிவருந்தல்.

பருவமிலாக் குறையாலோ பகுதிவகை யாலோ
பழக்கமிலா மையினாலோ படிற்றுவினை யாலோ
இருவகைமா யையினாலோ வாணவத்தி னாலோ
வென்னாலோ பிறராலோ வெதனாலோ வறியேன்
சருவவொழிந் தென்மனமாம் பாங்கிபகை யானாள்
தனித்தபரை யெனும்வளர்த்த தாயுமுகம் பாராள்
நிருபமடப் பெண்களெலாம் வலதுகொழிக் கின்றார்
நிபுணரெங்கள் நடராயர் நினைவையறிந் திலனே. (1)

எல்லாஞ்செய் வல்லதுரை என்கணவ ரென்று
லெனக்குமொன்று நினக்குமொன்று வென்றவத னாலோ
இல்லாமை யெனக்கில்லை யெல்லார்க்குந் தருவே
னென்றுசொன்னே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
கல்லார்போ லென்னைமுகம் கடுத்துநின்றாள் பாங்கி
களித்தெடுத்து வளர்த்தவளுங் கலந்தனளங் குடனே
செல்லாமை சிலபுகன்று சிரிக்கின்றார் மடவார்
சித்தர்நட ராயர்திருச் சித்தமறிந் திலனே. (2)

இச்சையெலாம் வல்லதுரை யென்னைமணம் புரிந்தா
ரேடியெனக் கிணையவர்க ளென்றவத னாலோ
வெச்சமயத் தேவரையு மினிமதிக்க மாட்டே
னென்றுசொன்னே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
நச்சுமரக் கனிபோலே பாங்கிமனங் கசந்தாள்
நயந்தெடுத்து வளர்த்தவளும் நயந்தெடுப்புப் புகன்றாள

அச்சமிலா ளிவளென்றே யலருரைத்தார் மடவா
ரண்ணல்நட ராயர்திரு வெண்ணமறிந் திலனே. (3)

அன்னமுண வழைத்தனர்நா னுடுமலரடித்தே
னருந்துகின்றே னெனவுரைத்தே னதனலோ வன்றி
என்னுயிர்நா யகனெடுநா ணீயுடுமிட மெங்கே
யென்றுரைத்தே னிதனலோ வெதனலோ வறியேன்
றன்னுநெறிக் கொருதுணையாந் தோழிமனங் கசந்தாள்
துணிந்தெடுத்து வளர்த்தவளுஞ் சோர்ந்தமுக மானுள்
ளென்னலொத்த பெண்களெலாங் கூடிநகைக் கின்றார்
நிபுணரெங்கள் நடராயர் நினைவையறிந் திலனே. (4)

கண்கலந்த கணவரென்னைக் கைகலந்த தருணங்
கரணமறிந் திலனென்றே னதனலோ வன்றி
எண்கலந்த போகமெலாஞ் சிவபோகந் தனிலே
யிருந்ததென்றே னிதனலோ வெதனலோ வறியேன்
விண்கலந்த மதிமுகந்தான் வேறுபட்டாள் பாங்கி
வியந்தெடுத்து வளர்த்தவளும் வேறுசில புகன்றாள்
பண்கலந்த மொழிமடவார் பழிகூற லானுர்
பத்தர்புகழ் நடராயர் சித்தமறிந் திலனே. (5)

கற்பூர மணக்கின்ற தென்மேனி முழுதுங்
கணவர்மண மதுவென்றே னதனலோ வன்றி
இற்பூவை யறியுமடி நடந்தவண்ண மெல்லா
மென்றுரைத்தே னிதனலோ வெதனலோ வறியேன்
பொற்பூவின் முகம்வியர்த்தாள் பாங்கியவ ளுடனே
புரிந்தெடுத்து வளர்த்தவளுங் கரிந்தமுகம் படைத்தாள்
சொற்பூவைத் தொடுக்கின்றார் காலகள்களை யாதே
துன்னுநட ராயர்கருத் தென்னையறிந் திலனே. (6)

கற்பூரங் கொணர்ந்துவம்மி னென்கணவர் வந்தாற்
கண்ணெச்சிற் கழிக்கவென்றே னதனாலோ வன்றி
எற்பூத நிலையவர்தந் திருவடித்தா மரைக்கீ
ழென்று சொன்னே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
வற்பூத வனம்போன்றாள் பாங்கியவ டனைமுன்
மகிழ்ந்துபெற்றிங் கெனைவளர்த்தாள் வினைவளர்த்தா ளானாள்
விற்பூவொண் ணுதன்மடவார் சொற்போர் செய்கின்றார்
விண்ணிலவு நடராய ரெண்ணமறிந் திலனே. (7)

தாழ்குழலீ ரெனைச்சற்றே தனிக்கவிட்டா லெனது
தலைவரைக்காண் குவலென்றே னதனாலோ வன்றி
வெழ்கடலிற் பெரிதன்றோ நான்பெற்றவின்ப
மென்றுரைத்தே னிதனாலோ வெதனாலோ வறியேன்
கூழ்கொதிப்ப தெனக்கொதித்தாள் பாங்கியெனை வளர்த்த
கோதைமருண் டாடுகின்ற பேதையென லானாள்
சூழ்மடந்தை மார்களெலாந் தூற்றிநகைக் கின்றார்
சுத்தநட ராயர்திருச் சித்தமறிந் திலனே. (8)

அனுபவமாலை.

கண்ணுறங்கே னுறங்கினுமென் கணவரொடு கலக்குங்
கனவேகண் டுளமகிழ்வேன் கனவொன்றோ நனவும்
எண்ணடங்காப் பெருஞ்சோதி யென்னிறைவ ரெனையே
யிணைந்திரவு பகல்காணு தின்புறச்செய் கின்றார்
மண்ணுறங்கு மலையுறங்கு மலைகடலு முறங்கு
மற்றுளவெல் லாமுறங்கும் மாநிலத்தே நமது
பெண்ணுறங்கா ளெனததாயர் பேசிமகிழ் கின்றார்
பெண்களெலாங் கூசுகின்றார்பெருந்தவஞ்செய்கிலரே

வஞ்சமிலாத் தலைவருக்கே மாலைமகிழ்ந் தணிந்தேன்
மறைகளுட னாகமங்கள் வகுத்துவகுத் துரைக்கும்
எஞ்சலுறா வாழ்வனைத்து மென்னுடைய வாழ்வே
யெற்றோநான் புரிந்ததவஞ் சற்றோநீ யுரையாய்

அஞ்சுமுகங் காட்டியவென் றுயரெலா மெனக்கே
யாறுமுகங் காட்டிமிக விறுபடைக் கின்றார்
பஞ்சடிப்பா வையரெல்லாம் விஞ்சடிப்பா விருந்தே
பரவுகின்றார் தோழியென்ற னுறவுமிக விளைந்தே. ()

கண்கலந்த கணவரெனைக் கைகலந்த தருணங்
கண்டறியே னென்னையுமென் கரணங்க டனையு
மெண்கலந்த போகமெலாஞ் சிவபோகந் தனிலோ
ரிறையளவென் றுரைக்கின்றமறையளவின் றறிந்தேன்
விண்கலந்த திருவாள ருயிர்கலந்த தருணம் [லாம்
வினைத்துயர்தீர்ந் தடைந்தசுக நினைத்திடுந்தோ றெல்
உண்கலந்த வானந்தப் பெரும்போக மப்போ
துற்றதென வெனைவிழுங்கக் கற்றதுகாண் டோழி.(3)

மன்னுதிருச் சபைநடுவே மாநடம் புரியு
மணவாளர் திருமேனி வண்ணமென் னென்றேன்
என்னடியித் திருமேனி யிருந்தவண்ணந் தோழி
யென்புகல்வேன் மதியிரவி யிலங்குமங்கி யுடனே
மின்னுமொன்றாய்க் கூடியவை யெண்கடந்த கோடி
விளங்குவண்ண மென்றுரைக்கோ வுரைக்கினுஞ்சா லாதே
அன்னவண்ண மறைமுடிவு மறைவரிதே யந்த
வரும்பெருஞ் சோதியின்வண்ண மாருரைப்பா ரந்தோ.

காரிகைநீ யென்னுடனே காணவரு வாயோ
கனகசபை நடுநின்ற கணவர்வடி வழகை
யேரிகவாத் திருவடிவை யெண்ணமுடி யாதே
யியம்பமுடிந் திடுமோநா மெழுதமுடிந் திடுமோ
பேரிகவா மறைகளுட னாகமங்க ளெல்லாம்
பின்னதுமுன் முன்னதுபின் பின்முன்னு மயங்கிப்

பாரிகவா தின்றளவு மிகவெழுதி யெழுதிப்
பார்க்கின்ற முடிபொன்றும் பார்த்ததிலை யம்மா. (5)

கண்ணேறு படுமெனநா னஞ்சுகின்றேன் பலகால்
கணவர்திரு வடிவழகைக் கண்டுகண்டு களிக்கில்
எண்ணுவென் னுசைவெள்ள மென்சொல்வழி கேளா
தெனையீர்த்துக் கொண்டுசெனைக் கேகுகின்ற தந்தோ
பெண்ணுசை பெரிதென்பர் விண்ணுளு மவர்க்கும்
பெண்ணுசை பெரிதலகா ணுணுசை பெரிதே
யுண்ணுடிப் பற்பலகாற் கண்ணேறு கழிக்க
லுறுகின்றேன் தோழிநின்னுற் பெறுகின்றபடியே. (6)

மனையணைந்து மலரணைமே லெனையணைந்த போது
மணவாளர் வடிவென்று மெனதுவடி வென்றுந்
தனைநினைந்து பிரித்தறிந்த தில்லையடி யெனைத்தான்
சற்றுமறியே னெனில்யான் மற்றறிவ தென்னே
தினையளவா யினும்விகற்ப வுணர்ச்சியென்ப திலையே
திருவாளர் கலந்தபடி செப்புவதெப் படியோ
உனையணைந்தா லிவ்வாறு நான்கேட்பே னப்போ
துன்னறிவு மென்னறிவு மோரறிவாங் காணே. (7)

என்னிருகண் மணியனையா ரென்னுயிர்நா யகனு
ரென்னுயிருக் கமுதானு ரெல்லாஞ்செய் வல்லார்
பொன்னணிபொற் சபையாளர் சிற்சபையா ரென்னைப்
புறம்புணர்ந்தா ரகம்புணர்ந்தார் புறத்தகத்தும் புணர்ந்தார்
அன்னியரல் லடியவரே யெனதுகுல தெய்வ
மருந்தவத்தாற் கிடைத்தகுரு வாகுமது மட்டோ
மன்னுறுமென் றனித்தாயுந் தந்தையுமங் கவரே
மக்கள்பொருள் மிக்கதிரு வொக்கலுமங் கவரே. (8)

தந்தையென்றாய் மகனென்றாய் மணவாள னென்றாய்
தகுமோவிங் கிதுவென்ன வினவுதியோ மடவாய்
சிந்தைசெய்து காணடிநீ சிற்சபையில் நடிக்குந்
திருவாள ரெனைப்புணர்ந்த திருக்கணவ ரவர்நம்
அந்தநடு முதலில்லா வரும்பெருஞ் சோதியரே
யண்டசரா சரங்களெலாங் கண்டதுவே நிலையே
எந்தவகை பொய்புகல்வேன் மற்றையர்போ லம்மா
லிங்கவர்தங் திருமேனி நானுமெனை யறிந்தே. (௯)

செம்பவளத் திருமலையோ மாணிக்க விளக்கோ
தெய்வமர கதத்திரளோ செழுநீலப் பொருப்போ
பம்புமணி யொளியோநற் பசும்பொன்னின் சுடரோ
படிகவண்ணப் பெருங்காட்சி தானோவென் றுணர்ந்தே
எம்பரமென் றெம்பெருமான் புறவண்ணம் யாதோ
வென்பாரே லகவண்ணம் யாருரைக்க வல்லார்
நம்பரமென் றென்னையன்று மணம்புரிந்தார் ஞான
சபைத்தலைவ ரவர்வண்ணஞ் சாற்றுவதென் றோழி. (௧௦)

தேவர்களோ முனிவர்களோ சிறந்தமுத்தர் தாமோ
தேர்ந்தசிவ யோகிகளோ செம்பொருள்கண் டோரோ
மூவர்களோ வைவர்களோ முதற்பரையோ பரமோ
முன்னியவென் றனித்தலைவர் தம்மியலை யுணர்ந்தார்
யாவர்களு மல்லவென்றால் யானுணர்ந்து மொழிதற்
கமையுமோவொருசிறிது மமையாது கண்டாய்
ஆவலொடு மன்பர் தொழச் சிற்சபையி னடிப்பா
ரவர்பெருமை யவரறிவா ரவருமறிந் திலரே. (௧௧)

வெடித்தளிந்த முக்கனியின் வடித்தரசந் தனிலே
விரும்புறவுட் பிழிந்தெடுத்த கரும்பிரதங் கலந்தே

தடித்தசெழும் பாற்பெய்து கோற்றேன்விட் டதனைத்
  தனித்தபர வமுதத்திற்றான்கலந்துண் டாற்போல்
இடித்திடித்தென் னுளமுழுதுந் தித்திக்கும் வார்த்தை
  யினிதுரைத்து மணம்புரிந்த வென்னுயிர்நா யகர்வான்
பொடித்திருமே னியரவரைப் புணரவல்லே னவர்தம்
  புகழுரைக்க வல்லேனோ வல்லேன்காண் றோழி. (கஉ)

புண்ணியனா ரென்னுளத்தே புகுந்தமர்ந்த தலைவர்
  பொதுவிளங்க நடிக்கின்ற திருக்கூத்தின் றிறத்தை
எண்ணியநா னெண்ணுதொறு முண்டுபசி தீர்ந்தே
  யிருக்கின்றே னடிக்கடிநீ யென்னையழைக் கின்றாய்
பண்ணுறுமென் றனிக்கணவர் கூத்தாடுஞ் சபையைப்
  பார்த்தாலும் பசிபோமே பார்த்திடலன் றியுமே
அண்ணுறுமத் திருச்சபையை நினைக்கினும் வேசாற
  லாறுமடி யூறுமடி யானந்த வமுதே. (கங)

தாழ்குழல்நீ யாண்மகன்போல் நாணமச்சம் விடுத்தே
  சபைக்கேறு கின்றாயென் றுரைக்கின்றாய் தோழி
வாழ்வகையென் கணவர்தமைப் புறத்தணைந்தா ளொருத்தி
  மாலெனும்பே ருடையாளோர் வளையாழிப் படையாள்
ஆழ்கடலிற் றுயில்கின்றாண் மாமணிமண் டபத்தே
  யான்கின்றா ளாண்மகனா யறிந்திலையோ வவரைக்
கேழ்வகையி லகம்புணர்ந்தே னவர்கருணையமுதங்
  கிடைத்ததுநா னாண்மகனா கின்றததி சயமோ. (கச)

துடியேறு மிடையுனக்கு வந்தவிறு மாப்பென்
  சொல்லென்றா யரிபிரமர் சுரர்முனிவர் முதலோர்
பொடியேறு வடிவுடையா ரென்கணவர் சபையின்
  பொற்படிக்கீழ் நிற்பதுபெற் றப்பரிசு நினைந்தே

இடியேறுபோன் றிறுமாந்திருக் கின்றாரடி நா
னெல்லாரு மதிசயிக்க வீண்டுதிருச் சபையின்
படியேறித் தலைவர்திரு வடியூறு மமுதம்
பருகுகின்றே னிறுமாக்கும் பரிசுரைப்ப தென்னே. (கரு)

பொய்பிடித்தா ரெல்லாரும் புறத்திருக்க நான்போய்ப்
பொதுநடங்கண் டுளங்களிக்கும் போதுமணவாளர்
மெய்பிடித்தாய் வாழியநீ சமரசசன் மார்க்கம்
விளங்கவுல கத்திடையே விளங்குகவென் றெனது
கைபிடித்தார் நானுமவர் கால்பிடித்துக் கொண்டேன்
களித்திடுக வினியுனைநாங் கைவிடோ மென்றும
மைபிடித்த விழியுலக ரெல்லாருங் காண
மாலையிட்டோ மென்றெனக்கு மாலையணிந் தாரே. (கசு)

மாதேகே ளம்பலத்தே திருநடஞ்செய் பாத
மலரணிந்த பாதுகையின் புறத்தெழுந்த வணுக்கள்
மாதேவ ருருத்திரர்க ளொருகோடி கோடி
வளைபிடித்த நாரணர்க ளொருகோடி கோடி
போதேயு நான்முகர்க ளொருகோடி கோடி
புரந்தரர்கள் பலகோடி யாகவுருப் புனைந்தே
ஆதேய ராகியிங்கே தொழில்புரிவா ரென்றா
லையர்திரு வடிப்பெருமை யாருரைப்பார் தோழி. (கஎ)

உருத்திரர்க ளொருகோடி நாரணர்பல் கோடி
யுறுபிரமர் பலகோடி யிந்திரர்பல் கோடி
பெருத்தமற் றைத்தேவர்களு முனிவர்களும் பிறரும்
பேசிலகந் தங்கோடி யாங்காங்கே கூடித்
திருத்தமுறு திருச்சபையின் படிப்புறத்தே நின்று
தியங்குகின்றார் நடங்காணுஞ் சிந்தையரா பந்தோ

வருத்தமொன்றுங் காணுதே நாளொருத்தி யேறி
மாநடங்காண் கின்றேனென் மாதவந்தான் பெரிதே(கஅ)

தூங்குகநீ யென்கின்றாய் தூங்குவனோ வெனது
துரைவருமோர் தருணமிதிற் றூக்கமுந்தான் வருமோ
ஈங்கினிநான் றனித்திருக்க வேண்டுவதா தலினு
லென்னுடைய தூக்கமெலா நின்னுடைய தாக்கி
ஏங்கலறப் புறத்தேபோய்த் தூங்குகநீ தோழி
யென்னிருகண் மணியனையா ரெனையணைந்தவுடனே
ஓங்குறவே நானவரைக் கலந்தவரும் நானு
மொன்றான பின்னருனை யெழுப்புகின்றே னுவந்தே(கக)

அருளுடையா ரெனையுடையா ரம்பலத்தே நடிக்கு
மழகரெலாம் வல்லவர்தா மணைந்தருளுங் கால
மிருளுடைய விரவகத்தே யெய்தாது கண்டா
யெதனுலென்றெண்ணுதியே லியம்புவன்கேள் மடவாய்
தெருளுடையென் றனித்தலைவர் திருமேனிச் சோதி
செப்புறுபார் முதல்நாத பரியந்தங் கடந்தே
அருளுறுமோர் பரநாத வெளிகடந்தப் பாலு
மப்பாலு விளங்குமடி யகம்புறத்து நிறைந்தே. (உ0)

தொடுக்கின்றேன் மாலையிது மணிமன்றில் நடிக்குந்
துரையவர்க்கே யவருடைய தூக்கியகான் மலர்க்கே
அடுக்கின்றார்க் கருளளிக்கு மூன்றியசே வடிக்கே
யவ்வடிக ளணிந்ததிரு வலங்காரக் கழற்கே
கொடுக்கின்றேன் மற்றவர்க்குக் கொடுப்பேனோ வவர்தாங்
குறித்ததனை வாங்குவரோ வணிதரந்தா முளரோ
எடுக்கின்றேன் கையின்மழு சிற்சபைபொற் சபைவா
ழிறைவரலா லென்மாலைக் கிறைவரிலை யெனவே. (உக)

பெருகியபே ரருளுடையா ரம்பலத்தே நடிக்கும்
பெருந்தகையென் கணவர்திருப் பேர்புகலென் கின்றாய்
அருகர்புத்த ராதியென்பே னயனென்பே னாரா
யணனென்பே னரனென்பே னாதிசிவ னென்பேன்
பருகுசதா சிவமென்பேன் சத்திசிவ மென்பேன்
பரமமென்பேன் பிரமமென்பேன் பரப்பிரம மென்பேன்
துருவுசுத்த பிரமமென்பேன் துரியநிறை வென்பேன்
சுத்தசிவ மென்பனிவை சித்துவிளை யாட்டே. (22)

சிற்சபையில் நடிக்கின்ற நாயகனார் தமக்குச்
சேர்ந்தபுறச் சமயப்பேர் பொருந்துவதோ வென்றாய்
பிற்சமயத் தார்பெயரு மவர்பெயரே கண்டாய்
பித்தரென்றே பெயர்படைத்தாற் கெப்பெயரொவ்வாதோ
அச்சமயத் தேவர்மட்டோ நின்பெயரென் பெயரு
மவர்பெயரே யெவ்வுயிரின் பெயருமவர் பெயரே
சிற்சபையி லென்கணவர் செய்யுமொரு ஞானத்
திருக்கூத்துக் கண்டவரே தெரியுமிது தோழி. (23)

சாதிசம யங்களிலே வீதிபல வகுத்த
சாத்திரக்குப் பைகளெல்லாம் பாத்திரமன் றெனவே
ஆதியிலென் னுளத்திருந்தே யறிவித்த படியே
யன்பாலின் றுண்மைநிலை யறிவிக்க வறிந்தேன்
ஓதியுணர்ந் தோர்புகழுஞ் சமரசசன் மார்க்க
முற்றேன்சிற் சபைகாணப் பெற்றேன்மெய்ப் பொரு
சோதிநடத் தரசையென்ற னுயிர்க்குயிராம் பதியைச் [ளாஞ்
சுத்தசிவ நிறைவையுள்ளே பெற்றுமகிழ்ந் தேனே. (24)

தோழிக் குரிமை கிளத்தல்.

பிரமமென்றும் சிவமென்றும் பேசுகின்ற நிலைதான்
பெருநிலையே யிந்நிலையிற் பேதமுண்டோ வெனவே
தரமறிய வினவுகின்றாய் தோழியிது கேள்நீ
சமரசசன் மார்க்கநிலை சார்தியெனி லறிவாய்
திரமுற்வா யினுமெல்லா மாகியல்லா தாகுந்
திருவருளாம் வெளிவிளங்க விளங்குதனிப் பொருளாஞ்
சிரமுறுமோர் பொதுவுண்மைச் சிவப்பிரம முடியே
திகழ்மறையா கமம்புகலுந் திறனிதுகண் டறியே. (1)

இலங்குகின்ற பொதுவுண்மை யிருந்தநிலை புகலென்
றியம்புகின்றாய் மடவாய்கேள் யானறியுந் தரமோ
துலங்குமதை யுரைத்திடவுங் கேட்டிடவும் படுமோ
சொல்லளவோ பொருளளவோ துன்னுமறி வளவோ
விலங்குகின்ற தத்துவங்க ளத்தனையுங் கடந்த
மேனிலையென் றந்தமெலாம் விளம்புகின்ற தன்றி
வலங்கொளுமம் மேனிலையி னுண்மையெது வென்றால்
மவுனஞ்சா திப்பதன்றி வாய்திறப்ப திலையே. (2)

கிளக்கின்ற மறையுளவை யாகமப்பே ரளவை
கிளந்திடுமெய்ச் சாதனமா மளவையறி வளவை
விளக்குமிந்த வளவைகளே கொண்டுநெடுங் கால
மேலவர்க ளளந்தளந்து மெலிகின்றா ராங்கே
அளக்கின்ற கருவியெலாந் தேய்ந்திடக்கண் டாரே
லன்றியொரு வாறேனு மளவுகண்டா ரிலையே
துளக்கமுறு சிற்றறிவா லொருவாறென் றுரைத்தேன்
சொன்னவெளி யளையேனுந் துணிந்தளக்கப் படுமோ. (3)

உத்தரஞான சிதம்பர மான்மியம்.

கலித்துறை.

கொல்லா நெறியது கோடா நிலையது கோபமிலார்
சொல்லா லுவந்தது சுத்தசன் மார்க்கந் துணிந்ததுல
கெல்லா மளிப்ப திறந்தா லெழுப்புவ தேகமொன்றுஞ்
செல்லா வளத்தின துத்தர ஞான சிதம்பரமே. (1)

காணாத காட்சிகள் காட்டுவிக் கின்றது காலமெல்லாம்
வீணாள் கழிப்பவர்க் கெய்தரி தானது வெஞ்சினத்தார்
கோணாத நெஞ்சிற் குலாவிநிற் கின்றது கூடிநின்று
சேணாடர் வாழ்த்துவ துத்தர ஞான சிதம்பரமே. (2)

ஏகாந்த மாகி வெளியா யிருந்தநிங் கென்னைமுன்னே
மோகாந்த காரத்தின் மீட்டதென் னெஞ்ச முயங்கிரும்பின்
மாகாந்த மானது வல்வினை தீர்த்தெனை வாழ்வித்தென்றன்
தேகாந்த நீக்கிய துத்தர ஞான சிதம்பரமே. (3)

திருவடிக்கண்ணி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னிடையாள் காண விளங்குமன்று ளாடுகின்ற
வென்னுடையா யுன்ற னிணையடிதா னேவாதா. (1)

வன்னமுதே யின்ப மலியமன்றி லாடுகின்ற
வென்னமுதே யுன்ற னிணையடிதா னேவாதா. (2)

கண்ணியமெய் யன்பர் நயக்கமன்றி லாடுகின்றாய்
புண்ணியனே யுன்றன் பொன்னடிதா னேவாதா. (3)

அன்பரின்பங் கொள்ளநட மம்பலத்தே யாடுகின்ற
வின்புறவா முன்ற னிணையடிதா னேவாதா. (4)

எள்ளலற வம்பலத்தே யின்பநட மாடுகின்றாய்
வள்ளலே யுன்றன் மலரடிதா னேவாதா. (5)

சைவ நிலைத்துத் தழைத்தோங்க வாடுகின்றாய்
தெய்வ மணியே திருவடிதா னேவாதா. (6)

எல்லாரு மின்புற் றிருக்கநட மாடுகின்றாய்
வல்லாரின் வல்லாய் மலர்ப்பாத நோவாதா. (7)

அவமே கழிந்தின்ப மன்பர்கொள வாடுகின்றாய்
சிவமே நினது திருவடிதா னேவாதா. (8)

சற்குருமணிமாலை.

மாற்றறி யாதசெ ழும்பசும் பொன்னே
மாணிக்க மேசுடர் வண்ணக்கொ ழுந்தே
கூற்றறி யாதபெ ருந்தவ ருள்ளக்
கோயிலி ருந்தரு ணப்பெருங் குன்றே
வேற்றறி யாதசிற் றம்பலக் கனியே
விச்சையில் வல்லவர் மெச்சுவி ருந்தே
சாற்றறி யாதவென் சாற்றுங்க ளித்தாய்
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. (1)

கற்கரை யும்படி கரைவிக்குங் கருத்தே
கண்மணி யேமணி கலந்தகண் ணொளியே
சொற்கரை யின்றிய வொளியினுள் ளொளியே
துரியமுங் கடந்திட்ட பெரியசெம் பொருளே

சிற்கரை யிரையறு திருவருட் கடலே
தெள்ளமு தேகனி யேசெழும் பாகே
சர்க்கரை யேயது சார்ந்தசெந் தேனே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. (2)

பன்னெறிச் சமயங்கண் மதங்களென் றிடுமோர்
பவநெறி யிதுவரை பரவிய திதனால்
செந்நெறி யறிந்தில ரிறந்திறந் துலகோர்
செறியிரு ளடைந்தன ராதலி னினிநீ
புன்னெறி தவிர்த்தொரு பொதுநெறி யெனும்வான்
புத்தமு தருள்கின்ற சுத்தசன் மார்க்கத்
தன்னெறி செலுத்துக வென்றவென் னரசே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. (3)

நண்ணிய மதநெறி பலபல வவையே
நன்றற நின்றன சென்றன சிலவே
யண்ணிய வுலகின ரறிகிலர் நெடுநா
ளலைதரு கின்றன ரலைவற மகனே
புண்ணிய முறுதிரு வருணெறி யதுவே
பொதுநெறி யெனவறி வுறமுய லுதிநீ
தண்ணிய வமுதுணத் தருதன மென்றாய்
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. (4)

பவநெறி செலுமவர் கனவினு மறியாப்
பரம்பொரு ளாகியென் னுளம்பெறு மொளியே
நவநெறி கடந்தவோர் ஞானமெய்ச் சுகமே
நானரு ணிலைபெற நல்கிய நலமே
சிவநெறி யேசிவ நெறிதரு நிலையே
சிவநிலை தனிலுறு மநுபவ நிறைவே

தவநெறி செலுமவர்க் கினியநற் றுணையே
தனிநட ராஜவென் சற்குரு மணியே. (5)

நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

கலித்தாழிசை.

அடங்குநா ளில்லா தமர்ந்தானைக் காணவே
தொடங்குநா ளல்லதன்றோ—நெஞ்சே (1)
தொடங்குநா ளல்ல தன்றோ.

வல்லவ ரெல்லாமும் வல்லானைக் காணற்கே
நல்லநா ளெண்ணிய நாள்—நெஞ்சே
நல்லநா ளெண்ணிய நாள். (2)

காலங் கடந்த கடவுளைக் காணற்குக்
காலங் கருதுவதேன்—நெஞ்சே
காலங் கருதுவ தேன். (3)

ஆலமமு தாக்கு மண்ணலைக் காணற்குக்
காலங் கருதுவதேன்—நெஞ்சே
காலங் கருதுவ தேன். (4)

தடையாது மில்லாத் தலைவனைக் காணற்கே
தடையாது மில்லைகண்டாய்—நெஞ்சே
தடையாது மில்லைகண் டாய். (5)

கையு ளமுதத்தை வாயுளமு தாக்கப்
பையுளுனக் கென்னையோ—நெஞ்சே
பையுளுனக் கென்னையோ. (6)

என்னுயிர் காதலை யான்கண் டணைதற்கே
உன்னுவ தென்னைகண்டாய்—நெஞ்சே
யுன்னுவ தென்னைகண் டாய். (7)

நான்பெற்ற செல்வத்தை நான்பற்றிக் கொள்ளற்கே
ஏன்பற்றுவா யென்பதார்—நெஞ்சே
யேன்பற்று வாயென்ப தார். (8)

தத்துவாதீதத் தலைவனைக்*காணற்குத்
தத்துவ முன்னுவதேன்—நெஞ்சே
தத்துவ முன்னுவ தேன். (9)

ஒக்க வமுதத்தை யுண்டோ மினிச்சற்றும்
விக்கல் வராதுகண்டாய்—நெஞ்சே
விக்கல் வராதுகண்டாய். (10)

தான்பெற்ற பேறு.

மனமெனுமோர் பேய்க்குரங்கு மடைப்பயலே நீதான்
மற்றவர்போ லெனைநினைத்து மருட்டாதே கண்டாய்
இனமுறவென் சொல்வழியே யிருத்தியெனிற் சுகமா
யிருந்திடுநீ யென்சொல்வழி யேற்றிலையா னாலோ
தினையளவுன் னதிகாரஞ் செல்லவொட்டே னுலகஞ்
சிரிக்கவுனை யடக்கிடுவேன் றிருவருளாற் கணத்தே
நனவிலெனை யறியாயோ யாரெனநீ யிங்கிருந்தாய்
ஞானசபைத் தலைவனுக்கு நல்லபிள்ளை நானே. (1)

பன்முகஞ்சேர் மனமெனுமோர் பரியாசப் பயலே
பதையாதே சிதையாதே பார்க்குமிட மெல்லாங்
கொன்முகங்கொண் டடிக்கடிபோய்க் குதியாதே யெனது
குறிப்பின்வழி நின்றிடுநின் குதிப்புநட வாது
என்முனமோர் புன்முனைமே லிருந்தபனித் துளிநீ
யிம்மெனுமுன் னடக்கிடுவே னென்னையறி யாயோ
பின்முனென நினையேல்காண் சிற்சபையி னடிக்கும்
பெரியதனித் தலைவனுக்குப் பெரியபிள்ளை நானே. (2)

மயங்குபுத்தி யெனுமுலக வழக்காளிப் பயலே
வழிதுறையீ தென்றறியாய் வகைசிறிது மறியாய்
உயங்கிவிசா ரித்திடவே யோடுகின்றா யுணரு
முளவறியாய் வீணுழைப்பிங் குழைப்பதிலென்பயனோ
வயங்குமன மடங்கியவா றடங்குகநீ யலையேல்
மடித்திடுவேன் கணத்திலுனை வாய்மையிது கண்டாய்
இயங்கவென்னை யறியாயோ யாரெனவெண் ணினையோ
வெல்லாஞ்செய் வல்லவருக் கினியபிள்ளை நானே. (3)

கலையறியாச் சித்தமெனுங் கனமோசப் பயலே
காலறியாய் தலையறியாய் காண்பனகண் டறியாய்
நிலையறியா யொன்றையொன்றா நிச்சயித்திவ் வுலகை
நெறிமயங்க மயக்குகின்றாய் நீயோவிங் குறுவாய்
அலையறியாக் கடல்போலே யசைவறநின் றிடுநீ
யசைவாயேலரைக்கணத்தே யடக்கிடுவே னுனைத்தான்
அலைவறிவா யென்றனைநீ யறியாயோ நான்றா
ளுண்டவன்றன் றுண்டவங்கண் டமர்ந்தபிள்ளை நானே.

அகங்கார மெனும்பொல்லா வடவாதிப் பயலே
யடுக்கடுக்கா யெடுக்கின்றா யடுத்துமுடுக் கின்றாய்
செகங்காணத் தலைகாலுந் தெரியாம லலைந்து
திரிகின்றாய் நின்செபந்தான் சிறிதுநட வாது
இகங்காண வடங்குகநீ யடங்காயேற் கணத்தே
யிருந்தவிடம் தெரியாதே யெரிந்திடச்செய் திடுவேன்
சுகங்காண வென்றனைநீ யறியாயோ நான்றான்
சுத்தசிவ சன்மார்க்கம் பெற்றபிள்ளை நானே. (5)

மானெனுமோர் சகசாலச் சிறுக்கியிது கேளுன்
வஞ்சகக்கூத் தெல்லாமோர் மூட்டையெனக் கட்டி

ஈனமுற நின்றலேமே லேற்றெடுத்துக் கொண்டுன்
னேவல்புரி பெண்களோடே யிவ்விடம்விட் டேகிக்
கானடைந்து கருத்தடங்கிப் பிழைத்திடுநீ யிலேயேல்
கணத்திலுனே மாய்ப்பேனுன் கணத்தினொடுங் கண்டாய்
ஏனெனைநீ யறியாயோ சிற்சபையி னடஞ்செ
யிறைவனருட் பெருஞ்சோதிக் கினியபிள்ளை நானே.()

மாயையெனும் படுதிருட்டுச் சிறுக்கியிது கேளுன்
மாயையெலாஞ் சுமைசுமையா வரிந்துகட்டிக் கொண்டுன்
சாயையெனும் பெண்ணினத்தார் தலைமேலு முனது
தலைமேலுஞ் சுமந்துகொண்டோர் சந்துவழி பார்த்தே
பேயெனக்காட் டிடையோடிப் பிழைத்திடுநீ யிலேயேல்
பேசுமுன்னே மாய்த்திடுவேன் பின்னுமுன்னும பாரேன்
ஆயெனைநீ யறியாயோ வெல்லாஞ்செய் வல்லா
ரருளமுதுண் டருணிலேமே லமர்ந்தபிள்ளை நானே.(7)

கன்மமெனும் பெருஞ்சிலுக்குக் கடுங்கலகப் பயலே
கங்குகரை காணாத கடல்போலே வினைகள
நன்மையொடு தீமையெனப் பலவிகற்பங் காட்டி
நடத்தினைநின் னடத்தையெல்லாஞ் சிறிதுநடவாது
என்முனிருந் தனையெனினீ யழிந்திடுவா யதனு
லிக்கணத்தே நின்னினத்தோ டேகுகநீ யிலேயேல்
இன்மையுற மாய்த்திடுவே னென்னையறி யாயோ
வெல்லாஞ்செய் வல்லவருக் கினியபிள்ளைநானே. (8)

எத்துணையுங் காட்டாத வாணவமென் றிடுமோ
ரிருட்டறைக்கோ ரதிகாரக் குருட்டுமுட்ப் பயலே
இத்தனைநாள் பிடித்ததுனைக் கண்டுதுரத் திடவே
யின்னுமரைக் கணந்தரியே னிக்கணத்தே நினது

பொத்தியசுற் றத்துடனே போய்விடுதி யிலையேல்
 பூரணமெய் யருளொளியாற்பொன்றுவிப்பே னினையே
சத்தியுஞ்சொன் னேனெனைநீ யறியாயோ ஞான
 சபைத்தலைவன் றருதலைமைத் தனிப்பிள்ளை நானே.(9)

பேசுதிரோ தாயியெனும் பெண்மடவா யிதுகேள்
 பின்முனறி யாதெனைநீ யென்முன்மறைக் காதே
வேசறமா மலவிரவு முழுதும்விடிந் ததுகாண்
 வீசுமருட் பெருஞ்சோதி விளங்குகின்ற தறிநீ
ஏசுறுநின் செயலனைத்து மென்னளவி னடவா
 திதையறிந்து விரைந்தெனைவிட் டேகுகவிக் கணத்தே
மாசறுமென் சரிதமொன்றுந் தெரிந்திலையோ வெல்லாம்
 வல்லவொரு சித்தருக்கே நல்லபிள்ளை நானே. (10)

தூக்கமெனுங் கடைப்பயலே சோம்பேறி யிதுகேள்
 துணிந்துனது சுற்றமொடு சொல்லுமரைக் கணத்தே
தாக்குபெருங் காட்டகத்தே யேகுகநீ யிருந்தால்
 தப்பாதுன் றலைபோகுஞ் சத்தியமீ தறிவாய்
ஏக்கமெலாந் தவிர்த்துவிட் டேனுக்கமெலாம் பெற்றே
 னின்பமுறுகின்றேனீ யென்னையடை யாதே
போக்கில்விரைந் தோடுகநீ பொற்சபைசிற் சபைவாழ்
 பூரணர்க்கின் கன்பான பொருளனென வறிந்தே. (11)

பயமெனுமோர் கொடும்பாவிப் பயலேநீ யிதுகேள்
 பற்றறவென் றனைவிடுத்துப்பனிக்கடல்வீழ்ந் தொளிப்பாய்
தயவினுரைத் தேனின்னு மிருத்தியெனி லுன்றன்
 றலைதனக்குத் தீம்புவருந் தலைமட்டோ வினது
செயலறுமுள் ளுடம்பழியுஞ் சுற்றமெலா மிறக்குந்
 தீர்ந்ததினி யில்லையென்றே திருவார்த்தை பிறக்கும்

அயலிடைநேர்ந்தோடுகநீ யென்னையறியாயோ
வம்பலத்தென் னப்பனரு ணம்புபிள்ளை நானே. ()

கோபமெனும் புலைப்பயலே காமவலைப் பயலே
கொடுமோகக் கடைப்பயலே குறும்புமதப் பயலே
தாபவுலோ பப்பயலே மாற்சரியப் பயலே
தயவுடனிங் கிசைக்கின்றேன் றாழ்த்திருக்கா தீர்காண்
தீபமெலாங் கடந்திருள்சேர் நிலஞ்சாரப்போவீர்
சிறிதுபொழு திருந்தாலுந் திண்ணமிங்கே யழிவீர்
சாபமுறு முன்னமறிந் தோடுமினோ வென்னைத்
தானறியீர் தனித்தலைவன் றலைப்பிள்ளை நானே. ()

பசியெனுமோர் பெரும்பாவிப் பயலேதுன் பெனுமோர்
படுபாவிப் பயலேயா பத்தெனும்பொய்ப் பயலே
வசியவத்தைக் கடைப்பயலே தடைப்பயலே யிடராம்
வன்பயலே நீவிரெலா மென்புடைநில் லாதீர்
நசியவுமக் குளமுளதோ விக்கணத்தே நீவிர்
நடந்துவிரைந் தோடுமினோ நாடறியா வனத்தே
கசியுமனத் தெனையறியீர் சிற்சபையில் விளங்குங்
கடவுள்மகிழ்ந் தளித்ததனிக் கதிர்ப்பிள்ளை நானே. ()

மரணமெனும் பெருந்திருட்டு மாபாவிப் பயலே
வையகமும் வானகமு மற்றகமுங் கடந்தே
பரணமுறு பேரிருட்டுப் பெருநிலமுந் தாண்டிப்
பசையறநீ யொழிந்திடுக விங்கிருந்தா யெனிலோ
இரணமுற வுனைமுழுது மடித்திடுவே னிதுநா
னென்னுடையா னருளாணை யென்குருமே லாணை
அரணுறுமென் றனைவிடுத்தே யோடுகநீ நான்று
னருட்பெருஞ்சோதிப்பதியை யடைந்தபிள்ளை காணே.

உறுதி கூறல்.

சாதியிலே மதங்களிலே சமயநெறி களிலே
சாத்திரச்சந் தடிகளிலே கோத்திரச்சண் டையிலே
ஆதியிலே யபிமானித் தலைகின்ற வுலகீ
ரலைந்தலைந்து வீணேநீ ரழிதலழ கலவே
நீதியிலே சன்மார்க்க நிலைதனிலே ஞான
நிருத்தமிடுந் தனித்தலைவ ரொருத்தரவர் தாமே
வீதியிலே யருட்சோதி விளையாடல் புரிய
மேவுகின்ற தருணமிது கூவுகின்றே னுமையே. ()

காடுவெட்டி நிலந்திருத்திக் காட்டெருவும் போட்டுக்
கரும்பைவிட்டுக் கடுவிதைத்துக் களிக்கின்ற வுலகீர்
கூடுவிட்டுப் போயினபின் எதுபுரிவீ ரெங்கே
குடியிருப்பீ ரையோநீர் குறித்தறியீ ரிங்கே
பாடுபட்டீர் பயனறியீர் பாழ்க்கிறைத்துக் கழித்தீர்
பட்டதெலாம் போதுமிது பரமர்வரு தருணம்
ஈடுகட்டி வருவீரே லின்பமிகப் பெறுவீ
ரெண்மையுரைத் தேனலநா னுண்மையுரைத் தேனே.

ஆற்றுவெள்ளம் வருவதன்முன் னணைபோட வறியீ
ரகங்காரப் பேய்பிடித்தீ ராடுதற்கே யறிவீர்
கூற்றுவருங் காலதனுக் கெதுபுரிவீ ரையோ
கூற்றுதைத்த சேவடியைப் போற்றவிரும் பீரே
வேற்றுரைத்து வினைபெருக்கி மெலிகின்ற வுலகீர்
வீணுலகக் கொடுவழக்கை விட்டுவிட்டு வம்மின்
சாற்றுவக்க வெனதுதனித் தந்தைவரு கின்ற
தருணமிது சத்தியஞ்சிற் சத்தியைச்சார் வதற்கே. ()

வையகத்தீர் வானகத்தீர் மற்றகத்தீர் நுமது
வாழ்கையெலாம் வாழ்கையென மதித்துமயங் காதீர்
மையகத்தே யுறுமரண வாதனையைத் தவிர்த்த
வாழ்க்கையதே வாழ்க்கையென மதித்ததனைப் பெற
மெய்யகத்தே விரும்பியிங்கே வந்திடுமி னெனது [வே
மெய்ப்பொருளாந் தனித்தந்தை யித்தருணந் தனிலே
செய்யகத்தே வளர்ஞான சித்திபுரந் தனிலே
சித்தாடல் புரிகின்றார் திண்ணமிது தானே.

இரங்கல்.

புலைத்தொழிலே புரிகின்றீர் புண்ணியத்தைக்
கருங்கடலிற் போக விட்டீர்
கொலைத்தொழிற் கொடியீர்நீர் செத்தாரைச்
சுடுகின்ற கொடுமை நோக்கிக்
கலைத்தொழிற் பெரியருளங் கலங்கினரக்
கலக்கமெலாங் கடவு ணீக்கித்
தலைத்தொழில்செய் சன்மார்க்கந் தலையெடுக்கப்
புரிகுவதித் தருணந் தானே

வைத்தியநாதர் பதிகம்.

ஓங்கமடவாரின்பமே பிரமபதம்வர்களுந்தியே வைகுந்தமே
லோங்குதனமேகைலையவர்குமுதவாயினிதழூறலே யமுதமவர்தம்
பாகனையமொழியே நல்வேதவாக்கியமவர்கள்பார்வையே கருணை [நோக்கம்
பாங்கினவரோடு விளையாடவருசுகமதே பரமசுகமாகுமிந்த
ஊகமறியாமலே தேகமிகவாடினீருறுசுவைப்பழ மெறிந்தே
யுற்றவெறுவாய்மெல்லும் வீணர்நீரென்றநல்லோரைநிந்திப் [பாவர்தம்
வர்கைவாய் மதமறமருந்தருள்கதவசிகாமணியுலக நாதவள்ளல்
மகிழவருவேளூரிலன்பர்பவரோகமறவளர் வைத்தியநாதனே (1)

உண்டதே யுணவுதான் கண்டதே காட்சியிதையுற்றறியமாட்டார்களா
யுயிருண்டு பாவபுண்ணியமுண்டு வினைகளுண்டுறுபிறவியுண்டு
[துன்பத்
தொண்டதே செயுநரகவாதை யுண்டின்பமுறு சொர்க்கமுண்டிவையு
[மன்றித்
தொழுகடவுளுண்டு கதியுண்டென்று சிலர்சொலுந் தூர்ப்புத்தி
[யாலுலகிலே
கொண்டதேசாதகம் வெறுத்துமடமாதர்தங் கொங்கையும் வெறுத்
[தீர்கையில்
கொண்டதீங்கனியை விட்டந்தரத் தொருபழங்கொள்ளுவீரென்
[பாந்த
வண்டர்வாயற வொருமருந்தருள்கதவசிகாமணியுலக நாதவள்ளல்
மகிழவருவேளூரிலன்பர்பவ ரோகமறவளர் வைத்தியநாதனே.(2)

கல்லையுமுருக்கலாம் நாருரித்திடலாம் கனிந்தகனியாச் செய்யலாம்
கடுவிடமு முண்ணலா மமுதாக்கலாங் கொடுங்காரடி புலிசிங்க
[முதலா
வெல்லுமிருகங்களையும் வசமாக்கலாமன்றி வித்தையுங்கற்பிக்கலாம்
மிக்கவாழைத்தண்டை விறகாக்கலாமணலைமேவு தேர்வடமாங்
[கலா
மில்லையொருதெய்வம் வேறில்லை யெம்பாலின்ப மீகின்ற பெண்க
[ளவரே
யெங்கள்குலதெய்வமெனு மூடரைத்தேற்றவெளி லெத்துணையு
[மரிதரிதுகாண்
வல்லையவருணர்வுறமருந்தருள்கதவசிகாமணியுலகநாத வள்ளல்
மகிழவருவேளூரிலன்பர்பவரோகமறவளர் வைத்தியநாதனே (3)

படியளவுசாம்பலைப்பூசியேசைவம் பழுத்த பழமோ பூசணைப்
பழமோவெனக்கருங்கல் போலுமசையாது பாழாகுகின்றார்க
[ளோர்
பிடியளவு சாதமுங்கொள்ளார்களல்ல தொருபெண்ணை யெனினுங்
[கொள்கிலார்
பேய்கொண்டதோவன்றி நோய்கொண்டதோ பெரும்பித்தேற்ற
[தோவறிகிலேன்

செடியளவு மூத்தைவாய்ப் பல்லழுக்கெல்லாந் தெரிந்திடக் காட்டி
[நகைதான்
செய்துவளையாப் பெருஞ் செம்மரத்துண்டுபோற் செம்மாப்பவர்
[வாய்மதம்
மடியளவதா வொருமருந்தருள்க தவசிகாமணி யுலகநாத வள்ளல்
மகிழவருவேளூரிலன்பர் பவரோகமறவளர் வைத்தியநாதனே (4)

ஸ்ரீராமநாமத் திருப்பதிகம்.

திருமகளெம் பெருமாட்டி மகிழ்மண வாளா
செழுங்கனியே கொழும்பாகே தேனே தெய்வத்
தருமகனைக் காத்தருளக் கரத்தே வென்றித்
தனுவெடுத்த வொருமுதலே தருமத் தேவே
இருமையுமென் னுளத்தமர்ந்த ராம நாமந்
தென்னரசே யென்னமுதே யென்று பேசின்
மருமலர்ப்பொன் னடிவழுத்துஞ் சிறியே னந்தோ
மனந்தளர்ந்தே னறிந்துமருள் வழங்கி லாயே. (1)

கலைக்கடலே கருணைநெடுங் கடலே கானங்
கடந்தகடங் கடலேயென் கருத்தே ஞான
மலைக்கணெழுஞ் சுடரேவான் சுடரே யன்பர்
மனத்தொளிருஞ் சுயஞ்சுடரே மணியே வானோர்
தலைக்கணுறு மகுடசிகா மணியே வாய்மைத்
தசரதன்றன் குலமணியே தனியே யுன்னை
நிலைக்கணுறுஞ் சீராம வள்ளலே யென்
னிலையறிந்தும் அருளவின்னு நினைந்தி லாயே. (2)

மண்ணுளா நின்றவர்தம் வாழ்வு வேண்டேன்
மற்றவர்போற் பற்றடைந்து மாள வேண்டேன்
விண்ணுளா நின்றவொரு மேன்மை வேண்டேன்
வித்தகநின் றிருவருளே வேண்டி நின்றேன்

புண்ணுளா நின்றமன முடையேன் செய்த
 பொய்யனைத்துந் திருவுளத்தே பொறுப்பா யன்றிக்
கண்ணுளா சுடர்க்கமலக் கண்ணு வென்னைக்
 கைவிடிலென் செய்வேனே கடைய னேனே. (3)

தெவ்வினையா ரரக்கர்குலஞ் செற்ற வெற்றிச்
 சிங்கமே யெங்கள் குலதெய்வ மேயோ
வெவ்வினைதீர்த் தருள்கின்ற ராம நாம
 வியன்சுடரே யிவ்வுலக விடயக் காட்டில்
இவ்வினையே னகப்பட்டேன் புலனுங் கள்வர்க்
 கிலக்கானேன் றுணையொன்று மில்லே னந்தோ
செய்வினை யொன்றறியே னிங்கென்னை யெந்தாய்
 திருவுளத்திற் சேர்த்திலையேற் செய்வ தென்னே. (4)

வான்வண்ணக் கருமுகிலே மழையே நீல
 மணிவண்ணக் கொழுஞ்சுடரே மருந்தே வானத்
தேன்வண்ணச் செழுஞ்சுவையே ராம நாமத்
 தெய்வமே நின்புகழைத் தெளிந்தே னோதா
ஊன்வண்ணப் புலைவாயா ரிடத்தே சென்றுங்
 குழைக்கின்றேன் செய்வகையொன் றுணரேனந்தோ
கான்வண்ணக் குடும்பத்திற் கிலக்கா வென்னைக்
 காட்டினையே யென்னேநின் கருணை யிதோ. (5)

பொன்னுடையார் வாயிலிற்போய் வீணே காலம்
 போக்குகின்றே னிவ்வுலகப் புணர்ப்பை வேண்டி
என்னுடையாய் நின்னடியை மறந்தே னந்தோ
 வென்செய்கே னென்செய்கே னேழை யேனுன்
பின்னுடையேன் பிழையுடையே னல்லா லுன்றன்
 பேரருளு முடையேனோ பிறந்தேன் வாளா

உன்னுடைய திருவுளத்தென் னினைதி யோவென்
றொருமுதல்வா சீராமா வுணர்கி லேனே. (6)

அறம்பழுக்குந் தருவேயென் குருவே யென்ற
ருயிருக் கொருதுணையே யரசே பூவை
நிறம்பழுக்க வழகொழுகும் வடிவக் குன்றே
நெடுங்கடலுக் கணையமைத்த நிலையே வெய்ய
மறம்பழுக்கு மிலங்கையிரா வணனைப் பண்டோர்
வாளியினாற் பணிகொண்ட மணியே வாய்மைத்
திறம்பழுக்குஞ் சீராம வள்ள லேநின்
றிருவருளே யன்றிமற்றோர் செயலி லேனே. (7)

கல்லாய வன்மனத்தார் தம்பாற் சென்றே
கண்கலக்கங் கொள்கின்றேன் கவலை வாழ்வை
எல்லாமுள் ளிருந்தறிந்தா யன்றோ சற்று
மிரங்கிலையெம் பெருமானே யென்னே யென்னே
பொல்லாத வெவ்வினையே னெனினு மென்னைப்
புண்ணியனே புரப்பதருட் புகழ்ச்சி யன்றோ
அல்லார்ந்த துயர்க்கட லின்றெடுத் திடாயே
லாற்றேனுன் பழிநின்பா லாக்கு வேனே. (8)

மையான நெஞ்சகத்தோர் வாயில் சார்ந்தே
மனந்தளர்ந்தேன் வருந்துகின்ற வருத்த மெல்லாம்
ஐயாவென் னுளத்தமர்ந்தாய் நீதான் சற்று
மறியாயோ வறியாயே லறிவா ரியாரே
பொய்யான தன்மையினே னெனினு மென்னைப்
புறம்விடுத்த லழகேயோ பொருளா வெண்ணி
மெய்யாவென் றனையக்கா லாண்டா யிக்கால்
வெறுக்கனையே லெங்கேயான் மேவு வேனே. (9)

கூறுவதோர் குணமில்லாக் கொடிதாஞ் செல்வக்
குருட்டறிவோ ரிடைப்படுமென் குறைகளெல்லாம்
ஆறுவதோர் வழிகாணே னந்தோ வந்தோ
வவலமெனுங் கருங்கடலி லழுந்துகின்றேன்
ஏறுவதோர் வகையறியே னெந்தா யெந்தா
யேற்றுகின்றோர் நின்னையன்றி யில்லே னென்னைச்
சீறுவதோ விரங்குவதோ யாதோ வுன்றன்
றிருவுளத்தைத் தெரியேனே சிறிய னேனே. (10)

மெய்யருள் வியப்பு மாலை.

பல்லவி.

எனக்கு முனக்கு மிசைந்த பொருத்தமென்ன பொருத்தமோ
இந்தப் பொருத்த முலகில் பிறருக்கெய்தும் பொருத்தமோ.

சரணங்கள்.

என்னுடலுமுயிரும் பொருளு நின்னதல்லவோ
வெந்தாயிதனைப் பெறுகவென நானின்று சொல்லவோ
சின்னவயதிலென்னை யாண்ட திறத்தை நினைக்குதே
சிந்தைநினைக்கக்கண்ணீர் பெருக்கியுடம் பைநனைக்குதே (எனக்கு)

அப்பாநின்னை யன்றி யெங்குமலைப் பாரில்லையே
யந்தோநின்னையன்றி யெங்கு மருள்வாரில்லையே
எப்பா லவர்க்கு நின்னையன்றி யிறைமை யில்லையே
யெனக்கு நின்மேலன்றி யுலகிலிச்சையில்லையே. (எனக்கு)

அரசேயுன்னையணைக்க வெனக்குள்ளாசை பொங்குதே
யலைப்போமென்னு முண்மை யாலென்னுவிதங்குதே
விரைசேர் பாதம் பிடிக்க வென்கை விரைந்து நீளுதே
மேவிப் பிடித்துக் கொள்ளுந் தோறுமுவகையாளுதே. (எனக்கு)

ஆனந்தக் களிப்பு.

பல்லவி.

ஞானமருந்திம் மருந்து - சுகம்
நல்கிய சிற்சபா நாத மருந்து.

சரணங்கள்.

அருட்பெருஞ்சோதி மருந்து - என்னை
யைந்தொழில் செய்தற் களித்தமருந்து
பொருட்பெரும் போகமருந்து - என்னைப்
புறத்து மகத்தும் புணர்ந்தமருந்து. (ஞான)

காணாது காட்டுமருந்து - என்றன்
கையிற்பொற் கங்கணங் கட்டுமருந்து
ஆணாகிப் பெண்ணா மருந்து - அது
வாகிமணிமன்றி லாடுமருந்து. (ஞான)

அன்பர்க்கெளிய மருந்து - மற்றை
ஐவர்க்குங் காண்டற் கரியமருந்து
என்பற்றிலோங்கு மருந்து - என்னை
இன்பநிலையி லிருத்து மருந்து. (ஞான)

என்குருவான மருந்து - என்றும்
என்றெய்வமாகி யிருக்கு மருந்து
என்னன்னை யென்னுமருந்து - என்றும்
என்றந்தையாகிய வின்ப மருந்து. (ஞான)

என்பெருவாழ்வா மருந்து - என்றும்
என்செல்வமாகி யிருக்கு மருந்து
என்னுயிர்நட்பா மருந்து - எனக்
கெட்டெட்டு சித்தியு மீந்த மருந்து. (ஞான)

உள்ளத்தினுள்ளா மருந்து - என்ற
னுயிருக்கனாதி யுறவா மருந்து
தெள்ளத்தெளிக்கு மருந்து - என்னை
சிவமாக்கிக் கொண்ட சிவாய மருந்து. (ஞான

கற்பூரச்சோதி மருந்து - பசுங்
கற்பூர நன்மணங் காட்டுமருந்து
பொற்பூவினேங்கு மருந்து - என்றற்
போதந்தவிர்த்த சிற் போதமருந்து. (ஞான

மலையிலக்கான மருந்து - என்றன்
மறப்பைத்தவிர்த்த மெய்வாழ்க்கை மருந்து
கலைநலங்காட்டு மருந்து - எங்குங்
கண்ணாகிக்காணுங் கனத்த மருந்து. (ஞான

தன்னையளித்த மருந்து - என்றுஞ்
சாகாநல்வரந் தந்த மருந்து
பொன்னடியீந்த மருந்து - அருட்
போனகந்தந்த புனித மருந்து. (ஞான

சுட்டப்படாத மருந்து - என்றன்
றூக்கமுஞ் சோர்வுந் தொலைத்த மருந்து
எட்டுதற்கொண்ணா மருந்து - நான்
எட்டிப்பிடிக்க விசைந்த மருந்து. (ஞான

மலமைந்து நீக்குமருந்து - புவி
வானண்டமெல்லாம் வளர்க்கு மருந்து
நலமிக்கருளு மருந்து - தானே
நானாகித்தானாகும் காட்டும் மருந்து. (ஞான

கீர்த்தனைகள்.

பல்லவி.

இதுநல்ல தருணம்—அருள்செய்ய
இதுநல்ல தருணம்

அனு பல்லவி.

பொதுநல்லநடம் வல்ல புண்ணியரே கேளும்
பொய்யேதுஞ் சொல்கிலேன் மெய்யே புகல்கின்றேன். (இ)

சரணங்கள்.

மதித்தசமய வழக்கெல்லா மாய்ந்தது
வருணாச்சிரமமெனு மயக்கமுஞ் சாய்ந்தது
கொதித்தலோகாசாரக் கொதிப்பெல்லா மொழிந்தது
கொலையுங்களவு மற்றைப்புலையு மழிந்தது. (இது)

குறித்தவேதாகமக் கூச்சலு மடங்கிற்று
கொதித்தமன முருட்டுக்குரங்கு முடங்கிற்று
வெறித்தவெவ் வினைகளும் வெந்து குலைந்தது
விந்தைசெய்கொடு மாயைச்சந்தையுங் கலைந்தது.(இது)

கோபமுங் காமமுங் குடிகெட்டுப் போயிற்று
கொடியவோ ராங்காரம் பொடிபொடி யாயிற்று
தாபமுஞ் சோபமுந் தான்றானே சென்றது
தத்துவமெல்லா மென்றன்வச நின்றது. (இது)

கரையாவெனது மனக்கல்லுங் கரைந்தது
கலந்துகொளற் கென்கருத்தும் விரைந்தது
புரையாகிலேயி லென்புத்தியுந் தங்கிற்று
பொய்ப்படாக்காதல் ததும்பிமேற் பொங்கிற்று.(இது)

பல்லவி.

என்னபுண்ணியஞ் செய்தேனோ—அம்மா நான்
என்னபுண்ணியஞ் செய்தேனோ

அனுபல்லவி.

மன்னர்நாதரம் பலவர்வந்தார் வந்தாரென்று திருச்
சின்னநாத மென்னிரண்டு செவிகளினுட் சொல்கின்றதே.
(என்ன)

சரணங்கள்.

பொருணான்முகனுமாலுந் தெருணன் மறையுநாளும்
போற்றுஞ்சிற்றம்பலத்தே யேற்றுமணிவிளக்காய்
அருணடைகம்புரியுங்கருணைநிதியருன்னை
யாளவந்தார் வந்தாரென் றெக்காளநாதஞ் சொல்கின்றதே.
(என்ன)

பாடியநல்லோர்தமக்கேநாடியதெல்லாமளிப்பார்
பத்திவலையுட்படுவார் சத்தியர்நித்தியர்மன்றில்
ஆடியபொற்பாதர்வேதந் தேடியசிற்போதருன்னை
அணையவந்தார்வந்தாரென்றே யிணையில்நாதஞ் சொல்கி
ன்றதே. (என்ன)

எந்தரமுட்கொண்டஞான சுந்தரரென்மணவாள
ரெல்லாஞ்செய்வல்லசித்தர் நல்லோருளத்தமர்ந்தார்
மந்திரமாமன்றிலின்பந் தந்த நடராசருன்னை
மருவவந்தார்வந்தாரென்று தெருவில் நாதஞ் சொல்கி
ன்றதே. (என்ன)

ஓதியெந்தவிதத்தாலும் வேதியனுந்தேர்வரியா
ரோங்காரபஞ்சகத்தே பாங்காக நடிக்கின்றார்

ஆதியந்தங்காண்பரிய சோதிசுயஞ்சோதியுன்னோ
டாடவந்தார் வந்தாரென்றே நாடிநாதஞ் சொல்கின்றதே.
(என்ன)

அற்புதப்பேரழகாளர் சொற்பதங்கடந்துநின்று
ரன்பரெலாந்தொழமன்றி னின்பநடம்புரிகின்றோர்
சிற்பரரெல்லாமும் வல்ல தற்பரர் விரைந்திங் குன்னைச்
சேரவந்தார்வந்தாரென் றோங்காரநாதஞ்சொல்கின்றதே.
(என்ன)

ஆரணர் நாரணரெல்லாம் பூரணரென்றேத்துகின்ற
வையர்திருவம்பலவர் மெய்யரெல்லாம் வல்லசித்தர்
காரணமுங் காரியமுந்தாரலரி நீயாகவுன்னைக்
காணவந்தார் வந்தாரென்றே வேணுநாதஞ் சொல்கின்ற
தே. (என்ன)

பாகார்மொழியாள்சிவ மாகாம வல்லிநாளும்
பார்த்தாட மணிமன்றில் கூத்தாடுகின்ற சித்தர்
வாகாவுனக்கேயென்றுஞ் சாகாவரங்கொடுக்க
வலியவந்தார் வந்தாரென்றே வலியநாதஞ்சொல்கின்றதே.
(என்ன)

பல்லவி.

வருவாரழைத்துவாடி -வட ஊர்வடதிசைக்கே
வந்தாற்பெறலாம நல்லவரமே.

அனுபல்லவி.

திருவார் பொன்னம்பலத்தே செழிக்குங்குஞ்சிதபாதர்
சிவசிதம்பரபோதர் தெய்வச்சபாநாதர். (வரு)

சரணங்கள்.

சிந்தைகளிக்கக்கண்டு சிவானந்த மதுவுண்டு
தெளிந்தோரெல்லாருந் தொண்டுசெய்யப்பவுரி கொண்டு

இந்தவெளியில் நடமிடத்துணிந்தீரே யங்கே
யிதைவிடப்பெருவெளியிருக்குதென்று விங்கே. (வரு)

இடுக்கிலாமலிருக்கவிடமுண்டு நடஞ் செய்ய
வங்கம்பலமொன்றங்கே யெட்டம்பலமுண் டைய
ஒடுக்கிலிருப்பதென்னவுளவுகண்டுகொள்வீ ரென்
றுண்மையிதுவஞ்சமல்லவும் மேலாணையென்று சொன்
[னல். (வரு)

மெல்லியல் சிவகாமவல்லியுடன் களித்து
விளையாடவுமெங்கள் வினையோடவு மொளித்து
எல்லையிலின்பந்தரவும் நல்லசமயந்தா னீது
இங்குமங்கு நடமாடியிருக்கலாமென்ற போது (வரு)

பல்லவி.

இவர்க்குமெனக்கும் பெருவழக்கிருக்கின்றது
என்றும் தீராவழக்குக் காணடி.

அனுபல்லவி.

எவர்க்கும்பெரியவர் பொன்னம்பலத்தே நடம்
இட்டாரெனக்குமாலை யிட்டாரிதோவந்தார். (இவர்)

சரணங்கள்.

அன்றிதோவருகின்றேனென்றுபோனவ ரங்கே
யார்செய்ததடையாலோ விருந்தா ரென்கையிற் சங்கே
இன்றுதங்கையிற்கொண்டேவந்து நிற்கின்று ரிங்கே
யிந்தக்கதவை மூடிஇவர்போவதினி யெங்கே. (இவர்)

அவரவருலகத்தே யறிந்தலர் தூற்றப் பட்டே
னன்றுபோனவரின்று வந்துநிற்கின்றார் கெட்டேன்

இவர் சூதையறியாதே முன்னம்ஏமார்ந்து விட்டே
னிந்தக்கதவைமூடு இனிமையங்கும் போக வொட்டேன். (இவர்).

சின்னவ யதிலென்னைச் சேர்ந்தார் புன்னகை யோடு
சென்றார் தயவாலின்று வந்தாரிவற்கா சீடு
என்னைவிட்டினி யிவரெப்படி போவா ரோடு
இந்தக்கதவைமூடு இரட்டைத்தாட் கோலைப் போடு. (இவர்).

பல்லவி.

ஆடிய பாத மன்றாடிய பாதம்
ஆடிய பாதம் நின்றாடிய பாதம்.

சரணங்கள்.

பாடிய வேதங்கள் தேடிய பாதம்
பத்திசெய்பத்தர்க்குத்தித்திக்கும் பாதம்
நாடிய மாதவர் நேடிய பாதம்
நாதாந்தநாட்டுக்கு நாயக பாதம். (ஆடி).

தீராதவல்வினை தீர்க்கின்றபாதம்
தெய்வங்களெல்லாந் தரிசிக்கும்பாதம்
வாராவரமாகி வந்தபொற்பாதம்
வஞ்சமனத்தில் வசியாதபாதம். (ஆடி).

நல்லவ ரெல்லாம் நயக்கின்றபாதம்
நாதமுடிவில் நடிக்கின்றபாதம்
வல்லவர் சொல்லெல்லாம் வல்லபொற்பாதம்
மந்திரயந்திரதந்திரபாதம். (ஆடி).

எண்ணியவாறே யெனக்கருள் பாத
மிறவா நிலையிலிருத்திய பாதம்

புண்ணியர் கையுட்பொருளாகும் பாதம்
பொய்யருளத்திற் பொருந்தாத பாதம். (ஆடி)

ஆறந்தத்துள்ளுமமர்ந்த பொற் பாத
மாதிய னாதியு மாகிய பாதம்
மாறந்தமில்லாவென் வாழ்முதற் பாதம்
மண்முத லெந்தாய் வழங்கிய பாதம். (ஆடி)

அருட் பெருஞ்சோதிய தாகிய பாத
மம்மையு மப்பனு மாகிய பாதம்
பொருட்பெரும் போகம் புணர்த்திய பாதம்
பொன் வண்ணமாகிய புண்ணிய பாதம். (ஆடி)

பல்லவி.

அபயம் அபயம் அபயம்

சரணங்கள்.

உபயமதா யென்னுறவாய்ச்சிதம்பர
சபையில நடஞ்செயுஞ்சாமி பாதத்திற்கே. (அபயம்)

எம்பலத்தாலெம்மை யேன்று கொளத்தில்லை
யம்பலத்தாடு மெம்மையர் பாதத்திற்கே. (அபயம்)

குற்றஞ் செயினுங்குணமாகக் கொண்டுநம்
மற்றந்தவிர்க்கு மெம்மப்பர் பாதத்திற்கே. (அபயம்)

எண்ணிய வெண்ணங்களெல்லா முடிக்குநம்
புண்ணியனார்தெய்வப் பொன்னடிப் போதுக்கே. (அபயம்)

சித்தமுமுள்ளமுந்தித்தித்தினிக்கின்ற
புத்தமுதாகிய பொன்னடிப் போதுக்கே. (அபயம்)

பல்லவி.

ஆணிப் பொன்னம் பலத்தேகண்ட காட்சிகள்
அற்புதக்காட்சியடி—அம்மா—அற்புதக்காட்சியடி.

சரணங்கள்.

சோதிமலையொன்று தோன்றிற்றதிலொரு
வீதியுண்டாச்சுதடி—அம்மா
வீதியுண்டாச்சுதடி. (ஆணி)

வீதியிற் சென்றேனவ்வீதி நடுவொரு
மேடையிருந்ததடி—அம்மா
மேடையிருந்ததடி. (ஆணி)

மேடைமேலேறினேன் மேடைமேலங்கொரு
கூடமிருந்ததடி—அம்மா
கூடமிருந்ததடி. (ஆணி)

கூடத்தை நாடவக் கூடமேலேழ்நிலை
மாடமிருந்ததடி—அம்மா
மாடமிருந்ததடி. (ஆணி)

ஏழ்நிலைக்குள்ளுமிருந்தவதிசயம்
என்னென்று சொல்வனடி—அம்மா
என்னென்று சொல்வனடி. (ஆணி)

ஓர்நிலைதன்னிலொளிர் முத்து வெண்மணி
சீர்நிலமாச்சுதடி—அம்மா
சீர்நிலமாச்சுதடி. (ஆணி)

பாரோர் நிலையிற் கருநீலஞ்செய்ய
பவளமதாச்சுதடி—அம்மா
பவளமதாச்சுதடி. (ஆணி)

மற்றோர் நிலையில் மரகதப் பச்சைசெம்
மாணிக்க மாச்சுதடி—அம்மா
மாணிக்கமாச்சுதடி. (ஆணி)

பின்னோர் நிலையிற் பெருமுத்துவச்சிரப்
பேர் மணி யாச்சுதடி—அம்மா
பேர் மணி யாச்சுதடி. (ஆணி)

வேறோர் நிலையில் மிகும்பவளத்திரள்
வெண்மணியாச்சுதடி—அம்மா
வெண்மணியாச்சுதடி. (ஆணி)

புகலோர் நிலையிற் பொருந்தியபன்மணி
பொன்மணியாச்சுதடி—அம்மா
பொன்மணியாச்சுதடி. (ஆணி)

பதியோர் நிலையிற் பகர்மணியெல்லாம்
படிகமதாச்சுதடி—அம்மா
படிகமதாச்சுதடி. (ஆணி)

ஏழ்நிலைமே லேயிருந்ததோர்தம்ப
மிசைந்த பொற்றம்பமடி—அம்மா
விசைந்தபொற்றம்பமடி (ஆணி)

பொற்றம்பங் கண்டேறும் போதுநான்கண்ட
புதுமை யென் சொல்வனடி—அம்மா
புதுமை யென் சொல்வனடி. (ஆணி)

ஏறும்போதங்கே யெதிர்ந்தவகைசொல
வென்னளவல்லவடி—அம்மா
வென்னளவல்லவடி. (ஆணி)

ஆங்காங்கேசத்திக ளாயிரமாயிர
மாகவந்தார்களடி—அம்மா
ஆகவந்தார்களடி. (ஆணி.)

வந்துமயக்கமயங்காமல் நானருள்
வல்லபம்பெற்றேனடி—அம்மா
வல்லபம் பெற்றேனடி. (ஆணி.)

வல்லபத்தாலந்த மாதம்பத்தேறி
மணிமுடிகண்டேனடி—அம்மா
மணிமுடிகண்டேனடி. (ஆணி.)

மணிமுடிமேலோர் கொடுமுடிநின்றது
மற்றதுகண்டேனடி—அம்மா
மற்றதுகண்டேனடி. (ஆணி.)

கொடுமுடிமேலாயிரத்தெட்டுமாற்றுப்பொற்
கோயிலிருந்ததடி—அம்மா
கோயிலிருந்ததடி. (ஆணி.)

கோயிலைக்கண்டங்கே கோபுரவாயிலிற்
கூசாதுசென்றேனடி—அம்மா
கூசாது சென்றேனடி. (ஆணி.)

கோபுரவாயிலுட் சத்திகள்சத்தர்கள
கோடிபல்கோடியடி—அம்மா
கோடிபல்கோடியடி. (ஆணி.)

ஆங்கவர்வண்ணம்வெள்வண்ணஞ்செவ்வண்ணமுன்
ஐவண்ணமாகுமடி—அம்மா
ஐவண்ணமாகுமடி. (ஆணி.)

அங்கவரெல்லாமிங் காரிவரென்னவு
மப்பாலே சென்றேனடி—அம்மா
அப்பாலேசென்றேனடி. (ஆணி.)

அப்பாலேசென்றேனங்கோர் திருவாயிலில்
ஐவரிருந்தாரடி—அம்மா
ஐவரிருந்தாரடி. (ஆணி.)

மற்றவர்நின்றுவழிகாட்டமேலோர்
மணிவாயிலுற்றேனடி—அம்மா
மணிவாயிலுற்றேனடி. (ஆணி.)

எண்ணுமவ்வாயிலிற் பெண்ணோடாணுக
இருவரிருந்தாரடி—அம்மா
இருவரிருந்தாரடி. (ஆணி.)

அங்கவர்காட்ட வணுக்கத்திருவாயில்
அன்போடுகண்டேனடி—அம்மா
அன்போடுகண்டேனடி. (ஆணி.)

அத்திருவாயிலி லானந்தவல்லியென்
னம்மையிருந்தாளடி—அம்மா
அம்மையிருந்தாளடி. (ஆணி.)

அம்மையைக்கண்டே னவளருள்கொண்டேன்
அமுதமுமுண்டேனடி—அம்மா
அமுதமுமுண்டேனடி. (ஆணி.)

தாங்குமவ ளருளாலேநடராஜர்
சந்நிதிகண்டேனடி—அம்மா
சந்நிதிகண்டேனடி. (ஆணி.)

சந்நிதியிற்சென்றுநான் பெற்றபேறது
சாமியறிவாரடி—அம்மா
சாமியறிவாரடி. (ஆணி)

வானத்தின்மீது மயிலாடக்கண்டேன்
மயில்குயிலாச்சுதடி—அக்கச்சி
மயில்குயிலாச்சுதடி.

துள்ளலைவிட்டுத் தொடங்கினேன்மன்றுடும்
வள்ளலைக்கண்டேனடி—அக்கச்சி
வள்ளலைக்கண்டேனடி.

சாதிசமயச்சழக்கை விட்டேனருட்
சோதியைக்கண்டேனடி—அக்கச்சி
சோதியைக்கண்டேனடி.

பொய்யையொழித்துப் புறப்பட்டேன்மன்றுடும்
ஐயரைக்கண்டேனடி—அக்கச்சி
ஐயரைக்கண்டேனடி.

நாமாவளி.

அம்பலத் தரசே யருமருந்தே
யானந்தத்தேனே யருள்விருந்தே. (1)
பொதுநடத் தரசே புண்ணியனே
புலவரெலாம்புகழ் கண்ணியனே. (2)
சிவசிவ சிவசிவ சின்மய தேஜா
சிவசுந்தர குஞ்சித நடராஜா. (3)
மலைதரு மகளே மடமயிலே
மதிமுக வமுதே யிளங்கு லே. (4)

ஆனந்தக் கொடியே யிளம்பிடியே
யற்புதத் தேனே மலைமானே. (5)

படன விவேக பரம்பர வேதா
நடன சபேச சிதம்பர நாதா. (6)

அரிபிர மாதியர் தேடிய நாதா
அரகர சிவசிவ ஆடிய பாதா. (7)

அந்தண வங்கண வம்பர போகா
அம்பல நம்பர வம்பிகை பாகா. (8)

அம்பர விம்ப சிதம்பர நாதா
அஞ்சித ரஞ்சித குஞ்சித பாதா. (9)

கருணா நிதியே சபாபதியே
கதிமா நிதியே பசுபதியே. (10)

சகலகலாண்ட சராசரகாரண
சகுணசிவாண்ட பராபரபூரண. (11)

சிதம்பிரகாசா பரம்பிரகாசா
சிதம்பரேசா சுயம்பிரகாசா. (12)

அருட்பிரகாசம் பரப்பிரகாசம்
அகப்பிரகாசம் சிவப்பிரகாசம். (13)

கடப்பிரகாசம் தவப்பிரகாசம்
நவப்பிரகாசம் சிவப்பிரகாசம் (14)

போகஞ் சுகபோகஞ் சிவபோகம் மதுநித்தியம்
ஏகஞ் சிவமேகஞ் சிவமேகம் மிதுசத்தியம். (15)

இக்கரை கடந்திடி லக்கரையே
இருப்பது சிதம்பர சர்க்கரையே. (16)

எண்ணுயி ருடம்பொடு சித்தமதே
இனிப்பது நடராசப் புத்தமுதே. (17)

ஐயர் திருச்சபை யாடகமே
ஆடுத லானந்த நாடகமே. (18)

உத்தர ஞான சிதம்பரமே
சித்தி யெலாந்தரு மம்பரமே. (19)

அம்பல வாசிவ மாதேவா
வம்பலவா விங்கு வாவாவா. (20)

நடராச னெல்லார்க்கு நல்லவனே
நல்ல வெலாஞ்செய வல்லவனே. (21)

ஆனந்த நாடகங் கண்டோமே பர
மானந்த போனகங் கொண்டோமே. (22)

சங்கர சிவசிவ மாதேவா
எங்களை யாட்கொள வா வா வா. (23)

அரகர சிவசிவ மாதேவா
அருளமு தந்தர வாவாவா. (24)

நடன சிகாமணி நவமணியே
திடன கமாமணி சிவமணியே. (25)

நடமிடு மம்பல நன்மணியே
புடமிடு செம்பல பொன்மணியே. (26)

உவட்டாது சித்திக்கு முள்ளமுதே
தெவிட்டாது தித்திக்குந் தெள்ளமுதே. (27)

நடராச வள்ளலை நாடுதலே
நன்றொழில் வாம்விளை யாடுதலே. (28)

அருட்பொது நடமிடு தாண்டவனே
யருட்பெருஞ் சோதியென் னாண்டவனே. (29)

நடுநாடி யிடைநாடி நடமாடு நலமே
நடராஜ நடராஜ நடராஜ பலமே. (30)

அஞ்சலஞ்ச லென்றுவந்தெ னெஞ்சமர்ந்த குழகனே
வஞ்சநஞ்ச முண்டகண்ட மன்றுள்நின்ற வழகனே. (31)

தொண்டர்கண்டு கண்டுமொண்டு கொண்டுளுண்ட வின்பனே
அண்டரண்ட முண்டவிண்டு தொண்டுமண்டு மன்பனே. (32)

பாசநாச பாபநாச பாதநேச வீசனே
வாசவாச தாசர்நேச வாசகாச பேசனே. (33)

அம்போ ருகபத அரகர கங்கர
சம்போ சிவசிவ சிவசிவ சங்கர. (34)

நடராச மாணிக்க மொன்றதுவே
நண்ணுத லாணிப்பொன் மன்றதுவே. (35)

நடராச பலமது நம்பலமே
நடமாடு வதுதிரு வம்பலமே. (36)

நான்சொன்ன பாடலுங் கேட்டாரே
ஞான சிதம்பர நாட்டாரே. (37)

பலத்திற்றன்னம் பலத்திற்பொன்னம் பலத்திற்றுன்னு நலத்தனே
பதத்திற்பன்னும் பாத்திற்றுன்னும் பாத்தின்மன்னுங் குலத்தனே. ()

நீயென்னப்ப னல்லவா நினக்குமின்னுஞ் சொல்லவா
தாயின்மிக்க நல்லவா சர்வசித்தி வல்லவா. (39)

சூதுமன்னு மிந்தையே சூடலென்ன விந்தையே
கோதுவிண்ட சிந்தையே கோயில்கொண்ட தந்தையே. (40)

அன்புமுந்து சிந்தையே யம்பலங்கொள் விந்தையே
இன்பமென்ப னெந்தையே யெந்தைதந்தை தந்தையே. (41)

ஞானசித்தி புரத்தனே நாதசத்தி பரத்தனே
வானமொத்த தரத்தனே வாதவித்தை வரத்தனே.

ஆதிநீதி வேதனே யாடனீடு பாதனே
வாதிஞான போதனே வாழ்கவாழ்க நாதனே. (43)

இனித்துயர் படமாட்டேன் விட்டேனே
யென்குருமே லாணை யிட்டேனே. (44)

இனிப்பாடு படமாட்டேன் விட்டேனே
யென்னப்பன்மே லாணை யிட்டேனே. (45)

சன்மார்க்கம் நன்மார்க்கம் நன்மார்க்கம்
சகமார்க்கந் துன்மார்க்கந் துன்மார்க்கம். (46)

நடராசர் பாட்டே நறும்பாட்டு
ஞாலத்தார் பாட்டெல்லாம் வெறும்பாட்டு. (47)

சிதம்பரப் பாட்டே திருப்பாட்டு
ஜீவர்கள் பாட்டெல்லாந் தெருப்பாட்டு. (48)

அம்பலப் பாட்டே யருட்பாட்டு
அல்லாத பாட்டெல்லா மருட்பாட்டு. (49)

நாதபரம் பரனேபர நாத சிதம்பரனே
நாததிகம் பரனேதச நாத சுதந்தரனே. (50)

ஞான நடத்தவனே பர ஞான விடத்தவனே
ஞான வரத்தவனே சிவ ஞான புரத்தவனே. (51)

ஞான சபாபதியே மறை நாடு சதாகதியே.
தீன தயாநிதியே பர தேவி யுமாபதியே. (52)

நீடிய வேதந் தேடிய பாதம்
நேடிய கீதம் பாடிய பாதம்
ஆடிய போதங் கூடிய பாதம்
ஆடிய பாதம் ஆடிய பாதம். (53)

தருவளர் நிழலே நிழல்வளர் சுகமே
தடம்வளர் புனலே புனல்வளர் கலனே
திருவள ருருவே யுருவளரு யிரே
திருநட மணியே திருநட மணியே. (54)

அம்பலத்தி லெங்களைய ராடியநல் லாட்டம்
அன்பொடு துதித்தவருக் கானதுசொல் லாட்டம்
வம்புசொன்ன பேர்களுக்கு வந்ததுமல் லாட்டம்
வந்ததலை யாட்டமன்றி வந்ததுபல் லாட்டம். (70)

நாத்திகஞ்சொல் கின்றவர்தம் நாக்குமுடை நாக்கு
நாக்குருசி கொள்ளுவதும் நாறியபிண் ணாக்கு
சீர்த்திபெறு மம்பலவர் சீர்புகன்ற வாக்கு
செல்வாக்கு நல்வாக்கு தேவர்திரு வாக்கு. (71)

அருட்பெருஞ் சோதியைக் கண்டேனே
ஆனந்தத் தெள்ளமு துண்டேனே
இருட்பெரு மாயையை விண்டேனே
எல்லாஞ்செய் சித்தியைக் கொண்டேனே. (72)

திருச்சிற்றம்பலம்.

குடும்பகோஷம்.

காப்பு.

பூவுலகும் பொன்னுலகும் புகழ்தவத்திற்
பெரியருளம் புனித மான
தேவுலகென் றமர்ந்தருளுஞ் சிவகளிற்றை
யைந்துகரத் தெய்வந் தன்னை
மூவுலகுந் துதியாறு முகத்தமுதை
யெங்குருவை முக்கட் கோவை
நாவுலகு நயப்பெய்த வழுத்தியெம
துறவினையி னவைக டீர்ப்பாம். (1).

சீர்பாட்டிற் சிறந்தசிவ குருவேயிக்
குடும்பத்தின் றிறம்பா டற்கே

யோர்பாட்டிற் கொருகோடிப் பசும்பொன்வரு
மானாலு முன்பே ரன்றிப்
பார்பாட்டிற் சிறுதெய்வப் பேர்களைமுன்
னிலைவைத்துப் பாடே னிந்த
நேர்பாட்டிற் பிழைகுறியே லருட்செவிக்கேற்
பித்தலரு ணிலைமை யன்றே. (2)

குருதரிசனப் படலம்.

ஒருநாளி லொருமகனோர் பதினாறுண்
டகவைநல முடையா னொற்றித்
திருநாளி லெம்பெருமான் றியாகேசன்
றிருப்பவனிச் சேவை செய்து
மருநாள மலர்த்தடஞ்சூழ் தெற்றிலொரு மடல்
வாச்சிரம வனந்துட் போந்து
கருநாளின் கரிசறுக்குங் குருநாத
னிருக்கையெதிர் கண்டா னன்றே. (3)

கண்டவனக் குருநாதன் கடைக்கணிக்கப்
பெற்றதனாற் கடத்திற் சந்திர
னிண்டகுதே நிடச்சிறிது தெளிநீர்போற்
றெளிந்தறிவு சிறிது தோன்றத்
தண்டமெனக் கீழ்விழுந்து வணங்கியெதிர்
நின்றுகரந் தலைமேற் கூப்பிப்
பண்டுறுமன் பொங்கிவிழிக ணீர்சொரிய
வியந்துதுதி பண்ணு வானும் (4)

கருணைநெடுங் கடலென்கோ கல்லாலி
னடியமர்ந்த கடவு ளென்கோ
வருணகிரிக் கருள்புரிந்த வாறுமுகக்
குருவென்கோ வமுத மென்கோ

மருணலிய வரும்பிறவி மருந்தென்கோ
வடியேன்கண் மணியென் கோமெய்த்
தெருணிறைந்த சிவகுருவே நின்றனையீண்
டெவ்வாறு சிந்திக் கேனே. (5)

என்றுனைக் கருணையொடுஞ் சிவகுருவங்
கெதிர்நோக்கி யிளையோ யுன்றன்
னன்றான சரிதமெது நவிலுதியென்
றுரைத்தருள ஞான யோகங்
குன்றாத குணக்குன்றே குறையாத
குளிர்மதியே குருவே யென்றும்
பொன்றாத நிலையருள்வோய் கேட்டருள்க
வெனவணங்கிப் புகல்வான் மாதோ. (6)

கற்றவர்சூ ழித்தலத்துக் கைங்கடிகை
யெல்லைதனிற் கவின்சேர் சென்னை
யுற்றடியே னிருக்குமூர் சூத்திரர்தங்
குலத்தாசை யுடையா னென்னைப்
பெற்றவன்பேர் வினைச்சியெனைப் பெற்றவள்பே
ரெனக்குமுன்னே பிறந்தார் மற்றுஞ்
சுற்றமிக வுடையேன்சஞ் சலனெனும்பே
ரென்பெயராச் சொல்வ ராலோ. (7)

குடிப்பேறிற் றுய்மூலப்பா லேழாண்டு
மட்டுமிகக் குடித்து நாக்குத்
தடிப்பேறிற் றுதலினுற் படிப்பேறிற்
றிலையடியேன் றனக்குக் கல்விப்
பிடிப்பேறிச் சிறியேன்முன் பிறந்தவர்தம்
பெயரெழுதப் பெரிதுங் கற்று
நடிப்பேறி னாரவர்முன் னெடிப்பேற
நின்றேனிந் நாயி னேனே. (8)

பெருஞ்செல்வப் பெருக்கத்திற் பிறந்தேனுன்
பிள்ளையாப் பிறந்த நாளதொட்
டிருஞ்செல்வத் திருநாண்மட் டயல்வேறு
குறைசிறிது மிலலை யெந்தா
யருஞ்செல்வ மெனுங்கல்வி யறிவில்லாக்
குறையொன்றே யடைந்திட் டேனவ்
வருஞ்செல்வத் தாசையுளேன் போடிமணை
நாடிமனம் வருந்தல போன்றே. (9)

இன்னவகை யுழல்கின்றே னிக்காலத்திற்
றிருநாளென் றிசைக்கக் கேட்டிங்
கென்னனைய சிறுவர்களோ டெயதினேன்
றிருப்பவனி யினிது கண்டேன்
பின்னரென துடனுற்றோர் பிரிந்தனர்நா
யடியேன்முன் பிறப்பிற் செய்த
தன்னனைய தவப்பயனாற் றேவரின்
றிருச்சமுகந் தரிசித் தேனே. (10)

ஈதெனது சரிதமொரு தெய்விகத்தாற்
களர்நிலத்தி னிடையே செந்நெற்
பேதமற முளைத்ததுபோற் றேவரின்
றிருச்சமுகப் பெருமை யாலே
மூதறிவு சிறிதென்னுண் முளைத்ததது
பயிராக முழுதுங் கலவிக்
காதலுறு சிறியேனைக் காத்தருள
வேண்டுமெனக் கழறி னானே. (11)

அன்னவன்சொன் மொழிகேட்டுச் சிவகுருவன்
கிளநிலா வருமப வுன்னோ
புன்னகைகொண் டுள்ளகத்திற் புரிந்ததுகன்
ருயினுமிப் போது நீயுன்

மன்னகருக் கேகியவண் டந்தைதாய்க்
குரைத்தவர்சம் மதம்பெற் றீண்டித்
தொன்னகருக் கெய்துதியென் றுரைத்தருளச்
சஞ்சலன்கை தொழுது சொல்வான். (12)

வேர்ப்புலகின் புவப்புறுமென் றந்தைதாய்
சம்மதத்தை வேண்டி மீண்டே
யார்ப்புலவாச் சென்னைநக ரடைந்தேனேற்
பெருங்குகையி லமர்ந்த செங்கட்
போர்ப்புலியைப் பார்த்துவரப் போனகதை
யாய்முடியும் பொருளா யென்னைச்
சேர்ப்புடைய குருமணியே யென்செய்கே
னறிவறியாச் சிறிய னேனே. (13)

கண்பாரென் றயர்ந்துபணிந் தழுதிருகண்
ணீர்சொரியக் கலங்கி னானை
நண்பார்மெய்க் குருநாத னோக்கியிவ
ணிருந்திடநீ நயப்பா யப்பா
பண்பாரிங் குறுமவர்தாம்பிச்சைச்சோ
றுச்சியிலே பரிந்து வாங்கி
யுண்பார்மற் றவ்வகைநீ யுண்ணுதியோ
வுண்ணுதியே லுறைதி யென்றான். (14)

உச்சியிலே பிச்சையெடுத் துண்பதுவோ
பெரிதெளியேற் கோவா தோடிக்
கச்சியிலே பிச்சைகொண்டு காசியிலே
நீராடிக் கடிது போகிக்
கொச்சியிலே செபமுடித்துக் கொங்கணத்தி
லேபுசித்துக் கொள்ளென் றாலும்
மெச்சியுனை மிகமகிழ்ந்து செய்வேனென்
றனையையா விட்டி டேலே. (15)

புல்லமுதே நல்லமுது புரைக்குடிலே
புனைமாடம் புடைக்கும் பாறைக்
கல்லனையே மெல்லணைநாட் கழிந்தபழங்
கந்தையே கலையென் றுளு
மல்லலுறே னரசேநின் சொல்லமுதுண்
டருந்தவமா டத்தே வைகி
யொல்லுமனே திடவணைகொண் டருட்போர்வை
போர்த்துநல முடுக்கின் மாதோ. (16)

எவ்வகைநின் றிருவுளப்பாங் கிருப்பதெனி
யேனளவி லெந்தா யெந்தா
யவ்வகைநின் றிடச்சிறிது மஞ்சேனென்
றனைவிடே லாள்க வென்றே
யிவ்வகையிற் பலபகர்ந்து விழுந்திறைஞ்சி
யெழுந்திரா திருகண் ணீரால்
செவ்வகையிற் குருநாதன் றிருவடிக்கீழ்
நிறையாறு செய்தான் மன்னே. (17)

முயற்சிப்படலம்.

மேலையிலே படுத்திருந்த வெஞ்சுடரோன்
குணபாலின் விழித்துப் பூவோர்
வேலையிலே முயலுறக்கீழ் வேலையிலே
யெழுவதற்கு மேவு மாதி
காலையிலே யெழுந்தேகிக் கங்கையிலே
மிக்கதெனக் கருதி மேலோ
ரோலையிலே பொறித்தகங்கி யோடையிலே
தெய்வகன்னி ரோடி யாடி. (1)

தொழுந்தகைய முனிவாருஞ் சுராருமிகத்
தொழுதேத்தத் துலங்குந் திங்கட்
கொழுந்தசையச் சடையசையக் கூத்தாடிக்
கொண்டேயெங் கோமா ஞரு
மெழுந்தருளும் பெருஞ்செல்வத் திருமாட
வீதிதனை யிறைஞ்சி யேத்தி
யழுந்தியசற் பத்தியுடன் மூன்று முறை
வலஞ்செய்தங் கதற்குப் பின்னர். (19)

உளந்தெளிந்து விளங்குகின்ற வுத்தமர்செய்
தவமேபோ லோங்கி வான
மளந்ததிருக் கோபுரங்கண் டஞ்சலிசெய்
திறைஞ்சிமுகி லாதி சூடி
யிளங்கதிர்வெண் டிங்களணி யெம்பெருமான்
சடைமுடிபோ லிலங்குந் தூய
வளங்கெழுமோர் திருமதிலை யைந்துமுறை
வலமாக வந்து மாதோ. (20)

அம்பொடித்துப் பகைதுறக்குங் கயமுகனைக்
கருணையினு லாளும் வண்ணங்
கொம்பொடித்து விசியவன் கோளொடித்துக்
கோலொடித்துக் கோதில் விண்ணோர்
வம்பொடித்து வாழ்வித்த வானைமுகப்
பெருமானை வணங்கித் தன்றே
கம்பொடித்துக் கைகுவித்துக் கருத்துருகிக்
கண்களினீர் காண நின்றே. (21)

தடையுடைக்குந் தனிமுதலே தண்ணமுதே
யெங்கள்பெருந் தகையே யோங்கி

மடையுடைக்குங் பெருங்கருணை மதமலையே
யானந்த மலையே யுள்ளத்
திடையுடைக்குந் துயர்நீக்கி யின்பளிக்கு
மைந்துகரத் திறையே மாயைக்
கடையுடைக்குங கழற்புனைதாட் கணபதியே
போற்றியெனக் கனிந்து மன்னோ. (22)

வனனிதனை மருவாத மாதவரு
மாலயனும் வணங்கிப் போற்றுஞ்
சந்நிதியைச் சார்ந்துவிழி யானந்த
நீர்வெள்ளந் ததும்பப் பலகா
லன்னிதிபெற் றிடப்பணிந்து கரங்குவித்துப்
படம்பக்க நாத னென்னுஞ்
செந்நிதியிற் பரஞ்சுடரைப் பொனனிதிகண்
டவன்போற்கண் செழிக்கக் கண்டு. (23)

உடன்முழுதும் புளகமெழ வுளமுழுது
முருக்கமெழ வுவந்தா னந்தக்
கடன்முழுதுங் கண்களெழக் கரசரணங்
கம்பமெழக் கருத்தி னோடு
மடன்முழுது மெழமலர்ந்த மலரின்முக
மகிழ்ச்சியெழ மலிந்த பாசத்
திடன்முழுது மகன்றன்பே வடிவாக
நின்றுதுதி செய்வான் மாதோ. (24)

உடையானே யெவ்வுயிர்க்கு மொருமுதலே
யிளம்பிறைகொண் டோங்குங் கங்கைச்
சடையானே யன்பருளத் தாமரையி
லமர்ந்தபெருந் தகையே வென்னை

விடையானே மறைமுடிமேல் விளங்கியமெய்ப்
பொருளேமெய் விளங்கார் தம்மை
யடையானே திருவொற்றி யாலயத்தெம்
மரசேநின் னடிகள் போற்றி. (25)

கலைமகளுந் திருமகளுங் கூத்தணிந்த
மங்கலநாண் கழற்றுமன்னை
மலைகடலி னெழுவிடத்தை யடக்கியருண்
மணிமிடற்றெம் பரந்தெய்வ
மலைமகளை யொருபுறம்வைத் தலைமகளை
முடியிட்ட மணியேயெந்
சிலைவளைத்துப் புரமெரித்த செங்கையெம்
பெருமானின் றிருத்தாள் போற்றி. (26)

மறைதேட வயன்றேட மாறேட
வன்பருள மலரிடுமே
யிறையேனும் பிரியாம னிருக்கருளும்
பெருவாழ்வே யிலையென்றுங்
குறையாத குளிர்மதியே குறைவாத
வொளிமணியே குன்றாப்பொற் குன்றே
பொறையாளர் வழுத்துந் திருவொற்றிப் பூங்கோயிற்
பெருமானே போற்றி போற்றி. (27)

எனப்பெரிதுந் துதித்திங்குந் தரிசியாடுகின்ற
பெருமான்முன் னெதிர்த் தூக்கும்
வனப்புடைய மலர்ப்பதமாமாதைதனை
மிதித்தூன்று மலர்ப்பாற் றுளு
மனப்பருவ மலர்மலரக் கண்குளிரக்
கண்டுமிக வணங்கிப் போகா
வினப்பெரியார்க் கின்பருளுந் கூத்துடைய
மாமணியே யின்பவாழ்வே. (28)

காரணமுக் கண்கொளுஞ்செங் கரும்பேசெங்
கனியேயென் கண்ணே மேலை
யாரணத்துட் பொருளாகி யனைத்துமா
யாதொன்று மல்லா தாகிப்
பூரணமின் மயவெளியிற் சச்சிதா
நந்தநடம் புரியுந் தேவே
யோரணவு நடராயப் பெம்மானே
யெம்மானே யென்று வாழ்த்தி. (29)

சடையாடச் சடைமீதிற் சலமகளு
மிளமதியுந் ததும்பக் கொன்றைத்
தொடையாடக் கருணைவிழிக் கடைததும்பப்
புன்னகையுட் டுலங்க வெள்ளைக்
குடையாட விமயமடக் கொடியாடத்
தனிநெடுமேற் குழங்கை யேவி
யிடையாடப் பவனிவரு மெம்பெருமான்
றியாகனைநீ யிறைஞ்சி நின்று. (30)

இருந்தேபொன் னுளத்திலங்குஞ் செழுஞ்சுடரே
யோவாத வின்ப மேயா
வருந்தேறு நிலைநின்ற வான்பொருளே
பவப்பிணியை மாற்றுந் தெய்வ
மருந்தேயென் கண்ணேகண் மணியேசெம்
மணியேயென் வாழ்வே யெங்கள்
பெருந்தேவே தருந்தியாகப் பெருமானே
கடவுளர்தம் பிரானே போற்றி. (31)

நிலையாய்நின் றுயர்ந்தவர்கட் கருள்புரியும்
பரம்பரையை நிமலை தன்னைத்
தலையாண்மெய் யுறவணங்கி யுலகெல்லா
மளித்தபெருந் தாயே மேருச்

சிலையான்றன் னிடத்தமர்ந்த தெள்ளமுதே
யானந்தத் தேனே மானே
மலையான்றன் னொருமகளே வடிவுடைய
விளங்குயிலே மயிலே போற்றி. (32)

வான்வளர்த்த மலர்க்கொடியே மலைவளர்த்த
மடப்பிடியே மணியே வாசக்
கான்வளர்த்த மலர்க்கோதைக் கனியேமுக்
கனியேபைங் கரும்பே செங்கை
மான்வளர்த்துச் சடையிலிள மதிவளர்த்த
வொருகிழவன் மகிழ வாய்த்த
தேன்வளர்த்த மொழிக்குமரி கௌரியென
மறைபுகழ்மா தேவி போற்றி. (33)

போற்றியெனப் புகழ்ந்துசண்பைப் புனிதமறைக்
குலமணியைப் போந்து போற்றி
நாற்றிசையும் புகழ்கின்ற நாவரசைப்
பணிந்துசிவ ஞானந் தேறித்
தோற்றியவோர் சங்கிலியாற் றுடக்குண்ட
யானைதனைத் தொழுது மாயை
மாற்றியநம் மாணிக்க வாசகப்பொன்
மலையடியை வணங்கி மாதோ. (34)

சீரேன மறியாத திருவடியுங்
குருவடியுஞ் சிந்தித் தேகி
யாரேனுங் கொலைகுறியா ரெமக்குரியா
ரெனவவர்த மில்லந் தோறும்
போரேர்செற் சோறேனும் புதுக்கஞ்சி
யேனுமன்றிப் புளித்த காடி
நீரேனுங் கூழேனுங் கிடைத்ததுகை
யேற்றுவந்து நின்று வாங்கி (35)

அங்குருவின் றகைதெரிக்கு மாச்சிரமத்
திடையணுகி யன்பி னோடுந்
தங்குருவி னடிமுடிமண் ணுறவணங்கி
யிருகரமுந் தலைமேற் கூப்பி
யெங்குருவே சிவகுருவே யெழிற்குமர
குருவேயிவ் வெளியேன் றன்பா
லிங்குருவிற் கருணைபுரி திருவாக்கின்
படிபிச்சை யேற்ற தீதால். (36)

எனத்தொழுது நின்றானைக் கருணையொடுங்
கடைக்கணித்தே யிறைவன் கோயிற்
கனத்தபலி புரிந்தனைநின் னினைத்தவுட
லாங்கதனைக் காட்டு கின்ற
தினத்தவரோ டுண்ணுதிபின் பெய்துதியீண்
டெனவுரைப்ப விறைஞ்சி வாழ்த்திச்
சினத்தழவித் தருண்மிகுந்த திருக்கூட்டந்
தனைவணங்கிச் சிந்தித் தேத்தி. (37)

அக்கூட்டந் [illegible]
வினவியவ ரடியிற் றாழ்ந்து
மிக்கூட்டு மன்னையினின் மிகப்பரிவி
னவர்க்கூட்டி மிகுந்த சேடங்
கைக்கூட்டக் காணாதே யாயினுமற்
றதுகுருவின் கழல்க ளேத்தி
மெய்க்கூட்டம் விழைந்தவன்றான் மிகமகிழ்ச்சி
யுடனுண்டு விரைந்து மாதோ. (38)

வாய்பூசிக் கைபூசி வந்துசிவ
குருவினடி வணங்கி நின்றான்
றாய்பூசித் தெதிர்நிற்குந் தனையனைப்பார்த்
துரைப்பதுபோற் றயவா னோக்கிப்

பேய்பூசித் திடுஞ்சிறிய பேதையர்போ
லல்லாது பெரிது மிக்கன்
பாய்பூசித் திறைவனடி வணங்குகின்ற
நல்லோரைப் பணிந்து வாழ்த்தி. (39)

அன்பிரக்க மறிவூக்கஞ் செறிவுமுதற்
குணங்களுற வமைந்து நாளு
மின்புறக்கண் ணுதலான்றன் றிருக்கோயிற்
பணிபுரிந்தீண் டிருக்கு நல்லோர்
துன்பறச்சொல் வழியெந்த வழியந்த
வழிநடந்து துகளில் கல்வி
பொன்புரக்குந் தொழில்வகணிகர் போல்பயில்க
வெனக்குரவன் புகன்றான் மன்னே. (40)

திருவருட்பாத்திரட்டு

முற்றிற்று.

செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி.